

കലാകൗമുദി

വില: 1 രൂപ 80 പൈസ

ഏപ്രിൽ 7, 1985

Editor:
M.S. Mani

Assistant Editors:
S. Jayachandran Nair
N.R.S. Babu

Chief Sub-Editors:
Kallikkadu Ramachandran
E.V. Sreedharan

Sub-Editors:
Kusuma kumari
Prasad Lekshmanan
S. Ashok Kumar

Special Correspondents:
P. Faziluddin
P.K. Sreenivasan
P.K. Kunhanandan Nair
P.J. Mathew

Correspondents:
K. Velappan
E.M. Ashraf
S. Sundar Das
K.K. Sreedevi

Artist:
Namboothiri

Lay-out Artist:
S. Rajendran

Calligraphist:
Narayana Bhattathiri

Photographer:
N. Sankaran Kutty

Production Supervisor:
N.V. Rajagopal

Advertisement Manager:
V. Salim Kumar

Circulation Manager:
K. Sreekumar

Printer & Publisher: M.S. Sreenivasan
Printed at S.T. Reddiar & Sons,
Ernakulam.

Postal Address:
Kala Kaumudi Group of Publications,
Kaumudi Buildings, Pettah,
Trivandrum 695 024.

Journals of the Kala Kaumudi
Group of Publications:

1. **Kala Kaumudi**
(Weekly)
2. **Film Magazine**
(Weekly)
3. **Katha**
(Fortnightly)
4. **Trial**
(Weekly)

499

സ്പെഷ്യൽ ഫീച്ചർ

ഒരു അറേബ്യൻ സൽക്കാരം 16

ശ്രീ. പുനത്തിൽ കുഞ്ഞബ്ദുള്ള

റിപ്പോർട്ടുകൾ

ഭീതി ഭരിക്കുന്ന
തലസ്ഥാന നഗരം 6

നൂറുവർഷം ലേഖകൻ

കിളിമകളേ,
ഇതു മഹാനഗരം 8

സ്റ്റാഫ് ലേഖകൻ

സംസ്കാരത്തിന്റെ
ആന്തരിക ഘടികാരം 10

ശ്രീ. മധു നായർ ന്യൂയോർക്ക്

ഇൻറർവ്യൂ

ശ്രീ. കെ. പി. അപ്പൻ
സംസാരിക്കുന്നു 12

സ്റ്റാഫ് ലേഖകൻ

സാഹിത്യവാദരഹിതം 46

ശ്രീ. എം. കൃഷ്ണൻനായർ

ആത്മകഥ

ജീവിതവും ഞാനും 43

ശ്രീ. കെ. സുരേന്ദ്രൻ

ലേഖനം

ആധുനിക കവിതയുടെ
ജീർണ്ണമരണം 19

ഡോ. എം. ലീലാവതി

ഈ പ്രശ്നങ്ങൾ
ഒന്നു എണ്ണാമോ? 22

ശ്രീമതി അജിത

പള്ളിപ്പലികൾ,
വെള്ളിനക്ഷത്രങ്ങൾ 36

ഡോ. ജോർജ്ജ് ഓണക്കൂർ

കവിത

മന്ത്രവാദിയായ
മകൻ കേഴുന്നു 21

ശ്രീ. പി. ടി. അബ്ദുറഹിമാൻ

കഥ

ഒരു നിഴലിനു്
എന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയും? 28

ശ്രീ. തോമസ് ജോർജ്ജ്

നക്ഷത്രങ്ങൾ 32

ശ്രീ. എം. സുധാകരൻ

നോവൽ

സുപന്ഥാപിനികളേ, നന്ദി! 24

ശ്രീ. സി. രാധാകൃഷ്ണൻ

പണം 38

ശ്രീ. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ തിരുവാഴിയോടു്

കുല

കാനായിയുടെ യഥാർത്ഥം 40

ശ്രീ. പി. വി. കൃഷ്ണൻ

ചരിത്രരേഖകൾ 50

കത്തുകൾ 4

മുഖചിത്രം

താരാകലയാൺ

ഫോട്ടോ: ശ്രീ. പി. വി. കൃഷ്ണൻ

ആ പോദ്യം വീണ്ടും

ഡോ: ജോർജ്ജ് ഇരുമ്പയ്ക്കിന്റെ 'മലയാള നോവൽ 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ' എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രകാശനം 1984 ഡിസംബർ 2-ാം തീയതി തിരുവനന്തപുരത്തു നടന്നപ്പോൾ (സേവ്യർസ് അസെംബി) എം. കൃഷ്ണൻ നായർ സൂചിപ്പിച്ച അമ്പരപ്പും സന്തോഷത്തിനുമിടയിൽ സംഭവിച്ചു. ചർച്ചാവിഷയമായിരിക്കുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്തു നടക്കുന്ന സാഹിത്യ സമ്മേളനത്തിലെ ചില സന്ദർഭങ്ങൾ മറ്റുള്ളവയിലും അറിയേണ്ടതാണെന്നും എനിക്ക് തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. കരുതുക എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഒരു സന്ദർഭമായതുകൊണ്ടാണ് പുസ്തകപ്രകാശനത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു കറുപ്പ് ഭീഷണി ആഴ്ത്തിപ്പിടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും എം. കൃഷ്ണൻ നായർ സാഹിത്യ പരിഷ്കാരിയെന്ന നിലയിൽ എം. കെ. എൻ. പോറ്റിയെഴുതിയതിൽ ഇത്ര നന്നായിട്ടു എന്ന ദുർഗ്ഗതം വെച്ചു സാർ ആ കറുപ്പിനെ അടിച്ചമർത്തിയത് അത്ര കൊണ്ടാവണം. (495-ാം ലക്കത്തിലെ സാഹിത്യവാർഷികം)

എം. കൃഷ്ണൻ നായർക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം പ്രൊ. എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള, കെ.എൻ.വി., തിരുനെല്ലൂർ കരുണാകരൻ തുടങ്ങിയവരുടെയും ശിഷ്യനായി ഞാൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റി കോളേജിൽ പഠിച്ചിരുന്നതാണെന്നോർമ്മിപ്പിച്ചു. മുൻകൂർ ക്ഷമാപനത്തോടെ രണ്ടു വാക്കുകൾ:

മലയാളത്തിലെ നിരൂപക വ്യാഖ്യാനം മദ്ധ്യനകളെ നോക്കിവിട്ടിട്ടു മയലകളെ പലപ്പോഴും കഴിച്ചുപിടിക്കുന്നു. മയലകളിൽ ചിലതെങ്കിലും മുറുകുകൊള്ളട്ടെ? മൂപ്പത്തോളം വർഷംമുൻപ് വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീറിന്റെ മറുപടി യോടെ ഉപസംഹരിച്ച ഒരു വിവാദം വീണ്ടും ഉയർന്നുവന്നു കഴിഞ്ഞു. ആ നിമിഷത്തിൽ ബഷീർ സാഹിത്യം പഠിച്ച സാംഗീക പുതിയ യുഗത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടു. എം. കൃഷ്ണൻ നായർക്കു നിരന്തരം ഞാൻ മലയാളത്തിലെ സാഹിത്യ തത്വപരൻ നായ

മായും പ്രതികരിക്കും. അവർ വീണ്ടും ചോദിക്കുന്നു: 'വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീർ ഒരു മിഥ്യയോ?' എം. കെ. എൻ. പോറ്റി, ഗവ. കോളേജ്, കോഴിക്കോട്-8

ഇതു് മാനുതയുള്ള കാര്യമല്ല

495-ാം ലക്കത്തിലെ എം. കൃഷ്ണൻ നായർക്കു സാഹിത്യവാർഷികത്തിൽ, എന്റെ 'മലയാള നോവൽ 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ' എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രകാശനം തിരുവനന്തപുരത്തു നടന്നപ്പോൾ പ്രസിദ്ധനായ ശ്രീ. കൃഷ്ണൻ നായർ വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീർ വെറും പകർത്തിയെഴുത്തുകാരനാണെന്നും നല്ല നോവലിസ്റ്റാണെന്നും മറ്റും കേൾപ്പിച്ചതിനെ മുൻനിർത്തി ശ്രീ. എം. കെ. എൻ. പോറ്റി ഭീഷണി ആഴ്ത്തിപ്പിടിപ്പിച്ച പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ലേഖനം ഞാനെഴുതിയതാണെന്നും പരിഹസിക്കുന്നു! മലയാള ഭാഷ നല്ലപോലെ കൈകാര്യം ചെയ്യാനായിരുന്ന ആരോ എഴുതിയതാണ് (ശ്രീ. പോറ്റി ആവില്ല) അതെന്നും ഞാനെഴുതിയതിൽ എത്രത്തോളം നന്നായിട്ടുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നില്ല! പോറ്റിക്കു മലയാളം നല്ല പോലെ അറിയില്ലെന്നു പറയുമ്പോൾ കൃഷ്ണൻ നായർ സ്വയം ആക്ഷേപിക്കുകയാണ്. കാരണം പോറ്റിയെ മലയാളം പഠിപ്പിച്ചവരിൽ (എം. എ.) കൃഷ്ണൻ നായർ ഉൾപ്പെട്ടില്ല! പോറ്റി മിററിപ്പിടിച്ചതെന്തിനായിട്ടാണ്? തിരുക്കുറുപ്പ് കൃഷ്ണൻ നായർ പോലെയും ചെയ്തിരുന്നു. ശേഷിച്ചിരുന്ന ചില രോട്ട് ചോദ്യങ്ങൾക്കാണ് ലേഖനം തയ്യാറാക്കിയത്. മാതൃഭൂമിയിലും മറ്റുമായി അനേകം ലേഖനങ്ങളും നോവൽ തർജ്ജമകളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള എം. കെ. എൻ. പോറ്റിക്കു മലയാളം അറിയില്ലെന്നും ഞാനെഴുതിക്കൊടുത്തതാണെന്നും ആക്ഷേപിക്കുന്നതു് ഒട്ടും മാന്യതയുള്ള ഒരു കാര്യമല്ല.

ഡോ. ജോർജ്ജ് ഇരുമ്പയ്ക്കി, കോഴിക്കോട്.

സത്യമിതല്ലേ?

497-ാം ലക്കത്തിൽ ശ്രീ. നാട്ട് കണ്ണൻപിള്ള 'മുപ്പുകുടി' എന്തെങ്കിലും ലഘുവായ ആസാദനം എഴുതിയിരുന്നതു വായിച്ചു. 'മുപ്പുകുടി' എന്ന നാടകത്തിന്റെ കഥ ആരെയും വശീകരിക്കും എന്നതു് സത്യം. എന്നാൽ ആ കഥയ്ക്ക് നാടകരൂപം കിട്ടിയപ്പോൾ അതിന്റെ ചാരുതയെല്ലാം സമ്പൂർണ്ണമായി കിട്ടിയതായി തോന്നിയില്ല. നാടകത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിന്റെ നേതാവു് സംവിധായകനാണെന്ന നിലയിൽ തോപ്പിൽ ഭാസിയുടെ സംഭാവിച്ച വലിയ ഒരു പരാജയം തന്നെയാണിത് നാടകം. തോപ്പിൽ ഭാസിയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചുവന്നതല്ലോ ആർട്ടിസ്റ്റ് കെ. വി. നീലകണ്ഠൻ നായർ രൂപകല്പന നടത്തിയുള്ളതു്. അദ്ദേഹം: ഇന്നത്തെ ആധുനികരൂപം സ്ത്രീകൾക്കുവേണ്ടി 'നൈറോ', 'റോഡായിരം' വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ദേവദാസി കൾക്കുവേണ്ടി വേണ്ടിയിരുന്നതാണ്. നാടകത്തിൽ ഭാസിയും പിന്നീട് കെ. വി. നീലകണ്ഠൻ നായർ ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. തന്മയീഭാവമാണ് രസത്തിന്റെ പരമനിദാനമെങ്കിൽ അക്കാലം സമ്പൂർണ്ണമായി സാധിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒരു നാടകകൃത്തെന്ന നിലയിൽ തോപ്പിൽ ഭാസി നല്ല സൃഷ്ടികൾ നടത്തിയിരുന്നു. എന്നാൽ സംവിധായകനെന്ന നിലയിൽ ഈ നാടകമുറപ്പിച്ച ഒരു പരാജയത്തിന്റെ ഭാവത്തിലാണ് നിലകൊള്ളുന്നതു്.

യോഹന്നാൻ, വൈക്കം.

പാട്ടു ബാക്കി

494-ാം ലക്കത്തിൽ, കൊരഞ്ഞിയൂരിൽ നടന്ന 'അങ്കണം' നാടകങ്ങളിലൂടെ റിപ്പോർട്ടിൽ, ഏതാണ്ട് നാല്പത്തിയെട്ടുകൊല്ലം മുമ്പ് കൊരഞ്ഞിയൂരിൽ നടന്ന ഒരു ക്ഷൗരസമ്മേളനത്തിൽ വച്ചാണ് കെ. ഭാമോദരന്റെ 'പാട്ടുബാക്കി' ആദ്യമായി അരങ്ങേറിയതു് എന്ന് കൊളാടി ഗോവിന്ദൻകുട്ടി പറഞ്ഞതായി കണ്ടു. 'പാട്ടുബാക്കി'യുടെ ഏഴാം പതിപ്പി

ന്റെ മുഖവുരയിൽ ഈ നാടകത്തിന്റെ തുടക്കത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. അതിപ്രകാരമാണ്: ഗുരുവായൂരിൽ നിന്ന് ഏഴുനാഴികയോളം വടക്കു് വൈലത്തൂർ എന്ന സ്ഥലത്തു് 1937-ൽ പൊന്നാനി താലൂക്കു് കർഷകസമ്മേളനം നടക്കുകയാണ്. പ്രാരംഭ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി കൂടലായി മനസ്സിലാക്കു് സമ്മേളനത്തെക്കുറിച്ച് നേതാക്കൾ ചർച്ചചെയ്യവെയാണ് ഭാമോദരൻ, കൃഷിക്കാരെ ആകർഷിക്കാൻ സമ്മേളനത്തിൽ എത്തിക്കു് കലാപരിപാടി കൂടി ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു്. അങ്ങനെ, ഇ. എം. എസ്., നാടകമെഴുതാൻ ഭാമോദരന്റെ പേരു നിർദ്ദേശിച്ചു. രണ്ടുദിവസംകൊണ്ടു് നാടകമെഴുതിത്തീർത്തു. മുണ്ടിവ സത്തെ റിഹേഴ്സലും അങ്ങനെയായിരുന്നു 'പാട്ടുബാക്കി'യുടെ ജനനം. വൈലത്തൂരിലാണ് ആദ്യമായി അരങ്ങേറിയതു്.

നസീർ കുടിക്കാട്.

പകരം പ്രശംസയല്ല

ശ്രീ. എം. കൃഷ്ണൻ നായർക്കു സാഹിത്യവാർഷികത്തിൽ (ലക്കം 479) എന്റെ 'ജീവിതവൃത്തം' വീണ്ടും സ്മരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നന്ദി. അതിൽ ഒരുപ്രായവ്യത്യാസം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഈ കുറിപ്പ്.

ചങ്ങമ്പുഴ ദർമ്മവനപ്പെട്ടിലും സുമുഖനല്ല എന്ന് ഞാൻ എഴുതിയിരുന്നു. അല്ല, ചങ്ങമ്പുഴ സുന്ദരനായിരുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം. 1945-ൽ കോട്ടയത്തുവെച്ച് ദുരെയിൽ നാണ് ഞാൻ കണ്ടതു്. ചില കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാണ് ഞാൻ നേരിട്ട് പരിചയപ്പെടുന്നതു് - ആ സുന്ദരനും അടുത്തുവന്നു. കത്തഴിഞ്ഞ ജീവിതവൃത്തം രോഗസാരിപുറപ്പെട്ട അന്നേ അദ്ദേഹത്തിൽ പാടുകൾ എഴുതിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അന്നത്തെ ചങ്ങമ്പുഴയുടെ മുഖം തീർച്ചയായും സുന്ദരമായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ നേരത്തെയുള്ള മുഖങ്ങളോ ശരി, ചങ്ങമ്പുഴ സുന്ദരനല്ലെങ്കിലും സുമുഖനായിരുന്നു എന്ന് ഞാൻ തിരുത്തു

ന്നു. കൃഷ്ണൻ നായർ ഇപ്പോൾ എന്തോട് യോജിക്കുമോ എന്തോ.

കൂട്ടത്തിൽ പറയട്ടെ. എന്തുതന്നെ ഭിന്നഭിന്നപ്രായങ്ങൾ ഞാനുംപ്പെടെയുള്ളവർ പറഞ്ഞാലും - അതുതന്നെ ഒരു സ്ത്രീയുടെ അനുഭവരൂപം. പത്തുപതിനാറു കൊല്ലം ഇങ്ങനെ ഒരു വീഥി സാരസ്യത്തോടെ പൂർണ്ണമായോടും നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്ന കൃഷ്ണൻ നായർക്കു് 'അച്ഛി' മെൻ്റ' എതിരായിരുന്നു. ഏകാന്തവും അവിച്ഛിന്നവുമായ ആദ്യത്തരജീവിതമുള്ളതു കൊണ്ടാവണം അദ്ദേഹത്തിന് ഇതു കഴിയുന്നതു്. പലതും ഇത്തരം കോളാടനം തുടങ്ങി എണ്ണുവാനു് നേർത്തു് പുകഞ്ഞു പോയതു് ഓർക്കണം. പ്രശംസയല്ല പകരം പ്രശംസയല്ല! സന്ദർഭം വന്നപ്പോൾ ഉള്ളിലുള്ളതു് പറഞ്ഞു പോകുന്നു എന്നുമാത്രം. കൃഷ്ണൻ നായർക്കു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തമായ വാർത്തകൾ മ.ഗളം.

കെ. സുരേന്ദ്രൻ, നവരംഗം.

വികസന ബ്ളോക്കുകൾ

ഐ. ആർ. ഡി. പി. യെപ്പറ്റി മുഖവാക്യ ലക്കത്തിൽ എഴുതിക്കണ്ടു.

അശാസ്ത്രീയവും അസംവിശാസനീയവുമായ ഗ്രാമജീവിതത്തിന് ശാസ്ത്രീയ പരിവേഷം നൽകി, അതിനെ ഉദ്ധരിക്കാൻ മനുഷാസ്രപരമായി രൂപം കൊടുത്ത ഒരു പ്രസ്ഥാനമാണ് വികസനബ്ളോക്കുകൾ. ഒന്നോടൊന്നു ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന സമീപ്രദേശങ്ങളാണ് ഗ്രാമങ്ങൾക്കുള്ളതു്. ഇതെല്ലാം ഒരുമിച്ചുവെക്കുന്ന ഏജൻസികൾ നേടിക്കൊടുക്കണം. അതിനുവേണ്ടി, ഗ്രാമജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കൃഷി, ഗൃഹസൗകര്യം, ചെറുകിടവ്യവസായം, പ്രാഥമികാരോഗ്യം എന്നിവകൾക്കു് ഊന്നൽ നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ വികസന പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. സാങ്കേതിക വിദ്യയോടൊപ്പം ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെയും ആയി. സാങ്കേതിക വിദ്യയെക്കൂടി സാ

മാന്യ വിദ്യാഭ്യാസവും, ഗ്രാമീണരെ പദ്ധതിയുമായി ബന്ധിപ്പിക്കാനാവശ്യമായ മനുഷാസ്രപരമായ പ്രാഗല്ഭ്യവും നേടിയ ഒരു വിവിധോദ്യോഗ പ്രവർത്തനമായി 'ഗ്രാമസേവകൻ' എന്ന ഒരു പുതിയ ഉദ്യോഗസ്ഥനും ഉണ്ടായി. ഗ്രാമീണരുമായി നിരന്തരം ബന്ധപ്പെട്ട് അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി, ശാസ്ത്രീയമായിത്തന്നെ അവ പരിഹരിക്കാനാവശ്യമായ കൂട്ടായ നേതൃത്വം നൽകുവാനായിരുന്നു ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ പണിയിലെ ലക്ഷ്യം. പക്ഷേ, അനവസരത്തിലും അസ്ഥാനത്തും ഇടപെട്ട രാഷ്ട്രീയക്കാർ ഈ ഉദ്യോഗത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തിയ കഥയാണ് ഇന്ന് വികസന പ്രസ്ഥാനം പറയുന്നതു്. സാങ്കേതികോദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കൂട്ടായ പ്രവർത്തനം വിഭാവനം ചെയ്ത ബ്ളോക്കുകളുടെ സ്ഥിതി ഇന്നെന്താണ്? ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കിടമത്സരം കാരണം എല്ലാം താമസമായിരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ നില നില്പും സുരക്ഷിതത്വവും നോക്കൽ മാത്രമാണ് ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു് ഇന്നുള്ള ഏക പരിപാടി.

വിവിധ സാങ്കേതികരംഗങ്ങളിൽ കടുത്തപരിലീനം നൽകേണ്ടയാളായ ഗ്രാമസേവകന്റെ അവസ്ഥയെന്താണ്? ഗ്രാമീണരെ അലട്ടുന്ന ഏതെങ്കിലും പ്രശ്നങ്ങൾക്കു് സാങ്കേതികമായ പരിഹാരം നിർദ്ദേശിക്കാൻ അയാൾ പ്രാപ്തനാണോ? സാങ്കേതിക ശാസ്ത്രസത്യങ്ങൾ ഗ്രാമതലത്തിലെത്തിക്കാൻ തക്കവണ്ണം ഗ്രാമസേവകൻ പ്രവർത്തനോത്സുകനാണോ?

'യുഗപ്രഭാവനായ' ഐ. ആർ. ഡി. പി. യെപ്പറ്റി മുഖപ്പെട്ടിലും കലാകർമ്മങ്ങളിൽ പരാമർശിച്ചതിനാൽ അതു ഞാൻ തല്ലാലം വിട്ടു. വികസനബ്ളോക്കിനെത്തന്നിലാക്കുന്ന ഒരു പരിപാടിയാണ് വനിതാക്ഷേമവും ശിശുപരിപാലനവും. എല്ലാ വിഭാഗത്തിനും താല്പര്യമുള്ള ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാടിയാണ്. അതിനായി ഒട്ടേറെ മഹിളാസമാജങ്ങളും രൂപംകൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. കൂടെ ബാലവാടിയും. ബാലവാടിക്കായി മാത്രം ഉടലെടുത്ത

മഹിളാസമാജങ്ങളും വിരളമല്ല. ബാലവാടിയുടെ ഗുണഭോക്താക്കളാകുക എന്നതിലുപരി, വനിതാ ക്ഷേമോദ്യോഗങ്ങളാണു് ഭാരവാഹികൾക്കു്. ഒരു പ്രസിഡൻ്റ്, സെക്രട്ടറി, ബാലവാടി ടീച്ചർ, കൺവീനർ ഇതുമുഖം ഞാൻ ബാലവാടിയായി, സമാജമായി. ഗ്രാമസേവകരുടെ ഒത്താശ കൂടിയേതിരൂ. നിലനില്പിന് ചുറ്റുമുള്ള സ്ത്രീകളുടേയും കുട്ടികളുടേയും മേൽ വിചാസം പകർത്തിയ ഒരു ബുക്കുണ്ടെങ്കിൽ എ. എൻ. ഡി. എന്ന ഓമനപ്പേരിലറിയപ്പെടുന്ന പദ്ധതി പൂർണ്ണമായി.

കെ. സുകുമാരൻ, ഇളമ്പാ.

നെൽപ്പാടങ്ങൾ ഓർമ്മ മാത്രമാകാം

496-ാം ലക്കത്തിൽ 'യത്രങ്ങൾ പാടത്തിറങ്ങിയാൽ' എന്ന ലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പല കാര്യങ്ങളോടും യോജിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. ടാക്ടിക്കൈസറുടെ അഭാവമാണ് കേരളത്തിൽ കൃഷി വികസിക്കാത്തതിന്റെ കാരണം എന്ന വാദഗതിയോട് യോജിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. പഞ്ചാബിലെ നെൽകൃഷിയേയും കേരളത്തിലെ നെൽകൃഷിയേയും താരതമ്യം ചെയ്യുന്നതു് ശരിയായിരിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. കേരളത്തിലെ കർഷകരിൽ അറുപതു ശതമാനത്തിലധികം പേരും ഒരു ഹെക്ടറിൽതാഴെ കൃഷിയുള്ള ചെറുകിട കർഷകരാണ്. ഇവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ടാക്ടർ ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള സമയലാഭം അത്ര വലിയ ഒരു നേട്ടമല്ല. പിന്നെ ടാക്ടറിന്റെ ഭീമമായ വാടകയും ഇവരെ ടാക്ടർ ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ വിമുഖരാക്കുന്നു. ഇരുപത്തിനാലുവർഷംമുൻപ് ഒരു ഐഷർ ടാക്ടർ വാങ്ങിയ കർഷകനാണ് എന്റെ പിതാവ്. അന്ന് ഒരു മണിക്കൂറിന് പത്തുരൂപയായിരുന്നു വാടക. ഇന്നത് തൊണ്ണൂറുരൂപയാണ്. അന്ന് നെല്ലിന്റെ വില കിൻറലിന് അൻപതു രൂപയായിരുന്നു. ഇന്ന് അതു് ഇരുനൂറുരൂപയും. അതായതു്

ടാക്ടറിന്റെ വാടക നെൽപതിരായി വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ നെല്ലിന്റെ വില നാലിരട്ടി മാത്രമേ വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഈ അവസ്ഥയിൽ ഇവിടെ കൃഷി വികസിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ കാരണം വേറെ അന്വേഷിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇതേ അനുപാതത്തിലുള്ള വർദ്ധന തന്നെയാണ് വളത്തിന്റെയും കീടനാശിനികളുടെയും വിലയിലും തൊഴിലാളിയുടെ കൂലിയിലും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. അറിയപ്പെടുന്ന പദ്ധതി പൂർണ്ണമായ നെൽകൃഷിക്കു് ചുരുങ്ങിയ തോതിലേകിലും ഒരു സബ്സിഡി അനുവദിക്കാൻ ഗവൺമെൻ്റ് തയ്യാറായില്ലെങ്കിൽ നെൽപ്പാടങ്ങൾ എന്നതു് വരുതലമുറയ്ക്കു് ഒരു ഓർമ്മ മാത്രമായിത്തീരുന്നതാണ്.

സജി ഇരുമല, ഇരുമല്ലൂർ.

'ഏകാകി'

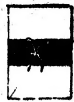
497-ാം ലക്കത്തിലെ രാഷ്ട്രീയ ലേഖകന്റെ നിഗമനങ്ങൾ ചിന്തിക്കാൻ പ്രേരണ നൽകുന്നു. ഇന്ത്യയുടെ മനസ്സിൽനിന്ന് ശുദ്ധത ഇനിയും നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നു കണ്ടെത്താൻ ഉറപ്പുള്ള പരമതുണ. രാഷ്ട്രീയ ദർശനങ്ങളുടേയും, നേതാക്കളുടെയും അഭാവമല്ല നമ്മുടെ ദുരോഗ്യം: തദ്ദേശീകരായ നേതാവിനെ കണ്ടെത്തുന്നതിൽ പാറ്റുന്ന പിഴവാണ് നമ്മുടെ പരാധീനത. അവസരങ്ങൾക്കുമുന്നിൽ വിജയം കൊണ്ടുടക്കുവാൻ കൈപ്പുള്ള ഹെഗ്ഡേയെപ്പോലുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു രാഷ്ട്രീയ നേതാവുണ്ടോ ഇന്ന് കേരളത്തിൽ.

കെ. പത്രോസ്, എലൂർ നോർത്ത്.

എ. കെ. ജി.

കലാകർമ്മിയുടെ 497-ാം ലക്കത്തിലെ 'ബലിപദ്യം' വായിച്ചു. അതിൽ എ. കെ. ജി. യെ 'ആയില്യത്ത്' കണ്ടോ' എന്ന് എഴുതിക്കണ്ടു. 'ആയില്യത്ത്' കൂലേരി എന്നതാണ് ശരി.

സുരേഷ് കണ്ണൻ.

നൂഡെൽഹി ലേഖകൻ

ഭീതി ഭരിക്കുന്ന തലസ്ഥാനം

നൂഡെൽഹി ഇന്ന് ഉപരോധത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു നഗരംപോലെയാണ്. എവിടെയും സംഘർഷം നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. ആട്ടോമോറിക് തോക്കുകളുമായി ഭക്ഷ നിറയെ പാരാമിലിട്ടറിക്കാർ സഭാ റോഡുചുറ്റുന്നു. മർമ്മസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇലക്ട്രോണിക് യന്ത്രങ്ങളുമായി ഭടന്മാർ കണ്ണും കാതും കൂർപ്പിച്ചു നിൽക്കുന്നു. പൊലീസ് വാഹനങ്ങൾ നാലു പാടും ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

പ്രധാനമന്ത്രിക്കുവേണ്ടി പുതിയ വസതി ഒരുങ്ങുന്ന റെയ്സ് കോഴ്സ് റോഡിലൂടെ ഗതാഗതം നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനപ്പുറത്തുള്ള സഫ്ദർജ്ജ് കോംപ്ലക്സിനു ചുറ്റും പുതിയ ചെക്ക് പോയിന്റുകൾ ഉയർന്നിരിക്കുന്നു.

ഇതെല്ലാം എന്തിനാണ്?

ഒ. ഭീകരന്മാരും ഇന്ത്യയിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് മറ്റൊരാൾ റിപ്പോർട്ട് കണ്ടു. അധികൃതർ ഇതൊന്നും ഇതേവരെ നിഷേധിച്ചിട്ടില്ല. പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നത് ഇത്തരം റിപ്പോർട്ടുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അധികൃതർ ഇൻറർപോൾ എന്ന രാജ്യാന്തര പൊലീസ് സംഘടനയും മറ്റുമായി സമ്പർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്നാണ്.

വിദേശികളും തദ്ദേശികളുമായ ഇത്തരം ഭീകരന്മാരുടെ ലക്ഷ്യമെന്താവാം? കൊള്ളയും കൊള്ളിവയ്പും സംഘടിപ്പിക്കലാണോ? പ്രമാണിമാരെ തിരഞ്ഞുപിടിച്ചുകൊണ്ട് ഭീതി വളർത്തുകയാണോ? അതിലൂടെ ഇന്ത്യയെ ഉലച്ചു തകർക്കുകയാണോ? ഏറ്റവും ഉയർന്ന തലങ്ങളിൽ ഇതു്

ങ്ങാൻ അവർ മടിക്കുന്നു. ഇവിടത്തെ സോവിയറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങൾക്കെല്ലാം കൂടുതൽ സംരക്ഷണം ഏർപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ഇതുകണ്ടു് അമേരിക്കക്കാരും ചോദിക്കുന്നു കൂടുതൽ സംരക്ഷണം.

വിദേശ എമ്പസികളുടെ പ്രധാനകേന്ദ്രമായ ചാണക്യപുരി പ്രദേശത്തു് സഭാ നേരവും ഭേദമാരുടെ റോഡുചുറ്റൽ നടക്കുന്നു.

കഴിഞ്ഞ ചില ആഴ്ചകളായി ഈ തലസ്ഥാനത്തു് അക്രമികളുടെ തേർവാഴ്ചയാണ്. ബാങ്കുകളിലും വീടുകളിലുമെല്ലാം കയറി അവർ കൊള്ളനടത്തുന്നു. ദിനവും കുറുകുതൃക്കളുടെ തോതു് പെരുകുന്നു. ഒരുത്തനെയും പിടിക്കാൻ ഇതേവരെ പൊലീസിനു് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അക്രമികൾ പഞ്ചാബിലേക്കോ യു. പി. യിലേക്കോ കടന്നുകളയുന്നു എന്നാണ് പൊലീസിന്റെ ഭാഷ്യം.

സോവിയറ്റ് എമ്പസിയിലെ മൂന്നാം സെക്രട്ടറിയായ ഐഗർ ഗുജയുടെ അന്തർധാനം നടന്നിട്ടു് ദിവസങ്ങൾ പലതു കഴിഞ്ഞു. ഇതിനു് ഒരു തുമ്പുണ്ടാക്കാൻ ഇനിയും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇതിനെപ്പറ്റി കേൾക്കുന്ന ഒരു ഭാഷ്യം, ഐഗർ ഒരു പടിഞ്ഞാൻ എമ്പസിയുടെ സഹായത്തോടെ കൂറ്റനാറി കടന്നുകളഞ്ഞു എന്നാണ്. മറ്റൊരാൾ വ്യാഖ്യാനം അയാളെ ഭീകരന്മാർ പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഊതുമോഷം ചെയ്തു. തെളിവില്ലാത്തവിധം നശിപ്പിച്ചു എന്നാണ്. വേറൊന്നു കേൾക്കുന്നത് അമേരിക്ക ഐഗറെ പിടിച്ചു് തലമോട്ടയടിച്ചു് ഹരേക്രൂസ് വേഷം കെട്ടിച്ച് കാഠ്മണ്ഡുവിലേക്കു് കടത്തിയെന്നാണ്. എന്നാൽ ഡെൽഹി പൊലീസിന്റെ പ്രധാന തിരച്ചിൽ ഇതൊന്നുമല്ല. ഐഗറുടെ അന്തർധാനത്തിനു പിന്നിലുള്ളതു് ഇവിടെയുള്ള അഫ്ഗാനികൾ ആണെന്നാണ് അവർ കരുതുന്നത്. ഡെൽഹിയിൽ ഇപ്പോൾ അയ്യായിരത്തോളം അഫ്ഗാനികൾ ഉണ്ടു്. അടയാർത്ഥികളുടെ വേഷത്തിൽ വന്നവർ. ഇവരെല്ലാം സോവിയറ്റ് വിരോധികളാണ്. ഭീകരപ്രവർത്തനത്തിനു് പാകിസ്ഥാനിൽനിന്നു് പരിശീലനം കിട്ടിയവർ.

ഇപ്പോൾ കൊല്ലപ്പെട്ട സോവിയറ്റ് പ്രതിനിധി ഖത്ത്ഷ് ചേക്കോ അവരുടെ എമ്പസിയിലെ ഒരു സീനിയർ എൻജിനീയറാണ്. അവിടത്തെ ധനകാര്യവിഭാഗത്തിലായിരുന്നു ഈ എൻജിനീയർ. നട്ടുവയ്ക്കു് ഭാര്യ നീനയുമൊത്തു് കാറിൽ പോകവേയാണ് കൊലയാളികൾ മോട്ടോർബൈക്കിൽ പിറകെ ചെന്നു് ആ എൻജിനീയറെ വെടിവെച്ചുകൊന്നതു്.

നൂറുകണക്കിനു് ആളുകളെ ഇതിനെത്തുടർന്നു് ചോദ്യം ചെയ്തു. ഒട്ടുമിക്ക അഫ്ഗാനികളെയും സുന്ദർഷ് മമായി ചോദ്യം ചെയ്തു. ഇതിൽനിന്നെല്ലാം ഉടലെടുത്തതു് പതിവുപോലെ ചില തിരച്ചിലുകളാണ്. ഇതിലൊന്നു് ഖാലിസ്ഥാൻ വാക്കോറാണ് ഈ വധം നടത്തിയതെന്നാണ്. ഖലിസ്ഥാൻ വാദികൾ ആദ്യം തൊട്ടേ സോവിയറ്റ് വി

രോധികളാണ്. സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ പച്ചക്കൊടിയെത്തുടർന്നാണ് മിസസ് ഗാന്ധി പഞ്ചാബിൽ പട്ടാളത്തെ വിട്ടതെന്നു് ഇവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. പഞ്ചാബിലെ പട്ടാള നടപടിക്കാലത്തു് ആ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും സോവിയറ്റ് വിരുദ്ധ പോസ്റ്റുകൾ കാണാറുണ്ടായിരുന്നു. ഏതായാലും ചില അറസ്റ്റുകൾ നടന്നിട്ടുണ്ടു്. പെട്ടെന്നു് ഒരു നിഗമനം അസാധ്യമാക്കുന്ന രീതിയിലാണ് തെളിവുകൾ കൊലയാളികൾ മോട്ടോർ ബൈക്കിൽ വന്നു എന്നതു് ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു തെളിവാണ്. സിക്ക് ഭീകരന്മാരുടെ ഒരു ശൈലിയാണതു്. പടിഞ്ഞാറൻ കൊലയാളികൾ ഹൈസ് പീഡ് കാറുകളാണ് ഉപയോഗിക്കുക.

കൊല്ലപ്പെട്ട സോവിയറ്റ് എൻജിനീയറുടെ ഡ്രൈവർ ജോർജ്ജ് മലയാളിയാണ്. 75 സി. ഡി. 224 എന്ന സോവിയറ്റ് നിർമ്മിത വോൾഗാ കാറിലാണ് എൻജിനീയറുമായി ജോർജ്ജ് പുറപ്പെട്ടതു്. കാറിൽ വെടിയേറ്റ ഉടനെ ജോർജ്ജ് പെട്ടെന്നു് കാർനിറുത്തി. എന്നിട്ടു് സീററിനടിയിലേക്കു കിണിഞ്ഞിരുന്നു സ്വന്തം തടി രക്ഷിച്ചു വത്രേ. ജോർജ്ജിന്റെതന്നെ മൊഴിയാണിതു്. വല്ലാത്ത ചില സംശയങ്ങൾക്കു് ഇതു് ഉടം നൽകിയിട്ടുണ്ടു്.

ആ ഭീകര വലയത്തിന്റെ സംഭവക്രമം ഇങ്ങനെയാണ്:

ഇക്കഴിഞ്ഞ 21-ാം തീയതി വ്യാഴാഴ്ചയാണ്. യശ്വന്ത് പ്ലെയ്സിയിലെ കമ്പോളത്തിൽ പോയിട്ടു് മടങ്ങിവരികയായിരുന്ന ആ സോവിയറ്റ് ബേതിമാർ. സോവിയറ്റ് എമ്പസി കോംപ്ലക്സിനു പിന്നിലാണ് അവരുടെ വസതി. ചാണക്യപുരിയിലെ സത്യമാഗ്നി ലൂടെ ന്യായമാർഗ്ഗിലേക്കു കടക്കാൻ ഓവിക്കവേയാണ് മോട്ടോർ ബൈക്കിൽ കൊലയാളികൾ വന്നതു്. ഘാനായുടെ എമ്പസിക്കു കമ്പോളത്തിൽ ഹൈക്കമ്മീഷൻ ഓഫീസിനും ഇടയിലുള്ള റോഡിൽ വച്ചു് മോട്ടോർ ബൈക്കിൽ കാറിന്റെ മുന്നിൽ കടന്നു. കാറുമാറ്റമുള്ള അകലം ക്രമീകരിച്ചു് മോട്ടോർ ബൈക്കിന്റെ പിന്നിലിരുന്ന് കൊലയാളി നിറയൊഴിച്ചു. കാർ ഇടതുവശത്തേക്കു് വഴതി ഉയർന്നുനിൽക്കുമ്പോഴും തോക്കിൽ നിന്നു് ഉണ്ടകൾ പറഞ്ഞു തീർന്നിരുന്നില്ല. എല്ലാം കഴിഞ്ഞതു് കണ്ണടച്ചു തുറക്കുന്ന വേഗത്തിലാണ്. കൊലയാളികൾ തങ്ങളുടെ വാഹനത്തിന്റെ വേഗത കൂട്ടി ഉടഞ്ഞോട്ടിരിപ്പതു് ന്യായമാർഗ്ഗിലൂടെ കടന്നുകളഞ്ഞു. മോത്തിബാഗ് വഴിയായിരിക്കണം കൊലയാളികൾ രക്ഷപ്പെട്ടതെന്നു് പൊലീസ് കരുതുന്നു.

സോവിയറ്റ് എമ്പസിയുടെ മറ്റൊരു കാറിലാണ് ഉടൻതന്നെ ബേതിമാരെയും ഡ്രൈവറെയും ആക്രമിച്ചു വെട്ടിയിട്ടു്. അപ്പോഴേക്കും ഖത്ത്ഷ് ചേക്കോ മരിച്ചിരുന്നു. മറ്റു രണ്ടുപേരെയും ചികിത്സിച്ചു. ഡ്രൈവർ പിന്നീടു് പൊലീസിനു് മൊഴിനൽകി: മിസസ് ഖത്ത്ഷ് ചേക്കോ മാരകമായ

മുറിവിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടുകിലും. ഇപ്പോഴും ഓർക്കാപ്പാത്തേറ്റി ഞെട്ടലിൽ നിന്നും മോചിതയായിട്ടില്ല. അതുകാരണം സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും പറയാൻ അവർക്കു കഴിയുന്നില്ല.

വെടിവയ്പ്പുനടന്ന സ്ഥലവും കാറ്റുപരിശോധിച്ചശേഷം ഫോറൻസിക് വിദഗ്ദ്ധർ പറഞ്ഞു: കാറിന്റെ വലതു വശത്തെ ഗ്ലാസ്സുകൾ ഇട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അതേസമയം ഇടതുവശത്തു് ഗ്ലാസ്സ് താഴ്ത്തിയിരുന്നു. ഖത്ത്ഷ് ചേക്കോയും ഭാര്യയും രക്തപ്പാടും ഗ്ലാസ്സിന്റെ ചിലുകളും കാണാമായിരുന്നു.

കൊലയാളികൾ അഞ്ചുതിരയൊഴിച്ചതായി കരുതുന്നു. കാരണം ഒഴിഞ്ഞ അഞ്ചു കേസിലൂടെ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. ഒന്ന് കാറ്റു നിറുത്തിയിരുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും മുപ്പത്തിയഞ്ചോളം അടി അകലെയാണ് കിടന്നിരുന്നതു്. ബാക്കി നാലെണ്ണം കാറിനു് തൊട്ടുമുന്നിലും. ഖത്ത്ഷ് ചേക്കോയെ കാറിൽനിന്നും ആക്രമിച്ചതിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു് നീക്കം ചെയ്തപ്പോൾ വീണതായിരിക്കണം.

പൊലീസ് സംഭവം അറിഞ്ഞതു് 12-21-നാണ്. ഇന്ത്യൻ ഏയർ ലൈൻ സിൽ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന ഏതോ ഒരാൾ പൊലീസ് കൺട്രോൾ റൂമിലേക്കു് ടെലഫോൺ ചെയ്തു പറഞ്ഞു: "അക്ബർ ഹോട്ടലിൽ അരികിൽ ഒരു സി. ഡി. കാർ വെടിവെച്ചതുകുറിപ്പിരിക്കുന്നു." വിവരം അറിഞ്ഞു് രണ്ടു മിനിറ്റിനകം തങ്ങൾ അവിടെയെത്തിയെന്നു് പൊലീസ് പറയുന്നു. പക്ഷേ, അപ്പോഴേക്കും കൊലയാളികൾ രക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു.

സംഭവസ്ഥലത്തിനു് തൊട്ടടുത്തുള്ള കമ്പോളത്തിൽ ഹൈക്കമ്മീഷൻ ഓഫീസിലെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ വെടിയൊച്ച കേട്ടതായി പറയുന്നു: ആദ്യം ചുരുക്കേട്ടപ്പോൾ ചുറ്റിക അടിപോലെയാണ് തോന്നിയതു്, വീണ്ടും കേട്ടപ്പോൾ മനസ്സിലായി വെടിയൊച്ചയാണെന്നു്. ഉച്ചയ്ക്കു് 11.50 നോടു് അടുപ്പിച്ചു് താൻ ഏതാണു് ആറുവെടിയൊച്ച കേട്ടെന്നു് ജർമ്മൻ എമ്പസിയിലെ ഒരാളും പറയുന്നു.

കൊല നടന്ന സമയം ഉച്ചയ്ക്കു് 12.10 നു് മുൻപാകാൻ വഴിയില്ല എന്നാണ് പൊലീസ് കമ്മീഷണർ എസ്. എസ്. ജോഗിന്റെ നിഗമനം. സെമി ആട്ടോമോറിക് 7.65 എം. എം. "ജെക്കോ" പിസ്റ്റുളാണ് കൊലയാളികൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു്. പശ്ചിമ ജർമ്മൻ നിർമ്മിതമാണു് ഈ തോക്കു്. ഏഴു തിരനിറയ്ക്കാവുന്ന ഇതു് ഒരു ക്ലോസ് റെയിഞ്ച് തോക്കാണ്.

എന്നാൽ വെടിവെയ്പ്പുവാൻ ഉപയോഗിച്ച തോക്കിനെക്കുറിച്ച് ഇതു തുറപ്പിച്ചുപറയാൻ സെൻട്രൽ ഫോറൻസിക് ലാബറട്ടറിയുടെ സയൻറിഫിക് ഓഫീസർ രൂപ്സിംഗ് ത്യാറാവുന്നില്ല. വിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു കൊലയാളിയുടെ കരങ്ങൾ ഇതിനു പിന്നിൽ കാണുമെന്നും ഷോർട്ട് റെയിഞ്ച് തോ

ക്കാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു മെസിംഗ് പറയുന്നുള്ളു.

ഏതായാലും ഖത്ത്ഷ് ചേക്കോയുടെ കൊലയാളി തീർച്ചയായും സമർത്ഥനാണ് എന്ന കാര്യത്തിൽ തർക്കമില്ല. അവന്റെ നാലു വെടിയുണ്ടകൾ കൃത്യമായും ലക്ഷ്യം കണ്ടു. ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മോട്ടോർ ബൈക്കിൽ നിന്നാണ് നിറയൊഴിക്കുന്നതു്. ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്നതോ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാറിനുള്ളിലേക്കും.

തൊണ്ടുള്ളു വലതുവശത്തും നെഞ്ചിനു് ഇടതുവശത്തും വലതുക്കൈയിലും ഖത്ത്ഷ് ചേക്കോയ്ക്കു് വെടിയുണ്ടയേറ്റതായി പൊലീസ് കമ്മീഷണർ ജോഗ് പറഞ്ഞു. നാലു വെടിയുണ്ടകൾ കാറിൽ നിന്നും കണ്ടെടുത്തിട്ടുണ്ടു്. കാറിന്റെ വീൻഡ് സ്ക്രീൻ തുളച്ചു് കറഞ്ഞതു് രണ്ടു വെടിയുണ്ടയെങ്കിലും കടന്നിരിക്കണം. മിസസ് ഖത്ത്ഷ് ചേക്കോയും ഡ്രൈവറും വെടിയൊച്ച കേട്ടപ്പോഴേ സീററിനടിയിൽ പതുങ്ങിയതിനാലായിരിക്കും രക്ഷപ്പെട്ടതു്.

കൊലയാളികളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു് ഒരു രൂപം മെനയുവാനുള്ള ശ്രമത്തിലാണ് പൊലീസുകാർ. മോട്ടോർ ബൈക്കു് ഓടിച്ചിരുന്നയാളിനു് ശരാശരി ഉയരമേയുള്ളു. ഏതാണു് ഒത്തശരീരം. നീളം വെളുത്തതാണു്. ക്രീ. നിറത്തിലുള്ള ട്രൗസറുകളാണു് അണിഞ്ഞിരുന്നതു്. പിന്നിലിരുന്നയാൾക്കു് ആറടിനീളം വരും. സുഖനാണ്. താടിയില്ല. കറുപ്പു ട്രൗസറുകളാണു് ധരിച്ചിരുന്നതു്.

കൊലയാളികൾ പോയതിന്റെ ഏതിർഭീശയിലേക്കു ഒരു ഫീയറു് കാർ ഓടിച്ചുവന്ന ഡ്രൈവർ, അവരെക്കുറിച്ച് ചില വിവരങ്ങൾ പൊലീസിനു് നൽകിയിട്ടുണ്ടു്. ഇയാളുടെ ഐഡൻറിറ്റി വ്യക്തമാക്കുവാൻ പൊലീസ് വിസമ്മതിക്കുന്നു. ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതിനായി ഡ്രൈവറെ പൊലീസ് കസ്റ്റഡിയിൽ ഏടുത്തിട്ടുണ്ടു്. സംഭവസ്ഥലത്തിനു് പരിസരത്തുകൂടെ സൈക്കിളിൽപ്പോയ മറ്റൊരാളും കൊലയാളികളെക്കുറിച്ച് പൊലീസിനു് വിവരം നൽകിയിട്ടുണ്ടു്. ഈ രണ്ടുപേരുടെയും വിവരങ്ങളെല്ലാം ഖത്ത്ഷ് ചേക്കോയുടെ ഡ്രൈവർ നല്കിയ വിവരങ്ങളും തമ്മിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കുവാനുള്ള ശ്രമത്തിലാണ് പൊലീസ്.

ഖത്ത്ഷ് ചേക്കോ സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന കാറിനു പിന്നിലായി അധികം ദൂരെയല്ലാതെ മറ്റൊരു സോവിയറ്റ് കാർ സഞ്ചരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു് പൊലീസ് കമ്മീഷണർ ജോഗ് പറഞ്ഞു. ഈ കാറിലാണ് ചേക്കോയേയും മറ്റും ആക്രമിച്ചതിൽ എത്തിച്ചതു്. കൂടുതലൊന്നും ജോഗ് വിശദീകരിച്ചില്ല.

കൊലയാളികളുടെ രൂപവിവരങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകിച്ചു് എഴുത്തു ചോദിച്ചപ്പോൾ ജോഗ് പറഞ്ഞു: ദുക്സാക്ഷികൾ പറയുന്നതുവെച്ചു നോക്കിയാൽ ഏതായാലും ഘാതകർ യൂറോപ്യർ അല്ല.

നൂഡെൽഹിയിലെ നൗതന്ത്രപ്രമുഖർ വല്ലാത്ത ഭീതിയിലാണ്. അടുത്ത തോക്കു് ആർക്കുനേരേ ആവാം?

മിസസ് ഗാന്ധിയുടെ വയത്തെത്തുടന്നു് താറ്റുമാറായ ഡെൽഹിയിലെ ക്രമസമാധാനനില ഇപ്പോഴും കൂട്ടക്കുഴപ്പത്തിൽത്തന്നെ. കറഞ്ഞപക്ഷം വി.ഐ. പി.മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമെങ്കിലും ഡെൽഹി ഒരു സുരക്ഷിതസ്ഥാനമല്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ഇതൊക്കെ എല്ലാവർക്കും അറിയാം. രേണാധികാരികൾക്കറിയാം. സെക്യൂരിറ്റി വിദഗ്ദ്ധന്മാർക്കറിയാം. റാഷ്ട്രീയ തലവന്മാർക്കറിയാം. വിദേശ പ്രതിനിധികൾക്കുമറിയാം.

ഈയിടെ പത്രങ്ങളിൽ ഒരു റിപ്പോർട്ടു കണ്ടു്—രാജ്യാന്തര വാടക കൊലയാളിയായ കാർലോസ് എന്ന കപ്രസിദ്ധൻ ഒരു സംഘം അന്ധയായിക്കളിക്കൊപ്പം ഇന്ത്യയിൽ നഷ്ടനുകയറിയിരിക്കുന്നുവത്രേ.

യാസർ അറാഫത്തിനെ എതിർക്കുന്ന വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു കൂട്ടം പി. എൽ.

ഇപ്പോൾ ആലോചനാവിഷയമാണു്. വിവിധ സംഘടനകളിലെ സെക്യൂരിറ്റി വിദഗ്ദ്ധന്മാർ ഗ്രൂപ്പുയോഗങ്ങൾ ചേർന്നു് അപ്പോഴോൾ സ്ഥിതിഗതികൾ വിലയിരുത്തുന്നു. കരുതൽ നടപടികളെടുക്കുന്നു. ഒരു സോവിയറ്റ് നയതന്ത്രജ്ഞനെ വെടിവെച്ചുകൊല്ലുകയും മറ്റൊരു സോവിയറ്റ് നയതന്ത്രജ്ഞൻ വിചിത്രമായ സാഹചര്യത്തിൽ അപ്രത്യക്ഷനാകുകയും ചെയ്തതിനെത്തുടർന്നു് രക്ഷാ ഏർപ്പാടുകൾ സുഭദ്രമാക്കുവാൻ പ്രധാനമന്ത്രിതന്നെ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഈ നഗരത്തിലെ നയതന്ത്രവൃത്തങ്ങൾ സംഭീതമാണു്. എപ്പോഴാണു് ഒരു തോക്കു് തങ്ങളുടെ തലയ്ക്കുമേൽ നീളുന്നതെന്നു അവർ ഉത്കണ്ഠപ്പെടുന്നു. അവരിൽ ചിലർ തങ്ങളുടെ കാറ്റുകളുടെ നമ്പർപോലും മാറ്റിയിരിക്കുന്നു. അംഗരക്ഷകരില്ലാതെ പുറത്തിറ

കിളിമകളേ,

ഇതു

മഹാ

നഗരം

കേരള സർവ്വകലാശാലാ മലയാള വിഭാഗത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്തു നടന്ന 'എഴുത്തച്ഛൻ-കവി, കവിത, പാരമ്പര്യം' എന്ന ത്രിദിന സെമിനാറിന്റെ പ്രസക്തി എന്താണെന്നു നാം ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. സെമിനാറിന്റെ ആമുഖമായി സർവ്വകലാശാലയിലെ മലയാള വിഭാഗം മേധാവി ഡോ. കെ. രാമചന്ദ്രൻ നായർ പറഞ്ഞു:

"വാസ്തവത്തിൽ എഴുത്തച്ഛനെ കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ നമ്മൾ നമ്മെത്തന്നെ കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്." പക്ഷേ, ആമുഖത്തിൽ ഡോ. രാമചന്ദ്രൻനായർ പറഞ്ഞ രീതിയിലുള്ള അന്വേഷണപര സെമിനാറിൽ പ്രബന്ധമവതരിപ്പിച്ച അക്കാഡമിക് പണ്ഡിതന്മാരിൽ പലർക്കുമുണ്ടായിരുന്നോ എന്ന സംശയം അവരുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ കേട്ടപ്പോഴുണ്ടായി. സ്ഥിരം മുഖങ്ങൾ, കേട്ടുപഴുകിയ വാദമുഖങ്ങൾ. മലയാള നിരൂപണരംഗത്ത് റെറപ്പട്ടതെങ്കിലും ശ്രദ്ധേയമായി ഉയർന്നുകേൾക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങളുടെ ഉടമകളിൽ പ്രമുഖരായ പലരെയും വേദിയിൽ കണ്ടുമില്ല.

ആറു സമ്മേളനങ്ങളിലായി 43 പ്രബന്ധങ്ങളാണ് സെമിനാറിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. എഴുതിക്കൊണ്ടുവന്ന പ്രബന്ധങ്ങൾ വായിച്ചതിന്റെ ഓരോ തത്ത്വം അനുഭവിച്ച 15 മിനിറ്റ് തികയാതെ വന്നതിനാൽ മിക്കവരും ചുരുക്കിപ്പറയാനുള്ള വെപ്രാളത്തിലായിരുന്നു. സമയം തികയാതെ വന്നതുകാരണം മിക്കപ്പോഴും പൊതുചർച്ചകൾ നടന്നുമില്ല. എഴുത്തച്ഛനെക്കുറിച്ച് സമഗ്ര പഠനത്തിനൊരുങ്ങിയവരുടെ മുന്തിലും സമയമില്ലായ്മയോ?

വൈസ് ചാൻസലർ പി. എസ്. ഹബീബ് മുഹമ്മദ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്ത സെമിനാറിന് ഡോക്ടർ സുകുമാർ അഴീക്കോട് തുടക്കമിട്ടത്. എഴുത്തച്ഛനെക്കുറിച്ചുള്ള സമഗ്രപഠനം സാഹസികമാണ് എന്നോർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. എഴുത്തച്ഛൻ ഏക ശിഷ്യനായ കവി മാത്രമല്ല; ബഹുശിഷ്യനായ ഒരു സാംസ്കാരിക പ്രതിഭാസമാണ്. ഒരു ജനതയുടെ സംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രചോദനവും അവിഭാജ്യാംശവുമായി മാറുമ്പോഴാണ് ഒരു കവിയുടെ പരമമായ സാക്ഷാത്കാരം. ആ പരമമായ സാക്ഷാത്കാരത്തിൽ എഴുത്തച്ഛൻ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. നിത്യപാരായണീയത എന്ന സ്വഭാവംകൊണ്ടാണ് എഴുത്തച്ഛൻകവിത രാജ്യത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക പാരമ്പര്യത്തിന്റെ അവിഭാജ്യ അംശമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

നന്തു. കല്ലാത്തറ സ്ഥായിതം. ഏറ്റവും കൂടുതലുള്ള കവിയാണ് എഴുത്തച്ഛൻ. എഴുത്തച്ഛന്റെ ഭക്തിപാരമ്പര്യത്തിന്റെ വേരുകൾ എഴുത്തച്ഛൻ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ചെന്നത് വൈദിക പാരമ്പര്യത്തിലേക്കും യജ്ഞ സംസ്കാരത്തിലേക്കുമാണ്. കേരളത്തിന്റെ മനുഷ്യാത്മാവിനെ അതിന്റെ പ്രച്ഛന്നതയിൽനിന്നു മോചിപ്പിക്കാനുള്ള യജ്ഞം നടത്തുകയായിരുന്നു എഴുത്തച്ഛൻ ചെയ്തതെന്ന് അദ്ദേഹം.

തിരുവനന്തപുരത്തു ഈയിടെ നടന്ന എഴുത്തച്ഛൻ സെമിനാറിനെപ്പറ്റി

പറഞ്ഞു. വീഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പൂതിരി നമ്മുടെ സാംസ്കാരിക ചരിത്രത്തെ അതിവലുതവല്ലാപ്പിച്ച് യജ്ഞ സംസ്കാരത്തിന്റെ കരറിയിൽ കൊണ്ടുവെന്ന് കെട്ടിയിടാൻ മുതിർന്നപ്പോൾ ഡോ. ശർമ്മ അതിനെ അനുകൂലിക്കുക മാത്രമല്ല ചെയ്തു.

കവി എന്നതിനെക്കാൾ എഴുത്തച്ഛനെ ഒരു സത്യദർശിയായി കാണാനാ

ണ് ജി. ബാലകൃഷ്ണൻനായർ മുതിന്നത്. ഉപനിഷത്തുക്കൾ, സ്മൃതികൾ, ഗീത, പുരാണങ്ങൾ എന്നിവയിലെല്ലാ മുളള പ്രപഞ്ച രഹസ്യതത്വങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് സ്വന്തമായി രൂപം നൽകിയ ഒരു പ്രപഞ്ചദർശനമാണ് എഴുത്തച്ഛൻ എന്ന കവി അവതരിപ്പിച്ചതെന്ന് മുനി നാരായണപ്രസാദ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ജി. ബാലകൃഷ്ണൻനായർ 'ഹരിനാമകീർത്തനം'ത്തെയും മുനി നാരായണപ്രസാദ് 'ചിന്താരത്നം'ത്തെയും മുഖ്യമായും അവലംബമാക്കിയാണ് എഴുത്തച്ഛനെ അദ്വൈത പക്ഷപാതിയായിക്കാണാൻ ശ്രമിച്ചത്. അവ രണ്ടും എഴുത്തച്ഛന്റെ കൃതികളാണെന്നതിന് ഒരു തീർച്ചയുമില്ലാതിരിക്കെ പിന്നെങ്ങനെ അങ്ങനെ വാദിക്കാനാവും എന്ന സംശയം ഉയർത്തിക്കൊണ്ടായിരുന്നു തിരുനെല്ലൂർ കരുണാകരൻ സംസാരിച്ചതടങ്ങിയത്. ചരിത്രത്തെ തലകീഴ് മറിച്ചു കാട്ടുന്നത് ശരിയല്ലെന്ന് തിരുനെല്ലൂർ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. വേദവും വേദാധികാരവും പഠിക്കാനുള്ള അവസരം ശുഭമായതന്നിട നിഷേധിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ എഴുത്തച്ഛനുണ്ടായ മാനസികവിഷാദത്തിന്റെ ശക്തിയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തിക്ക് അഗാധത നൽകിയത്. എഴുത്തച്ഛൻ വേദാന്തിയാണ് അദ്വൈതിയാണ് എന്നൊക്കെ സ്ഥാപിച്ചെടുക്കാൻ വ്യഗ്രത കാട്ടുന്നവർ ഇക്കാര്യം കൂടി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നായിരുന്നു തിരുനെല്ലൂരിന്റെ വാക്കുകളിലെ സൂചന.

വ്യാസഭാരതം കവിതയല്ല, കഥയാണ്. ആ ആഖ്യാനത്തിൽനിന്ന് മനുഷ്യഭാവങ്ങളെ ഉദ്ദിപിപ്പിക്കുന്ന നാടകീയതയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളെ കണ്ടെടുത്ത് കവിതയാക്കിത്തീർക്കുകയായിരുന്നു എഴുത്തച്ഛനെന്ന് 'എഴുത്തച്ഛൻ ഇതിഹാസപാരമ്പര്യം' എന്ന സെമിനാർ സെഷനിൽ ആദ്ധ്യക്ഷംവഹിച്ച ഡോക്ടർ കെ. രാഘവൻപിള്ള അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ശില്പരചന, വൃത്തഘടന, അലങ്കാരകല്പന, പാത്രസംവിധാനം, ആഖ്യാനരീതി, രസചർച്ച, ധർമ്മബോധവും സൗന്ദര്യസങ്കല്പവും തുടങ്ങിയവയുടെ വിശകലനങ്ങളിലൂടെ എഴുത്തച്ഛന്റെ കാവ്യകലയുടെ മഹിമ കണ്ടെത്താനുള്ള ശ്രമത്തിന് എസ്. ഗുപ്തൻനായർ നേതൃത്വം നൽകി. മുലകൃതിക്കാരൻ കാര്യമാത്ര പ്രസക്തനായപ്പോൾ എഴുത്തച്ഛന്റെ അദ്ധ്യായ രാമായണത്തിൽ ഭക്തിപാരമ്പര്യത്താൽ വാചാലനാവുകയായിരുന്നെന്ന് ഗുപ്തൻനായർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. വാല്മീകിയുടെ കഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് ബഹുമുഖത്വവും ഗാംഭീര്യവുമാണുള്ളതെങ്കിൽ എഴുത്തച്ഛൻരാമായണത്തിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് ഏകമുഖത്വവും പരപ്പുമാണുള്ളതെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

പുതിയ സമീപനങ്ങളിലൂടെ എഴുത്തച്ഛനെപ്പറ്റി പുതിയ കണ്ടെത്തലുകൾ നടത്താനുള്ള ശ്രമമായിരുന്നു, സമാപനസമ്മേളനത്തിൽ. എഴുത്തച്ഛൻകവിത

യിലെ ഭാവരൂപവയം കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിച്ച അദ്ധ്യക്ഷൻ ഒ. എൻ. വി. കുറുപ്പ് പറഞ്ഞു: കവിത ബഹുരൂപിണിയാണ്, ബഹുഭാവ ബന്ധുരയാണ്. എഴുത്തച്ഛൻകൃതികൾ കവരും പരിഭാഷയല്ല; സ്വച്ഛന്ദമായ പുനഃസൃഷ്ടിയാണ്. നാമസങ്കീർത്തനത്തിന്റെ ലഹരിയിലാണ് എഴുത്തച്ഛൻ കൃതികളുടെ അനുഷ്ഠാനപരമായ തുടക്കം. തനിക്കു നിഷേധിക്കപ്പെട്ട ഒന്നിനെ പിടിച്ചെടുക്കുകയായിരുന്നു, വാസ്തവത്തിൽ കവി ചെയ്തത്. കവിയുടെ ഇംഗിതംകവിതയുടെ രൂപത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. സൂക്ഷ്മഭാവങ്ങൾ ലളിതപദങ്ങളിലൂടെ തെളിയുന്നു. വാക്കുകൾ വർണ്ണരാജികളായി മാറുന്നു.

സെമിനാറിനോടനുബന്ധിച്ച് യൂണിവേഴ്സിറ്റി ലൈബ്രറി സംഘടിപ്പിച്ച 'എഴുത്തച്ഛൻ പ്രദർശനം'

ഇതിഹാസകാവ്യങ്ങളുടെ പ്രത്യേകത ഒരു സെറീമോണിയൽ സ്റ്റൈൽ ആണ്. അത് എഴുത്തച്ഛൻകവിതകൾക്കാണ്. ക്ഷേത്രപ്രതിഷ്ഠ നടത്താൻ അനുവാദമില്ലാത്ത ശുഭദിവസത്തിൽ ജനിച്ച കവിതന്റെ ഇഷ്ടദേവതയെ ശ്രോതാക്കളുടെ മനസ്സിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. ഇവിടെ കവിധർമ്മം തനിക്കു നിഷേധിക്കപ്പെട്ട അവകാശം സ്ഥാപിച്ചെടുക്കുക എന്നതു തന്നെയാണ്. നിരണംകവികൾ ഒരു എപ്പിക് ആർക്കൈക് ചർച്ച സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നു. ആ എപ്പിക് ആർക്കൈക് ചർച്ച സമഗ്രശോഭയും സാഹചര്യവും ലഭിച്ചത് എഴുത്തച്ഛനിലൂടെയാണ്—ഒ. എൻ. വി. അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ഇത്രമാത്രം വികാരനിർഭരമായി കവിതയെഴുതുന്ന വ്യക്തി അദ്വൈത ചിന്തകനാകുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് ഗാന്ധാരി വിചാരിച്ചു. ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് കെ. എസ്. നാരായണപിള്ള ചോദിച്ചു.

കാല്പനിക കവികളുടെ തുറന്ന വ്യക്തിത്വമല്ല ക്ലാസിക്കൽ കവികളുടെ അടഞ്ഞ വ്യക്തിത്വമാണ് എഴുത്തച്ഛന്റെതെന്ന് ആ കവിയുടെ മനസ്സു കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിച്ച ഡോക്ടർ പി. വി. വേലായുധൻ പിള്ള പറഞ്ഞു.

എഴുത്തച്ഛന്റെ ഭാഷ, എഴുത്തച്ഛന്റെ വ്യക്തിത്വമാണെന്ന കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കാതെ വയ്ക്കുന്നത് എഴുത്തച്ഛന്റെ കവിത

പ്രബന്ധമവതരിപ്പിച്ചു തുടങ്ങിയത്. ഭക്തിപ്രസ്ഥാനം. 'റിവൈവലിസം' അല്ല 'റിനൈസ്സൻസ്' ആണെന്നു കെ. ദാമോദരൻ. ആ റിനൈസ്സൻസ് ഫ്യൂഡലിസത്തിന്റെ ലെജിറ്റിമൈസേഷനുവേണ്ടിയായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞ ഡി. ഡി. കൊസാംബിക്കും ഭക്തിപ്രസ്ഥാനത്തെ ശരിയായ മാർക്സിസ്റ്റിരീതിയിൽ വിലയിരുത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്ന് ഗോവിന്ദപ്പിള്ള പറഞ്ഞു. എഴുത്തച്ഛൻ നിരൂപണത്തിലെ ശക്തി ആർബുട്ടങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ഡോ. ഡി. ബഞ്ചമിൻ ആ രംഗത്ത് എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള, പി. കെ. പരമേശ്വരൻ നായർ, കെ. എൻ. എഴുത്തച്ഛൻ, പി. കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ തുടങ്ങിയവരുടെ ശ്രദ്ധേയമായ സംഭാവനകളിലേക്ക് വിരൽചൂണ്ടി.

മലയാളസാഹിത്യത്തിന്റെ മാത്രമല്ല, കേരളീയ ജനജീവിതത്തിന്റെ തന്നെ ചരിത്രാംശമായ തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛനെ വിലയിരുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ ഫലപ്രദമായൊരു ചരിത്രവീക്ഷണത്തെ അവലംബമാക്കിയില്ല എന്നതാണ് ഈ സെമിനാറിന്റെ പോരായ്മ കളിലൊന്ന്. നിയതവും സുവ്യക്തവുമായ സമീപനരീതികൾ അവലംബിച്ചുകൊണ്ടുള്ള എല്ലാറ്റിലും പ്രബന്ധങ്ങൾ കറവായിരുന്നു. പലതും 'അക്കാഡമിക്' എക്സക്യൂട്ടീവ് കളിലൊതുങ്ങുന്നവ. സെമിനാറുകളുടെ അക്കാഡമിക് വിരസതയുടെ മേൽ ചിലപ്പോഴൊക്കെ അക്കാഡമിക്കേതരരുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ ഒരു ആശ്വാസമായി വീശിയെന്നു വരാം. പക്ഷേ, എഴുത്തച്ഛൻ സെമിനാറിൽ വായിച്ച പി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ പ്രബന്ധം ഏതു അക്കാഡമിക് പണ്ഡിതനെയും വെല്ലുവിളിക്കുന്നതിൽ ഉദ്ധരണികളും ഗൈലിഫ്രയോഗങ്ങളും കൊണ്ടു നിറഞ്ഞവയായിരുന്നു. മാർക്സിസ്റ്റ് സമീപനരീതിയുടെ ഉഷ്ണമുഖം ജൈവവുമായ സാന്നിധ്യമാണ് തന്മൂലം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബന്ധത്തിൽ ഇല്ലാതെപോയത്. എഴുത്തച്ഛനെക്കുറിച്ചുള്ള സമഗ്രപഠനം ഇനിയും സഫലമാകേണ്ട ചരിത്രനിരീക്ഷണമായി ബാക്കി നില്ക്കുന്നു.

മലയാളഭാഷയുടെ പിതാവെന്നെല്ലെ പറയുന്നത്, ആ മഹാനും നല്കാമെന്നു ദിവസം എന്ന സമീപനം എഴുത്തച്ഛൻ പഠനം എവിടെയും കൊണ്ടെത്തിക്കുകയില്ല. അല്ലെങ്കിലും നാടാകെപ്പറന്നും, നാടിന്റെ ആത്മാവിലുമായിക്കൂടിയിരിക്കുന്ന തുഞ്ചനെ വിളിച്ചുവരുത്തി 'ഓ, സമയമില്ല' എന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ കാര്യം വർഷങ്ങളായി ചർച്ച ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ മൂന്നു ദിവസംകൊണ്ടുണ്ട് പ്രഭാഷണം ചെയ്തു തീർത്തുകളഞ്ഞു. കൊള്ളാം—ഇതു് ഒരു വെറും എഴുത്തച്ഛൻ സെമിനാർ മാത്രമാണല്ലോ.

—സ്റ്റാഫ് ലേഖകൻ

ലോകത്തെ ഏറ്റവും വലിയ വിദ്യാപീഠങ്ങളിൽ ഒന്നാണല്ലോ ഹാർവേഡ് സർവകലാശാല. ഇതാണ് യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിന്റെ കേംബ്രിജ്. അല്ലെങ്കിൽ ഓക്ഫഡ്. വർഷം തോറും ഈ സർവകലാശാലയിൽ നടക്കുന്ന കമൻസ് ബർൻ (ഇന്ത്യൻ രീതിയിൽ പറഞ്ഞാൽ കോൺവക്കേഷൻ) പ്രോഷണം വളരെ ശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറ്റുന്നു. കാലികപ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു വിഷയമാണ് പ്രോഷകൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുക. പ്രോഷണം ഗൗരവപൂർവ്വം ചർച്ചചെയ്യപ്പെടുന്നു.

ഇക്കഴിഞ്ഞതവണ ബിരുദം നേടിയവരെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുവാൻ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടത് ഒരു അയൽരാജ്യക്കാരനായിരുന്നു. പ്രസിദ്ധനായ ആ അതിഥി ചിലതെല്ലാം വെട്ടിത്തുറന്നു പറഞ്ഞു. യു. എസ്സിന്റെ നടമുറത്തു വന്നു നിന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം യു. എസ്സിനെ കഠിനകഠിനമായി വിമർശിച്ചു. ശ്രദ്ധമാണെങ്കിലും യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിന്റെ ചരിത്രം പാപപങ്കിലമാണെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

അടുക്കിയടുക്കി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സാക്ഷിയെ വല്ലാതെ പിടിച്ചു കലുക്കി. പ്രധാന പത്രങ്ങളെല്ലാം പിറേറുന്നിറങ്ങിയത് ഈ പ്രസംഗം 'വീശി' അടിച്ചുകൊണ്ടാണ്. ജാക്വിലിൻ കെന്നഡി നൊസിസ്സിനെപ്പോലെ, പാർക്ക് അവസ്ഥ വാസികളായ കള്ളബ്രെയിൻ പണച്ചാക്കുകളെ ലക്ഷ്യമാക്കി ഇറക്കുന്ന 'വാനിറ്റി ഫെയർ' മാസികപോലും ഈ പ്രസംഗം വെട്ടുകത്തില്ലാതെ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു!

മെക്സിക്കൻ നോവലിസ്റ്റായ കാർലോസ് ഫുവാൻറെ ആയിരുന്നു ഈ അപ്രിയസത്യങ്ങൾ മുഖത്തടിക്കുമട്ടിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞ അതിഥി. മെക്സിക്കൻ അംബാസഡറായി ഫ്രാൻസിയിൽ സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള ഈ ലോകപ്രസിദ്ധ എഴുത്തുകാരൻ, നൂറാണ്ടുകളായി ലാറ്റിനമേരിക്കയിൽ യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സ് ചെയ്യുപോരുന്ന കടംകൈകളിൽ നേംനൊതു കഴിയുന്നയാളാണ്. അമേരിക്കയുടെ ധാർമ്മിക ചക്രവാള സീമകളിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് ഉള്ളിൽത്തട്ടുന്ന ഭാഷയിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: സംസ്കാരങ്ങളിൽ അന്തരമുണ്ടെന്നത് പകയായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നത് കഷ്ടമാണ്. അമേരിക്കക്കാരായ നിങ്ങൾ മെക്സിക്കൻ പാർക്കിന്റെ രീതിയെ മാതിരിക്കാൻ പഠിക്കൂ. നിങ്ങൾക്കായി നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുപോകൂ. ഫിദൽ കാസ്ത്രോയെ വെറുതെവിട്ടു. ലാറ്റിനമേരിക്കയെ യുദ്ധക്കളമാക്കാതിരിക്കൂ. യു.എസ്.—മെക്സിക്കൻ സംസ്കാരങ്ങളിലുള്ള അന്തരത്തെ ഫുവാൻറെ ചാരുതയോടെ, നാടകീയമായിത്തന്നെ വിവരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ: "കരേക്കാലം മുമ്പ് മെക്സിക്കോയിലെ മോർലോസ് സംസ്ഥാനത്തിലൂടെ അനേകനേ കയ്യാക്കോ എന്ന ഗ്രാമം.

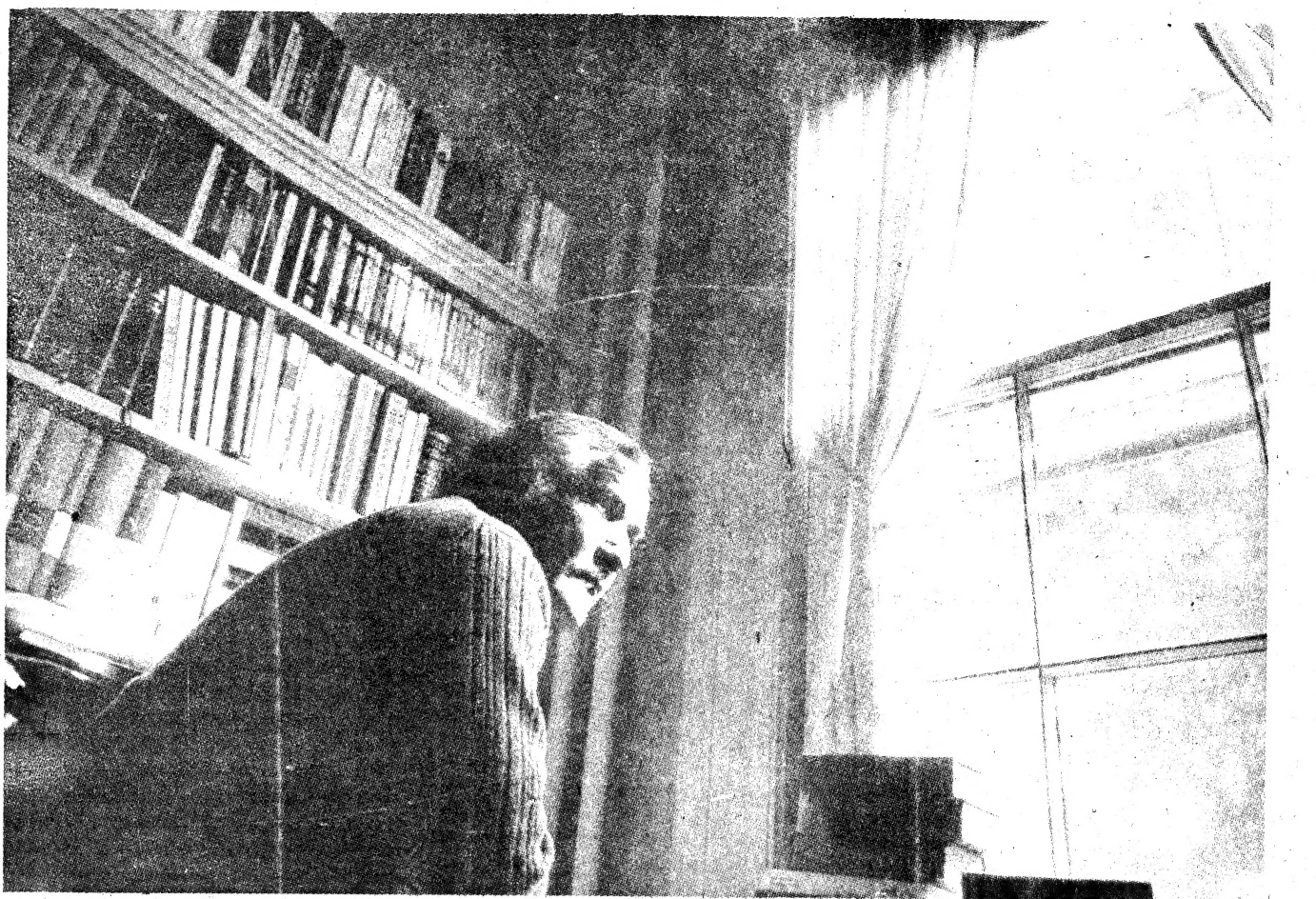

മധുനായർ ന്യൂയോർക്ക് സംസ്കാരത്തിന്റെ ആന്തരിക ഘടികാരം

അമേരിക്കയുടെ തിരുമാത്തു പച്ച മഹായ ഒരു മെക്സിക്കൻ എഴുത്തുകാരൻ അമേരിക്കക്കാരോട് പറഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെ ചരിത്രമാക പാപപങ്കിലമാണ്.

തിരക്കി നടക്കുകയായിരുന്നു ഞാൻ എമിലിയാനോ സ്പാട്ടയുടെ ജന്മസ്ഥലമാണു്. വഴിയരികിലൂടെ ഒരു പാടത്തു് പണിചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്ന ഗ്രാമീണനോട് ഞാൻ ഇനി കയ്യാക്കോ ഗ്രാമത്തിലേക്ക് എത്ര ദൂരം വരുമെന്നു തിരക്കി. "നിങ്ങളിവിടെ നിന്നു് അതിരായിട്ടെല്ലാമെങ്കിലും ഈ സമയമാകുമ്പോൾ അവിടെ എത്തും" എന്നായിരുന്നു മറുപടി. ഈ ഗ്രാമീണനോടൊപ്പം, അയാൾക്കു് തന്റെതായ ഒരു ആന്തരിക ഘടികാരമുണ്ടു്. അതു് അവന്റെ സംസ്കാരത്തോടുകൂടി ബന്ധം പുലർത്തുന്നു. ഇതര സംസ്കാരങ്ങളുടെ ആന്തരിക ഘടികാരവുമായി ഇതിനു പലബന്ധംപോലും കാണണമെന്നില്ല. എല്ലാ സംസ്കാരങ്ങൾക്കും ഇങ്ങനെയുള്ള നാഴികമണികളുടെ സൂചികൾ ഉണ്ടെന്നു് പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് ആത്മഹത്യാപരമാണ്."

തന്നെ എവിടെയും കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ വിദ്വേഷംപോലുമില്ലാത്ത ഗതികളും, പെറ്റവിലെ ഷൈനിങ് പാത്തിന്റെ സൂപ്പികളായ മാവോയിസ്റ്റുകളും ആ പ്രദേശത്തിന്റെ സംഭാവനയായുണ്ടു്. ജനാധിപത്യത്തിൽ നിന്നു് പട്ടാളരണത്തിലേക്കും തിരിച്ചു് ജനാധിപത്യത്തിലേക്കും ഒരു പെൻഡുലംപോലെ ആട്ടുന്ന പ്രവണത ആ നാട്ടിന്റെ ശാപമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അവിടത്തെ കോടിക്കണക്കിനാളുകൾ സാമന്ത്രിയായവർക്കു് വെമ്പൽ കൂട്ടുന്നു. അവരുടെ ആശയങ്ങൾ കരുപ്പിടിപ്പിക്കുവാൻ എഴുത്തുകാർക്കു് കഴിയുന്നവെന്നതാണ് ആ മണ്ണിന്റെ വലിയൊരു ഭാഗം. സത്യത്തിൽ എഴുത്തുകാർ മാത്രമല്ല ആ നാടിന്റെ നായകന്മാർ? മാർക്സേസം കോട്ട് സാറുമൊക്കെ മുൻ നിരയിലുള്ള ഈ നേതൃസംഘത്തിൽ കാർലോസ് ഫുവാൻറെയും പെട്ടെന്നു് പക്ഷേ, മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നു് കാർലോസ് ഫുവാൻറെയുടെ നിലപാടിൽ ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നതു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. യു.എസ്സിനെ പാടേ ഒഴിച്ചുനിർത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രീയ സംവിധാനത്തിനു് ലാറ്റിനമേരിക്കയിൽ ഒരു ചുക്കും ചെയാൻ സാധ്യമല്ല എന്നുകൂടി ഫുവാൻറെ

കാർലോ ഫുവാൻറെ: ലോകപ്രസിദ്ധനായ മെക്സിക്കൻ എഴുത്തുകാരൻ

വിശ്വസിക്കുന്നു. തന്റെ പൊന്നാടായ മെക്സിക്കോയുടെ പഴയ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പാതിയിലധികം യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിനു് പിടിച്ചടക്കിയിട്ടു്, മാറിവന്ന പുതിയ സാഹചര്യത്തിൽ അതു ക്ഷതവ്യമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു വാദിക്കുന്ന ഫുവാൻറെ, ഹാർവേഡിൽ ഒരു കാര്യംകൂടി വെട്ടിത്തുറന്നു പറഞ്ഞു: "ലാറ്റിനമേരിക്കയിലെ വിപ്ലവങ്ങളുടെ ഉത്ഭവം മോസ്കോയോ ഹവാനയോ ആണെന്നു കരുതരുതു്. ചരിത്രം ഇക്കാര്യത്തിൽ വളരെ വ്യക്തമാണ്." അന്തരദേശീയരായ മുമ്പ് യു.എസ്. മറീനകൾ നികരാഗുവായിട്ടെല്ലാമെങ്കിലും സമുദ്രസന്നദ്ധതയോടെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചതെന്നു് ആർക്കൊന്നറിഞ്ഞുകൂടാത്തതു്? മൺറോ സിദ്ധാന്തത്തിൻപ്രകാരം, ലാറ്റിനമേരിക്കയിൽ കൊളോണിയൽ വാഴ്ച തുടങ്ങി. എന്തുണ്ടായാലും അതൊക്കെ യു.എസ്സിന്റെ ആഭ്യന്തര കാര്യമാകുമെന്നു് വിളംബരം ചെയ്യാൻ ഉള്ള ചക്രം തന്നെയും ഒരു യു.എസ്. പ്രസിഡൻറിനു് ഉണ്ടായില്ലേ? തെക്കേ അമേരിക്കയോട് യു.എസ്. എ. ചെയ്യുന്ന പാതകങ്ങളെപ്പറ്റി കർക്കശമായി വിമർശനമഴിച്ചുവിട്ട നവോന്മുഖരായ സോവിയറ്റുയൂണിയനോട് വലിയ മതിപ്പൊന്നുമില്ല. "സോവിയറ്റു യൂണിയനു ചുറ്റുമുള്ള മിത്രങ്ങൾ

ഉല്ല. ഉപഗ്രഹങ്ങളായ അർദ്ധരാഷ്ട്രങ്ങൾ മാത്രം..." യു.എസ്. എ. യുടെ വടക്കും തെക്കും അതിർത്തികളിൽ, അന്താരാഷ്ട്ര രംഗത്തു് സ്വതന്ത്രവ്യക്തിത്വം പുലർത്തുന്ന കാനഡയും മെക്സിക്കോയും ഉള്ളതു് ഒരു നേട്ടമായി ഫുവാൻറെ കരുതുന്നു. ഏതു രാജ്യത്തിന്റെയും വിദേശനയം കരുപ്പിടിപ്പിക്കുന്നതിൽ അതിന്റെഭൂമിശാസ്ത്രത്തിനു് വലിയ പങ്കുണ്ടെന്നതു് ചാണക്യൻ മുതൽ നെപ്പോളിയൻ വരെ കറിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള തല്ലേ? ഇക്കാര്യത്തിൽ യു.എസ്. എ. ഭാഗ്യവതിതന്നെ. രണ്ടാം മഹായുദ്ധത്തിൽ ഒരു കൈബോംബുപോലും അമേരിക്കൻ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിൽ പൊട്ടിയില്ലല്ലോ; പൊട്ടിയതെല്ലാം അങ്ങു് ഏഴായിരം മൈലുകളോളം അകലെയല്ലേ? ലാറ്റിനമേരിക്കയിൽ യു.എസ്.എ. കാണിക്കുന്ന വലുത്തുനയത്തെ പ്രതിഷേധിച്ചു് ഫുവാൻറെ ഹാർവേഡിലെ ബുദ്ധിജീവികളോട് ചോദിച്ചു: "ഞങ്ങളെ നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥ മിത്രങ്ങളായി പരിഗണിക്കണമെങ്കിൽ എക്കാലവും ഞങ്ങൾ പട്ടാളത്തിന്റെയോ മറ്റു വല്ല വലതുപക്ഷ—പ്രതിലോമശക്തികളുടെയോ അടിമ രാജ്യങ്ങൾ മാത്രമായിരിക്കണമെന്നുണ്ടോ? അസ്ഥി

രത ലാറ്റിനമേരിക്കയിൽ മാത്രമല്ല, ലോകത്തെവിടെയും ഉണ്ടാകുന്നതു് സമൂഹങ്ങൾ, നിലവിലിരിക്കുന്ന രാഷ്ട്രസംവിധാനങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടാതിരിക്കുമ്പോഴാണ്ല്ലോ." യു.എസ്. എ. യുടെയും മെക്സിക്കോയുടെയും ഭൂതകാലങ്ങളെ വിലയിരുത്തുമ്പോൾ, ഫുവാൻറെയിലെ എഴുത്തുകാരന്റെ ഭാവന ചിറകുവീശുന്നു: "ഇരു രാജ്യങ്ങളുടെയും ഘടികാരങ്ങൾ വെച്ചേറെ സമയങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മെക്സിക്കോയുടെ രാത്രികൾ വളരെ ദൈർഘ്യമുള്ളവയായിരുന്നു." ഇരുട്ടിൽനിന്നു വെട്ടത്തിറങ്ങുവാൻ ഫുവാൻറെ അമേരിക്കക്കാരെയാകെ സഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. യു.എസ്. എ. യിൽ സ്ഥിരതാമസമാക്കിയിട്ടുള്ളയാളാണ് ഫുവാൻറെ എന്നു കൂടി ഓർമ്മിക്കുക. മെക്സിക്കോയുടെ ഈ പുത്രൻ സർവ്വകലാശാലകളിലും ബുദ്ധിജീവികളുടെ മറ്റു വേദികളിലും ആദരണീയൻ തന്നെ. എന്നാൽ ഒന്നുണ്ടു്. നോബൽ സമ്മാനം ലഭിച്ച ഗാർസിയാ മാർക്വേസ് ഉണ്ടല്ലോ. അദ്ദേഹത്തെ കഴിഞ്ഞുകൊല്ലും ന്യൂയോർക്കിൽ ഒരു സ്വീകരണത്തിനുവിളിച്ചു. യു.എസ്. ഗവണ്മെൻ്റ് വിസ നൽകിയില്ല.

മലയാള സാഹിത്യ നിരൂപണത്തിന്റെ ഏറ്റവും ക്ഷിയിയ മഖം കെ. പി. അപ്പൻ കൃതികളാണ്. മലയാളിയാട നവീനവല്ക്കരിക്കപ്പെട്ട സൗന്ദര്യബോധവും അഭിരുചിയും ഈ നിരൂപകനോടു ഏകദേശം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പുതിയ സാഹിത്യം പുതിയ നിരൂപണം ആവശ്യപ്പെട്ട ഒരു സാഹിത്യ കാലസന്ധിയിലാണ് അപ്പൻ എഴുതിത്തുടങ്ങിയത്. രണ്ടു ദശാബ്ദമായി കെ. പി. അപ്പൻ എഴുതുകയാണ്. സാഹിത്യാന്തരീക്ഷം ശുദ്ധമായി പിന്തിക്കുന്ന പുതിയ തലമുറയ്ക്ക് കെ. പി. അപ്പൻ ഒരു ഉഷ്ണമുഖികാരം കൂടിയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കും ശൈലിയും ചിന്തയും മലയാള സാഹിത്യ നിരൂപണത്തിന്റെ ഇക്കാലം ഹൃദയത്തിലേറ്റി നടക്കുന്നു. കെ. പി. അപ്പൻ സംഘംകൂടി പിന്തിക്കുന്ന ഒരേയ്ക്കത്തുകാരനല്ല. ആ ഏകാന്തപഥികൻ സംസാരിക്കുകയാണിവിടെ.

തൊന്നൊരു
അമ്പലം

വെടിയുണ്ടയുമല്ല

ഈ നിരൂപകൻ ഇവിടെ തനിച്ചാണ്. കക്ഷിഭേദങ്ങൾക്കുപരിയായി സാഹിത്യത്തെ കാണണമെന്നും പ്രതിബദ്ധസാഹിത്യത്തിനും വിപ്ലവങ്ങൾക്കും മനുഷ്യജീവിതത്തെ ആത്യന്തികമായി രക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും വിശ്വസിക്കുന്ന കെ. പി. അപ്പൻ വിഗ്രഹങ്ങളെക്കൂടി പ്രതിക്ഷയാണ്. മലയാളത്തിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ നേടിയ വിമർശക പ്രതിഭകളുടെ ഉണക്കക്കൈലികൾക്കിടയിൽ വാക്കിന്റെ വിലയറിഞ്ഞുപയോഗിക്കുന്ന അപ്പന്റെ ശൈലി ശ്രദ്ധേയമാണല്ലോ. സാഹിത്യനിരൂപണത്തെ സർഗ്ഗാത്മകസാഹിത്യമെന്നറപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം നടത്തിയ യത്നം പ്രശംസാർഹമാണ്.

മുമ്പാകെ അപ്പൻ ചർച്ചാവേദികളിലും പ്രസംഗമണ്ഡപങ്ങളിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് പ്രസംഗത്തെ സദാചാരവിരുദ്ധനടപടിയെന്നുപോലും വിശേഷിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറാവുന്നു. ക്ലാസ്സുകളെ കവിതയായി കാണുന്ന അപ്പൻ പ്രസംഗങ്ങളെ എഴുത്തുകാരന്റെ സമാധിസ്ഥമായ പ്രതിഭയെ നശിപ്പിക്കുന്ന പ്രവണതയായി കണക്കാക്കുന്നു.

ബഹുജനങ്ങളിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞുനിന്ന് വായനയുടെ വിശാലലോകത്തിൽ ഈ

ങ്ങിപ്പൊന്നും കിളിവാതിലിലൂടെ പുറം ലോകത്തെ അകന്നുനിന്നു കാണാനാണ് അപ്പന്റെ ആഗ്രഹം. സമൂഹനന്മ, സംഘഭിതചിന്ത, ലക്ഷ്യബോധം എന്നിവയെല്ലാം സാഹിത്യ ബാഹ്യങ്ങളായി മാത്രമേ അദ്ദേഹം ഗണിക്കുന്നുള്ളൂ. 'അഭിമുഖ്യാഭാഷ്' വൈമുഖ്യം പ്രകടിപ്പിക്കാറുള്ള അപ്പൻ സ്നേഹപൂർണ്ണമായ നിർബന്ധത്തിൽ കീഴടങ്ങി നിങ്ങളോട് ചേർന്നുവന്നു. സംസാരിക്കാൻ തയ്യാറാവുന്നു.

പത്രവാർത്തകൾ ഈയിടെ അപ്പനെ വലയം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. പുരസ്കാരങ്ങൾ ഈ വിമർശക പ്രതിഭയെ എങ്ങനെ സ്വാധീനിക്കുമെന്ന് ജനം ഉറവനോക്കുകയായിരുന്നു. ചോദ്യങ്ങളുടെ തുടക്കം ഇവിടെത്തന്നെയാകാമെന്നു കരുതുന്നു.

ആദ്യം താങ്കളെ പ്രകോപിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ചോദ്യം ചോദിക്കട്ടെ. കാലിക്കററ ബുക്സ്റ്റേണിന്റെ അവാർഡ് താങ്കൾ സ്വീകരിച്ചോ? താങ്കളുടെ തിരസ്കാരദർശനത്തോടു ജീവിതവിക്ഷണത്തോടു അതെങ്ങനെ ഇണങ്ങിനില്ക്കും?

അപ്പൻ: ഇതിൽ യാതൊരു പ്രകോപനവുമില്ലല്ലോ. നിങ്ങൾ എന്റെ തന്നെ ആഗ്രഹങ്ങൾക്കൊണ് എന്നെ പ്രലോഭിപ്പിക്കുകയാണ്. എൻ. വി. കൃഷ്ണ വാരിയരു. ആർ. രാമചന്ദ്രൻ. കെ. എ. കൊടുങ്ങല്ലൂരും ഡോക്ടർ ജോർജ്ജ് ഇരുമ്പയറുംകൂടി സൃഷ്ടിച്ച അർത്ഥവത്തായ ഒരു തമാശയായിരുന്നു ആ അവാർഡ്. അവാർഡ് കിട്ടുന്നവരെക്കുറിച്ചുള്ള എഴുത്തുകാരാണെന്ന ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണ ജനങ്ങൾക്കിടയിലുണ്ട്. എനിക്കുകൂടി തന്നാൽ ആ തെറ്റിദ്ധാരണ മാറിക്കിട്ടേമെന്നു അവർ കരുതിയിരിക്കണം.

നിങ്ങൾ കരുതുന്നതുപോലെ ഞാൻ എന്റെ ജീവിത വിക്ഷണത്തെ ത്യജിച്ചുകൊണ് ഒന്നും നേടുകയില്ല. ദയവായി എന്നെ വിശ്വസിക്കുക. പാരിതോഷികങ്ങളിൽ എനിക്കു വിശ്വാസമില്ല. ഇക്കാര്യം ബന്ധപ്പെട്ടവരെ ഞാൻ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ അതുവാർത്തയായിത്തീരരുതെന്നു എനിക്കാഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ് ഇപ്പോൾ അവാർഡും ഞാനും തമ്മിൽ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല.

താങ്കൾ എങ്ങനെ ഒരു വിമർശകനായിത്തീർന്നു? നവീന വിമർശനത്തിന് ആരംഭം കുറിക്കാൻ സഹായിച്ച അനേക വങ്ങൾ എന്തൊക്കെയായിരുന്നുവെന്നു വിശദീകരിക്കാമോ?

അപ്പൻ: ഒരാരം എങ്ങനെ ചിത്രകാരനായി? ഒരാരം എങ്ങനെ ഗായകനായി? നിങ്ങൾ എങ്ങനെ പത്രപ്രവർത്തകനായി? ഞാൻ എങ്ങനെ അദ്ധ്യാപകനായി? ഇതിനെല്ലാം ചില സാഹചര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം ഒരാരം അങ്ങനെ ആയിത്തീർന്നു എന്നതാണ്. എങ്കിലും പൊതുവെ ഫിക്ഷനുമായുള്ള

ബന്ധമാണ് വിമർശനകലയിലേക്ക് വരാൻ എന്നു പ്രേരിപ്പിച്ചത്. മനുഷ്യജീവിതത്തെ ഭാവിയുടെ നിരീക്ഷണത്തിനായി തുറന്നുവെച്ചിരിക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യമായിട്ടാണ് ഞാൻ കണ്ടത്. അത് ഏറ്റവും ഭദ്രമായി സംഭരിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നത് നോവലിലാണെന്നു ഏറ്റവും വിശ്വസിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന വിധത്തിലാണ് എന്റെ വായനപോയത്. കലാകൗമുദി ഓണം. വിശേഷാൽപ്രതിയിൽ ഞാൻ എഴുതിയതുപോലെ ഭോരസ്റ്റോയിയുടെ 'ഇവാൻ ഇലിയച്ചിന്റെ മരണം' പുതിയൊരു വെളിച്ചത്തിൽ സഞ്ചരിക്കാൻ എനിക്കു പ്രേരണയായിത്തീർന്നു. മലയാള നോവലുകളിൽ ആവേശത്തോടെ മുഴുകിയിരുന്നതിനിടയിലാണ് ബൈബിളിലെ ഇയോബിന്റെ കഥയും കാമുവിന്റെ കലാസൃഷ്ടികളും കാഫ്കയുടെ നോവലുകളും ഡയറിയും. തോമസ് മാന്റെ മാജിക്മൗണ്ടും. കീർക്കിഗോറിന്റെ തത്ത്വചിന്തയും ഞാൻ വായിച്ചത്. അവ എന്റെ മാനസിക ജീവിതത്തിലെ മാന്ത്രിക ശല്യങ്ങളായിത്തീർന്നു. എനിക്കായി നിക്ഷിപ്ത സൗന്ദര്യ സങ്കീർണ്ണതകളുടെ ഭൂതരൂപം കാശ്ചന്ദ്രൻ പേർലെ അവരുടെ ലോകം എന്ന അതിന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് വലിച്ചെടുത്തു. ഒരു കാലത്തു ഞാൻ ആവേശത്തോടെ സ്നേഹിച്ച വേദനകളായിരുന്നു അതൊക്കെ. അതു സാഹിത്യത്തെക്കുറിച്ച് എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന മുഖ്യമായ വിലകളെ ആശയ ബാഷ്പങ്ങളെ ഇല്ലായ്മചെയ്തു. അത് എന്റെ മനസ്സിനെ പുതിയ മട്ടിൽ കല്പനാ സമ്പൂർണ്ണമാക്കി. ബാഹ്യമായ എല്ലാ അറിവിനേയും ഞാൻ എന്റെ അന്തർരണവുമായി കൂട്ടിക്കഴുപ്പു. ആയിടത്താണ് മായവികളായിട്ടുള്ള പക്ഷിയുടെ മരണവും. ടി. പത്മനാഭന്റെ യേവു. എം. പി. നാരായണപിള്ളയുടെ ജോർജ്ജ് ആറാമന്റെ തലയും വായിച്ചത്. ഈ കഥകൾ എനിക്കു വെല്ലുവിളികളായിത്തീർന്നു. വിമർശന കലയിൽ തീക്ഷ്ണമായ വർണ്ണങ്ങൾ ആവശ്യമാണെന്ന വിശ്വാസം എന്നിൽ ഉണ്ടാക്കിയത് ഈ കഥകളാണ്. എന്നാൽ പുതിയൊരു വിമർശന പദ്ധതിക്ക് രൂപം കൊടുക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയല്ല ഞാൻ പുതിയ സാഹിത്യത്തെ വിലയിരുത്താൻ ശ്രമിച്ചത്. എന്നെ സ്നേഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അത് എന്റെ ആത്മീയമായ ആവശ്യമായിരുന്നു. എന്റെ ഉദ്യമങ്ങളെ അതിന്റെ ആരംഭത്തിൽത്തന്നെ തകർക്കാനുള്ള ശ്രമം നടന്നു. എന്റെ നേരെ വിശിഷ്ട ആക്രമണക്കാരിലൂടെ ആരോപണങ്ങളുടെ ഇരുവണ്ണനയം ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. യാഥാസ്ഥിതിക വിമർശകരുടെ ആക്രമണങ്ങളിൽ വിശ്വസ്തത്തിന്റെ അന്ധമായ മുന്നേറ്റം മാത്രമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ മാർക്സിസ്റ്റ് വിമർശകരിൽനിന്നും ചില പുതിയ പാഠങ്ങൾ ഞാൻ പഠിച്ചു. എന്നെ സ്വയം പുതുക്കിപ്പണിയാൻ അവർ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ആ കഥ

വിശദമായി പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആയിടത്താണ് ഓണം. വിശേഷാൽ പ്രതിയിലേക്ക് ദേശാഭിമാനി ഒരു ലേഖനം ആവശ്യപ്പെട്ടത്. ഞാൻ എഴുതിക്കൊടുത്തു. 'സാഹിത്യ വിമർശനത്തിൽ ഒരു വസന്തവിദ്യവ.' എന്നായിരുന്നു ലേഖനത്തിന്റെ പേര്. മാർക്സിസ്റ്റ് വിമർശനരീതിയെക്കുറിച്ച് ആക്രമിക്കുന്ന ലേഖനമായിരുന്നു അത്. സിംഹത്തെ അതിന്റെ കൂട്ടിൽച്ചെന്നു പിടികൂടുന്നതിലായിരുന്നു എനിക്കു താല്പര്യം. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ അങ്ങനെ ചെയ്തത്. വളരെ വിശാലമായ മുൻസ്റ്റോടെ അതവർ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഒപ്പം എന്നെക്കുറിച്ച് ഏകദേശം മുക്കാലുറ്റം വരുന്ന ഒരു കുറിപ്പും. നമ്മുടെ പുതിയ എഴുത്തുകാരെ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുപോലും ചെയ്യാത്ത തത്ത്വചിന്തയുടെ ഉന്നത തലങ്ങളിൽ കൊണ്ടുനിറുത്തി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതാണ് ഈ വിമർശകന്റെ വിനോദം. എന്നായിരുന്നു കുറിപ്പിലെ പ്രധാന ആരോപണം. അതു വായിച്ച് ഞാൻ ആകെ കഴങ്ങി. ശരിയാണോ? ഞാൻ ഏതോട് ഈ ചോദ്യം പല പ്രാവശ്യം ചോദിച്ചു. കേര നാലു ഞാനൊന്നും എഴുതിയില്ല. മരിച്ചവന്റെ ചുണ്ടിൽപ്പോലും ഇത്ര ദീർഘമായ മൗനം നിങ്ങൾ കണ്ടുകാണുകയില്ല. ഞാൻ പുതിയ എഴുത്തുകാരിൽ കണ്ടെത്തിയ ദർശനം അവരുടെ ഭാഷാശില്പവുമായി ഇണങ്ങിനിൽക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്റെ വിമർശനം പരാജയമായുകയില്ല എന്നു ഞാൻ പേടിച്ച്. അങ്ങനെയാണ് ഏറെ നാളത്തേക്ക് ഭാഷാദർശനങ്ങൾ പഠിച്ചത്. ചോമസ്റ്റിയുടേയും. ഡിറോജൻസ്റ്റിയുടെയും. സ്റ്റൈനോവുടേയും. ഷെർബ്ബാക്കിന്റെയും. ലിയോബർസോനിയുടേയും. യുണ്ടിന്റെ ജോലാസിന്റെയും. ഭാഷാദർശനങ്ങളുടെ സഹായത്തോടെ ആ കൃതികളെ ഞാൻ വീണ്ടും പരിശോധിച്ചു. എന്റെ ആദ്യത്തെ കാഴ്ചപ്പാട്തന്നെ ശരിയെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. ഇതിനുശേഷമാണ് നവീന വിമർശനത്തിന്റെ നിലപാടിനെ ഞാൻ കൂടുതൽ ശക്തമാക്കിയത്.

വായനയുടെ ഒരു നീണ്ടകാലം താങ്കൾക്കുണ്ടെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഈ ജീവിതത്തിലേക്ക് താങ്കളെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുപോയ ശൈശവകാല അനുഭവങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ടോ? ആ അനുഭവങ്ങളിൽനിന്ന് വിമർശനത്തിന്റെ ആദ്യസ്ഫുർന്നങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും കണ്ടെത്താൻ കഴിയുമോ?

അപ്പൻ: വളരെ ചെറുപ്പത്തിൽ ഞാൻ പഠിച്ച നവ്യാരുടെ 'കാലനിലാത്ത കാലം' എന്ന കവിതാഭാഗം എന്നെ വല്ലാതെ ആകർഷിച്ചു. അതു കരയേറെ നാളത്തേക്ക് എന്റെ ബോധത്തെ

തന്നെയാണ്. കാലത്തെ സ്പെഷ്യലൈസ് കൊണ്ട് ആ ഉന്നതജ്ഞാനിയായ കോമാളി മനുഷ്യജീവിതത്തെ ഒരു പൊട്ടിച്ചിരിയോടെ വലിച്ചുനീട്ടുന്നതു കണ്ട് ഞാൻ പരിഭ്രമിച്ചു. അതൊന്നും എനിക്കു ഭാവനയെക്കാൾ കഴിഞ്ഞില്ല. വൃത്താകൃതിയിലുള്ള ഒരു ചതുരം ഭാവനയെ നന്നുപോലെ അതു എനിക്കു പ്രയാസമായിരുന്നു. എന്നാൽ യുക്തിക്കുറവുള്ള അതിവാസ്തവികതയുടെ വഴി അതെനിക്കു കാണിച്ചുതന്നു. ആ വഴി ഒരു സംസ്കാരമായി എന്റെ മനസ്സിൽ കിടന്നിരിക്കണം. പിൽക്കാലത്തു കാലം എന്റെ ചിന്തയുടെ പ്രശ്നമായതിന്റെ പിന്നിൽ ഈ അനുഭവത്തിന്റെ പ്രേരണയാണുള്ളതു്. കാല യുവനിക, കാല ചക്രം എന്നീ പഴയ കല്പനകൾ എനിക്കിഷ്ടമായിരുന്നു.

ഈ അനുഭവത്തിൽനിന്നാണോ താങ്കൾ ഫാൻസി ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന വിമർശകനായിത്തീർന്നതു്?

അപ്പൻ: എന്ന് പറയാൻ പറയുകയില്ല. പിന്നീട് ഫാൻസി സൃഷ്ടിക്കുന്ന എഴുത്തുകാരെ കൃതികളുമായി ഞാൻ ഏറെ ബന്ധപ്പെട്ടു. അൻസിൻഫെൻ എഴുതിയ In defence of Fantasyവരെ യുള്ള കൃതികളിൽനിന്നും എനിക്കു സൗന്ദര്യശിക്ഷണം കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. മറ്റു ശിക്ഷണശാഖകളും തത്ത്വചിന്തയും ഈ സംസ്കാരത്തെ വിപുലപ്പെടുത്തി. ഉദാഹരണം. ഭാരതത്തിലെ സാംഖ്യപദ്ധതി. സാംഖ്യപദ്ധതിയിൽ ഭ്രാന്തിജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഫാൻസിയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്താം. ഭ്രാന്തിജ്ഞാനത്തിന്റെ വിഷയം ഒരു അഭാവ വസ്തുവല്ല, ഒരു സൽപദാർത്ഥം. തന്നെയാണ്. ജലഭ്രാന്തിയുടെ വിഷയം ജലമാണ്. അതുപോലെ എല്ലാ സ്വപ്നബോധത്തിന്റെയും പിന്നിൽ വ്യവഹാരബോധമുണ്ട്. ഈ അറിവുകളെല്ലാംകൂടി ശുദ്ധലോകപത്തിലുള്ള ആശയലോകങ്ങൾ എന്റെ മനസ്സിൽ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഫാൻസിയോടുള്ള ആഭിമുഖ്യത്തിന്റെ പിന്നിൽ ഇതെല്ലാമുണ്ടെന്നു പറയുകയായിരിക്കും കൂടുതൽ ശരി.

പ്രൊഫ: സുകുമാർ അഴീക്കോടിനെപ്പോലെയുള്ള വിമർശകരെ യാഥാസ്ഥിതികർ എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന ശരിയാണോ? അക്കാമേക് പാസ്വീത്യത്തോടു് എന്താണിത്രവിരോധം? അവരെ യെന്നിട്ട് ഏറ്റവും നല്ല പ്രതിരോധമെന്ന നിലയിൽ അവരുടെ നേരെ ആക്രമണമഴിച്ചുവിടുകയല്ലേ ചെയ്യുന്നതു്?

അപ്പൻ: പ്രൊഫസർ സുകുമാർ അഴീക്കോടിനോടു് എനിക്കു ബഹുമാനക്കുറവൊന്നുമില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ ശരിയായ പേരു വിളിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു മാത്രം.

എപ്പോഴും അദ്ദേഹം പുതുമയെ വിഭവപ്പെടുത്താൻ നോക്കുന്നു. വേക്സ്ലിയറുടെ കല്പന ഉപയോഗിച്ചു പറഞ്ഞാൽ പ്രഭാതത്തിന്റെ നെററിത്തടത്തേക്കാൾ രാത്രിയുടെ നിതംബത്തെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ ഗദ്യസാഹിത്യം സമുദ്രപോലെ ഉയർന്നുവന്നതിന്നു കാരണക്കാരനായ കേസരിയെ അദ്ദേഹം തള്ളിപ്പറയുന്നതു്. കേസരി വടക്കുംകൂറിനു് തുല്യനാണെന്നു് നിരീക്ഷിക്കുന്നു. എം.പി. പോളിനെപ്പറ്റിയും മാരാന്റെ പറ്ററിയും പറയുമ്പോൾ സന്ദർഭമുണ്ടാക്കി കേസരിയെ കൾക്കുന്നു. കൊടാമംഗലം പുഷ്പങ്ങളുടെ ഒരു ദർബ്ബലനിമിഷത്തിൽ പുകക്കിയ കേസരിയെ ഈ യാഥാസ്ഥിതിക വിമർശകർ പരിഹസിക്കുന്നു. അനേകം അവതാരികകൾവഴി ഇതിനേക്കാൾ ഏറെ പാതകം ചെയ്ത കേരളവർമ്മയുടെ അർത്ഥമില്ലാത്ത പ്രശംസകളെ 'പോഷകവിമർശനം' എന്നു വിളിച്ചു് ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ചെണ്ടയുടെ നാളത്തിൽനിന്നും ഇടിനാദം തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്തവർക്കു് എത്ര വിവേചനശക്തിയാണുള്ളതു്? കേസരിയുടെ പാളിച്ചകളേക്കാൾ എത്രയോ വലിയ പാളിച്ചകളാണ് മാരാരുടെ വിമർശനത്തിലുള്ളതു്. 'യുദ്ധവും സമാധാനവും' ആസ്വദിക്കാൻ കഴിയാത്ത മാരാന്റെ ഇവക്കു് മതിപ്പാണ്. ഇന്ത്യൻ വിമോളജിയിലെ അനുഗാഹകാമുക്തിയായ രാധയുടെ പ്രവാഹസന്നദ്ധമായ മനസ്സിനെ നമുക്കു പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന ജയദേവ കവിയുടെ ഗീതഗോവിന്ദത്തെയും നമ്പ്യാരേയും തള്ളിപ്പറയുന്ന മാരാന്റെ അവർ എപ്പോഴും സുരക്ഷിതസ്ഥാനത്തു നിറുത്തുന്നു. ഈനക് ആധുനം ഇവാൻജലിനും നേരിട്ടു് പാിക്കാതെ അവയെ സ്വപ്നവാസവത്തെ എന്ന നാടകത്തോടു് 'നളിനി'യോടു് താരതമ്യം ചെയ്തു മാരാർ അവരുടെ കണ്ണിൽ സത്യസന്ധനും അശാധവിചാരങ്ങളുടെ ശിഥിലമാണ്. അതേ സമയം നമ്മുടെ ഗദ്യസാഹിത്യത്തിൽ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ക്ഷേത്രമണിനാദം മുഴക്കിയ കേസരിയുടെ പാളിച്ചകളെ വലിയ പതനമായി എടുത്തു കാട്ടി ഇവർ കൊലച്ചിരി ചിരിക്കുന്നു. കേസരിയോളം വലിപ്പമുള്ള ഒരു പത്തുരാഗം പോലും അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ഒരു വിശിഷ്ട രത്നമായിരിക്കുകയില്ല എന്ന സത്യം കാണാൻ കഴിയാതെ വിമർശനത്തിന്റെ പേരിൽ ചിന്തയുടെ ബലിമുഹൂർത്തങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഒരാളെ യാഥാസ്ഥിതിക വിമർശകൻ എന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നാണ് ഞാൻ വിളിക്കേണ്ടതു്?

ആക്രമണത്തെപ്പറ്റി ചോദിച്ചല്ലോ. വിമർശനത്തിൽ ആക്രമണം വികാസത്തിനെതിരായ ഒരു നിവേദനമല്ല. അതു് യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തിനുമേൽ വീഴുന്ന ഒരു ആഘാത ചികിത്സയാണ്. എന്നാൽ നിങ്ങൾ കരുതുന്നതുപോലെ മറ്റുള്ളവരെ എപ്പോഴും പരിഭ്രമിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം പുതുമയെ വിഭവപ്പെടുത്താൻ നോക്കുന്നു. വേക്സ്ലിയറുടെ കല്പന ഉപയോഗിച്ചു പറഞ്ഞാൽ പ്രഭാതത്തിന്റെ നെററിത്തടത്തേക്കാൾ രാത്രിയുടെ നിതംബത്തെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ ഗദ്യസാഹിത്യം സമുദ്രപോലെ ഉയർന്നുവന്നതിന്നു കാരണക്കാരനായ കേസരിയെ അദ്ദേഹം തള്ളിപ്പറയുന്നതു്. കേസരി വടക്കുംകൂറിനു് തുല്യനാണെന്നു് നിരീക്ഷിക്കുന്നു. എം.പി. പോളിനെപ്പറ്റിയും മാരാന്റെ പറ്ററിയും പറയുമ്പോൾ സന്ദർഭമുണ്ടാക്കി കേസരിയെ കൾക്കുന്നു. കൊടാമംഗലം പുഷ്പങ്ങളുടെ ഒരു ദർബ്ബലനിമിഷത്തിൽ പുകക്കിയ കേസരിയെ ഈ യാഥാസ്ഥിതിക വിമർശകർ പരിഹസിക്കുന്നു. അനേകം അവതാരികകൾവഴി ഇതിനേക്കാൾ ഏറെ പാതകം ചെയ്ത കേരളവർമ്മയുടെ അർത്ഥമില്ലാത്ത പ്രശംസകളെ 'പോഷകവിമർശനം' എന്നു വിളിച്ചു് ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ചെണ്ടയുടെ നാളത്തിൽനിന്നും ഇടിനാദം തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്തവർക്കു് എത്ര വിവേചനശക്തിയാണുള്ളതു്? കേസരിയുടെ പാളിച്ചകളേക്കാൾ എത്രയോ വലിയ പാളിച്ചകളാണ് മാരാരുടെ വിമർശനത്തിലുള്ളതു്. 'യുദ്ധവും സമാധാനവും' ആസ്വദിക്കാൻ കഴിയാത്ത മാരാന്റെ ഇവക്കു് മതിപ്പാണ്. ഇന്ത്യൻ വിമോളജിയിലെ അനുഗാഹകാമുക്തിയായ രാധയുടെ പ്രവാഹസന്നദ്ധമായ മനസ്സിനെ നമുക്കു പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന ജയദേവ കവിയുടെ ഗീതഗോവിന്ദത്തെയും നമ്പ്യാരേയും തള്ളിപ്പറയുന്ന മാരാന്റെ അവർ എപ്പോഴും സുരക്ഷിതസ്ഥാനത്തു നിറുത്തുന്നു. ഈനക് ആധുനം ഇവാൻജലിനും നേരിട്ടു് പാിക്കാതെ അവയെ സ്വപ്നവാസവത്തെ എന്ന നാടകത്തോടു് 'നളിനി'യോടു് താരതമ്യം ചെയ്തു മാരാർ അവരുടെ കണ്ണിൽ സത്യസന്ധനും അശാധവിചാരങ്ങളുടെ ശിഥിലമാണ്. അതേ സമയം നമ്മുടെ ഗദ്യസാഹിത്യത്തിൽ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ക്ഷേത്രമണിനാദം മുഴക്കിയ കേസരിയുടെ പാളിച്ചകളെ വലിയ പതനമായി എടുത്തു കാട്ടി ഇവർ കൊലച്ചിരി ചിരിക്കുന്നു. കേസരിയോളം വലിപ്പമുള്ള ഒരു പത്തുരാഗം പോലും അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ഒരു വിശിഷ്ട രത്നമായിരിക്കുകയില്ല എന്ന സത്യം കാണാൻ കഴിയാതെ വിമർശനത്തിന്റെ പേരിൽ ചിന്തയുടെ ബലിമുഹൂർത്തങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഒരാളെ യാഥാസ്ഥിതിക വിമർശകൻ എന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നാണ് ഞാൻ വിളിക്കേണ്ടതു്?

ക്കാൻ ഞാനൊരു അമ്പോ വെടിയുണ്ടയോ അല്ല. ഒരു ലക്ഷ്യത്തെ മുൻനിറുത്തിയാണ് ഞാനിതു ചെയ്യുന്നതു്. അതിന്റെ ഫലമായി കിട്ടുന്ന എല്ലാ കയ്പും സഹിക്കാനുള്ള ക്ഷമ എനിക്കുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു് എന്റെ നേരെ ഉണ്ടാകാറുള്ള ആക്രമണങ്ങളെ ഞാൻ സ്വാഗതം ചെയ്യാറുണ്ട്. അതുനേരിടാൻ പരിചയക്കാരും സുശക്തമായൊരു മനസ്സും എനിക്കുണ്ട്. വിമർശകൻ എപ്പോഴും ജീർണ്ണതയ്ക്കുതിരായി പ്രതിജ്ഞയെടുത്തവനായിരിക്കണം എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. വിമർശകൻ അയാളുടെ രക്തത്തിന്റെ മാനുഷസാക്ഷിയാക്കി ചിന്തിക്കണമെന്നായിരിക്കണം എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്റെ ഈ നിലപാടിന്റെ ഭാഗമാണ് യാഥാസ്ഥിതിക വിമർശനത്തിനെതിരായ എന്റെ നീക്കം. ഇതു് ലളിതസ്വഭാവികമാണ്. അതുകൊണ്ടു് നിങ്ങൾ വെറുതെ ഭാവനയെ നന്നുപോലെ ഏറ്റവും നല്ല പ്രതിരോധം ആക്രമണമാണെന്നു അടവു് ഇതിലില്ല.

നവീന വിമർശനം സഭയ്ക്കു പൂർണ്ണമായ ഒരു നിരൂപണപദ്ധതിയാണെന്നു് താങ്കൾ കരുതുന്നുണ്ടോ?

അപ്പൻ: ഇല്ല. അങ്ങനെയൊന്നിനെ സൃഷ്ടിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അങ്ങനെയൊരു ആശയത്തിലേക്കു് നിങ്ങൾക്ക് വിമർശകൻ കഴിയും. ആ ജഗത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭാർഗ്ഗിക വീക്ഷണങ്ങളൊന്നും പൂർണ്ണമല്ല. പിന്നെങ്ങനെ നവീനസാഹിത്യ വിമർശനം മാത്രം പൂർണ്ണമാകും?

സാമൂഹ്യ ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കൃതികളോടു് പൊതുവെ എന്താണ് വൈമുഖ്യം കാണിക്കുന്നതു്?

അപ്പൻ: ഒരു വൈമുഖ്യവുമില്ല. ഇങ്ങനെയൊക്കെ ധരിക്കുന്നതു് പണ്ടു ചതുരമനോൻ പറഞ്ഞതുപോലെ എനിക്കു പരമസങ്കടമാണ്. മാൽറോയുടേയും ഫെമിങ്സ് വേയുടേയും ഉറുബിന്റെയും കൃതികൾ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ടല്ലോ. അത്തരം കൃതികളെക്കുറിച്ചു് എനിക്കു് എന്തൊരു മാനദണ്ഡങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു മാത്രം. ലൈംഗികജീവിതത്തെ വിചിത്രമായൊരു ഹാസ്യശൈലിയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്ന മിലാൻ കൻഡോയുടെ 'ഫെയർ വെൽ പാർട്ടി' എന്ന നോവൽ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള ഒരു സാമൂഹ്യനോവലല്ല. എന്നാൽ അതിൽ തികച്ചു് നമ്മുടെ സാമൂഹ്യ വിമർശനം ഞാൻ കാണുന്നു.

'തിരസ്കാരം' എന്ന കൃതി എത്ര കൊണ്ടു് ഇത്ര ചെറിയ പുസ്തകമായി? അതിലെ ആശയത്തിന്റെ ഘനസാന്ദ്രതയും പിരിമുറുക്കവും വായനക്കാരെ

അകറ്റി നിറുത്തുന്നു. അതൊരു വിമർശന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പരിമിതിയല്ലേ?

അപ്പൻ: അതു കറേക്കുടി വലിപ്പമുള്ള ഒരു കൃതിയുണ്ടാകണമെന്നാണ്. എന്നാൽ ഞാനതിലെ ആശയലോകത്തെയും ഭാഷയെയും നിശിതമായ വെട്ടിച്ചുരുക്കലിനു വിധേയമാക്കി. ഒരു സൗന്ദര്യശാസ്ത്രഗ്രന്ഥത്തിനു നല്ല പിരിമുറുക്കം ആവശ്യമാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു.

താങ്കളുടെയുള്ള നവീന വിമർശകരുടെ ഭാഷ ദുർഗ്രഹമാണെന്നും സങ്കീർണ്ണമാണെന്നും ആരോപണമുണ്ടല്ലോ. നിങ്ങൾ എഴുതുന്നതു് മറ്റുള്ളവർക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല എങ്കിൽ അതു് ഒരു ഭോഷമല്ലേ?

അപ്പൻ: സത്യം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കാൻ അതിനെതിരായി കവചം ധരിച്ചു ധാരണാശക്തിയുമായി സമീപിക്കുന്നവർക്കാണ് നവീന വിമർശനത്തിന്റെ ഭാഷ ദുർഗ്രഹമായിത്തീരുന്നതു്. കറേക്കുടി സമചിത്തതയോടെ അതിനെ സമീപിക്കണമെന്നു് എനിക്കുപേക്ഷയുണ്ട്. വ്യക്തിപരമായ അഭിരുചിയുടെ നിവേദനങ്ങൾ പുതിയ വിമർശനത്തിന്റെ ശൈലിയിലുണ്ട്. രാജാറാവു പറഞ്ഞതുപോലെ ഒരാളുടെ കണ്ണിന്റെ ഇമവെട്ടൽപോലും അയാളുടെ ശൈലിയിൽ കാണും. കറേക്കുടി സങ്കീർണ്ണമാണ് നവീന വിമർശനത്തിന്റെ ഭാഷ എന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. വ്യത്യസ്ത സൗന്ദര്യരവങ്ങളേയും ആശയങ്ങളേയും ഒരേ ബീന്ദുവിൽ കൊണ്ടുവരാനുള്ള ശ്രമം ഈ ശൈലിയിലുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ വിരുദ്ധശക്തികളെ ഒരു ബീന്ദുവിൽ സമന്വയിക്കുന്നു. തീക്കല്ലിനേയും ശീതക്കാറിനേയും ഒരുപോലെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വാക്യത്തിന്റെ പിന്നിലെ വാസ്തവീകരണപരമായ കാണാൻ കഴിയാത്ത ഒരൊക്കു നവീന വിമർശനത്തിന്റെ ശൈലി ദുർഗ്രഹമായിരിക്കും.

മാർക്സിസം വിമർശനത്തെ മറികടന്നു് നവ മാർക്സിസം വിമർശനത്തെ അംഗീകരിച്ചതു് എത്രകൊണ്ടാണ്? നവ മാർക്സിസം മറ്റുള്ളവയെ താങ്കൾക്കു് രഹസ്യകൂട്ടുകേട്ടുണ്ടെന്നു ഒരാരോപണമുണ്ടല്ലോ. ചില ഔർബുലുങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും മലയാളത്തിലെ മാർക്സിസം വിമർശനം ശക്തി പ്രാപിക്കുകയല്ലേ?

അപ്പൻ: ആത്മതൃപ്തിയും എനിക്കു് രഹസ്യകൂട്ടുകേട്ടില്ല. എന്റെ ചിന്തയോടുള്ള പരസ്യകൂട്ടുകേട്ടു് മാത്രമേ എനിക്കുള്ള എല്ലാവിധ സൈദ്ധാന്തിക പിടിവാശി

കൾക്കുമുണ്ടാകുന്നു. കലയുടെ സ്ഥാനമെന്ന് നവ മാർക്സിസം വിശ്വസിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. അതു് എന്നെ ആകർഷിച്ചു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നീക്കം ചെയ്താൽ, നവ മാർക്സിസം വിമർശനം അതിന്റെ സ്വാഭാവികമായ അഭാവത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കണമെന്നു്. ഒരു സ്വപ്നം തകിടംമറിഞ്ഞതാണു് നാം ഇവിടെക്കൊണ്ടു്. ഒരു കാലത്തു സർവ്വീയലിസം മറികടന്നു് മാർക്സിസത്തോടു കാണിച്ച അമിതശ്രദ്ധ പെട്ടെന്നു പൊലിഞ്ഞതുപോലെ നമ്മുടെ ചില എഴുത്തുകാരുടെ ആവേശവും അണഞ്ഞുപോയി.

മാർക്സിസ്റ്റു വിമർശനത്തെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ പറയുന്ന കാര്യം മറ്റൊരു സത്യത്തിലേക്കാണ് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നതു്. ഈ അടുത്ത കാലത്തു് ഇതുവരെയുള്ള മാർക്സിസം വിമർശനം ചട്ടകുരിശിനെക്കുറിച്ചു ചിന്തകൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ പറയുന്നതു് ശുദ്ധ അസംബന്ധമാണെന്നു് മറ്റൊരു ചിന്തകൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും പറയുന്നതു് ഔദ്യോഗിക മാർക്സിസം ചിന്തകർ തന്നെയാണ്. മാർക്സിസം വിമർശനത്തിനു് ശക്തിയും ഔർബുലുവുമുണ്ട്. പൂർണ്ണതയും പരിമിതിയുമുണ്ട് എന്ന നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഈ രണ്ടു വാദഗതികളും നിഴലിക്കുന്നുണ്ടു്. നിങ്ങൾ ചെന്നിൻ എഴുതിയ 'ചിയോടോസ്റ്റോയ്' ഷ്യൻ വിപ്ലവത്തിന്റെ കണ്ണാടി' എന്ന ലേഖനം വായിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഇതൊക്കെ കേൾക്കുമ്പോൾ ടോസ്റ്റോയിയുടെ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ എടുത്തു കാണിക്കുന്നതിനിടയിൽ തെല്ലൊരു പരിഹാസത്തോടെ ചെന്നിൻ ഉദ്ധരിക്കുന്ന കവിതയാണ് ഓർത്തുപോകുന്നതു് '...ഷ്യൻ മാതാവേ, നീ ദരിദ്രയും സമ്പന്നയുമാണ്, നീ പ്രബലയും അബലയുമാണ്...' അതുകൊണ്ടു് ആദ്യം മാർക്സിസം വിമർശനത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി മാർക്സിസം വിമർശകർ തന്നെ സമചിത്തതയോടെ ചിന്തിക്കട്ടെ.

തികച്ചും വ്യക്തിപരമായ ഒരു ചോദ്യംകൂടി. ജീവിതത്തിൽ തീവ്രാഭിലാഷങ്ങളായി വല്ലതു്...?

ആൽപ്സ്. ഹിമാലയവും അടുത്തു നിന്നു് കാണണമെന്നതു് എന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ആഗ്രഹമാണ്. ഗുരുവത്തിന്റെ കെട്ടുകുഴിച്ചു് കൗതുകം പൂണ്ടു പുഞ്ചിരിയുമായി അപ്പൻ പറഞ്ഞുനിറുത്തി.

സൗഭാഗ്യം എത്തിയതിന്റെ പിറേദിവസംതന്നെ ഞങ്ങൾ ഒരു വിരുന്നിന് ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. ആതിഥേയൻ മറ്റൊരുമായിരുന്നില്ല; ഞങ്ങളുടെ സ്റ്റോൺസർ അബ്ദുള്ള ദൈവിം അൽ ഷമറിതന്നെ.

ഡോക്ടർ ബാബുവും, ടി. പി. അബുവും, ഞാനും കൂടെ ഒരു മണിക്കൂർ ആതിഥേയൻറെ വീട്ടിലെത്തി.

അതൊരു വില്ലയാണ്. വില്ലയുടെ മുന്നിലുള്ള റോഡിന്റെ അരികിലായി അഞ്ചാറു കാരകൾ നിരത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഒറ്റ നോട്ടത്തിൽ അതെല്ലാം ധനികരുടെ വിലക്കുവിലയായ മുമ്പയ കാറുകളാണെന്നു തോന്നി.

പടിപ്പുരയുടെ പിള്ളുവാതിൽ തുറന്നുകൊണ്ട് ഗൃഹനാഥൻ ഞങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചു.

വിശാലമായ മുറം. മരുഭൂമിയിൽ ഒരപൂർവ്വ വസ്തുപോലെ ഏതാനും ചെടികൾ മുറത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു നട്ടു നനച്ചു വളർത്തിയിരിക്കുന്നു. മരങ്ങളിലൊത്തൊട്ടിൽ ഒറ്റപ്പെട്ട പച്ചിലകൾ കണ്ടപ്പോൾ മനസ്സ് പെട്ടെന്നു തണുത്തു. കളിർമ എങ്ങനെയോ ചൊരിയുന്ന പോലെ തോന്നി. ഉദ്യാനം എന്ന പരയാൻ വയ്ക്കുകയും നിഴലും ശാന്തിയും കൊണ്ട് നിറഞ്ഞതായിരുന്നു ആ സ്ഥലം.

ഞങ്ങൾ അതിഥിമുറിയിലേക്ക് കടന്നു. കാർപ്പറ്റുവിരിച്ച വിശാലമായ ഒരു മുറിയായിരുന്നു അത്. പ്രമദിനു ചുറ്റും ഒരൊക്കെ ഇരിക്കാവുന്ന വീതിയുള്ള ക്ഷൻ വിരിച്ചു അവിടവിടെ പട്ടു തലയണകൾ ഇട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു മൂലയിൽ 'നിലത്തുവിരിച്ച കാർപ്പറ്റിൽത്തന്നെ ഫോണും വച്ചിട്ടുണ്ട്'.

മുറിയിൽ സാമാനങ്ങൾ അധികം ഇല്ലെന്നു പറയാം. എങ്കിലും അവ എത്രയൊക്കെയാ പൂർണ്ണമായിരിക്കുന്ന പോലെ തോന്നി. ഒരു ചിത്രമോ ഒരു പാത്രമോ വല്ല സ്ഥലത്തും കാണാം. ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവർ അതുതന്നെ നോക്കി നോക്കി സംതൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊള്ളണം. വാസ്തവത്തിൽ സുന്ദരമായ വസ്തുക്കളുടെ ചുറ്റും ഒരു വിരളത ആവശ്യമാണ്. സുന്ദരവസ്തുക്കൾ പലതും അടുത്തടുത്തു വയ്ക്കുന്നത് അവയ്ക്കുതന്നെ ഒരപമാനമാണ്.

ഒരു താലത്തിൽ ചായയും കാവയുമായി ആതിഥേയന്റെ മുത്തമകൻ വന്നു. നീളംകൂടിയ വലിയ വെള്ളിപ്പാത്രത്തിൽ ചായയും ഉരുണ്ട കൂട്ടയിൽ കാവയുമായിരുന്നു. താലം കാർപ്പറ്റിന്റെ നടുവിൽ വച്ചശേഷം പതിമൂന്നു പതിനാലുവയസ്സുള്ള ആ കുട്ടി എല്ലാവർക്കും കൈകൊടുത്തു സുഖവിവരങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു.

അതിഥികൾ പതുപതുക്കെത്തന്നെ യിരുന്നു. നേരങ്ങളേപോൾ കാർപ്പറ്റിൽത്തന്നെ ചമ്രംപടിഞ്ഞിരുന്നു. ബാക്കിയുള്ളവർ പട്ടുതലയണയിൽ ചാഞ്ഞു ചെരിഞ്ഞു. ഇരുനൂറ്റൊമ്പതു വർത്തമാനം പറയുകയും സിഗരറ്റും ഹുക്കയും വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ആതിഥേയന്റെ മകൻ ചായ വിത

പുനത്തിൽ കുഞ്ഞബ്ദുള്ള

ഒരു അദേബ്യൻ സൽക്കാരം

രണം ചെയ്യുന്ന രീതി ആകർഷകമായിരുന്നു. ആ കുട്ടിയുടെ ഓരോ പ്രകൃതിയിലും ഒരു താളലയം കലർന്നതായിട്ടാണ് കാണപ്പെട്ടത്. ഗ്രാസ്സുകൾ നിറത്തിവയ്ക്കുന്നതിലും, ചായപ്പാത്രത്തിന്റെ മൂടി തുറക്കുന്നതിലും അതു് അതിഥികളുടെ മുന്നിൽ വയ്ക്കുന്നതിലും അച്ചടക്കത്തിന്റെയും സൗന്ദര്യത്തിന്റെയും ഒരു ഭംഗിയുണ്ടായിരുന്നു.

ഓരോ ആളും രണ്ടും മൂന്നും തവണ ചായ കഴിച്ചശേഷം കാവ കടിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ചായഗ്രാസ്സുകൾ വളരെ ചെറിയതായിരുന്നു. കാവയുടേതാകട്ടെ കഴിയപ്പത്തിന്റെ കഴിയുടെ വലിപ്പമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. കാവക്കോപ്പയുടെ അടിയിൽ മെയ്ഡ് ഇൻ ചൈന എന്ന് എഴുതിയിരുന്നു.

ഇത്രയധികം ചായയും കാവയും ഇവ ക്ഷണിക്കുന്ന കടിക്കാൻ കഴിയുന്നു എന്നതു് ആശ്ചര്യകരമാണ്. ഇതു കഴിഞ്ഞിട്ടായിരിക്കുമല്ലോ വിഭവസമൃദ്ധമായ സദ്യ.

അവർ സംസാരിച്ചതു് അധികനേരവും അറബിയിലായിരുന്നെന്ന് വളരെ കൗതുകത്തോടെ ഞങ്ങൾ ചെവി കൊടുത്തു. സംസാരിക്കുമ്പോൾ അറബികളുടെ മുഖത്തു് മിന്നിമറയുന്ന ഭാവവ്യത്യാസങ്ങൾ ഒരു അമേരിക്കൻ സിനിമയിലെ നായകന്റെ കാണപ്പെട്ടു. സംസാരിക്കുമ്പോൾ അവർ ചടുലമായ ചലനങ്ങൾക്ക് വിധേയരാവുന്നു. അവർ തോളുകൾ കലക്കുന്നതു് കണ്ണുകൾ ഇറക്കുന്നതു് കാണാൻ ഭംഗിയുണ്ട്.

വീടിന് വെളിയിലോ, പുറമേയോ സ്ത്രീകളെ ആരെയും കണ്ടില്ല. എങ്കിലും അന്തപ്പുറത്തിൽനിന്നു് സ്ത്രീകളുടെ ശബ്ദം ഇടതടവില്ലാതെ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു സംഗീതത്തിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങളും അവിടെനിന്നു് കേട്ടുതുടങ്ങി. ഹാർമോ

ണിയവും, ഇലത്താളവും പതുക്കെ മുഴങ്ങുന്നുണ്ട്.

പെട്ടെന്നു് കറെ കട്ടികൾ ശബ്ദം കോലാഹലം മുഴക്കിക്കൊണ്ടു് മുറത്തേക്കു പാഞ്ഞുവന്നു. അവരുടെ കൈകൾ നിറയെ ചോക്കലോറുകളും, ഐസ് ക്രീമുമായിരുന്നു. ഇത്ര പ്രസരിപ്പുള്ള കുട്ടികളെ മറ്റൊരാളിനേയും കാണുകയില്ല. അറബികൾ ചെടികളെ സ്നേഹിക്കുന്നതു പോലെ കുട്ടികളെയും സ്നേഹിക്കുന്നു.

ഗൃഹനാഥൻ ഒരു പ്പോലായി പ്രവേശിച്ചു. അതിഥികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രായംചെന്ന ഒരാളെ അതേർപ്പിച്ചപ്പോൾ വൈമനസ്യത്തോടെ അയാൾ അതേറ്റു വാങ്ങി. അദ്ദേഹത്തോടു് പാട്ടുപാടാനായി എല്ലാവരും നിർബ്ബന്ധിച്ചു. അദ്ദേഹം ടി. വി. സ്റ്റാൻഡർഡ്, സംഗീതജ്ഞനാണെന്നു് ഗൃഹനാഥൻ ഞങ്ങളോടായി പറഞ്ഞു.

പ്പോൾ താളം പിടിച്ചുകൊണ്ടു് ആദ്ദേഹം പാടാൻ തുടങ്ങി. അറബികളുടെ ശക്തിയുടെ കണിക പോലും ആ പാട്ടിൽ കാണാനില്ലായിരുന്നു, അത്യന്തം ക്ഷീണിച്ചസ്വരത്തിൽ കരയുന്ന മട്ടിലുള്ളതായിരുന്നു ആ പാട്ട്. ഒരു വലിയജാതി പതംഗത്തിന്റെ രാഗം എന്നു പറയാം.

ഒടുവിൽ ആഹാരത്തിനുള്ള സമയമായെന്നു് ഗൃഹനാഥന്റെ മകൻ വന്നറിയിച്ചു. എല്ലാവരും തൊട്ടടുത്ത മുറിയിലേക്ക് കടന്നു. ചുമരിൽ പച്ചക്കറിയുടെ ചിത്രങ്ങൾ ഫ്രെയിം ചെയ്തുവച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു വലിയമുറി. അതിഥികൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ സ്ഥിരമായി ഊണുകഴിക്കുന്ന മുറിതന്നെയാണതു്. അലമാരുകളിൽ നിരവധി കപ്പകളും, പിഞ്ഞാണങ്ങളും പാത്രങ്ങളുംകണ്ടു. ആ ഓരോ പാത്രങ്ങൾക്കും ദർപ്പമോയ ഒരു സൗന്ദര്യമുണ്ട്.

ഓരോന്നിനും പ്രത്യേകപേരും ചരിത്രവുമുണ്ട്. അതിഥികളിൽ ചിലർ അവയെ ഏകതാനതയോടെ തിരിച്ചു. മറിച്ചുംനോക്കുന്നുണ്ട്.

വെള്ളിയുടെ ഒരു വലിയ കോളാമ്പിയും വെള്ളിജനയിൽ വെള്ളവുമായി ആതിഥേയന്റെ മകൻ നിൽക്കുന്നുണ്ട്. എല്ലാവരും കൈകഴുകി ആഹാരം കഴിക്കുവാനായി തയ്യാറായിരുന്നു.

കാർപ്പറ്റിന്റെ മുകളിൽ വലിയൊരു ജി.ഖാളം വിരിച്ചു. പൂർണ്ണ ചന്ദ്രന്റെ വലിപ്പമുള്ള വലിയ കണ്ണുസുകളും (റോട്ടി) കൈപ്പിടിയുള്ള വളരെ വലിയ പിള്ളുപ്പാത്രത്തിൽ ചോറിന്റെ ഒരു കൂമ്പാരവും അതിന്റെ നടുവിൽ മുറിക്കാതെ വേവിച്ച ഒരാടും രണ്ടുമുണമ്പേർ ചുമന്നുകൊണ്ടു് ജി.ഖാളത്തിൽവെച്ചു. കട്ടനാടിന്റെ തലയും ആണത്തം അറിയിക്കുന്ന അവയവവും അങ്ങിനെത്തന്നെ കിടപ്പുണ്ട്. ജീവനിലെങ്കിലും മുരണയായ ആ കട്ടനാടിന്റെ ഓമനത്തം ആ ചോറുതളികയിൽ കാണാമായിരുന്നു. പലതരം പച്ചിലകളും പച്ചക്കറികളും വെട്ടിനറു

ക്കി ചെറിയ ചെറിയ പാത്രങ്ങളിലാക്കി വലിയ പാത്രത്തിന് ചുറ്റും നിറത്തിവെച്ചു. പിന്നെ രണ്ടു മൂന്നു വെള്ളിത്തളികകളിൽ മധുരനാരങ്ങയും, മുസമ്പിയും, മുന്തിരിക്കലകളും, ആപ്പിളും, കൈതച്ചക്കയും കൊണ്ടുവന്നുവെച്ചു.

പരസ്പരം ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു് എല്ലാവരും ആ പാത്രങ്ങൾക്കു ചുറ്റും വട്ടമിട്ടിരുന്ന് വാരിത്തിന്നുവാൻ തുടങ്ങി. പത്തു മുപ്പതു കൈകൾ വളരെ കൗതുകത്തോടെ ആ ഒറ്റത്താലത്തിൽ താഴുകയും പിളർന്ന വായിലേക്കയക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ്. എന്റെ അടുത്തിരുന്ന ഞങ്ങളുടെ സ്റ്റോൺസർ ആടിന്റെ കാൽ വണ്ണയിൽനിന്നു് മാംസം പറിച്ച്ചെടുത്തു് എന്റെ മുന്നിലിട്ടുതന്നു. അറബികളുടെ ആചാരത്തിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ് ആ പ്രത്യേക സർവ്വീസ്.

എല്ലാവരും എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ ആടിന്റെ മുകൾഭാഗവും ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്നു. അന്നവും അങ്ങനെത്തന്നെ കിടന്നു. പച്ചക്കറികളും പഴവർഗ്ഗങ്ങളും പകുതി തീർന്നിരിക്കുന്നു. വീട്ടിലെ

സ്വജനങ്ങൾ ഉച്ചിഷ്ടത്തിനു ചുറ്റുമിരുന്ന ക്ഷണം കഴിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

ഒരു വലിയ പാത്രത്തിൽനിന്നു് ഇവരെല്ലാം ഒത്തുചേർന്നു ക്ഷേപിക്കുന്നു. അതിൽ സുഖലോലുപന്റെ പ്രത്യേക രുചിക്കോ, ഇഷ്ടങ്ങൾക്കോ യാതൊരു മുൻഗണനയുമില്ല. ഇവർ വലിയ റോട്ടി ഭാഗിച്ചു തിന്നുന്നു. ഈ ഭാഗിക്കലിൽത്തന്നെ ജീവന്റെ പരസ്പരവിനിയോഗാവകാശം അന്തർവേച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരും ഞങ്ങളും വ്യത്യസ്ത സമ്പ്രദായത്തിൽ വളർത്തിപ്പെട്ട മനുഷ്യരായിരിക്കാം. എങ്കിലും മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ അവഗാഹമായ സന്ദേശം ഏതു ഭാഷയിലായാലും ആദരണീയമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ഏതൊരുവന്റെ വാക്കിലും വ്യവഹാരത്തിലും മനുഷ്യർക്ക് യാതൊരു ആശങ്കയും ജനിക്കുന്നില്ലയോ അവനാണ് മുസൽമാൻ എന്നു് ഞങ്ങളുടെ ആഭിമുഖ്യം പറഞ്ഞതു്.

ഒറ്റത്താലം, പല കൈകൾ

ജീവിതത്തിലെ ജിണ്ണതയെപ്പറ്റി കവിതയെഴുതിയാൽ കവിതയുടെ മുഖം ജിണ്ണമാകുമോ? ജീവിത ജിണ്ണതയെപ്പറ്റി എഴുതാതിരുന്നത് കവിതയുടെ മുഖം ജിണ്ണമാകാതിരിക്കുമെന്നുറപ്പുണ്ടോ? രണ്ടും സംഭവിക്കണമെന്നില്ല. സംഭവിച്ചുണ്ടെന്നുമില്ല. എന്തിനെപ്പറ്റി എഴുതുന്നു എന്നതല്ല എപ്രകാരമുള്ള അനുഭവമുളവാക്കുന്നു എന്നതാണ് പ്രധാനം. മഹത്തായ ജീവിതപാഠങ്ങൾ വാചകമായി പ്രതിപാദിക്കുന്ന സാരോപദേശ കവിതകളിൽ, അക്കാരണം കൊണ്ട് കലാപരമായ മഹത്വം ഉറപ്പുണ്ടാകുമോ? ഉദ്യമകീഴ് കവിതയുടെ കൃതികളിൽ വെച്ചു മഹത്വമായിരിക്കും ഉള്ളതിന്റെ

ത്ത് "പേശി"യാൽ പോരാ, "ഏശി"യെ.. എന്തിനെപ്പറ്റിയും രണ്ടുതരത്തിൽ എഴുതാം. ജിണ്ണതയോടുകൂടിയതോന്നിക്കാത്തവിധം, അത് ജിണ്ണതയെല്ലെന്ന് തേനിക്കുംവിധം എഴുതാം. മറിച്ചു വികർഷണമുളവാക്കുന്ന രീതിയിലും എഴുതാം. ആകർഷകമായ രീതിയിൽ രചനാഭംഗിയോടെ എഴുതിക്കൊണ്ട് ആസ്വാദകമനസ്സിനെ ജിണ്ണതയിലേക്കു വലിച്ചാഴ്ത്തി മുക്കിയ സന്ദർഭങ്ങൾ സാഹിത്യ ചരിത്രത്തിലുണ്ടായിട്ടുണ്ട്; ഇപ്പോഴുമുണ്ട്. നോവൽ, ചെറുകഥ മുതലായവയുടെ രംഗങ്ങളിൽ "പല്ലമായുമായ വല്ലന്മാർ" ഇക്കാ

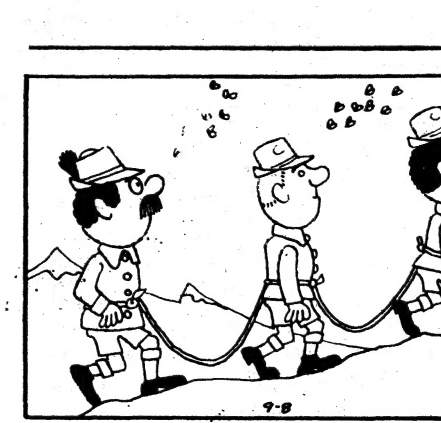
യർമ്മചുതിയിൽനിന്നും സമൂഹത്തെ മോചിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി ഉളിച്ചുയരുന്ന നാട്യകല കൂടിയാട്ടത്തിലെ പുരുഷാർത്ഥ പ്രപഞ്ചത്തിൽ നേരെ മറിച്ചായി വേിച്ചുപോലെ. ശരിയായ പുരുഷാർത്ഥങ്ങളിലേക്കു മനുഷ്യമനസ്സിനെ ഉണർത്താനാണ് അഗ്രഹിതോദാദികളെപ്പറ്റി വിസ്തരിച്ചു പാഞ്ഞിരുന്നത്. പക്ഷേ, ഫലത്തിൽ അവതന്നെയാണ് പുരുഷാർത്ഥങ്ങൾ എന്ന ധാരണ ഉറപ്പിക്കാൻ പോരുംവിധം ആഖ്യാനരീതി ചിലപ്പോൾ പാളിച്ചയായി. ആ പാളിച്ചയുടെ "കടക്കോറി" അന്നത്തെ സാഹിത്യരൂപങ്ങളിലുണ്ട്. ഒരു ചെറിയ ഉദാഹരണം ചുണ്ടിക്കാണിക്കാം..

"കല്ലിനെച്ചെറിയ കായലാക്കലോ, കായലെച്ചെറിയ കല്ലുമാക്കലോ, വല്ലപാഴ് പലനാളുഴയ്ക്കിലും, വല്ലപാനരിയതോർ മു വൈശികം.. എന്ന് വൈശികതത്തത്തിന്റെ കൃപ്തമയെ വർണ്ണിക്കുന്നത്. "പഴകിയ തരുവല്ലി മാറിയിടാ, പുഴയൊഴുകും വഴി വേറെയാക്കിടാ, കഴിയുമിവ; മനസ്സിലാർ മന-സ്സൊഴിവതുകയുമൊരാളിലുനി-യാൽ"

(ലീല) എന്ന് വിശുദ്ധപ്രേമത്തെ ആശാൻ വർണ്ണിക്കുന്നതും തുലനംചെയ്ത നോക്കുക. സംവിധാനശൈലി, താളവയസ്വരത, ഔപച്യം, അഥവാ കാവ്യബിംബ കല്പന എന്നിവയിൽ എന്തൊരു സദൃശതയാണി ഏകദേശം? പക്ഷേ, അത്തരം കൃതികളിൽ അവ ഉണർത്തുന്ന മാവാന്ദ്രതിക്കേന്തരം! യഥാക്രമം ജിണ്ണതയുടെയും ഉദാത്തവിശുദ്ധിയുടെയും ലോകങ്ങൾ-ഉപരിവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഭോഗലാലസയാടം. മഹിളാവഹേളനത്തോടും പ്രതിഷേധമുളവാക്കുംവിധം കവിത രചിക്കാൻ അവർക്കും കഴിയുമായിരുന്നില്ലേ? കഴിയാതെന്തോ? വേണമെന്ന തോന്നിയില്ലെന്നതാണ് സത്യം. ഉദ്ധൃതമായ ആദ്യപദ്യത്തിൽ സദ്യേതരമായ തെന്തെങ്കിലുമുണ്ടോ? ഇല്ല. മിന്നമിന്ന, പളുപളു, തിളങ്ങുന്ന വൈശികതയെ പദ്യങ്ങൾ, പ്രതിഷേധമോ, വികർഷണമോ, ധർമ്മോപമോ ശ്രോത്രാഹൃദയത്തിലുളവാക്കണമെന്ന് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. ഉദ്ദേശത്തിനേതിരായ അപ്രകാരമൊന്നും സംഭവിക്കണമില്ല. എന്നിട്ടും, അദ്ദീലമൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ പോലും, അത് ജിണ്ണതയുടെ മുഖമാണെന്ന് സാഹിത്യതത്ത്വജ്ഞാർ അറിയാം.. തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛനെപ്പോലുള്ള വിശുദ്ധർ സാഹിത്യക്ഷേത്രത്തെ പാട്ടിന്റെ പുണ്യാഥം തളിച്ചെടുത്തത്, "സർവ്വം ബ്രഹ്മ" ബ്രഹ്മ "മെന്ന്" ഓതിക്കൊണ്ടുതന്നെ ഭോഗസുഖത്തിൽ ബ്രഹ്മാനന്ദം കാട്ടിത്തരാൻ വേണ്ടി കവിത ചമച്ചവർ അശുചിപരത്തി എന്ന വിശ്വസിച്ചതിനാലത്രേ-ശൈലിയല്ല അനുഭൂതിയാണ് നിർണ്ണായകമെന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട് ഉദ്ധരിച്ച ഏകദേശം.

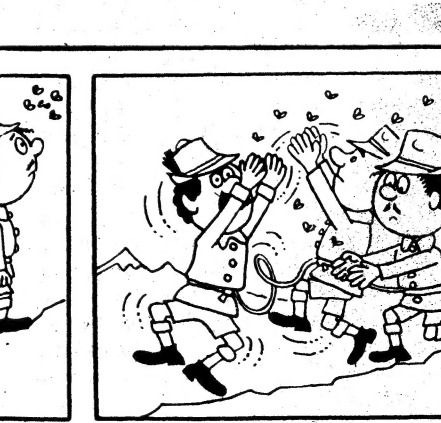
അയ്യപ്പപ്പണിക്കരുടെ കവിത ആധുനികകവിതയുടെ ഒരു ജിണ്ണമുഖമാണെന്ന വാദത്തിനെന്താണടിസ്ഥാനം?

ശൈലിയോ അതോ അനുഭൂതിയെ അധാരമാക്കി? കവിത രണ്ടും പോർപ്പെട്ടാൽ ഒരു ജൈവരൂപമാകാൻ ഒരു നിമിഷം ഈ പോർ. ഒരു യുക്തിപരമായ സമീപന വൈകല്യം കൊണ്ടുള്ള പ്രതികരണ വൈകല്യമോ അതോ കവിതയുടെ കേവല വൈകല്യമോ എന്നന്വേഷിക്കുന്നതാണ് ശരി. സമീപനവൈകല്യമെന്ന ഏൻറ പക്ഷം സ്ഥാപിക്കാൻ ഒരു ലിറാ "മസ്" ക്സെസ് "റുണ്ട്. ജീവിതത്തിലെ ജിണ്ണതയോട് പ്രതിഷേധവും, ശ്രോധവും ഉണർത്തുന്നുണ്ടോ, അതോ ലയിപ്പിക്കുംവിധം മനസ്സിനെ മയക്കുന്നുണ്ടോ? ആദ്യത്തേത് സംഭവിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇതു ജിണ്ണമുഖമല്ല. ജിണ്ണതയെ ഒന്നിപ്പിക്കുന്ന അഗ്രഹിതാക്കിന്റെ മുഖത്തുനിന്നു ചിതറുന്നുണ്ട്, മറ്റു ചിലർക്കു തോന്നുന്നത് "ലിറാ"മസ് ചുവക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ജിണ്ണ.. എന്നാണ്.

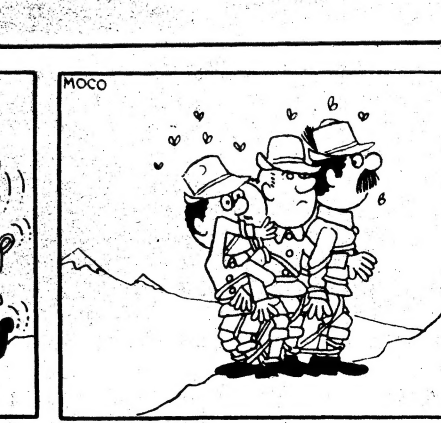
കലാകരമുടി 18

എന്നതാണ്. 'കടംബപുരാണ'മെന്ന കവിതയുടെ വിമർശനം നോക്കാം. റോബർട്ട് ലോവലിന്റെ കടംബപുരാണകവിതയും മറ്റു ചില അമേരിക്കക്കാരുടേയും ഇംഗ്ലീഷ് കവികളുടേയും കമ്പസാരക്കവിതകളും മറ്റും അയ്യപ്പപ്പണിക്കരുടെ കവിതയെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് അന്വേഷിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അത് യുക്തിരഹിതമാണെന്നാർക്കും തോന്നുകയില്ലായിരുന്നു. നേരെമറിച്ചു, തറവാടിത്ത ലോഷണവും ബുർഷാഗർവ്വമുമാണ് ധ്വനി എന്നു പറയുമ്പോൾ മറ്റുപല ആസ്വാദകരുടേയും അനുഭവസത്യം അതിന്നു വിരുദ്ധമായിരിക്കും. 'പ്രതാപി'കളെന്നു വിളിക്കാറുണ്ടു ഗുരു കാരണവന്മാരുടെ മഹത്വം വാഴ്ത്തുക മാത്രമല്ല കവി ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. വീർപ്പിച്ചു ബലുബ്ബന്ധികൊണ്ടു കത്തിത്തുള്ള കാരകളെത്തു രസിക്കുന്ന ഒരു കട്ടിയെപ്പോലെ, പഴയ പ്രതാപത്തെ വർണ്ണിച്ചശേഷം, രസ്യങ്ങളിലൂടെ വാർന്നുപോയ മഹത്വത്തെയും ഒരു ചിരിയോടെ കവി നോക്കിക്കാണുന്നു-കരേക്കൂടിവലിയ തോതിലാണ് പാശ്ചാത്യ കമ്പസാരക്കവിതകളിൽ ഇദ്ദേശമായ "കരുത്തക്കേട്" കറു പുണ്യകർമ്മംപോലെ കവിതകൾ ഏറ്റെടുത്തിരുന്നത്. പരസ്യമായി വിഴുപ്പലക്കാരും, ഒളിഞ്ഞിരുന്ന എല്ലിൻ കൂട് അലമാരത്തുറന്ന് വെളിപ്പെടുത്താനും ഉള്ള ധീരത കലാനിതയെ തെളിക്കുമല്ലോ-പണിക്കരുടെ 'കടംബപുരാണ'ത്തിൽ വമ്പിച്ച തെളിവുകൾക്കിടയിലും, മിഥ്യകളെ ഊതിവീർപ്പിച്ചു വമ്പത്തരമായവതരിപ്പിക്കുന്ന വംശഗർവ്വം അതിലില്ല. കാളിദാസന്റെ രഘുവംശം കണ്ടിട്ടാണ് പണിക്കർ കടംബപുരാണമെഴുതിയതത്രേ! ഈ യുക്തിയുടെ പ്രവർത്തനം നീട്ടിയാൽ, രാമായണം കണ്ടിട്ടാണ് "തന്നയൽപക്കത്തരവയർ നിറയാപ്പെണ്ണിനു പെരുവയർ നല്കും മർത്ത്യനു സ്തുതിപാടുകനാം" എന്നു പണിക്കർ എഴുതിയതെന്നു സ്ഥാപിക്കാം-ആയിരത്താണ്ടുകളായി രാമനുസ്തുതിപാടുന്നവരാണ് നാം-സീത ഗർഭിണിയായെന്നും സത്യം. ആ രണ്ടുവരികളിലെ രാമായണാനുഭവം "ആനയെപ്പോലെ പിണ്ടിയിടാൻ മുയൽ കൂമിച്ചു"തിന്റെ ദുരന്തമാണെന്നും സമർത്ഥിക്കാം. ഈ മട്ടിൽ നിരൂപണത്തിനൊരുങ്ങുന്നവർ, മുക്കുവത്തിയുടെ മകനായ വ്യാസനെ

കലാകരമുടി 19

രാജ്ഞിമാർക്കു പ്രാപിക്കണമെന്ന കഥയിൽനിന്നു മുളച്ചുവളർന്ന മഹാഭാരതകഥയുടെ അനുകരണമാണ് ദുരവസ്ഥ എന്നും കൂടി കണ്ടെത്തുമെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ആ കണ്ടുപിടിത്തം ഒരു നോബൽസമ്മാനം അർഹിക്കും. കടംബപുരാണത്തിന്റെ അർത്ഥം തറവാടിത്തലോഷണമാണോ? പഴയ പ്രതാപകാലം, പിന്നീടുള്ള ക്ഷയോന്മുഖകാലം, കേശവകാരണവരുടെ കാലത്തെ നവോദയം, മാധവകാരണവരുടെ കാലത്തെ പ്രതാപപുഷ്പകലത എന്നിവ വർണ്ണിക്കുമ്പോൾ വെളിച്ചവും നിഴലും മാറിമാറി വീഴത്തക്കവണ്ണം വേദിക്കു താഴെയിരുന്നു കവി വാക്കുകളുടെ ധ്വനി പ്രകാശത്തെ സംവിധാനം ചെയ്യുന്നതു കാണാൻ രഘുവംശത്തിന്റെ അനുകരണം കണ്ടെത്തിയവർക്കു കഴിയാതിരുന്നതെന്തെന്ന് രഘുവംശത്തിൽ അധഃപതനത്തിലേക്കു നീങ്ങിയ ഒരു വലിയ കടംബത്തിന്റെ ചരിത്രമുണ്ടല്ലോ. ഉൽകർഷം പ്രതാപികളായ ഉന്നതരുടെ വർഗ്ഗത്തിന്നും അപകർഷം അധസ്ഥവർഗ്ഗത്തിന്നുമെന്നു പിരിച്ചു വെച്ചിട്ടില്ല ആ കാവ്യത്തിൽ. അതിനാൽ അതിന്റെ അനുകരണമാണെന്നുവാദത്തെ തുരുപ്പുശീട്ടായി കരുതുന്നവർക്കു പോലും കടംബപുരാണത്തിൽ ഉൽകർഷം വർണ്ണകടംബംഗങ്ങൾക്കും അപകർഷം അവരുടെ ആശ്രിതരായിരുന്ന അധസ്ഥവർഗ്ഗത്തിന്നുമാണെന്ന് കവി പിരച്ചുവെച്ചതായി പറയാൻ കഴിയുകയില്ല അതിന്നും പുറമെ സുവ്യക്തമായ മറ്റൊരു വസ്തുതയുണ്ട്. അതു കടംബത്തിന്റെ ഉള്ളുകളിലും വൃത്ത് ജിപ്പിക്കുമ്പോൾ കവി വെളിച്ചവും നിഴലും മാറിമാറി പ്രസരിപ്പിച്ചു വെന്നതാണ്. പഴയ പ്രതാപകാലത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ "സന്ധ്യകൾ തോറ്റു ഭീപാവലികളിലെഴുതിരിയിട്ട മനുഷ്യസ്നേഹമതെത്രയുദാരം!" എന്നു വർണ്ണിച്ചതിന്റെ വ്യംഗ്യമെന്താണ്? ഏഴുതിരിയിട്ട് ജലിപ്പിച്ച ഭീപം മനുഷ്യസ്നേഹമാണെന്നു കാണുന്നില്ലേ? ജന്മിത്തത്തിന്റെ പ്രതാപമോ ചൂഷണശീലമോ അല്ലെന്നറിയേണ്ടതില്ലേ! ഫ്യൂഡൽ കാലഘട്ടത്തിലും ജന്മിതവ്യവസ്ഥയിലും ഉപരിവർഗ്ഗം

കലാകരമുടി 18

ആധുനിക കവിതയുടെ ജിണ്ണമുഖമോ?

"ഭീപാവലി"-ആത്മാർത്ഥമായ വിഴുവബോധവും ആവേശവും നിർമ്മാതാവെന്നുണ്ടെന്നുകൊണ്ടു മാത്രം നിമിതി ഏറ്റവും മഹത്തായ വിഴുവകൃതിയായിക്കൊള്ളുമോ? ഉദ്യമകീഴ് മലയാളത്തിലെ വിഴുവഗാനങ്ങളിൽ മഹത്തമം കെ. പി. ജിയുടെ രചനകളായിരിക്കും. ഈ നിഗമനങ്ങൾ പിടിവാശികളില്ലാത്തവർക്ക് സാധാരണമായില്ല. എന്തു പറയപ്പെടുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, പറയപ്പെട്ടത് എത്രത്തോളം കലാത്തകമായി അനുഭവപ്പെടുന്നു എന്നുകൂടി പ്രധാനമാണ്. പറയപ്പെട്ടത് കൊള്ളേണ്ടപോലെ കൊള്ളുന്നുണ്ടോ, നിശ്ചല ജലത്തിൽ കല്ലെറിഞ്ഞാലെന്നപോലെ ഉള്ളിനുള്ളിൽ തരംഗ പരമ്പര ഉളവാക്കുന്നുണ്ടോ-ഇതാണ് ഗൗനിക്കപ്പെടുന്നത്. അതായ

ലത്തുതന്നെ അങ്ങനെചെയ്തു കാശുവാക്കുന്നുണ്ട്. അത്രതന്നെ പ്രഖ്യാതരല്ലാത്തവർ വയറിൻപിഴപ്പിനു വേണ്ടിയും അതുതന്നെ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ആദ്യത്തേത് സമ്പത്തിന്റെയും മാനുഷതയുടേയും ഉന്നത ശ്രേണികളിൽ വിരാജിക്കുന്ന മഹിളാമണികളുടെ അഴിഞ്ഞാടുംപോലെ, പിടിച്ചു ജയിലിലിടേണ്ട കുറുകൃത്യവും, രണ്ടാമത്തേത് വിശപ്പടക്കാൻ വേണ്ടി ലോകത്തിലെ പ്രാപിതമമായ തൊഴിലെടുക്കുന്ന സോദരിമാരുടെ വൃത്തിപോലെ സഹാനുഭൂതിയോടെ വീക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന സാമൂഹിക തിന്മയുമാണ്. മണിപ്രവാളത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ ജിണ്ണത കലാതകമെന്ന ഭൂമുളവാക്കുന്ന ബാഹ്യാവരണങ്ങളാൽ മുടിക്കിടുന്ന ചില സന്ദർഭങ്ങളുണ്ട്.

പൊതുവെ ചുഷണനിരതമായിത്തന്നെ വെ ന്നതു ചരിത്രസത്യം തന്നെയാണെങ്കിലും മനുഷ്യസ്നേഹത്താൽ ജലിച്ചിരുന്ന ചില ശുഭതരകങ്ങൾ കേരളത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ കേവലകല്പനയായി തന്നില്ല. ലളിതാംബിക അന്തർജനത്തിൻ്റെ മനുഷ്യപുത്രിയെന്ന കഥയിൽ "ഏറിയ മോദാൽ മത്സ്യസമൂഹം കോരി കെക്കുണ്ടു വിളമ്പവളേ! ജയ! എന്ന് അന്നപൂർണ്ണയെ വാഴ്ത്തിപ്പാടിക്കൊണ്ടു്, വിശക്കുന്നവർക്കു് കോരികൊണ്ടു് കോരിവിളമ്പിക്കൊടുത്തിരുന്ന, വിശപ്പിന്റെ വേദന മറക്കാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി കൂടക്കൂടെ ഉപവസിപ്പിച്ചിരുന്ന ഒരു ഉദാരശീലയായ അമ്മയുടെ കഥ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ മർത്ത്യസ്നേഹം ഏഴുതിരിയിട്ടു് ദീപംപോലെ കത്തുന്ന അകക്കുമ്പുറമായിരുന്നവരുടെ കഥയാണു് കവി തെല്ലൊരളിമാനത്തോടെ ആദ്യമവതരിപ്പിച്ചതു്. അതൊക്കെ ശുദ്ധ നന്മയാണെന്നായിരിക്കും. "ഉപരിവർഗ്ഗത്തിൽ മനുഷ്യത്വം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, ഇപ്പോഴില്ല, ഇനി ഉണ്ടാവുകയുമില്ല" എന്ന് ഉരുവിട്ടു പഠിച്ചവർ പറയുക-അതെന്തായാലും തന്റെ കടംബത്തിൽ എല്ലാക്കാലത്തും മനുഷ്യസ്നേഹം ഏഴുതിരിയിട്ടു് കത്തിച്ചു ദീപമായി നിലനിന്നുപോന്നെന്നുപകൾപ്പെടുത്തില്ല കവിതയിലെ വക്താവു്. "ഏഴുതിരിയഞ്ചായ" എന്നായ് നന്നായ് വീണ്ടും മുന്നഞ്ചുകളായി" എന്നതിൽ മഹത്വത്തിനും ആർത്ഥികമായ അവസ്ഥകൾക്കും ഉണ്ടായ ഉയർച്ചത്തോഴ്ചകൾ വ്യഞ്ജിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ ഗ്രാഹം കാണാതിരിക്കുന്നതോ കണ്ടില്ലെന്നു നടിക്കുന്നതോ ഏതാണു് കൂടുതൽ കഷ്ടം? കടംബ പുരാണപോലുള്ള ഒരു കൊച്ചു കഴിയുന്നകവിതയിൽ ആരും ഒരു കൊമ്പനെ തേടേണ്ടതില്ല. അതു കണ്ടപ്പോൾ രാലുവംശംപോലുള്ള ഒരു കൊമ്പനെ ഓർമ്മവന്നവർക്കു്, മനുഷ്യസ്നേഹത്തിൻ്റെയും മഹത്വത്തിൻ്റെയും പ്രതാപത്തിൻ്റെയും ഈ ഗ്രാഹം കാണാൻ കഴിയേണ്ടതല്ലേ? ഉള്ളർ ചോദിച്ചതുപോലെ "ആനയെക്കൊന്നാൻ വെള്ളെഴുത്തോ?" ഉയർച്ചയുടെ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ കേശവകാരണവരുടെ കഥ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു് എന്നതു് നേരുതന്നെ. കായൽ ക്ഷയിയെന്ന ആശയത്തെ അദ്ദേഹം സ്വപ്നാവസ്ഥയിൽനിന്നു് യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്കിട്ടു. ഒരു പ്രതിഭാശാലിയായിരുന്നു ആ മനുഷ്യൻ എന്ന് വ്യക്തം. കടലിൽ ചിറകെട്ടിച്ച രാമനെപ്പോലെ കായലിൽ മൺചിറകെട്ടിച്ച അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രളതവുണ്ടായിരുന്നു. വെറുമൊരു ചുഷകനായി അദ്ദേഹത്തെ ചിത്രണം ചെയ്തു പറയു എന്നാണു് ആറാണ്ടു കഴിഞ്ഞെന്നു് പ്രതിപക്ഷത്തിൻ്റെ നിർബ്ബന്ധം. ആ നിർബ്ബന്ധത്തിനു കവി വഴങ്ങുന്നില്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹവും ഒരു തനിമുൾക്കൊള്ളുന്നതാണു് എന്ന് താണു് ത്വക്കി. ഒന്നാലിയാളിയുടെ പക്ഷത്തു്

നിന്നുംകൊണ്ടു് ഈ ചരിത്രം ഏഴുതുവോൾ പാഠം മറന്നൊന്നാവും എന്ന് നിരൂപകൻ പറയുന്നു. ജീവിതഗതിയുടെ ചരിത്രം, ഇപ്രകാരം, ഏഴുതുന്നവന്റെ വർഗ്ഗ താല്പര്യമനുസരിച്ചു് രൂപംകൊള്ളുന്ന ചെഴുകാണെന്നാണു് ഈ ത്വക്കിവാങ്ങേണ്ടിൻ്റെ താല്പര്യം. കായൽ വസന്തരയെ "സന്നദ്ധ"യായ പ്രണയവതിയായു് ആ പ്രതാപിയെ ഉദ്യേഗനായ കാമിയായു് വർണ്ണിച്ചതിൽ കാളിദാസിയായ കാവ്യകല്പനകളുടെ അനുകരണവും ആരോപിക്കാം. ദിലീപന്റേയും വലാകുണ്ടളെ അന്തർവതീകളാക്കുന്ന മോലത്തിൻ്റെയും മറ്റും ചിത്രങ്ങൾ കവിയെ പ്രചോദിപ്പിച്ചു എന്ന് പറയാം. എന്നാൽ, കാമവ്യഞ്ജകമായ കാവ്യബിംബങ്ങൾ വിരചിച്ചതിൻ്റെപേരിൽ, മോഗലാലസ വംശപാരമ്പര്യമെന്ന് ആ കല്പനാപ്രവണതയെ അപവാദിക്കണമെന്നുംകൂടി വിചാരിക്കേണ്ടതാകിൽ പണിക്കർക്കു് കൊടുക്കുന്ന അടിയുടെ ചോരപ്പാടു് കാളിദാസബിംബത്തിൽ തെളിഞ്ഞുകാണും-ഉണ്ണിക്കു കിട്ടിയ അടിയുടെ പാടു് ഗുരുവായൂരപ്പന്റെ ബിംബത്തിൽ തെളിഞ്ഞ കഥയിലെമ്പോഴും.

ചെല്ലക, നിന്നുടെയടുത്തോർകാതിൽ ചൊല്ലുക ഋതുവിധി മാറിയ കായൽ നിറമണി കാത്തുകിടക്കുന്നെന്നും, നിറപാനോക്കി വിതയ്ക്കണമെന്നും.

എന്നു സന്ദേശമായു് കുന്ന കായലിൽ കാളിദാസിയായ സങ്കല്പങ്ങളുടെ മിന്നലാട്ടമുണ്ടു്. ആ കാരണവർ മോലത്തെപ്പോലെ വദാന്യനായിരുന്നു. "പറയിൽക്കൊള്ളാത്തതായിരിക്കൊള്ളാത്ത രവയറെല്ലാം നിറവയാക്കിയ പുതുവർഷ വിഷ്ണുക്കണി വീണ്ടും പൊലിയെ പൊലി പാടിയെന്നുണ്ടല്ലോ." അരവയറെല്ലാം നിറവയാക്കിയെന്ന പ്രയോഗത്തിനു് കടംബാംഗങ്ങളുടെ വിശപ്പുമാത്രം മാറിയെന്നല്ല അർത്ഥം-അയൽവക്കത്തു് പട്ടിണിക്കാരില്ലാതായി എന്നുകൂടിയാണു്. പിൽക്കാലത്തെ ദുരന്തം വർണ്ണിക്കുമ്പോൾ ഇതേ വാക്കുകളെടുത്തു് പ്രയോഗിച്ചു് മറ്റൊരാൾ അർത്ഥം വ്യഞ്ജിപ്പിച്ചതിലുള്ള ഐഹ്വത്തിന്റെ ഗൗരവം അറിയണമെങ്കിൽ ഇവിടെയുള്ള വിശുദ്ധിയും ആർദ്രതയും ഗ്രഹിക്കണം. മനുഷ്യസ്നേഹത്തിൻ്റെയും വ്യക്തവൈരുദ്ധ്യമില്ലാത്ത സഹകരണത്തിൻ്റെയും ഏഴുതിരി കത്തിനിന്ന ഒരു അദ്ധ്യായം രണ്ടാം ഖണ്ഡത്തിൽ സമാപിക്കുന്നു. ഉച്ചനീചഭേദമില്ലാത്ത സഹകരണത്തിൻ്റെ കഥയായി മാത്രമേ രാമായണത്തിലെ ചിറകെട്ടൽ എന്ന പഴയ കാവ്യബിംബം നമ്മുടെ മനസ്സിൽ തെളിയാറുള്ളൂ. ഗ്രീസിലെ ഉടമവർഗ്ഗം പാട്ടു വീശിയടിച്ചു് അടിമവർഗ്ഗത്തെ കൊണ്ടു പണിയെടുപ്പിച്ചിരുന്നതുപോലുള്ള ഒരു ചിത്രം രാമായണത്തിലെ ആതിവ്രതപരിപാടിയോടു ബന്ധപ്പെടുത്തി സങ്കല്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന വിദ്യാലധികാരമാർ ഇവിടെയുണ്ടാവുമോ? ഉല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ വിചിന്തനശീലത്തെ ബാധിച്ച രോഗം മാറുക തന്നെയെന്നു പറയാവൂ. കടംബ പുരാണ

ത്തിൽ രാമായണത്തിലെ ചിറകെട്ടൽ ഉപമാനമാക്കിയതിൻ്റെ ലക്ഷ്യം ഭാവതലസമുദയമാണു്. കണ്ണൻ പുലയനെ ഹനമാനായിട്ടും മറ്റു പുലയരെ വാനരസേനയായിട്ടും കല്പിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും, ഇതു് അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനവസ്തുതയെ അപമാനിക്കാൻ വേണ്ടി ചെയ്തതാണെന്നും കൂടി ജീർണ്ണതയുവേണ്ടി തപ്പുന്നവർ പറയാത്തതെന്തേ? ചെല്ലകളും വണ്ടുകളും ചെളും പുഴയും കരണ്ടു് തെങ്ങുകൾ നശിച്ചു തുടങ്ങിയെന്നു് കവി വർണ്ണിച്ചപ്പോൾ ആ ഷട് പട്ടങ്ങളും കിടങ്ങളും പുലയരുടെ പ്രതീകങ്ങളാണെന്നു് അദ്ദേഹത്തോടു് "വെളിപാടു്" കിട്ടിയവർക്കു് ഈ ബോധോദയംകൂടി ഉണ്ടാകേണ്ടതായിരുന്നു.

കേശവകഥയ്ക്കു് പിമ്പെ മാധവ കഥ പറഞ്ഞപ്പോൾ വാക്കിൻ്റെ ഹിരണ്യ പാത്രംകൊണ്ടു് സത്യത്തിൻ്റെ മുമ്പം മുടിയില്ല. സൂര്യനെ കാണാം. സൂക്ഷ്മ നിരീക്ഷണത്തിനൊരുക്കമുണ്ടെങ്കിൽ പുളളികളും കാണാം. "ധീരതയോ നയമോ ചതുരതയോ വഴിപാകിയ രാജഗൃഹങ്ങൾ മന്ത്രിവിഭവങ്ങൾ..." നയം ചതുരത മുതലായ പട്ടങ്ങൾ ഒരു സമന്വയം മാത്രമല്ല, മാക്കിയ വെല്ലിയേയും ചാണക്യനേയുംകൂടി ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ടു്. ആ 'വിലങ്ങൾ' എന്ന പദം ശുദ്ധിച്ചില്ലേ? മന്ത്രിഗൃഹം, മന്ത്രിപദം മുതലായ പട്ടങ്ങൾ കിട്ടാത്തതിട്ടാണോ? 'വില' മെന്ന പദം കുറുനരി, ദീപിപ്പാ, എലി മുതലായ പലതരം ജന്തുക്കളെ നമ്മുടെ സങ്കല്പത്തിലേക്കുവന്നിരിക്കുന്ന- നിഗൂഢതകളേയും ഉപജാപങ്ങളേയും ധ്വനിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ കവികൂടിയിരുന്ന മാധവകാരണവരുടെ ആത്മാവിനു് അസ്വസ്ഥതയുളവാക്കിയേക്കാവുന്ന ഒരു പദം. മറിച്ചു് 'ചെറുനരകം' എന്ന പട്ടത്തിൻ്റെ ശ്രേഷ്ഠം ശുഭ്രതയും ഹസ്വമുളവാക്കും.

കായൽരാജാക്കന്മാരുടെ പ്രതാപത്തിൻ്റെ പുരാണങ്ങൾ മാത്രമേ പൂർവ്വിക കഥാപ്രപഞ്ചത്തിൽ കവി വർണ്ണിച്ചുള്ളൂ എന്ന് ഇതിനു തൊട്ടു ചിറകെ വരുന്ന ചിത്രത്തിൻ്റെ രൂപഭാവങ്ങളും കൊണ്ടുവർക്കു് പറയാൻ കഴിയുമോ? പറയുന്നെങ്കിൽ, ധ്വനി പിടികിട്ടായ്കയോ, കണ്ണടച്ചിട്ടാക്കുമോ രണ്ടിലൊന്നു തന്നെയാവണം കാരണം. ഒരു നിരൂപകനു് ആദ്യത്തേതു് കാമ്യമായ വിധിയോ, രണ്ടാമത്തേതു് മാന്യമായ കൊതിയോ അല്ല.

"നിറവോറത്തൊരു വാശാനപോൽ അസ്ഫട ഗദ്ഗദ് മർമ്മരമാ- യസ്വസ്ഥത ചേർക്കുമൊരാർദ്ദ- സ്മൃതിയായ്" തെന്നലിലങ്ങനെ തെന്നി നടക്കേ തേങ്ങിക്കരയും പൂമണമായി."

നിഴൽപോലുള്ളൊരു സ്മൃതിയെൻ്റെ ചിത്രം. ആശോച്യതയുടെ ശിശിരത്തെ, ജലച്ചിത്ര പ്രതാപത്തിൻ്റെ തൊട്ടടുത്തു പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നു. വംശം പൊലിപ്പിച്ച കേശവൻ്റെ കൈകൾ

ഭട്ടവിൽ പൊലിഞ്ഞതു് ഒരു അമാവാസിപ്പേറ്റിൽ. ബുദ്ധി വൈഭവത്തിൻ്റെ മഹനീയ പരമ്പരയിൽ ബുദ്ധിരൂപത്തിൻ്റെ ദൈന്യവും പിറന്നു. വേറെയും ദുരന്തങ്ങൾ-എങ്കിലും ശിശിരത്തിന്നു ചിറകെ വീണ്ടും വസന്തം വന്നു-ഉയച്ചു അതാളുകളുടെ, വികാസ സങ്കോചങ്ങളുടെ, പ്രകാശ തമസ്സുകളുടെ പരമ്പരയായി ജീവിതം ഷേകി.

ജീവിതത്തിൻ്റെ പരിണാമ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധത്തിൽ നിന്നുളവാകേണ്ട ദാർശനികനിസ്സംഗതയെ എത്തിപ്പിടിക്കാനുള്ള ഒരു ശ്രമമാണു് നാലാംഖണ്ഡം. ഗൗരവം പുണ്ട പരിണാമ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ ഒരു പരമ്പര- അഞ്ചാംഖണ്ഡമാകട്ടെ ലാലവം നിറഞ്ഞ പരിണാമ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ ഒരു നിരയും. ഈ വൈപരീത്യങ്ങളെ ഇണക്കി അതിൽനിന്നു് ഹാസ്യത്തിൻ്റെ വൈഭവതീയുണർത്തുന്നു. വിഷാദത്തെ ചിരിയിലലിയിക്കുന്നു.

സ്ഥലകാലാന്താവായ പ്രപഞ്ചനിയതി നിർവ്വികാരയാണു്. കനിപ്പു സന്തതിയായ മനുഷ്യനോടു് അവൾക്കു വിശേഷ മമതയില്ല. ഉൽപത്തി വികാസ വിലയപ്രക്രിയകൾ അനുസൃതമായി തുടരുന്നു. ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന കടലിനെ ഇക്കിളിയാക്കി ഉണർത്തി അലിപ്പാപ്പങ്ങളുടെ പത്തികൾ വിടർത്തി വളർത്തി പിന്നെ പീലി വിടർത്തി ആയിരം മയിലുകളായി ആ പത്തികളിൽ താണുവരാറുണ്ടു്. ഈ സാധിസംഗം കാവ്യബിംബത്തിനു് കവിതയുടെ ഈ ഭാഗത്തു് നിർവ്വഹിക്കാനുള്ള കൃത്യമെന്താണു്? ചെല്ലികളിലും വണ്ടുകളിലും കർഷകത്തൊഴിലാളികളുടെ രൂപഭാവങ്ങൾ കണ്ട ഭാവനയു് വേണമെങ്കിൽ പറയാം. വളർത്തി ജന്മിത്തവും കടലിലെ തിരമാലകൾ പുലയരുമാണെന്നു്. പട്ടമ്പുഴ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ 'പാടുന്ന പിശാചി'ലെ പാപമയുരത്തിലും ഇക്കൂട്ടർ ഇതൊക്കെത്തന്നെ ഇന്നും കാണുമായിരുന്നു. എന്നാൽ പരേതാത്മാക്കളുടെ രക്ഷാ കർത്തവ്യം ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനാൽ പല പ്രയോജനങ്ങളുമുള്ളതുകൊണ്ടു് ആ പാപമയുരത്തിൽ മർദ്ദകമർദ്ദിത ചിത്രങ്ങളൊന്നും ഇന്നു് കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിക്കുകയില്ല. ശാശ്വതജീവിതഭാവങ്ങളുടെ കഠിനസത്യമാണു് കവിയുടെ അബോധാന്തരാജ്യത്തിൽനിന്നു് ഈ സാധിസംഗം കാവ്യബിംബത്തെ പൊക്കിക്കൊണ്ടുവന്നതു്. മെല്ലെവിടർന്നു് മാന്മളിർന്നിറയായ് വളർന്ന വെൺമതി ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന പ്രശാന്തസമുദ്രത്തെ ഉണർത്തി ആശകളുടെ ഹണങ്ങൾ വിടർത്തിച്ചു് ഭട്ടവിൽ സംഹാരതാണുവരാറുണ്ടു്. ഈദൃശധനികളിലെത്തിചേരുന്നതിനു പകരം "മുഴുതെ ക്ഷയിച്ചുക്ഷയിച്ച അമാവാസിപ്പേറ്റിൽ ഇല്ലാതായി." എന്ന് മറ്റും വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നവർ സ്വന്തം ഉള്ളിലെ താളുകളാണു് വായിക്കുന്നതു്- കവിതയല്ല.

(അടുത്തലക്കത്തിൽ അവസാനിക്കും)

പി. ടി. അബ്ദുറഹിമാൻ

മനുവാദിയായ മകൻ

ദൈവം

എനിക്കറിയാത്ത വഴിയിൽ വീണെങ്ങും- നടഞ്ഞുവോ ശപ്ത- നിമിഷങ്ങളേതോ? അതിൽ നിന്നു പിട- ഞെത്തുന്നേറോ പിശാ- ചതിൻ്റെ ബാധയോ? വിഷമിക്കാതേ!

ഏഴയത്തിലിട്ടു കുറക്കുന്നു ഞാനെൻ കവിതകൾ, മന്ത്ര- ഛാപനികളാക്കുവാൻ! ഉരുക്കഴിക്കുവാ- നടലിലെന്നമ്മ ങ്കപ്പെട്ട പിശാ- ചിനെ യിറക്കുവാൻ!

എതിർപ്പുകൾ, മുറ- മുറപ്പുകൾ വന്നു് വിലക്കുന്നോ കർമ്മ- വിമുഖനാക്കുവാൻ? കൊലക്കയറിന്മേൽ ജഡങ്ങളാടിക്കൊ- ണ്ടിളിക്കുന്നോ യേ- പ്പെട്ടത്തിനോക്കുവാൻ?

കവിളിലുടമ്മ- ഞ്ഞാഴുകമീ ഗംഗാ- നദിയിലെൻ സ്വപ്ന- മൊലിച്ചുപോകുമോ? അധരത്തിലെത്തി വിരിഞ്ഞു ലക്ഷ്യത്തിൽ കൊഴിയുമ്പോൾ മന്ത്രം പിഴച്ചുപോകുമോ?

“കിന്നോക്ലാസ്സിൽ ചേരുന്ന ഓരോ 100 കുട്ടികളിലും 62 പേർ അഞ്ചാം ക്ലാസ്സിലെത്തുന്നതിനു മുമ്പ് കൊഴിഞ്ഞു പോകുന്നു. പത്താംക്ലാസ്സിലെത്തുന്നത് ബെതുപേർ മാത്രം.”—നാലാം വിദ്യാഭ്യാസ സർവ്വേ.

ഉപരിപഠനത്തിനും ഡിഗ്രി നേടുന്നവർക്കും ഉന്നത കോളേജുകളിലും പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള തലതിരിഞ്ഞ വിദ്യാഭ്യാസനയത്തിന്റെ അനന്തര ഫലമാണ് നാലാം വിദ്യാഭ്യാസസർവ്വേ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ കണ്ണുകളുടെ സ്വഭാവരൂപീകരണത്തിനും ആരോഗ്യകരമായ മാനസികവും ബുദ്ധിപരവുമായ വികാസത്തിനും അടിത്തറ പാകുന്നത് പ്രൈമറി വിദ്യാലയങ്ങളിൽ വച്ചാണ്. പാവപ്പെട്ടവന്റെ കണ്ണുങ്ങൾക്ക് എസ്. എസ്. എൽ. സി. എത്തിയാലും നേരം വെണ്ണ. സ്വന്തം മാതൃഭാഷ എഴുതാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, അലസനാകും കഴിവില്ലാത്തവരുമായി നമ്മുടെ യുവതലമുറ അധഃപതിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ഈ വിദ്യാഭ്യാസനയത്തിനു തന്നെയാണ്. ധനവാദന്റെ കണ്ണുങ്ങൾ ധാരാളം പണം ചെലവിട്ട് സ്വകാര്യസ്ഥാപനങ്ങളിൽ പഠിച്ച് മിടുക്കന്മാരായി സർക്കാരിന്റെ ഭീമമായ സബ്സിഡിയോടെ ഉപരിപഠനം നടത്തുന്നു. അതേ സമയം പാവപ്പെട്ടവരുടെ കണ്ണുങ്ങൾക്കുള്ള ഏക ആശ്രയമായ പൊതുവിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ അവഗണിക്കപ്പെടുന്നു. പ്രൈമറി ക്ലാസ്സുകളിൽ സിലബസ് പരിഷ്കാരം കഴിഞ്ഞിട്ടുപോലും അധ്യാപക വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് സിലബസ് പരിഷ്കാരമുണ്ടാകുന്നില്ല. തികച്ചും അസംതുപ്പവും അപര്യാപ്തവുമായ അത്തരം പരിശീലനത്തിനുശേഷം പുറത്തുവരുന്ന അധ്യാപകർക്ക് തങ്ങളിലേലുപിടിക്കപ്പെട്ട ചുമതല നിർവ്വഹിക്കാൻ പരിമിതികളുണ്ട്.

ഈ രംഗത്തെ പ്രശ്നങ്ങൾ സങ്കീർണ്ണമാണ്. പത്തിരൂപതു വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ മറ്റൊരാൾ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലും പല പരിഷ്കാരങ്ങളും വന്നു. എന്നാൽ അത്തരം പരിഷ്കാരങ്ങളൊന്നും 1961-ൽ ശേഷം ടി. ടി. സി. രംഗത്തു് ബാധിച്ചിട്ടില്ല. ടി. ടി. സി. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രശ്നങ്ങളെന്തെല്ലാമാണെന്ന് പരിശോധിക്കാം.

സംസ്ഥാനത്തു് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ചിലപ്പോൾ ടി. ടി. സി. സ്ഥാപനങ്ങളാണുള്ളത്. ഇതിൽ മുപ്പതെണ്ണം സർക്കാരുടേതായിട്ടുണ്ട്. 62 എണ്ണം സ്വകാര്യ ഉടമസ്ഥതയിലുമാണ്. പി. എസ്. സി. മെമ്പർമാരുടേതല്ലാത്ത ഒരു കമ്മിറ്റിയാണ് സർക്കാർ സ്കൂളുകളിലേക്ക് വിദ്യാർത്ഥികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. സ്വകാര്യസ്ഥാപനങ്ങളിൽ 20 ശതമാനമാണ് മാന്വേജ്മെന്റ് കോട്ട. ഒരു വർഷം 40 കുട്ടികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. മതന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള ട്രൈനിംഗ് സ്കൂളുകളിൽ മുഴുവൻ കുട്ടികളെയും തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് മാന്വേജ്മെന്റുകൾ തന്നെയാണ്. ഇപ്രകാരം

തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന കുട്ടികളിൽനിന്നു ആയിരങ്ങൾ കോഴയായി വാങ്ങുന്നു. എസ്. എസ്. എൽ. സി. യിൽ ഇംഗ്ലീഷ്, മലയാളം, കണക്ക്, സയൻസ് എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ 45 ശതമാനവും മൊത്തത്തിൽ 48 ശതമാനവും മാർക്കുകളിൽ മാത്രമേ ടി. ടി. സി. പ്രവേശനം ലഭിക്കുമായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ പ്രീ-ഡിഗ്രിക്കാരെ വെറും പാസ് മാർക്കിൽ എടുക്കാമെന്ന് അടുത്തകാലത്തു് തീരുമാനമായിട്ടുണ്ട്. എസ്. എൽ. സി. പലതവണയിൽ പാസായി വല്ലവിധേനയും പ്രീഡിഗ്രി നേടിയതാണെങ്കിൽപ്പോലും

ഇവർക്ക് പാക്കൺ പാറുപുസ്തകങ്ങളിലും 1961-ൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട സിലബസ്സാണ് ഇവർക്കുള്ളത്. എന്നാൽ അതനുസരിച്ച് പാക്കൺ തികച്ചും യോഗ്യമായ ആളുകളുടെ ഒരു കമ്മിറ്റി തയ്യാറാക്കിയ പുസ്തകങ്ങളെങ്കിലും ഇവരുടെ സഹായത്തിനെന്നു നില. പകരം, ഇവർക്ക് സി. ജെ., മണ്ണുമുട്ട്, എരുമേലി പരമേശ്വരൻപിള്ള തുടങ്ങിയ ചില അധ്യാപകരുടെ ഗൈഡുകളെയാണ് ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരുന്നത്. ആധുനിക മലയാളസാഹിത്യത്തിലെ പുതിയ പ്രവണതകളെക്കുറിച്ചോ മറ്റു വിഷയങ്ങളിൽ കാലകാലങ്ങളിലുണ്ടാ

അധ്യാപക പരിശീലനത്തിന്റെ പങ്കുപറ്റാത്തവർ

തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഗുണനിലവാരത്തിൽ ഇടിവുണ്ടാകുമെന്ന് സ്വാഭാവികമാണ്. പ്രീ-ഡിഗ്രി പാസായതാണെങ്കിലും എസ്. എസ്. എൽ. സി. ക്ക് മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിഷയങ്ങളിൽ പാസ് മറക്കുകയുണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ് ട്രൈനിംഗ് സ്കൂൾ അധ്യാപകരുടെ അഭിപ്രായം.

ടി. ടി. സി. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ സർക്കാരിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടാത്തതും അവരുടെ ന്യായമായ അവകാശങ്ങൾ നേടിയെടുക്കുന്നതിനാവശ്യമായ സമരങ്ങളിലേർപ്പെടാനായി രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടതാണ് ആരംഭകാലഘട്ടത്തിൽ ടി. ടി. സി. യെപ്പോഴും ട്രൈനിംഗ് സ്കൂളുകളുടെ രണ്ടു വർഷത്തെ പഠനപദ്ധതിയെക്കുറിച്ച് അവർ പറയുന്നതിങ്ങനെയാണ്: “രണ്ടു വർഷം കൊണ്ട് നമുക്ക് ചെയ്യാൻ തീർക്കാനിരിക്കുന്നത് രണ്ടു പോസ്റ്റ്ഗ്രാജുവേഴ്സ് ഒപ്പം എടുക്കുന്നതിനു തുല്യമായതാണ്. ജോലിയാണ്. ഇതാണ് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം. അധ്യാപകരും ഗുണമേന്മയുള്ളവരും വ്യക്തിജീവിതത്തിലോ യാതൊരു ഗുണവും ചെയ്യാത്തവരാണ്.”

കുന്ന മാറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ചോ തികച്ചും അജ്ഞരാണ് ഇവർ. പാറുപുസ്തകങ്ങളിലാത്തതിനാൽ ഓരോ ട്രൈനിയിലും സ്കൂളിലും സുസ്ഥലമായ ലൈബ്രറിയുണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. എന്നാൽ 24 സ്കൂളുകളിൽ ആയിരത്തോളം പുസ്തകങ്ങളുള്ള ലൈബ്രറിയുണ്ടാകാത്തതാണ്. അതുതന്നെ അധികവും മുട്ടത്തുവക്കി, കാമ്പ്. ഇ. ജെ. തുടങ്ങിയവരുടെ ‘പൈകിളി’ കഥകളും ഡിറക്ടീവ് നോവലുകളും കൊണ്ട് നിറച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിശാസ്ത്രവിഷയം പഠിക്കുന്നവരുടെ കാര്യം ഇതിലും വിശേഷമാണ്. ഒരു ട്രൈനി ട്യൂബുപോലുമില്ലാത്ത സ്കൂളുകളാണധികവുവെന്ന് വിദ്യാർത്ഥികൾ പറയുന്നു.

ഓരോ ട്രൈനിയിൽ സ്കൂളിനും അതുമായി ചേർന്ന് അധ്യാപക പരിശീലനത്തിനായി ഓരോ പ്രൈമറി സ്കൂളുണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ് വ്യവസ്ഥ. 1961-ലെ കെ. ഇ. ആറിൽ പറയുന്നതിങ്ങനെയാണ്: “ഓരോ ട്രൈനിയിൽ സ്കൂളിനും അതിനോടുചേർന്ന് മൂന്നാം തരം വരെയുള്ള ഒരു പ്രൈമറി സ്കൂൾ ‘ഡെമോൺസ്ട്രേഷൻ’ സ്കൂളായി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ആ പ്രൈ

മറി സ്കൂളിന്റെ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ അക്കാദമിക് കാര്യങ്ങളിൽ ട്രൈനിയിൽ സ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്ററുടെ കീഴിലായിരിക്കണം.” പക്ഷെ 32 ട്രൈനിയിൽ സ്കൂളുകൾക്ക് അവയോടു ചേർന്ന പ്രൈമറി സ്കൂളുകളില്ല. അധ്യാപക പരിശീലനത്തിനായി വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പലപ്പോഴും വാഹനങ്ങൾ വാടകയെടുത്ത് കുട്ടികളെ മീറായിരം മറ്റും കൊടുത്ത് പ്രീണിപ്പിച്ച് ട്രൈനിയിൽ സ്കൂളുകളിലേക്ക് കൊണ്ടുവരേണ്ടിവരുന്നു.

സെഷനൽ മാർക്ക് എന്നൊരു സമ്പ്രദായമുണ്ട്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ രണ്ടു വർഷത്തെ പെരുമാറ്റത്തിനും ക്രിയാത്മകമായ കഴിവുകൾക്കും മറ്റും പ്രത്യേകം മാർക്കിടുന്ന മെർട്ട്വാർഡ്സ്. മൊത്തം 1200 മാർക്കിൽ അഞ്ഞൂറും സെഷനൽ ഇനത്തിലാണ് പെടുന്നത്. തങ്ങളുടെ കൊള്ളത്തായ മകൾ ചുണ്ടിക്കാട്ടാൻ ചുണ്ടയുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളെ പ്രതികാരബുദ്ധിയോടെ തോല്പിക്കാൻ അധ്യാപകർക്കും മാനേജ്മെന്റിനും ഇതു് അധികാരം നല്കുന്നു. പലപ്പോഴും അങ്ങനെ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓരോ സ്കൂളിലേയും കുട്ടികൾ ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം 65 ഇനം സാധനങ്ങളെങ്കിലുമുണ്ടാകണം, അവയെല്ലാം റെക്കോർഡുകളും ഡയറികളും തയ്യാറാക്കുകയും വേണം. കുട്ടികളെ എണ്ണി പഠിപ്പിക്കുന്ന എംപ്ലോയീ, ഡി. ടി. കാർ, ലോറി തുടങ്ങിയവയുടെ മാതൃകകൾ, ചാർട്ടുകൾ, സ്റ്റാമ്പ് കളക്ഷനുകളുമെല്ലാം അവരുണ്ടാകണം. ഈ റെക്കോർഡുകളുണ്ടാകുന്നതിന് ധാരാളം പണച്ചെലവുണ്ടെങ്കിലും (അനാവശ്യമായ അധ്യാപനഭാരത്തിനു പുറമെ) സർക്കാരിൽനിന്നും ഒരു സബ്സിഡിയും ഇക്കാര്യത്തിൽ അവർക്ക് ലഭിക്കുന്നില്ല. ഈ റെക്കോർഡുകൾ അതതു സ്കൂളുകളിലെ ഹെഡ്മാസ്റ്റർമാരും അധ്യാപകരും നോക്കി മാർക്കിടുന്നു. കൂടാതെ മൂന്ന് ട്രൈനിയിൽ സ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്റർമാരുടെ ഒരു കമ്മിഷൻ വന്നു രണ്ടു വർഷത്തേക്കുള്ള കുട്ടികളുടെ റെക്കോർഡുകൾ പരിശോധിച്ചു മാർക്കിടുന്നു. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ ചാർട്ട് 3 പ്രാക്ടിക്കൽ എന്ന ഒരു അനാവശ്യമായ കടമ്പയുണ്ട്. ടി. ടി. സി. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ രണ്ടു വർഷത്തെ ‘പെർഫോമൻസ്’ പരിശോധിക്കാൻ ഹൈസ്കൂൾ ടീച്ചർമാരെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്നതാണ് ഈ സമ്പ്രദായം. ബി. എഡ്. പഠിച്ച് ഹൈസ്കൂൾ

ടീച്ചർമാരാകുന്നവരുടെ ശിക്ഷണരീതിയും ടി. ടി. സി. ക്കാരുടെ ശിക്ഷണരീതിയും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേകം വിഷയം പഠിപ്പിക്കുന്നതിൽ പ്രാവീണ്യം നേടാനാണ് ബി. എഡ് കോഴ്സ് ഏ ശിക്ഷണ തെങ്കിൽ ഏഴാം ക്ലാസ്സുവരെ എല്ലാ വിഷയവും പഠിപ്പിക്കാനുമാണുള്ളവരാകേണ്ടതാണ് ടി. ടി. സി. കോഴ്സുശിക്ഷണത്തായ്. ഈ സമ്പ്രദായം അനാവശ്യമാണെന്ന് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും അധ്യാപകർക്കും ഒരുപോലെ അഭിപ്രായമുണ്ട്. എന്നിരിക്കിലും ഈ ഹൈസ്കൂൾ ടീച്ചർമാർക്ക് ബത്ത നല്കേണ്ടത് വിദ്യാർത്ഥികളാണ്.

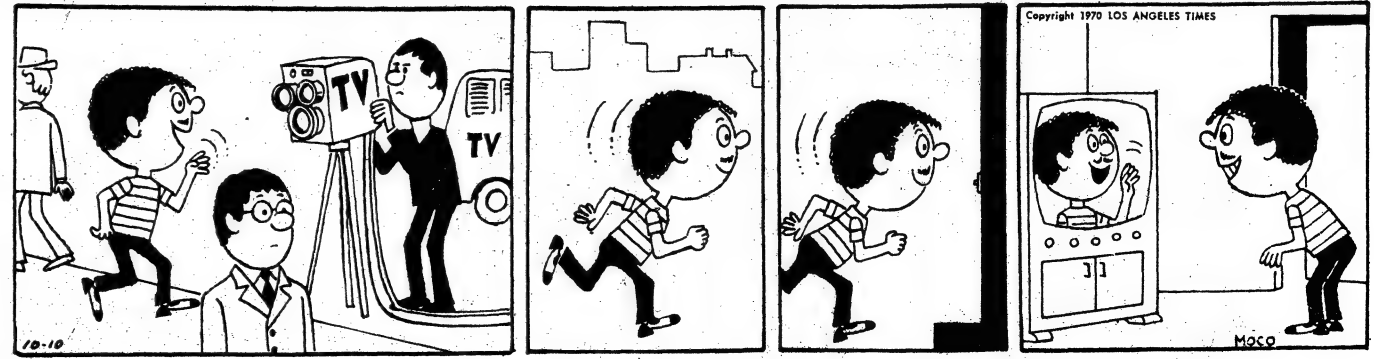
കുട്ടികൾ സാമൂഹ്യജീവിതാനുഭവം നേടണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യമാണ് സാമൂഹ്യ ശിബിരത്തിനുള്ളത്. രണ്ടു വർഷത്തിനിടയിൽ 15 ദിവസത്തെ ഒരു ക്യാമ്പ് നടത്തപ്പെടുന്നു. കൂടാതെ രണ്ട് സ്റ്റുഡീയോകളും നടത്തണമെന്ന് വ്യവസ്ഥയുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതിനൊന്നും സർക്കാരിൽനിന്നും സബ്സിഡി ലഭിക്കുന്നില്ല. തങ്ങളുടെ കോഴ്സ് കഴിഞ്ഞാൽ ജോലി ലഭിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ പാവപ്പെട്ട കുടുംബങ്ങളിൽനിന്നും വരുമ്പവരാണ് ഈ കുട്ടികളിലധികം പേരും. എന്നാൽ വരുമാനാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഫീസിലുപോലും ഇവർക്ക് അനുവദിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ഐ. ടി. ഐ., പോളിടെക്നിക്, ന്യൂസിങ് വിദ്യാർത്ഥി വിഭാഗങ്ങൾക്കും നല്കുന്നതുപോലെ നൂറുരൂപ സ്റ്റൈപ്പെൻഡ്കിലും തങ്ങൾക്ക് നല്കണമെന്ന് എ. കെ. ടി. ടി. എ. ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

ഏഴു വിഷയങ്ങൾ പഠിക്കേണ്ട ഈ കുട്ടികൾക്ക് ഒരു ഹെഡ്മാസ്റ്ററും മൂന്നു ട്യൂട്ടർമാരുമാണ് അധ്യാപകരായി അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. കേരളാ സ്റ്റേറ്റ് ട്രൈനിയിൽ സ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്റേഴ്സ് ഫോറത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ സബ്ജക്ട് റിക്വയർമെന്റിനുസരിച്ച് ആവശ്യമായ അധ്യാപകരെ നിയമിക്കാൻ വ്യവസ്ഥയുണ്ടാകണം. പക്ഷെ, യഥാർത്ഥസ്ഥിതി അതിഭീകരമാണ്. പാലക്കാട്ടെ ഒരു സ്വകാര്യ ട്രൈനിയിൽ സ്കൂളിൽ മലയാളം പഠിപ്പിക്കുന്നത് സംഗീതത്തിൽ ബന്ധം നേടിയ ഒരു സ്ത്രീയാണ്. അവരുടെ റോയൽ യോഗ്യത മാനേജരുടെ പുതിയാണെന്നാണ്.

എത്രമാത്രം അലംഭാവത്തോടെയാണ് ഈ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ സർക്കാർ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതെന്ന് നോക്കുക.

ഇനി ഈ കടമ്പകളെല്ലാം കടന്ന് ടി. ടി. സി. നേടിയ ഒരാൾക്ക് അർഹമായ ജോലിപോലും ബി. എഡ് കാരും മൈസൂരിൽനിന്നുള്ള ടി. സി. എച്ച് കാരും തട്ടിയെടുക്കുന്ന അനുഭവമാണ് കറച്ച വർഷങ്ങളായുള്ളത്. ഇതിനൊരു പ്രധാനകാരണം പി. എസ്. സി. ട്രൈനി പാസായാൽ മാത്രമേ ഇവർക്ക് സർക്കാർ സർവ്വീസിൽ ജോലി കിട്ടുകയുള്ളുവെന്നതാണ്. ടി. ടി. സി. യുടെ പരീക്ഷാഫലം പുറത്തുവന്നു ഒന്നോ രണ്ടോ വർഷം കഴിഞ്ഞാണ് പി. എസ്. സി. പരീക്ഷയുണ്ടാവുക. രണ്ടോ മൂന്നോ വർഷം പിന്നെയും കഴിയണം ജോലി കിട്ടണമെങ്കിൽ. ഇതിനിടയിൽ വല്ല സ്വകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളിലും കൈക്കൂലികൊടുത്ത് കയറാനാണ് ഗതികെട്ട ടി. ടി. സി. ക്കാരുടെ ശ്രമിക്കുന്നത്. ടി. ടി. സി. പാസായവർ സർക്കാരിന്റെ എൽ. ഡി. ക്ലാക്കായിട്ടും കെ. എസ്. ആർ. ടി. സി. ക്ലാക്ക് ട്രായിട്ടും ജോലി നോക്കുന്ന അനുഭവങ്ങളും ഇല്ലാതില്ല. യാതൊരു ആസൂത്രണവുമില്ലാതെ സ്വകാര്യതൊഴിലുറപ്പ് പ്രീണിപ്പിക്കാനായി കണ്ടുമാനം അധ്യാപകരെ പരിശീലിപ്പിക്കാൻ ലൈസൻസ് നല്കുന്ന സർക്കാരിനെയും ബി. എഡ് കാരെയും ടി. ടി. സി. ക്കാരെയും തമ്മിലുണ്ടാകുന്നത് ബദ്ധമെങ്കിലും അനാവശ്യമായതാണ്.

എണ്ണിയാൽ തീരാത്ത പ്രശ്നങ്ങൾ ഇനിയുമുണ്ട്. നമ്മുടെ സമൂഹം കാലാകാലങ്ങളിൽ ആർജ്ജിക്കുന്ന വിജ്ഞാനവും മൂല്യബോധവും ഭാവീതലമുറയ്ക്ക് യഥാകാലം പകർന്നുകൊടുക്കുന്ന രംഗമാണ് വിദ്യാഭ്യാസം. “ഇന്ത്യയുടെ ഭാഗ്യവശം ഇപ്പോൾ അതിന്റെ ക്ലാസ്സുമുകളിൽ രൂപം പ്രാപിച്ചവരികയാണ്. ഇതു് കേവലം അലങ്കാര വാക്യമല്ലെന്ന് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ശാസ്ത്രവും സാങ്കേതികവിദ്യയും അടിത്തറയായുള്ള ഒരു ലോകത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസമാണ് ജനങ്ങളുടെ ഐശ്വര്യത്തിന്റെയും ക്ഷേമത്തിന്റെയും നിലവാരം നിർണ്ണയിക്കുന്നത്.” എന്നു കോത്താരിക്കമ്മീഷൻ പറയുന്നു. പക്ഷെ, സർക്കാരിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നത് ഭീകരമായ അപഗണനയനുഭവം.

എത്ര മെച്ചപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മനസ്സിലെ സ്മരണകൾ മാറ്റമില്ലാതെ ചിലർക്കുണ്ട്. അത് എന്ന് ഓർമ്മവന്നു. മനോഹര പിന്നിൽ വാതിലടച്ചു തിരിയുമ്പോഴാണ് ഈ ഓർമ്മ വന്നത്.

സാബു, സാബുന്റെ മനസ്സിൽ എന്തോ ഒരു ഭൂതമുണ്ടാകുന്ന സമ്മർദ്ദമുണ്ട് എന്ന് രാവിലെ ചക്രവർത്തി ഒരു മുന്നറിയിപ്പും കൂടാതെ പറഞ്ഞപ്പോൾ മുതൽ ഓർക്കാൻ തുടങ്ങിയതാണ്. കറുപ്പു തൂണിയിൽപ്പൊതിഞ്ഞ കറുത്ത തകരപ്പേർക്കുറിയയിൽ ഫോട്ടോഗ്രാഫിക് പേപ്പറുകളുടെ ചുരുളമായി ചാർട്ടമാറ്റാൻ അകമ്പടി സേവിക്കുവേ പിന്നിൽനിന്ന് പിറുപിറുക്കുകയായിരുന്നു.

അശരീരിപോലെ തോന്നി. തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെ, നടത്തം നിർത്താതെയും, ചോദിച്ചു: ഇല്ലാത്തതെന്തെന്ന് എന്തെന്തോന്നാൻ? വെറുതെ തോന്നി എന്നായിരുന്നു മറുപടി.

എങ്ങനെ അറിഞ്ഞു എന്ന അഭ്യൂഹം. ഇപ്പോഴും അവശേഷിക്കുന്നു. പറഞ്ഞു കേട്ടു കണ്ടു. വായിച്ചറിഞ്ഞുമാത്രമല്ലാതെ ഉണ്ടാകുന്ന അറിവുകളും അറിവുകൾ തന്നെ. പക്ഷേ, ഈ അറിവുകൾ ഉണ്ടാകുന്നതെങ്ങനെ?

മനസ്സിലെ സ്മരണകൾ എന്തൊന്നും ഉണ്ടായിരിക്കാം. ഒരു മാധ്യമത്തിന്റെയും സഹായംകൂടാതെ മറ്റൊരു മനസ്സിൽ ഈ സ്മരണകൾ ഏല്ക്കുന്നതല്ലാതെ. ട്യൂണിങ് ശരിയാണെങ്കിൽ പറയാതെ അറിയാമെന്നർത്ഥം. ട്യൂണിങ് ശരിയാകുന്നതെങ്ങനെ? മഹാവിപരീത കളിലൂടെ കടന്നുപോന്ന മനസ്സുകളിൽ ഈ ട്യൂണിങ്ങിനുള്ള കഴിവ് താനേ പഠിക്കുമോ? ചക്രവർത്തിയുടെ മനസ്സ് അത്തരമൊരു മനസ്സാണ്.

രാവിലെ ചക്രവർത്തി ഭൂതങ്ങളെ കണ്ടിട്ട് നടത്തുന്ന പ്രവചനങ്ങളും ഏകദേശ ശരിയാകാറുണ്ട്. മുഖത്തു വലി

യ പരിഭ്രമവും ഉറക്കമൊഴിച്ചുപോലെ വീങ്ങിയ കണ്ണുകളുമായി ചക്രവർത്തി ചിലപ്പോൾ പറയും: ഇന്ന് വലയിൽ മീനങ്ങ്, സാബു.

എന്നുവെച്ചാൽ, ചാർട്ടിൽ ഭൂതമുണ്ട്. ഉണ്ടാകാറുണ്ട്.

ആദ്യമായും ഇതൊരു നേരമ്പോക്കായ തോന്നിയിരുന്നു. പിന്നെപ്പിന്നെ, കൂടുതൽ കൂടുതൽ അവസരങ്ങളിൽ പ്രവചനം ശരിയായിക്കണ്ടപ്പോൾ, വിസ്മയം തോന്നി. ഈ വയസ്സിൽ എങ്ങനെ അറിഞ്ഞു?

പലപ്പോഴും ചോദിച്ചു: എങ്ങനെ അറിഞ്ഞു ഒരേയൊരു മറുപടി: വെറുതെ തോന്നി.

ഓഫീസിൽ ചിലരോട് ഇതിനെ

പുകയിലക്കുറുപ്പു പലപ്പോൾ തെളിയിച്ചു ചക്രവർത്തി പിറുപിറുത്തു സന്തോഷത്തിലേക്കു നയിക്കുമെങ്കിൽ എന്നുപറ്റി ഏതുവിധവും ചിന്തിക്കുന്നതിൽ എന്റെ ഒരു അവയവത്തിനും വിരോധമില്ല, സാബു.

മാസിഡോണിയയിലെ സ്റ്റോപ്പൽ ജനനം. നിശ്ശേഷം നശിക്കുകയും രണ്ടായിരത്തിലേറെപ്പേർ മരിക്കുകയും ചെയ്ത ചക്രവർത്തിയുടെ ഭവനത്തിന്റെ ചാർട്ട് വിശകലനം ചെയ്ത ദിവസം. 1963 ജൂലൈ 26.

ഒരു വെള്ളിയാഴ്ച. ചാർട്ട് മാറ്റുന്നതിന് മുൻപുതന്നെ ചക്രവർത്തി പറഞ്ഞിരുന്നു: അവരുടെ നിലവിളി കേൾക്കാനുണ്ട്. അളവറ ദുഃസ്വരമോണം പറഞ്ഞത്.

ഡാർക്റൂമിലെ ചുവന്ന പ്രകാശത്തിൽ ഡെവലപ്പർ സൊല്യൂഷനിൽ കിടക്കുന്ന ചാർട്ടിൽ വൻ പ്രചലനത്തിന്റെ കൊടുങ്കാറ്റു തെളിഞ്ഞുവന്നു.

ചുട്ടനിശ്വാസം. കവിളിൽത്തട്ടിയപ്പോഴാണ് അറിഞ്ഞത്, ചക്രവർത്തി ചുമലിലൂടെ ചാർട്ടിലേക്ക് എത്തി നോക്കുകയാണെന്നും.

അന്ന് ചക്രവർത്തി ഉച്ച ഭക്ഷണം.

വിരലുകളും വിരമ്പുകളും

പ്പറ്റി പറയുകയും ചെയ്തു. ഗേൾപി പ്രതികരിച്ചതിങ്ങിനെയാണ്: ആ പാവം പിടിച്ച വയസ്സനു അതുംപറ്റും ആണ്. അത്ര സാരമാക്കണ്ട.

അങ്ങനെയൊക്കെങ്കിൽ സ്പന്ദമാപിനികൾ ഉപേക്ഷിച്ച്, ബാൻജി പറഞ്ഞു, ചക്രവർത്തിയെ നിലയറയിൽ കെട്ടിയിട്ടാൽ മതിയല്ലോ! ബാൻജി, വായിലെ മുക്കൻ അനുവദിക്കുന്നതു ഉറക്കം, ചിരിച്ചു. പുതിയ മർദ്ദമാപിനികൾ പ്രഷർ ചേംബറില് അവിടെ തെറ്റിന്റെ അളവുകൾ പരിശോധിക്കുകയായിരുന്നു ബാൻജി.

അപ്പോഴായിരുന്നു ചക്രവർത്തിയെ വിളിച്ച് ബാൻജി ചോദിച്ചു: വലിയമ്മാവന്റെ സൈസ് മോമിറർ പെൻഡന്റ് എവിടെയാണ്? അതിപ്പോഴും പ്രവർത്തനക്ഷമം തന്നെയെന്ന് അങ്ങനെയൊക്കെട്ടെ?

കൊണ്ടുവന്നിരുന്നില്ല. കാൻറിനിൽ പോയതുമില്ല. വല്ലാതെ അസ്വസ്ഥനായി കാണപ്പെട്ടു. കറുപ്പിൽപ്പൊതിഞ്ഞ തകരക്കുറി രണ്ടുതവണ കൈയിൽനിന്ന് വീണു. ഡാർക്റൂമിൽനിന്ന് പുറത്തു കടക്കുമ്പോൾ കാൽ തടഞ്ഞ് ചക്രവർത്തി വീഴുകയും ചെയ്തു.

ഉച്ചയായപ്പോൾ പറഞ്ഞു: സാബു, നാം എന്താണ് ചെയ്യുക? അവിടെത്തന്നെ ഇനിയുമുണ്ടാവൂ. ഭൂതം! വലിയ ഭൂതം!

ഉണ്ടായ ഭൂതം. ഉണ്ടായി എന്ന മാത്രമേ അന്നുവരെ ചക്രവർത്തി പ്രവചിച്ചു കേട്ടിരുന്നുള്ളൂ. ഇത് ഒരു പടികൂടി കടന്ന് മുന്നറിയിപ്പുപോലെത്തന്നെ.

മൊട്ടയടിച്ചു ഉച്ചയിൽ കടമ വച്ചത് കാണാതിരിക്കാൻ കറുത്ത ഗാസിത്തോപ്പിയും നെറ്റിയിൽ മൂന്നു ഗോപിയുമുള്ള ദേശികൻ എന്ന ചെറുപ്പക്കാരൻ

മുന്നിലെ ഫയലിൽനിന്ന് മുഖമുയർത്തി: ഇത് വലിയ തമാശയായിരിക്കുന്നല്ലോ!

ബ്രൺസ്വിഗ എന്ന മെക്കാനിക്കൽ കാൽക്കുലേറ്ററിന്റെ ലിമ്പർ ശബ്ദമായ മാനമായി തിരിച്ച് കണക്കുകൾ കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന 'കിങ്ക്രോങ്' വരദ പെൻസിലിന്റെ മുടുകൊണ്ട് കറകയെന്ന തലചൊരിഞ്ഞ് അന്വേഷിച്ചു: എന്ത്?

ദേശികൻ അറിയിച്ചു: ഭൂതങ്ങൾ ഏറെ മുൻകൂട്ടി പ്രവചിക്കാനുള്ള യന്ത്രം ലോകത്തിലാദ്യമായുണ്ടായിരിക്കുന്നത് നമ്മുടെ ഓഫീസിലാണെന്നു തോന്നുന്നു.

രണ്ടുദിവസം തുറക്കാവുന്ന കൊച്ചു ടിന്നിന്റെ തെളിമയ്ക്കുനിന്ന് പുകയിലയും മറുവശത്തുനിന്ന് ചുണ്ണാമ്പും നുള്ളി ഉള്ളുകൈയിലിട്ട് തിരുകിച്ചേർക്കുന്ന സുമൻ മുഖേന ഗ്രാമിങ് ബോർഡിലെ സ്കെച്ചിന്റെ പണി നിറുത്തി എല്ലാവർക്കുമായി ഒരു താക്കീതു നൽകി: ഭ്രാന്തപിടിച്ചാൽ ഫലം. റൊഴിലെന്ന പേരിൽ ഇപ്പോഴുള്ള ഉപായവും നഷ്ടപ്പെടുകയായിരിക്കും.

പ്രായത്തിൽ കൂടമെങ്കിലും കട്ടികളെപ്പോലെ കമ്പുതി കാണിക്കാൻ വിരതനായ കല്യാൺകർ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: പ്രിയപ്പെട്ട വരദ, എന്തു സംഭവിച്ചാലും ശരി, താങ്കൾ ദയവുചെയ്ത് ഇളകിയിരിക്കുകയോ എഴുന്നേൽക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. ഞാനെന്റെ ഈ ഗാൽവനോമീറ്റർ റീഡിങ്ങുകൾ നന്നെ മുഴുപ്പിച്ചു കൊള്ളട്ടെ പ്ലീസ്!

കറുപ്പ് തിന്ന് ധ്യാനനിരതനായി ഇരിക്കാറുള്ള സർട്ടിഫൈഡ് ഓഫീസർ ദേശപാണയ തളർന്ന കണ്ണുകൾ തുറന്നു: പുകയുടെ മണം എവിടുന്നുണ്ട്?

ആരും അത് കാര്യമായെടുത്തില്ല. കല്യാൺകർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു: സ്വപ്നത്തിലെ പുകയ്ക്കു മണമുണ്ടെങ്കിൽ ഏട്ടിലെ പത്ര പല്ലുതിന്നും!

ടൈപ്പിസ്റ്റ് താരാമാത്രെ എന്തിനെ നിലാതെ കിലുകിലെ ചിരിച്ചു. ഒരു കാരണവും കൂടാതെയും അവർ ചിരിക്കാറുള്ളതുകൊണ്ട് ആരും അത് ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. നെട്ടനെ നടക്കുന്ന താര നെറ്റിയുടെ വീതിയോളം വരുന്ന പൊട്ടുതൊട്ട് വരുന്നു. മർദ്ദമാപിനിക്കാരൻ ബാൻജി താരയെ പർജ്ജ്വലിപ്പിച്ച് വിളിക്കുന്നു. താര വീശേണ്ടിവന്നുണ്ടെങ്കിൽ പൂവും പ്രസാദവും കൊണ്ടുവന്ന് സെക്സ്നിൽ വിതരണം ചെയ്യുന്നു.

വയറിനു നല്ല സുഖമില്ല എന്ന് ആരോടെന്നില്ലാതെ പറഞ്ഞ് ബാത്ത്റൂമിൽ കയറി ഇരുന്നു മണിക്കൂറുകളോളം. ഉറങ്ങുന്ന ദേശപാണയ ഒരിക്കൽ താര നെല്കിയ പൂവ് തിന്നുകയും പ്രസാദം തലമുടിയിൽ മുടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

പിറ്റേന്ന് ഭൂതമുണ്ടായില്ല.

പക്ഷേ, ചക്രവർത്തിയുടെ മുഖം തെളിഞ്ഞു കണ്ടില്ല. സ്മരണാവിനിമയം കടന്നുപോയ തരംഗങ്ങൾ ഭ്രോഗളം ഒരാൾക്കായി ചുറ്റി അപ്പം തളർന്നു വീണ്ടും ചാർട്ടിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവയുടെ കൂടെ ചെറിയ തെളിവിറയലുകൾ പോലുള്ള പ്രത്യേകതരം തരംഗങ്ങൾ പുതുതായും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഞായറാഴ്ചയും ബുധനാഴ്ചയും ശനിയാഴ്ചയും മാസിഡോണിയയിൽത്തന്നെ വീണ്ടും വീണ്ടും വലിയ ഭൂമികുലുക്കങ്ങളുണ്ടായി. വിട്ടുമാറാത്ത അപസ്മാരരോഗം പോലെ. ബുധനാഴ്ച തുടരെത്തുടരെ രണ്ടുവട്ടം!

പറഞ്ഞത് ഫലിച്ചു എന്ന സന്തോഷമല്ല ചക്രവർത്തിയിൽ കണ്ടത്. അഗാധമായ ദുഃഖവും വേദനയുമാണ്. ഇങ്ങിനെ നിലയറയിൽ ചാർട്ടുകൾ മാറ്റി

കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ നിലയറയുടെ ഏതോ മുഖയിൽ നിലക്കുന്ന ചക്രവർത്തി പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ഭൂമിയുടെ ഭാരം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭൂമിയെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ ആരും ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു. ഭൂമിക്ക് യേശുണ്ട്. ഭൂമി വീശേയ്ക്കുന്നു. സങ്കടം വന്നാലും വിറയൽ വരും. വിറയൽ തേങ്ങലാവും. തേങ്ങൽ സഹിക്കവയ്ക്കാതെയും അടക്കവയ്ക്കാതെയും കമ്പോൾ എക്കിട്ടം പോലെയാവും. മുലകടിക്കുന്ന കട്ടിയെ മാറത്തക്കിപ്പിടിച്ച അമ്മ അടക്കവയ്ക്കാതെ തേങ്ങിയാൽ എങ്ങനെയിരിക്കും! അതുതന്നെയാണ് സംഭവിക്കുന്നത്. മനസ്സിലായോ, സാബു, മറ്റൊരാളുമല്ല.

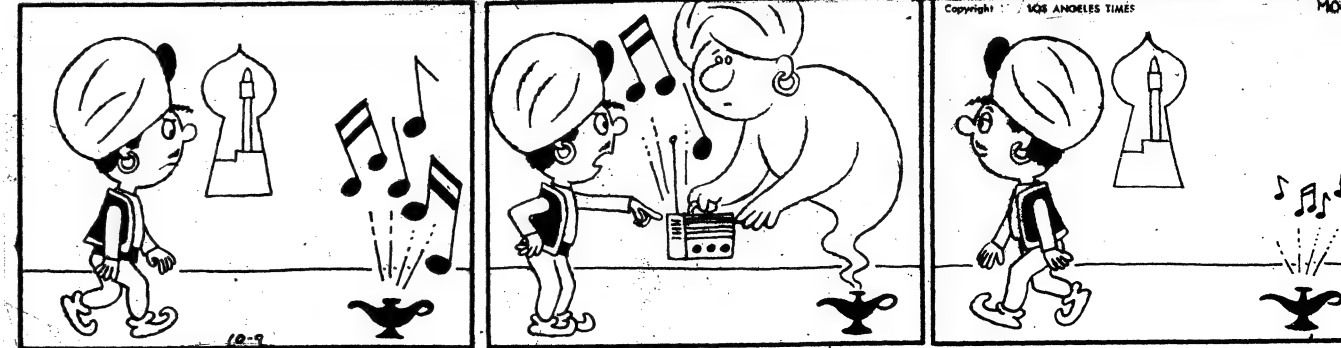
ഇതുതന്നെ ആ നിമിത്രം. തടവറയുടെ തകരമേൽപ്പരയിൽ വീഴുന്ന ആലിപ്പഴങ്ങൾ പോലെയാണിത്.

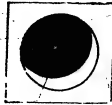
വെള്ളക്കടലാസിൽ സൂക്ഷ്മവിന്ദുവായി വീഴുന്ന പ്രകാശശക്തിയിലായിരുന്നു ശ്രദ്ധ.

ആലിപ്പഴം പൊഴിഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരുന്നു നല്ല നിലാവുള്ള രാത്രിയായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ അയൽക്കാരായ ആൺങ്ങൾ മുറുത്തിരുന്ന് നാട്ടുവിശേഷം പറയുകയായിരുന്നു. അവളും കട്ടികളും ഉമ്മറത്തു. ചെറിയകുട്ടി അവളുടെ കാലിൽ കിടന്നു ഉറങ്ങിയിരുന്നു. പെട്ടെന്നാണ് കാല്ല്യൂപ്പിൽ നിന്ന ഭൂമി വഴുതിപ്പോയത്. ഭയങ്കരമായ ഒരു ഇരമ്പം. മണ്ണിൽവീണ ചാണകക്കുതിപോലെ യായപ്പോയി വീട്. അതാണഭൂതം. ഈ കടലാസ്സിൽ കാണുന്ന കറുത്തവരെയൊന്നുമല്ല. ദൈവത്തിന് വല്ല കാര്യവുമുണ്ടെങ്കിൽ ഈ ഭൂമിക്ക് അല്പം കൂടി ഉറപ്പുനൽകിയിട്ടുണ്ടോ? വല്ല നഷ്ടവും ഉണ്ടോ? പൂവും കായുമായി നിൽക്കുന്ന മരക്കൊമ്പ് ഏതു കൃഷിക്കാരൻ കലക്കിക്കിടക്കും? ബുദ്ധിയുള്ളവരാരെങ്കിലും ചെയ്യുമോ?

മറുപടി കിട്ടുന്നമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയല്ല ചക്രവർത്തി ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതെന്നറിയാം. മനം പാലിച്ചു.

മഴക്കാറ്റുണ്ടാകുമ്പോൾ, വിങ്ങലുണ്ടാകുന്നതുപോലെ ഭൂതത്തിന് മുൻപുള്ള വ്യഥാമർദ്ദം ചക്രവർത്തിയിലുള്ള ഏതോ ജാഗ്രതയ്ക്ക് അറിയാൻ കഴിയുന്നുണ്ടാവാം. പക്ഷേ, എവിടെയാണ് ഭൂതം

മുണ്ടാകാൻ പോകുന്നത് എന്ന് അറിയാൻ കഴിയുന്നില്ല.

ഇതേ ജാഗ്രതയാവാം. ഹരദളവരുടെ മനസ്സിലെ ഭാരത്തെക്കുറിച്ചും ചക്രവർത്തിക്ക് മുന്നറിവു നൽകുന്നത്. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ രീതിവച്ച് അളക്കാനോ വിശദീകരിക്കാനോ സാധിക്കുകയില്ല. എന്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭാരമാണ് അന്യന്റെ മനസ്സിലെന്ന് ചക്രവർത്തിക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെന്നും വ്യക്തമാണ്.

അത്രത്തോളമെത്തിയപ്പോൾ പെട്ടെന്നാണ് തോന്നിയത്. പ്രേമയുടെ മനസ്സിൽ എന്തോ സാരമായ ഭാരമുണ്ട്. ദേവിയുടെ മനസ്സിലുമുണ്ട്. നാനിയുടെ മനസ്സിൽപ്പോലും ഉണ്ട്. എപ്പോഴും ചിരിച്ചും കളിച്ചും കടവയർ കലർത്തി പൊട്ടിച്ചിരിച്ചും ക്ഷേണം വിളമ്പിത്തന്ന നാരായണൻ ഭട്ടിന്റെ മനസ്സിലും വലിയ ഭാരമുണ്ടായിരുന്നു. എട്ടുമാസക്കാലം സ്ഥിരമായി അയാളുടെ മെസ്സിൽനിന്ന് ക്ഷേണം കഴിച്ചിട്ടും മനസ്സിലാക്കാൻപറ്റിയില്ല. അയാൾ ഒരു കൊലപാതകിയാണെന്ന്. അറസ്റ്റ് നടന്നപ്പോഴേ അറിഞ്ഞുള്ളത്.

ഭാര്യയുമായി അടുത്തിടപഴകാൻ ശ്രമിച്ച ഭൂപടമയെ വെട്ടിത്തുറക്കിയിട്ടാണ് അയാൾ മംഗലാപുരത്തുനിന്ന് കള്ളവണ്ടി കയറിയത്. ഉടമസ്ഥനും വിളമ്പുകാരനും ക്ഷേണം കഴിക്കാൻ വരുന്നവരുടെ അടുത്ത സൂചനയും എല്ലാമായി ആയാൾ ആ മെസ് നടത്തി. ബാക്കി വരുന്ന ക്ഷേണം പാത്രത്തിലാക്കി ചുമലിലേറ്റി ഹനമാൻ കോവിലിനു ചുറ്റുമുണ്ടാകാറുള്ള പിച്ക്കാർക്കു കൊണ്ടുപെന്ന് കൊടുത്തു. സ്ഥലത്തെ ഗുണ്ടാമറ കടകളിൽനിന്ന് പിരിയുന്നതിന്റെ തോതനുസരിച്ചുള്ള 'റേഡിക്കാശി'ന് ചെന്നപ്പോൾ അവനെ ഇടിച്ചുപല്ല നാലെണ്ണം കളഞ്ഞു. ആരേയും പേടിക്കാതെ, ബനിയൻ ചുരുട്ടിയെറി കടവയറിന് കാറ്റാൽപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, വേനൽക്കാലം മുഴുവൻ വലിയ വേപ്പുമരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഉറങ്ങി.

പണ്ഡരപുരത്തേക്കുള്ള തീർത്ഥാടന ലോപ്പയാത്രയിൽ മെസ്സെച്ച് പങ്കുകൊണ്ടു. ദേഹമാകെ കർക്കശം പുശി ആടിപ്പാടിയുള്ള ആ യാത്ര ഒരു കാഴ്ച തന്നെയായിരുന്നു.

ക്ഷേണം കഴിക്കാൻ ചെല്ലുന്നവർ എത്ര ശങ്കാരിച്ചാലും പുഞ്ചിരിയോടെ കേട്ടുനിന്നു. മറ്റൊരാളിൽനിന്ന് വാടകയെടുത്ത സ്ഥലവും പാത്രങ്ങളും വൃത്തിയായും കേടുവരാതെയും, തന്റെതന്നെ പോലെ സൂക്ഷിച്ചു.

ഭട്ടിന്റെ നാടേതെന്നുപോയിപ്പോയപ്പോൾ തലയ്ക്കുകുളിയിലേക്ക് വിരൽചൂണ്ടി തമാശയായി ചിരിച്ചു. തെരുവിൽനിന്ന് കണ്ടുകിട്ടിയ രാമ എന്ന പതിന്നാലുവയസ്സുകാരനെ അനിയനാക്കി. ഉഴന്നുവെച്ചും പരിപൂർവ്വം ഉത്തപ്പവും.

ബലജിയും എങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കാനെന്നു അവനെ പഠിപ്പിച്ചു. കർണ്ണാടകവും പഠിപ്പിച്ചു.

ജോലിയനുപോയിപ്പോയപ്പോൾ വിഷമിക്കുന്നവരുടെ കണക്കുകൾ മാസക്കണക്കിന് തുറന്നുതന്നുവെച്ചു. അവർ രണ്ടാണത്രെ. പൗരന്മാരാണെന്ന നാട്യമേ കാണിച്ചില്ല. അവരിൽ പലരും മെസ്സിൽത്തന്നെയാണ് കിടന്നുറങ്ങിയത്.

ഒരു ദിവസവും മെസ്സിന് മുടക്കമില്ലായിരുന്നു. മറ്റൊരാൾ ഹോട്ടലുകളും ആഴ്ചയിലൊരുദിവസം അടുത്തുവേഗം നാരായണൻ ഭട്ടി അതൊന്നും കണ്ടില്ലെന്നു നടിച്ചു. അയാൾക്കും തുറക്കുമോ എന്നുപോയിക്കേവരോട് തിരിച്ചു ചോദിക്കുന്നത് കേൾക്കാം. വേറെ എന്തു ചെയ്യാനാണ്? തലയിൽ പേരുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അതും മുട്ടി ഇരിക്കാമായിരുന്നു. അതുമില്ല. പിന്നെ?

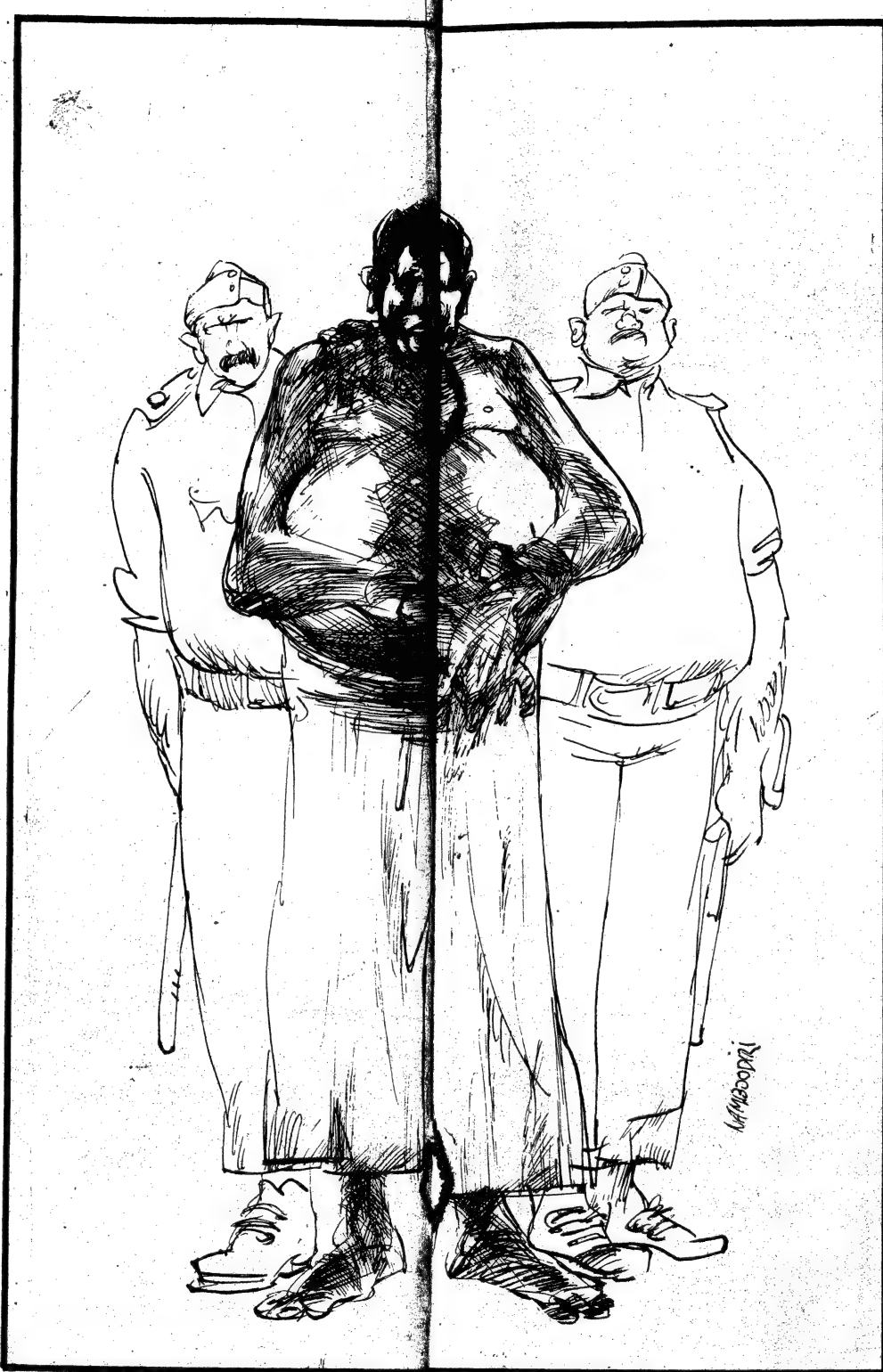
കുതിരപ്പന്തയമുള്ള സീസണിൽ ഉച്ചയ്ക്ക് മെസ്സ് അടുത്തും ഫസ്റ്റ് ക്ലാസിന് ടിക്കറ്റിനടുത്തും എൻക്ലോഷറിൽ കയറും. പന്തയും വസ്ത്രകയ്പും. കുതിര കളെ കൂക്കിവിളിച്ചു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കും. കൈയിൽ കാൽ കരുത്തിയിരിക്കും. വാച്ചും പേനയും ക്യാമറയുമൊക്കെ വിറ്റും അവസാനത്തെ പന്തയത്തിൽ ഭാഗ്യം പരീക്ഷിക്കുന്നവരിൽനിന്ന് കിട്ടാവുന്ന ഉരുപ്പടികൾ വാങ്ങും. മെസ്സിലെ പതിവുകാർക്കു കൊണ്ടുവന്ന് വിലക്കും. കിട്ടുന്ന ലാഭമെടുക്കും. അക്കങ്ങളിൽ ഒതുങ്ങുന്ന എഴുത്തും വായനയും മാത്രമേയുള്ളൂ. രാവിലെ പത്രം വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. നേരത്തെ കാപ്പികുടിക്കാൻ വരുന്ന ആരെങ്കിലും പിടികൂടി പത്രം മുനിലേക്കു നീട്ടിവായിക്കാൻ പറയും. തലവാചകങ്ങൾ വായിച്ചുകൊടുത്താൽ മതി.

തന്റെ കൈകളിൽ എന്തെങ്കിലും ഒരു ദിവസം വിലങ്ങുവീഴുമെന്ന് ഭട്ടിന് അറിയാമായിരുന്നെങ്കിലും അറിയാമായിരുന്നെങ്കിലും അതൊന്നും കരുതണം. കിട്ടാൻപോകുന്ന ശിക്ഷയെന്തെന്നും അറിവുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. എന്തായാലും എനിക്ക് ഇനിയൊരു ചുക്കമില്ല എന്ന മട്ടായിരുന്നു.

കിട്ടുന്ന ലാഭമേത്രയും നാട്ടിലെ ഒരു അനാഥാലയത്തിന് അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവിടെയായിരുന്നു ഭാര്യയും രണ്ടു കുട്ടികളും. പണം മണിയോഡർഫറായാണ് അയയ്ക്കുക. മണിയോഡർഫറോ. പുരിപ്പിച്ചുകൊടുക്കണം, ആരെങ്കിലും അയയ്ക്കുന്ന ആളുടെ പേരെഴുതേണ്ടിത്തുണ്ട് 'ഒരു മനുഷ്യസ്നേഹി' എന്നാണ് എഴുതേണ്ടത്. മാസത്തിൽ രണ്ടും മൂന്നും തവണ പണമയയ്ക്കും.

ഈ മണിയോഡർഫറുകളാണ് ഭട്ടിനെ കടക്കിലാക്കിയത്. മുൻപില്ലാതിരുന്ന ഒരു മനുഷ്യസ്നേഹി പൊട്ടുന്നതെന്തെന്നുണ്ടായി എന്ന് ആർക്കെങ്കിലും സംശയം തോന്നിയിരിക്കണം. മണിയോഡർഫറോടൊത്തതിന്റെ വഴിപിടിച്ചു അനുപോഷണം നീണ്ടെത്തിയിരിക്കണം.

ഹനമാനായിരുന്നു ഭട്ടിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ. എന്നും രാവിലെ തേങ്ങയു

മായി പോകുന്നത് കാണാം. സ്വന്തം മാപിനികളുടെ ചാർട്ടറും മാറാൻ പോകുന്ന വഴിയിൽ എതിരേവരും. നമസ്സെ എന്നു ചിരിക്കും. നിസ്സാര മട്ടിലാണ് പറയുക. കരഞ്ഞെന്നു കാണാൻ പോകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, വാലുള്ള വനെ തൊഴാൻ പോകുന്നു. കടവയറിനുതാഴെ കെട്ടിയ പൈ

യും അവലും ശക്തരും. നാളികേരവും മലരും കലർന്ന പ്രസാദം കിട്ടും. ഉണിന്റെ കൂടെ പായസം. അന്ന് ഫ്രീ ഇനമുണ്ട്.

ഭിമിൻ ബോക്സിൽ ഡയറുമെന്ററുളള കടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തു് ഒരിക്കൽ ഭട്ടി അതു് മാർക്കറ്റു് തുറന്നുനോക്കുകയുണ്ടായി. സാധനമെന്താണെന്നു മനസ്സിലായില്ലെങ്കിലും, അതു തിന്നാൻ ഉള്ളതല്ലെന്ന് ഭട്ടി അറിഞ്ഞു. മയക്കുമരുന്നാണെന്നു കരുതിയിരിക്കണം. ആ അർത്ഥത്തിലാണ് സംസാരിച്ചത്. ഓഫീസിന്മേലേ പോകുന്ന വഴിയിൽ ബസ്സിൽ കയറിയതായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് ഭിമിൻ ബോക്സ് മേശപ്പുറത്തു വച്ചിരുന്നു. തടയാൻ കഴിയുമെന്ന് ഭട്ടി അതു തുറന്നു. തടയാൻ അസാധാരണമായ താല്പര്യത്തോടെ ശ്രമിക്കുന്നത് കഴുപ്പുമാണെന്നു തോന്നി. മെസ്സിൻ വേറെ ആരുണ്ടായിരുന്നില്ല.

കാപ്പികുടിച്ചിറങ്ങുമ്പോൾ ഭട്ടി അർത്ഥം വച്ചു ചിരിച്ചു. ഓഫിക്കാൻ പ്രയാസമാണല്ലോ, സാരം.

ഒന്നുമറിയാത്തതുപോലെ ചോദിച്ചു: എന്തു്? ഭട്ടി ഭിമിൻ ബോക്സിന് നേരെ വിരൽ ചൂണ്ടി.

ഒരു സുഹൃത്തിന്റെ പെട്ടി ലോഡ്ജിലെത്തിക്കാൻ തന്നയച്ചതാണെന്ന് നിസ്സാരമട്ടിൽ കള്ളം പറഞ്ഞു.

ആരുടേതായാലും അതിനകത്തു് നിലവിന്റെ ഔഷധമുണ്ടെന്ന് ഭട്ടി ചിരിച്ചു. പതിവില്ലാത്തവിധം ഒരു ഉപദേശവും വന്നു: വേണ്ട, നന്നല്ല.

ആ പറഞ്ഞതു് ശരിയാണെന്നർത്ഥത്തിൽ ചിരിച്ചു യാത്രയായി.

ഒരു രാത്രിയിലായിരുന്നു അറസ്റ്റ്. അഞ്ചെട്ടപേർ അത്താഴം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വൈകുന്നേരം ഉണിയില്ല. ചപ്പാത്തിയും കറിയും. ചുട്ടോടെ വിളമ്പിക്കിട്ടു.

അപ്രതീക്ഷിതമായി അവർ കയറിവന്നു. പപ്പാത്തിപ്പാത്രം. ഭട്ടിന്റെ കൈയിൽനിന്ന് വലിയ ഗബ്ദത്തോടെ താഴെ വീണു. ഭട്ടിന്റെ പ്രകൃതം പെട്ടെന്നു മാറി. ഒരു ദീനരോദനം തൊണ്ടയിൽ നിന്നുയർന്നു. ഭട്ടി ശരംപോലെ പുറത്തിറങ്ങി ഓടിയതു് ഒരമിച്ച്. പൊലീസുകാർ പിന്നാലെ.

അത്താഴമുപേക്ഷിച്ച് കൈ കഴുകി പുറത്തിറങ്ങാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ അടിക്കു വിറയ്ക്കുന്ന ഭട്ടിനെ ആകുലിച്ചു അവർ നടത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു.

അത്രകാലവും കണ്ടു ഭോഷതെന്നു വിചാരിക്കാൻ പ്രയാസമായി. ചുറ്റുമുള്ള ആരേയും ഭട്ടിന് പരിചയമില്ലാത്തതുപോലെ. ഭട്ടിന്റെ കണ്ണുകൾ ചുറ്റുമുള്ള ഒന്നുംതന്നെ കാണുന്നില്ല. കാതുകൾ ഒന്നും കേൾക്കുന്നില്ല.

പൊലീസുകാരുടെ നേതാവാണ് കാര്യം വിശദീകരിച്ചത്. തുറിച്ചു കണ്ണുകളുമായി ഭട്ടി തുണപോലെ കേട്ടുനിന്നു. അഥവാ, കേൾക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും തോളിലിട്ട മുപ്പിഞ്ഞ കട്ടിലുമായി ഒരു പൈജാമമാത്രം ധരിച്ച ഭട്ടിനെ

അവർ പോത്തിനെപ്പോലെ പെരുമാറുന്നതായി കണ്ടുപോയി.

അര മണിക്കൂറിനകം എല്ലാം കഴിഞ്ഞു. ഭട്ടി പോയി, പക്ഷേ ഭട്ടിന്റെ മെസ്സ് തുറന്നു.

ദേശികനും കിങ്ക്രോങ്ങും ഭട്ടിന്റെ മെസ്സിലെ പതിവുകാരായിരുന്നു. പിറ്റേന്ന് ഓഫീസിൽവെച്ച് മുഴുവൻ വിവരങ്ങളും അറിഞ്ഞപ്പോൾ ദേശികൻ ബോധം കെട്ടുവീണു. അന്നുതന്നെ രാവിലെ പൂവുപ്രസാദവും കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു.

ചൈനയുമായുള്ള യുദ്ധം കൊടുമ്പിരി കൊണ്ടുകാലം. താരയുടെ ഭർത്താവു് പട്ടാളത്തിലായിരുന്നു. ടൈപ്പ്റൈറ്ററിന്റെ കീബോർഡിൽ വിരലുകളുമായി അവർ സ്വപ്നംകണ്ട് ഇരിക്കാറുണ്ട്.

ദിവസത്തിലൊരിക്കലുള്ള സന്ദർശനവേളയിൽ ഡയറക്ടർ ചോദിക്കും. താരയുടെ ഭർത്താവിന് സുഖംതന്നെയല്ലെ?

താര തല കലർക്കും.

ചുമരിന്റെ മുമ്പിലെ മാറാലമുതൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഉടുപ്പുകളിലെ അഴുക്കുവരെ എല്ലാറ്റിലും ഡയറക്ടറുടെ കണ്ണുപെല്ലും.

മിസ്റ്റർ വരദോജൻ, നിങ്ങളുടെ പല്ലുകൾ പോകുന്നതിന് എത്രയോ മുൻപുതന്നെ നിങ്ങൾ ആ കാൽക്കുമേറ്ററിന്റെ എല്ലാ പല്ലുകളും കളയുമെന്ന് തോന്നുന്നല്ലോ! എന്തൊക്കെ ഷോപ്പും മുഴുവൻ ആ സാധ്യ യന്ത്രത്തിനോടു വേണോ തീർക്കാൻ!

മിസ്റ്റർ ദേശികൻ, ആ മൂന്ന് ഗോപി വരയ്ക്കാൻ എത്ര സമയമെടുക്കും? ആ കുറുത്ത തൊപ്പിക്കെത്തു് എന്താണുള്ളതെന്ന് ഒരു ദിവസം ലോകം അറിയാതിരിക്കില്ല, തീർച്ച.

മിസ്റ്റർ ദേശികൻ, താങ്കൾക്കു് പറയാൻ കഴിയുമോ ഇന്ന് എന്തായാലും എന്തു് തീയതിയുമാണെന്ന്? അതു പോകട്ടെ, എത്ര വർഷമാണിതു് എന്നു നിശ്ചയമായും പറയാമോ?

മിസ്റ്റർ ബാനർജി, നമ്മൾ പതിനാലു് ബാരോമീറ്ററുകളു മിട്രാശിക്യെ യ്ക്കണമല്ലോ. അതു് ഇന്ന് അയയ്ക്കുന്നുണ്ടോ?

ഉച്ചു്, മാഡം. വളരെ നല്ലതു്.

ഉപരിതലത്തിലെ ഈ നിത്യസ്പന്ദങ്ങൾക്കിടയിൽ വിങ്ങുന്ന മനസ്സുകൾ ഇരുട്ടിൽ സ്വന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഡയറക്ടർ തമാശപറഞ്ഞാലും ആരും ചിരിക്കാറില്ല.

നിലയറയിൽ ഏതോ മുമ്പയിൽ ഉളിച്ചിരുന്നു ഏതോ കൊച്ചുജീവി നീട്ടി വിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

മേശവിളക്കു് കെടുത്തിയില്ല. ഇരുട്ടിൽ ആഴന്നതു് അസുഖകരമായിത്തോന്നി.

നിലയറയിൽ രാത്രിയാണെപ്പോഴും പകലല്ല എന്ന് അറിയുന്നത് നിശ്ചയികൾക്കു മുമ്പാകെയാണ്. (തുടരും)

വലുപ്പമുണ്ടെന്നറിയാം? വലുപ്പമുണ്ട് ചുവരിൽ വെളുത്ത നിഴലായി ഇരിക്കാനിയാം.. വലുപ്പമുണ്ടെന്നറിയാം? വലുപ്പമുണ്ട് രാത്രിയിൽ എണ്ണയിട്ട കരയിക്കാനിയാം... എന്റെ അമ്മയെപ്പോലെയാണെന്ന് എന്ന് ലക്ഷ്യം കണ്ടാണെന്ന് എന്ന് വിളിക്കാനിയാം.. എന്ന് ഒറ്റയ്ക്കിങ്ങനെയിട്ട് നോവിക്കാനിയാം... അതിന് വലുപ്പമുണ്ടെന്നോ ചെയ്തു? വലുപ്പമുണ്ടെന്നോ ചെയ്യാതിരുന്നതു്! വലുപ്പമുണ്ടെന്നോ ചെയ്തെന്നതു്! വലുപ്പമുണ്ട് രാത്രിയിൽ എണ്ണയിട്ട കരയിക്കാൻ മാത്രമറിയാം..

വലുപ്പമുണ്ട് അടുത്തുവന്ന് എന്ന് വിളിക്കും.. ഞാൻ വിളിക്കുകയും.. വലുപ്പമുണ്ട് എന്റെ അടുത്തുകിടന്ന് എന്റെ പുറം തടവും.. ഞാൻ അതിന്റെ സുഖത്തിലലിഞ്ഞ് പൂക്കത്തോടെ മയങ്ങും.. ഓവീദ് മോനേ—അതാ വലുപ്പമുണ്ട് വിളിക്കുന്നു.. ഞാൻ വലുപ്പമുണ്ടെന്ന് തുളവീണ കമ്പിളിപ്പുതപ്പ് തപ്പുന്നു.. അത് അടുത്തു കാണുന്നില്ല.. എന്റെ കൈ വലുപ്പമുണ്ടെന്ന് നീണ്ട മെലിഞ്ഞ കൈക്കുവേണ്ടി പറയുന്നു.. അതെന്റെ കൈയിൽ തടയുന്നില്ല.. ഏതോ ഒരൊഴിഞ്ഞ കിളിക്കൂടിയെപ്പോലെ എന്റെ വിറയുന്ന കൈ താങ്ങുവാൻ പോകുന്നു.. അകലെ എവിടെയെന്നിന്ന് ഒരു കിളിയുടെ തേങ്ങൽ ഞാൻ കേൾക്കുന്നു.. ഞാൻ കിടക്കയിൽ എഴുന്നേറ്റിരുന്നു നെടുവീർപ്പിടുന്നു.. ഞാൻ കാണുന്നത് കൊമ്പുള്ള ചെങ്കുത്തായൊരൊരാൾ.. പിന്നെ ഏതോ കടൽത്തീരത്തു് അനാഥമാക്കപ്പെട്ട ഒരു നവടി, ഒരു ജോഡി മെതിയടി, ഒരു വെള്ളെഴുത്തു കണ്ണട...

എന്റെ വലുപ്പമുണ്ട്, വലുപ്പമുണ്ട് എവിടെയാണ്? എവിടെയാണ്? വലുപ്പമുണ്ടെന്നറിയാം? വലുപ്പമുണ്ട് എണ്ണയിട്ട കരയിക്കാൻ മാത്രമറിയാം...

—അങ്ങനെ ഓവീദിന്റെ ഒരു രാത്രി കൂടി തുടങ്ങി.. ഓവീദിന്റെ ഒരു രാത്രി കൂടി ഒടുങ്ങി..

വൈദ്യശാലയിൽ തെലമിഡിയോ? അവിടെ വൈദ്യനമിഡിയോ? ഉണ്ണ്, അവിടെ തെലമിഡണ്ണ്.. അവിടെ വൈദ്യനമണ്ണ്.. തെലമിഡിൻ കാശുവേണം.. വൈദ്യനം കാശുവേണം.. വലുപ്പമുണ്ട് കാശില്ല.. ഓവീദിൻ കാശില്ല.. കാശുള്ളതു് വലുപ്പമുണ്ടെന്ന് മകനും ഓവീദിന്റെ അപ്പനും മാത്രം.. രണ്ടും ഒരൊത്തന്നെ.. ആ ഒരൊ പക്ഷേ, കാശിറക്കുന്നില്ല.. ഇതിൽ ഓവീദിൻ താങ്ങാനാവാത്ത ദുഃഖമുണ്ണ്.. അവന്റെ അമ്മ ഒരു കളം വരച്ചു.. നല്ല തെളിച്ചമുള്ള വരകളിട്ടു്.. എന്നിട്ട് അപ്പനോട് പറഞ്ഞു ആ കളത്തിൽ കയറിനിൽക്കാൻ.. അപ്പൻ അതിൽ കയറി അങ്ങനെ നിന്നുകൊടുത്തു.. അവിടെ നിന്നുകൊണ് അപ്പൻ എപ്പോഴും തലയാട്ടും.. തലയാട്ടാൻ അപ്പൻ ബഹു വിതൻതന്നെ..

വലുപ്പമുണ്ടാരുത്? വലുപ്പമുണ്ട് ഓവീദിന്റെ വലുപ്പമുണ്ട്.. വലുപ്പമുണ്ണ് ഒരു കൊച്ചു മകൻ മാത്രം.. ഓവീദ് മോൻ—ഞാൻ നിന്നെ നീന്തു പഠിപ്പിക്കാം..

തോമസ് ജോർജ്ജ്

ഒരു

നിശ്ചലിൻ

എന്തു

ചെയ്യാൻ

കഴിയും?

മോനേ—പഴയിലെ മത്സ്യങ്ങൾക്കൊപ്പം ഓവീദിനെ നീന്തൽ പഠിപ്പിച്ചതാരുത്? വലുപ്പമുണ്ട്.. കാരായ കാരൊക്കെ ചിറകിലൊതുക്കിപ്പറക്കുന്ന ആകാശത്തിലെ പറവയെപ്പോലാകണം നി

ഓവീദ് മോനേ എന്ന് പറഞ്ഞതാരുത്?—വലുപ്പമുണ്ട്..

വലുപ്പമുണ്ട്, വാ, നമുക്ക് *ബേബെസ് ഓ കളത്തിനരികെപ്പോയി ഒടുക്ക് വെള്ളം കലക്കുന്നതു് കാത്തു കിടക്കാം.. ഞാൻ വലുപ്പമുണ്ടെന്ന് താങ്ങി ആദ്യം ആ വെള്ളത്തിലിറക്കാം.. മുങ്ങിക്കളിച്ചു കയറി വരുന്ന വലുപ്പമുണ്ട് പിന്നെ തുളച്ചൊടി നടക്കാം.. എന്നിട്ടു പഴയതു പോലെ എണ്ണ തോളിലേറ്റാം.. ചുരുക്ക് വടിയുടെ അറ്റത്തു് പൊന്തൻ ചരട്ടുകെട്ടി വട്ടം ചുറ്റി അന്തരീക്ഷം പിളർന്നു വീശി, ചുളം കേൾപ്പിച്ച് പറമ്പു തോറും നടന്ന് നമുക്ക് തുരപ്പനെലി കളെ തുരത്താം... വലുപ്പമുണ്ട്, ഒന്നെഴുന്നേൽക്കു്—എഴുന്നേറ്റു് എന്റെ കൂടെ വാ—

ഓവീദിൻ സ്വപ്നം മതിയായി... മരയഴികൾക്കുള്ളിലെ പനത്തത്തയുടെ പുച്ചു പുച്ചു വിളിയിലും താഴ്വരയിലൂടെ ഒഴുകുന്ന അരുവിയുടെ ഇഴങ്ങും മുളലിലും കളത്തിനക്കരെയുള്ള മുളംകാട്ടിലൊളിച്ചിരിക്കുന്ന കഞ്ഞിക്കാറ്റിന്റെ നാക്കിന്റെ തുഞ്ചത്തു തുളുന്ന പഴങ്കഥ പറച്ചിലും വലുപ്പമുണ്ട് തന്നെ അന്നെ തെക്കിക്കൂട്ടിയതായി ഓവീദിൻ തോന്നി.. നോക്കുന്നിടത്തൊക്കെ വലുപ്പമുണ്ടെന്ന് വിർലഭയാളവും.. ഊണവും.. താളവും മുഖച്ഛായയും ഓവീദ് അറിഞ്ഞു..

വീടിന്റെയും ക്ലാസ്സുമറിയുടെയും മടുപ്പിനപ്പുറം അവന്റെ പുറം സഞ്ചാരവേളകളിലെല്ലാം വലുപ്പമുണ്ട് ചുണയോടെ നടന്നിരുന്ന പ്രകൃതിയുടെ ഓരോ തുടിപ്പിലേക്കും അവന്റെ കാതുകളും കണ്ണുകളും എറിഞ്ഞുകൊടുക്കാൻ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചു.. അവനെ അവനാക്കിയതു് അവന്റെ വലുപ്പമുണ്ടെന്നാണ് അവൻ ആത്മാർത്ഥമായും വിശ്വസിച്ചു.. ആറ്റിലേക്കു വേരോട്ടമുള്ള ഒരു മരത്തിന് ഉണങ്ങിപ്പോകുന്നതിനെക്കുറിച്ച് വേവലാതിയില്ല.. വലുപ്പമുണ്ടോ ഓപ്പമുള്ള അവന്റെ ഉറവിര്യമായിരുന്നു അതു്.. ഇന്നിപ്പോൾ—വീഴാൻ ഓങ്ങിനില്ക്കുന്ന മതിലിലെ വിളക്കു പോലെ അവന്റെ മനസ്സ് നിറി എരിയുന്നു..

പണ്ടു പണ്ടു് ഉൾപൊട്ടലുണ്ടായപ്പോൾ ഏതോ മലയിടുക്കിൽ ശ്വാസമടക്കിപ്പിടിച്ച് രണ്ടു ദിനരാത്രങ്ങൾ വലുപ്പമുണ്ട് കിടന്നുപോയ കഥ ക്ഷിയോറ പ്രദേശങ്ങളിൽ കടന്നു കയറി രാപകലില്ലാതെ ദേഹണിച്ച് വലുപ്പമുണ്ട് മുന്നേറിയ കഥ.. ആർക്കുവേണ്ടി യായിരുന്നു അതെല്ലാം?—

ഒരു കിളിപ്പാട്ടെ മുളപ്പിച്ചശേഷം തായ്മരം വേരറ്റ വീണുപോയപ്പോൾ സ്വന്തം ചോരക്കുഞ്ഞിന്റെ കണ്ണു വിരിയുന്നതു് കാലു വളരുന്നതു് നോക്കി, ഒറ്റയ്ക്ക്, വലുപ്പമുണ്ട് ഉഴങ്ങും ഉറക്കവുമുപേക്ഷിച്ച് കാത്തിരുന്നു.. ചുഴലോരയുടെ രുചി മോഹിച്ചാണു് തന്നെ നരികളെ വെടിവെച്ചു വീഴ്ത്തിയിട്ടുകയും മണ്ണു വെട്ടിപ്പിടിച്ച് മെരുക്കിയെടുത്തു് ഉഴറും കൊള്ളുകയും ചെയ്തു ഒരു മനസ്സിന് മരവിച്ചുപോകാനാകുമോ? സാഹസികതയും ആത്മയെര്യവും കഠിനാ

ധ്വാനവും—അതു് വലുപ്പമുണ്ടായിരുന്നു.. വെട്ടിയും കിളിയും പരുക്കൻ മണ്ണിനെ പരുവപ്പെടുത്തി അതിൽ മരതകം കണ്ടു കണ്ടായിരുന്നു വലുപ്പമുണ്ടെന്നു്.. ആർക്കുവേണ്ടിയായിരുന്നു അതെല്ലാം—ഇരട്ടുകുളി ഉഴറാൻ എന്ന് പലതും വാഴ്ത്തിയ വലുപ്പമുണ്ട്.. എന്നിട്ടെന്തായി? വലുപ്പമുണ്ട് പഴയതു് നരകിച്ചു ചത്തു.. വലുപ്പമുണ്ട് ഒരു തെരുവനായെപ്പോലെ ചത്തു.. ഓടിച്ചാടിക്കടന്നപ്പോൾ വലുപ്പമുണ്ടെന്ന് നേക്കു് അധികക്ഷപത്തിന്റെ ഒരു നേരിയ നോട്ടം പോലും അയയ്ക്കാൻ ആർക്കും ആകുമായിരുന്നില്ലല്ലോ.. വീണുപോയപ്പോൾ എല്ലാം വീണുപോയി..

അവന്റെ കണ്ണിൽ മുടലും ഇരുട്ടും നിറഞ്ഞു.. ഏതോ ഒരു പീഡകന്റെ അറക്കുവാളിന്റെ അപരാധക്കാര.. അവന്റെ കണ്ണിൽ വീണ്ടും മുടലും ഇരുട്ടും മാത്രം.. അവന്റെ കളിസ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം സെമിത്തേരികൾ നിറയാൻ തുടങ്ങി.. തെച്ചിക്കാട്ടിനുള്ളിൽ കയറി ചുമന്നുതുടങ്ങുന്ന തെച്ചിപ്പഴം പഠിച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ ഒരിക്കലും ഒന്നും മിണ്ടാത്ത.. നണക്കുഴികൾ തെളിച്ച ചിരിയോടൊപ്പം ചെയാറുള്ള ശ്വേതാക്ഷി സ്നേഹത്തിന്റെ കാസ തുറന്ന് അന്നൊരിക്കൽ പറഞ്ഞു: കേട്ടോ ഓവീദുകട്ടി, ഞങ്ങളുടെ അമ്മ എപ്പോഴും പറയും കട്ടിടെ വലുപ്പമുണ്ടെന്ന് ഗതി എന്തോരും കഷ്ടമാണെന്ന്.. എല്ലാം കട്ടിടെ അമ്മയുടെ പണിയാണെന്നും..

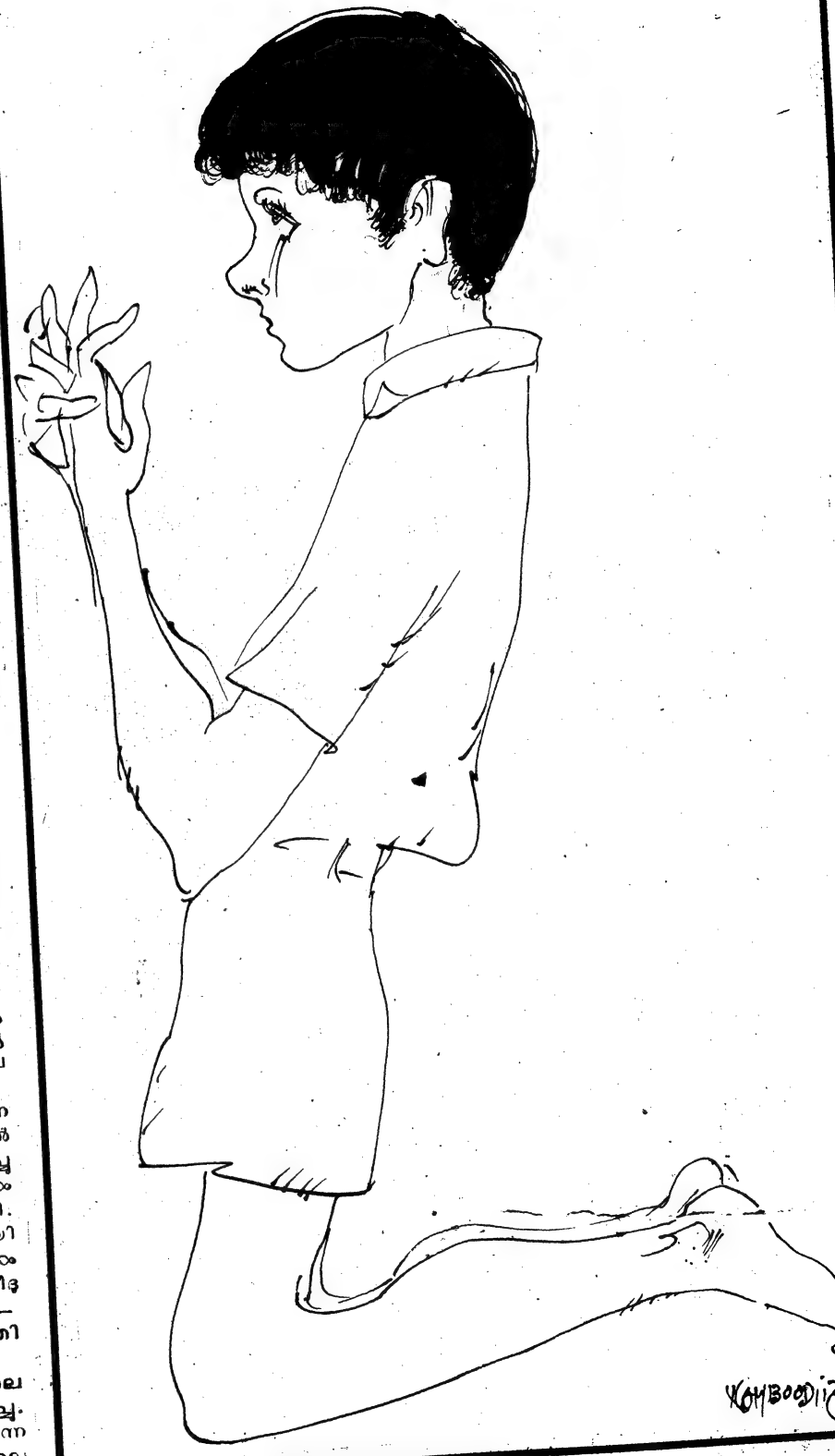
സ്നേഹത്തിന്റേയും അനുകമ്പയുടേയും ഉച്ചസ്ഥായിയിൽ ഓവീദിൻ തോന്നിയിരുന്നു: ഒരു വലിയ മരക്കുറിശ്ശി കടക, വലുപ്പമുണ്ടെന്ന് അതിൽ കിടന്നുക.. പിന്നെ ആണിയടിച്ച് താങ്ങുക, എന്നിട്ട്... അതോർത്തോർത്തവൻ ഞെട്ടി..

മുകളിൽ, ആകാശത്തിൽ, ഇരുൾ മേലങ്ങളുടെ പാറക്കൂട്ടങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിയടിച്ചു കിട്ടുകയും വെള്ളിച്ചിറകുള്ള ദൈവദൂതന്മാർ പെരുമ്പറ മുഴക്കുകയും ചെയ്തു പണ്ടൊരു നാൾ—കറകുന്തൊരു സ്റ്റേറ്റിൽ സ്വർണ്ണപ്പെൻസി ലിട്ട ദൈവം എന്തൊക്കെയോ എഴുതിക്കാണിച്ചു.. വലുപ്പമുണ്ടെന്നു വായിക്കാനറിയാമായിരുന്നു.. അതിന്റെ അർത്ഥം പറഞ്ഞു തരാനറിയാമായിരുന്നു.. വലുപ്പമുണ്ണ് ദൈവത്തിന്റെ മിക്ക രഹസ്യങ്ങളും അറിയാമായിരുന്നു.. എന്നിട്ടും വലുപ്പമുണ്ട് നരകിച്ചു ചത്തു—

മോലസ്സു്: അതിൽ നിന്നിറങ്ങിവന്ന ഇടിമുഴക്കം.. ഓവീദിന്റെ ചെവിയിൽ വന്നലച്ചു.. അപ്പോൾ സമയം സ്സു്: ലിച്ചു നിന്നു.. അവന്റെ കഞ്ഞിക്കണ്ണുകൾ ഒരു വലി വിതം കാണാൻ പറ്റി.. ഇപ്പോൾ അതാ അവനും.. അതു വായിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.. ഇപ്പോൾ വലുപ്പമുണ്ടെന്നു് തന്നെ: ഓവീദ് മോനേ, ഇതാ ഞാൻ വരികയായി?—

വലുപ്പമുണ്ട് മരിച്ച് അടക്കപ്പെട്ടതിന്റെ മുന്നപക്കം..

ഓവീദ് സ്വന്തം കൈത്തണ്ടയിലെ അടിപ്പിണരിൽ വിരലോടിച്ചു.. വൈകിട്ട് സ്കൂളിൽനിന്നും വന്നപ്പോൾ വലുപ്പമുണ്ടെന്ന് മുറിയിലെ സാധനങ്ങളെല്ലാം വലിച്ചു പുറത്തിട്ടു

ഹാൻടെക്സ് വസ്ത്രങ്ങൾ പകുതി വിലയ്ക്ക്

24-3-85 മുതൽ തിരഞ്ഞെടുത്ത ഡിപ്പോകളിൽ

10% മുതൽ 30% വരെ വിലക്കിഴിവ്*

കൂടാതെ ഫലാ ഡിപ്പോകളിലും

20% ഗവ. റിബേറ്റ്

വിഷു കൂടുതൽ മനോഹരമാക്കുവാൻ

ഹാൻടെക്സ് പ്രിൻ്റുകൾ സമ്മാന പദ്ധതി

ഓരോ ഡിപ്പോയിൽ നിന്നും ഓരോ സമ്മാനം

ഹാൻടെക്സ് തുണിത്തരങ്ങൾ വാങ്ങുമ്പോൾ നൂറു രൂപയോ അതിൽ കൂടുതലോ ഉള്ള ക്യാഷ് ബില്ലിന് ഒരു സമ്മാന കൂപ്പൺ ലഭിക്കുന്നു. നൂറക്കൂപ്പിലെ വിജയികൾക്ക്

H.M.T. ലേഡിസ് വാച്ച് സമ്മാനം.

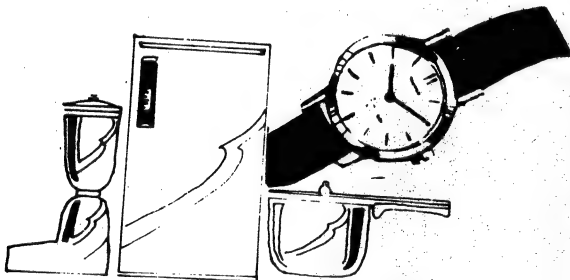
സമ്മാനം നേടുന്നവർക്ക് വീണ്ടും സമ്മാനം

H.M.T. ലേഡിസ് വാച്ച് സമ്മാനമായി ലഭിച്ചവരിൽ നിന്നും വീണ്ടും വിജയികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു

1-ാം സമ്മാനം റഫ്രിജറേറ്റർ അഥവാ രൂ. 5000/-

2-ാം സമ്മാനം മിക്സി അഥവാ രൂ. 1500/-

3-ാം സമ്മാനം പ്രഷർ കൂക്കർ അഥവാ രൂ. 750/-

1985 ഏപ്രിൽ 1 മുതൽ സർക്കാർ ജീവനക്കാർക്ക് തവണ വ്യവസ്ഥയിൽ തുണി കടം കൊടുക്കുന്ന പദ്ധതി പുനരാരംഭിക്കുന്നു.

* സ്മരണയ്ക്കു തീരുന്നതുവരെ പ്രത്യേക ഇനങ്ങൾക്ക് മാത്രം.

ഹാൻടെക്സ്

ARIES-HANTEX

പുകയ്ക്കുന്നു—പട്ടാളത്തിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞുപോന്ന അമ്മാവൻ അവിടെ കടിയേറാൻ എത്തിയിരിക്കുന്നതുമുൻപ് മണത്തറിഞ്ഞു. വലുപ്പച്ചെറുൻ ഓർമ്മയായി അവൻ നിയമപോലെ കാര്യസൂക്ഷിച്ച് ചിരന്ന ചുരൽവടി ആരോ ഒടിച്ചു നറുക്കി പഴിഞ്ഞാറെ മുറുത്തുട്ടിരിക്കുന്നു. അതു പററില്ല, അതു തീരെ പററില്ല. അമ്മയുടെ നേർക്ക് അവൻ നിയന്ത്രണം വീട്ട കോപാവേശവുമായി കത്തിച്ചു. അമ്മയുടെ വേട്ടയാടൽവേളയിൽ ചങ്കു തകർന്ന് അവൻ വിളിച്ചു പോയി. എന്റെ വലുപ്പച്ചെറുൻ എന്നെ രക്ഷിക്കോ, എന്നെ രക്ഷിക്കോ.

ഏങ്ങലടിയോടെ അവൻ കരഞ്ഞു കരഞ്ഞുറങ്ങി... വലുപ്പച്ചെറുൻ ഇതാ പ്രതികാരത്തിനായി ഉറഞ്ഞൊരുങ്ങി എത്തിയിരിക്കുന്നു. ആകാശത്തിന്റെ മോന്തായങ്ങളിൽ നിന്ന് അനന്തത തുറന്ന് പെട്ടൊയ. വീശി വലുപ്പച്ചെറുൻ അവിടെ നിൽക്കുന്നു. അവന്റെ അപ്പനും അമ്മയും ആഘാതത്തിന്റെ ആഴക്കയത്തിൽ വീണിരിക്കുന്നു.

കുറുകുകരമായ ഒരറിവിലേക്കാണ് ഓവീട് നയിക്കപ്പെട്ടത്. എല്ലാവരും വിടർന്ന മിഴികളോടെ അടക്കം പഞ്ഞത്തിന്റെ സത്തെയും ഓവീടിന്റെ നേർക്ക് നീണ്ടു നിൽക്കുന്നു. പാതയേറത്തേ മരങ്ങൾ വിരിക്കുന്ന നിഴലും തണലും പുണർന്നുകൊണ്ട് പറക്കുന്ന പുത്തൂമ്പികളെയൊക്കെ മനസ്സിലേറി അവൻ രെട്തലോകത്തിലേക്ക് ഉയർന്നു. പീതനിറം പുണ്ട ഒരൊക്കാരത്തിന്റെ തണലിലേക്ക്, എരിഞ്ഞുകയറാൻ തുടങ്ങുന്ന ഒരു സന്ധ്യയുടെ മാത്തേക്ക് ഗ്രാമം മുഴുവൻ ഒഴുകിക്കൂടുന്നവൻ കണ്ടു.

ഒരൊറ്റ തൊടിയിൽ അന്ധാളിപ്പിന്റെ കുന്നയിലേക്കുവെന്ന് പുത്തൂമ്പി സല്ലാരമുറിയിൽ, ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ 'കയറിക്കൂടാ' എന്ന വിലക്കിന്റെ പൊരികണ്ണുകൾമാത്രം തുറിച്ചു നിന്നിരുന്ന സൽക്കാരമുറിയിൽ, പ്രവേശനമായി അതാ വലുപ്പച്ചെറുൻ കയറിയിരിക്കുന്നു—നീണ്ടൊഴുകുന്ന വെള്ളിത്താടി, മാപ്പിറാക്കളെയും ചുംബനപ്പുക്കളെയും ഉളിപ്പിച്ച തിളങ്ങൽ കണ്ണുകൾ. വലുപ്പച്ചെറുൻ പഴയ പ്രാധിക്യം മങ്ങലേൽക്കാതെ, ജീവിതത്തിന്റെ ഒടുമയങ്ങളിലെ മിണ്ടാപ്രാണിയായല്ല, സങ്കല്പമിത്ത സിംഹമാലല്ല, കൂട്ടംബാധിനാഥനായി. അവനാശിച്ചതുപോലെ. അവനാശിച്ചതുപോലെ. കൂപ്പുകെ മൊട്ടുകളർപ്പിച്ചു അവനവിടെ നിന്നും. വലുപ്പച്ചെറുൻ കൈകളുടെ തഴകൽ-അവനറിഞ്ഞു. 'എന്റെ ഓവീട് മോനേ' എന്ന് വലുപ്പച്ചെറുൻ വിളിക്കുന്നതവൻ കേട്ടു. 'വലുപ്പച്ചെറുൻ' എന്ന് വിളിച്ചു വിളിച്ചു സ്വയം മറക്കാൻ കൊതിച്ചു. മുടിക്കെട്ടിയ മൗനം അവന്റെ മനസ്സിൽ കനത്തു. പിന്നെ കാടിലുള്ളിലരിച്ചുവീണ ഒരു വെയിൽത്തുണ്ടായി മുട്ടുകാലിൽ അവനവിടെയിരുന്നു ധ്യാനിച്ചു.

സൽക്കാരമുറിയുടെ വിശാലതയിൽ

വലുപ്പച്ചെറുൻ ആകാരം അങ്ങനെ നിഴലിച്ചുനിന്നു—ആ നീണ്ടൊഴുകുന്ന വെള്ളിത്താടി, ആ തിളങ്ങുന്ന കണ്ണുകൾ... ഇതാ വലുപ്പച്ചെറുൻ പ്രതികാരത്തിനായി ഉറഞ്ഞൊരുങ്ങി എത്തിയിരിക്കുന്നു, അവന്റെ അപ്പനും അമ്മയും ആഘാതത്തിന്റെ ആഴക്കയത്തിൽ വീണിരിക്കുന്നു—എല്ലാ നേട്ടങ്ങളെയും തരിശുകളിലേക്കു നയിക്കുന്ന ആത്മാവിന്റെ വിങ്ങൽ അവരെ വീർപ്പമുട്ടിക്കേയും ചവിട്ടുകൾക്കിടയിൽ വിണ്ടു

പോയ വരണ്ട ഭൂമിയിൽനിന്നും. അങ്ങനെയൊരു ചിന്താവിളികളുവരുടെ നേർക്കേയതുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അവർ വിരിച്ചൊരുക്കിയ കിടക്കമുറിയിൽ വലുപ്പച്ചെറുൻവേണ്ടി ഒരു കട്ടിൽ അലങ്കരിച്ചു. അതിന്റെ തലയ്ക്കൽ രാപകലില്ലാതെ മെഴുകുതിരികൾ കത്തിച്ചുവെച്ചു. വെള്ളിക്കുരിശും നാട്ടി. തലയണയ്ക്കുമേൽ വേദപുസ്തകവും വെച്ചു. പുരയിടത്തിന്റെ നാലുമുഖവും പുരോഹിതൻ വാഴ്ത്തിയ ഉരുളൻ കല്ലുകൾ കഴിച്ചിട്ടു. ഒരു ചിത്രമെഴുത്തു വിടഗ്ദ്ധനെ വരത്തി വലുപ്പച്ചെറുൻ ഒരു പൂർണ്ണകായ

ചിത്രം വരപ്പിച്ചു. മാലകൾ ചാർത്തി അതിനു മുമ്പിൽ വിളക്കുകൾ എരിച്ചു നിറുത്തി. നാലുമുഖവും പ്രത്യേകം ധൂപപ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തി. സല്ലാരമുറിയുടെ തറയിൽ ഒരു പാ വിരിച്ചു അതിനെ വലുപ്പച്ചെറുൻ കബറായി സങ്കല്പിച്ചു അതിന്റെ നെറുകയിൽ കുരിശും വശങ്ങളിൽ മെഴുകുതിരികളും കത്തിച്ചു അതിനു ചുറ്റും പുരോഹിതൻ ധൂപക്കുറി വീശി നടന്ന് പരേതാത്മാവിന്റെ നിത്യശാന്തിക്കായി പ്രാർത്ഥിച്ചു—അതുവഴി കടംബസമാധാനത്തിന്റെ തിരുമിഴി തുറക്കപ്പെടണമെന്നുവർ അതിയായി കൊതിച്ചു. അതുവഴി തങ്ങളുടെ മനസ്സിന്റെ ഇരുളുകൾ മുക്തിയടന്ന അന്ധാരാധ്യത്തിന് അരുതി വരണമെന്നുവർ വിതുമ്പലോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. ചുവരിൽചമഞ്ഞിരുന്ന തുറന്നോട്ടമയയ്ക്കുന്ന വലുപ്പച്ചെറുൻ നിഴലിനു താഴെയിരുന്നു ഓവീടിന്റെ അമ്മയപ്പന്മാർ എരിപൊരിക്കൊണ്ടു. വിഭ്രാന്തിയുടെ ഏതോ നിമിഷങ്ങളിൽ, അപകടത്തേക്കാൾ രൂക്ഷമായ ഏതോ അപകട ഭീതിയിൽ തിളച്ചു, ആകാശത്തേക്കു നോക്കി നെടുവീർപ്പിട്ടുകൊണ്ടു അവർ മുരണ്ടു. 'കർത്താവേ, കർത്താവേ, സത്യമായും ഞങ്ങളെ മുട്ടിപ്പായി അപേക്ഷിക്കുന്നു; ആകാശം ചായിച്ചിറങ്ങി വന്ന് ഈ പാനപാത്രം അവിടുന്നു ഞങ്ങളിൽനിന്നു നീക്കിത്തരണമേ, ഈ നിഴലിനെ അവിടുന്നു മാച്ചിട്ടുകയേണമേ... ജീവിച്ചിരിക്കെ അദ്ദേഹത്തോടു ഞങ്ങളെ ചെയ്ത അപരാധങ്ങളൊക്കെ പൊറുത്തു തരണമേ'—

എല്ലാ പള്ളികളുടെയും നേർച്ചപ്പെട്ടിടം അവരുടെ മനസ്സിലൂടെ കടന്നുപോയി. അവരുടെ ശരീരങ്ങൾ പെരുന്താൽ മഹാമഹങ്ങളുടെ തിരിച്ചും തിരക്കിലും പെട്ടു ഞെരിഞ്ഞു പോയി...

നീല നിലാവു പുതുച്ച് രാത്രി ഇറങ്ങിവന്നു. നാലുപത്തിനൊന്നുവസം. ചുവരിന്റെ മിനുത്ത തലത്തിൽനിന്നും നിഴൽ നിശ്ശേഷം നീങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നു. അവഗണനയുടെ പ്രതീകമായി ഒരു ചാട്ടപ്രഹരമായി ഇത്രനാളും സ്മൃദ്ധമായിതിളങ്ങിയ നിഴൽ എല്ലാ ബഹുമാനങ്ങളും ഏറ്റുവാങ്ങിയ ഒരത്മാവായി തിരിച്ചു പോയിരിക്കുന്നു.

അന്നത്തെ പത്രത്തിൽ കട്ടിക്കുറുപ്പിന്റെ നെടുങ്കൻ വലയത്തിനുള്ളിൽ വലുപ്പച്ചെറുൻ. താഴെ ഒരു കുറിപ്പ്: 'ഞങ്ങളുടെ എല്ലാമെല്ലാമായ അപ്പന്റെ പാവനസ്മരണം'—

—എന്തൊരു ഗുൻ മരണാനന്തര ബഹുമതി. ഒട്ടും മോശമില്ല. ഒട്ടും മോശമില്ല. ഓവീടിന്റെ മുതിരികണ്ണുകളിൽ മഴ വില്ലുവിരിഞ്ഞു.

* ബേമെസ് ഓകളും-ബൈബിളിൽ പരാമുഖം; ഒരു ദൈവദൂതൻ വന്ന് വെള്ളം കലക്കിയശേഷം ആദ്യം കളത്തിലിറങ്ങുന്ന രോഗി സുഖപ്പെടുമെന്ന വിശ്വാസം.

എം. സുധാകരൻ

പക്ഷാഘാതം

പൊട്ടിപ്പൊളിഞ്ഞ ഒരു പഴയ കെട്ടിടത്തിൽ ഞങ്ങളിരിക്കുന്നു. ഞാനും ഇദ്ദേഹവും. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ യാത്ര കഴിഞ്ഞു ക്ഷീണിച്ച തളർന്നാണ് വന്നത്. അവളുടെ മിഴിത്തുമ്പുകൾ നിറയെ വഴിയോരങ്ങളിലെ കാര്യ മുഴുവനടിച്ച കയറി, അരികുകൾ ചുവന്നിരുന്നു. ഇടയിലെ നെറ്റിയിലേക്കു വീഴുന്ന മുടിച്ചതളുകൾ പിന്നിലേക്കൊ തുക്കി അവൾ എന്നെ നോക്കിയിരുന്നു. ഞാനവളേയും.

ഞങ്ങൾ ഏറെ ദിവസമായി പിണക്കത്തിലായിരുന്നു. കാരണമില്ലായ്മ കളെ കാരണങ്ങളാക്കി വളർത്തിയായിരുന്നു മിക്കപ്പോഴും ഞങ്ങളുടെ പിണക്കം. പിണക്കമെന്ന പര്യയന്തിനേക്കാൾ നല്ലത് സൗന്ദര്യപ്പിണക്കം എന്നു പറയുന്നതാവും. പക്ഷെ, ഇത്തവണത്തെ പിണക്കം അങ്ങനെയായിരുന്നില്ല. ഈ പിണക്കം ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു വലിയ മതിൽ സൃഷ്ടിക്കുമെന്നും,

ഞങ്ങളും അകന്നുപോവുമെന്നും ഞാൻ ശരിക്കും ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു.

ഒരുദിവസം അവൾ എന്നെത്തേടി, ഞങ്ങളുടെ കെട്ടിടത്തിലേക്കു വന്നതായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഞാനവിടെയില്ലായിരുന്നു. അന്ന് എന്നത്തേയുംപോലെ അവൾ വരുമെന്നും ഒരു വെളിപാടാണായിരുന്നിട്ടും ഞാനെവിടെയോ യൂതിപ്പെട്ടു പോയതായിരുന്നു. ഞാൻ തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ അവൾ നിരത്തിലൂടെ ശിരസ്സുകുനിച്ചു ഏതൊക്കെയോ ചിന്തകളിലാണു നടന്നുപോവുകയായിരുന്നു. അവളെക്കണ്ടയുടനെ, നടുനിരത്തിൽ ഓട്ടോ നിറുത്തി ഞാനവളുടെ അടുത്തേക്കു നടന്നു കൊണ്ടു പറഞ്ഞു:

“വത്ര...”

ഞാൻ പിന്നെ തിരിഞ്ഞു നോക്കിയില്ല. എനിക്കു എന്തെങ്കിലും ചില ചട്ടക്കൂടുകളുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നാ മത്സ്യ എന്റെ വിദ്യാർത്ഥികൾ. അവൾക്കൊന്നെങ്കിൽ എപ്പോഴും ഭീതിയും. അവളുടെ ഭീതിക്കും, എന്റെ അസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും പുറമേ—ഞങ്ങളുടെ കെട്ടിടത്തിന് നേരെ എതിർവശത്തുള്ള കടയിൽ എന്തെല്ലാംപോഴും രണ്ടു മൂന്നു വൃത്തികെട്ട കിഴവന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. ചട്ടയുള്ള, കണ്ണടയുമായി, കറുത്തലമുടിയും വൃത്തികെട്ട ചെരിഞ്ഞ നോട്ടവുമുള്ള എപ്പോഴും കാക്കി ധരിക്കുന്ന ഒരു കിഴവൻ. പരസ്പരം തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്തവിധം സാമ്യമുള്ള—ഓരോ പെൺകുട്ടിയേയും കാമത്തോടെ ഓട്ടക്കണ്ണിട്ടു നോക്കുന്ന രണ്ടു കിഴവന്മാർ.

ഞാനെന്റെ മുറിയെത്തി തിരിഞ്ഞു നോക്കി. അവൾ എന്നിക്കു പിന്നിൽ ഇല്ലായിരുന്നു. അവൾ എന്നെ അനുധാവനം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്ന് ഞാൻ ധരിക്കുക—എന്നിട്ടു സർവ്വപ്രതീക്ഷകളോടെയും തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ പിന്നിൽ അവളില്ലാതിരിക്കുക. ഇത്തരം മോരവസ്ഥയിൽ എന്തൊരു വൈകാരി വസ്ഥയായിരിക്കുമുണ്ടാവുകയെന്ന് പറയുക വിഷമമാണ്. പ്രാകൃതവും മൃഗീയവുമായി സ്നേഹിക്കപ്പെടാനുദ്യോഗമായി ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഞാൻ—

അപ്പോൾത്തന്നെ ഞാനവൾക്കു എന്റെ രോഷങ്ങൾ മുഴുവനെഴുതിയറിയിച്ചു. പിന്നീട് ഏറെ ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം—ഇന്നാണവൾ വന്നത്.

ഏറെ നേരം ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടുതന്നെ യാത്രണം—ഒന്നും സംസാരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എവിടെ തുടങ്ങണം?

“ഇദ്ദേഹം...എന്താ ഒന്നും മിണ്ടാത്തേ...”

“ഞാനുമതുതന്നെ ചോദിക്കാനിരിക്കാം...”

അവളുടെ മുടിക്കെട്ടിയ മുഖം തെളിഞ്ഞു. അവൾ ഇനി തുരുതുരെ സംസാരിച്ചു തുടങ്ങും. ഒരു പക്ഷേ മിക്കപ്പോഴും അവൾ പറയുന്നതൊക്കെ ഞാൻ കേട്ടിരിക്കാറാണു പതിവ്. വിഷയ ദാരിദ്ര്യമനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ അന്യോന്യം നോക്കിയിരിക്കും. അവൾക്കൊന്നെങ്കിൽ ഏറെ നേരം അങ്ങനെ നോക്കിയിരിക്കാൻ പറ്റില്ല. അവളെപ്പോൾ വെറുതെ—ഒന്നുകിൽ സൗരിവലിച്ചു നേരെയൊക്കെ—അതുമല്ലെങ്കിൽ സൗരി

യുടെ ഞൊറിവുകളിൽ തെരുപ്പിടിക്കും. പലപ്പോഴും അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ എനിക്കുതോന്നും അവളെയൊന്നു ക്ഷോഭിപ്പിക്കണമെന്നും. അവൾ ക്ഷോഭിക്കുമ്പോൾ മുഖമാകെ തുടക്കം. മിഴിത്തുമ്പുകൾ കലങ്ങും.

“ഇദ്ദേഹം നിന്റെ അച്ഛൻ...” ഞാൻ തുടങ്ങിയതാണ്. (അവളുടെ അച്ഛനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞാലാണവൾക്കുതന്നെ ദേഷ്യം വരിക) അതിനു മുൻപേ അവൾ പറഞ്ഞു:

“രാഹുൽ...വേണ്ടാട്ടോ...ഞാൻ പോവൂ...”

“എന്നാ എന്തെങ്കിലും പറയൂ ഇദ്ദേഹം” ഞാൻ പറഞ്ഞു.

“നിങ്ങൾക്കൊന്നും പറയാനില്ലാ?”

“ഒട്ടുമ്മ—എനിക്കു കേൾക്കാനാ ഇഷ്ടം...”

“പറയൂ” പറഞ്ഞാ ഞാനെന്നു പറയാനാ. ഒഹ...പിന്നെ ഇന്നലെ എന്റെ അനിയത്തി എന്നെ എത്രയൊ തല്ലേണോ?”

“എന്തിനും?”

“അവൾക്കു ദേഷ്യം വന്നിട്ടു. ദേഷ്യം വന്നാൽ അവളാരെയൊ തല്ലാ ന്നറിയോ? ഒന്നിന് നാലടി. എന്റെ കവിളു കണ്ടോ രാഹുൽ. ഏറെ അടികിട്ടിപ്പോ ഞാൻ ചോദിച്ചു—മോളം—നിനക്കു ഞാനല്ലാതെ വേറാരാ...ഉള്ളതു—അതൊരടവാണു. എന്നാലവൾ തല്ല നിർത്തും. എനിക്കറിയാ...”

“പിന്നെ...?”

“പിന്നെ...കന്മ...”

“ദേഷ്യം പിടിക്കാതെന്റെ മോളേ...”

“ഒഹ രാഹുൽ...ഞാനിന്ന് വരുമ്പോ...വണ്ടിൽ നിന്നു” ഒരുത്തൻ എന്റെ കാലേൽ ചവിട്ടി. എത്രയൊ ചവിട്ടേണോ...യ്യോ...എനിക്കു വേദനിച്ചിട്ടു. ഒന്നും...ഞാൻ കൊടുത്തേനേ...”

“പിന്നെത്തേ ചെയ്തില്ല...”

“വേണ്ടാന്ന് വെച്ചിട്ടാ?”

“നോ...നി അതാസ്വദിക്കുകയായിരുന്നു...”

“രാഹുൽ...ഞാൻപോവൂ. കേട്ടോ...”

“ഇദ്ദേഹം...സത്യം പറയുമ്പോ—നിനക്കെന്തിനാ ദേഷ്യം പിടിക്കുന്നത്...”

അവൾ മുഖം രണ്ടു കൈകളിലുറപ്പിച്ചു മുഖം വീർപ്പിച്ചിരുന്നു. മനസ്സിനടിയിലെവിടെയോ എന്റെ വാക്കുകൾ അവളെ നൊമ്പരപ്പെടുത്തിയെന്നെനിക്കറിയാമായിരുന്നു. ഒരുപക്ഷേ, എനിക്കെതിരെ എന്തായും പ്രയോഗിക്കാമെന്നോർക്കുകയോ. അവൾ. അതെ ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചപോലെ—തെല്ലിട കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞു:

“രാഹുൽ ഞാനൊന്നു പറയട്ടെ?”

“ഒട്ടുമ്മ...”

“എന്റെ കാസ്സിൽ ഒരു ശശിയുണ്ട്. ഇന്നലെ അവനെനോട്ടു പൊട്ടുതൊടാൻ പറഞ്ഞു. മിനിഞ്ഞാണ് നിലസാരിയണിയാൻ പറഞ്ഞു. പിന്നെ ഇന്ന്...”

അവൾ പറഞ്ഞത് ഞാൻ തിരശ്ശുചിപ്പിച്ചു.

“രാഹുൽ...അവനെ കാണാനെന്തു കേൾക്കുന്നറിയോ?”

ഞാനപ്പോഴും ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. അപ്പോഴവൾ പിണക്കം നടിച്ചിരുന്നു. ഞാനൊരു സിഗരറ്റിന് തീ കൊളുത്തി, വലയങ്ങളായി പുക പുറത്തേക്കു വിട്ടു കൊണ്ടിരുന്നു.

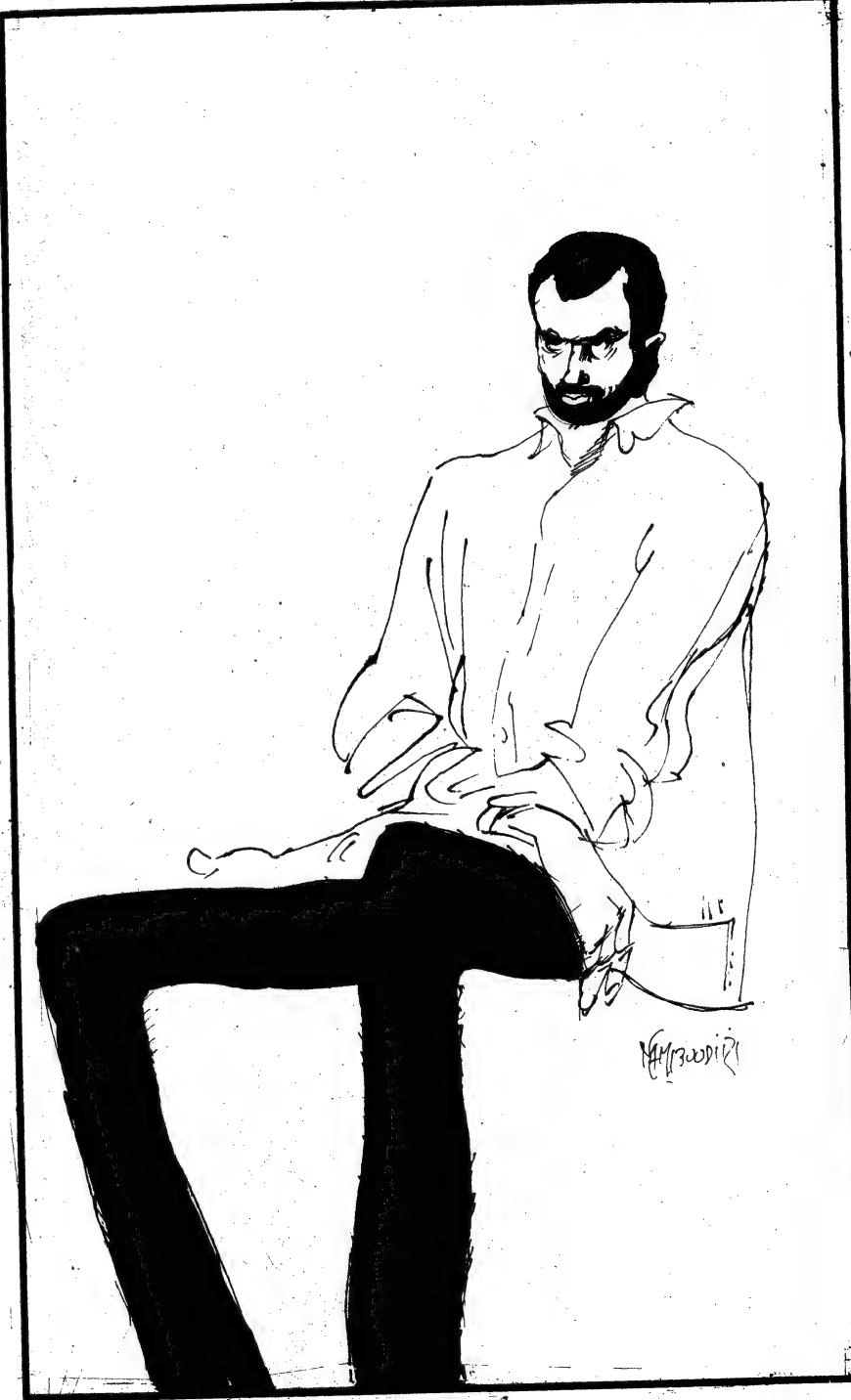
“പോകാമായിരുന്നില്ലേ—ആ തെങ്ങിളെക്കൂടെ...” എന്റെ മനസ്സ് അങ്ങനെ ചോദിക്കാനപ്പോഴൊക്കെ ആയിരം തവണ മന്ത്രിച്ചതാണ്. പക്ഷേ, ഞാനൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. മനസ്സിനെ തെറ്റിക്കുന്ന എല്ലാ വേളകളിലും—രോഷമൊതുക്കാൻ, വേദനയൊതുക്കാൻ...നിസ്സംഗ

തനിച്ചു ഞാനൊരു സിഗരറ്റിന് തീ കൊളുത്തുകമാത്രം ചെയ്യുന്നു.

ഞാൻ മൗനിയായിരിക്കുമ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞു:

“രാഹുൽ—ദിവസം... എനിക്ക് ഞാൻ കിസ്സു കിട്ടണം.”

അതെ ഇപ്പോൾ ശരിക്കും ഞാൻ വിളറിപ്പോയിരുന്നു. ലോകത്തിലെ ഒരു പെൺകുട്ടിയിൽനിന്നും ഒരുപക്ഷേ ഒരു യുവാവും കേൾക്കാനിഷ്ടപ്പെടാത്തതു—സ്നേഹിക്കുന്ന പെൺകുട്ടിയിൽനിന്നു തന്നെ കേൾക്കണമിവിധം. ഒരുപക്ഷേ,

എന്നെ ദേഷ്യം പിടിപ്പിക്കാൻ പറഞ്ഞതാവും. ഒന്നും പ്രകടിപ്പിക്കരുതെന്നു ഞാനാഗ്രഹിച്ചതാണെങ്കിലും ഞാനൊക്കെ വിളറിപ്പോയിരുന്നു. അപ്പോഴവൾ കൈകൾ രണ്ടും കൂട്ടിയിടിച്ചു ഉറക്കെ ചിരിച്ചു.

“ഇന്ദു—പത്രം ചിരിക്കും—എന്റെ കട്ടികൾ...”

“രാഹുലിന്റെ കട്ടികൾക്കറിയില്ലേ—രാഹുലിനെ ഞാൻ ദിവസം... ഇങ്ങനെ കാണാൻ വന്നിട്ടു...”

“നോ...”

“വാട്ട് നോൺസെൻസ് രാഹുൽ—കുട്ടികൾ അറിയല്ലേനോ? അതോ രാഹുലിന് ഏതെങ്കിലും കട്ടികളോട്...”

“ബ്ലഡി...സ്റ്റോപ്...ഇററ...” എനിക്കപ്പോൾ വല്ലാതെ ദേഷ്യം പിടിച്ചിരുന്നു. ചിലപ്പോഴൊക്കെ അവൾ ഇങ്ങനെയൊണ്. സിഗരറ്റുപാക്കുറുകൾ നറുക്കിയെറിയുക, കാണുന്നതൊക്കെ വലിച്ചെറിയുക. ഒരിക്കൽ സിഗരറ്റുപാക്കുറു അവൾ നറുക്കിയെറിയാൻ തുനിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാനവളുടെ കൈ കടന്നു പിടിച്ചു. അവൾ എന്നിട്ടും വല്ലാത്ത വാശിയോടെ അതു നറുക്കിക്കളഞ്ഞു. അവൾ എന്നെത്തന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു:

“രാഹുൽ...ചിലപ്പോഴവൻ കിസ്സു ചെയ്യാൻ ശരിയായില്ല. അപ്പോൾ ഞാൻ പറയും—ശരിയായില്ല കട്ടാ—കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കിസ്സുചെയ്യൂ—എന്ന്...”

“ഇന്ദു ചിസ് സ്റ്റോപ്...”

അവൾ വീണ്ടും ചിരിച്ചു. അവളുടെ ചിരി അപ്പോൾ എന്നെ വെറുപ്പിന്റെ ഉയർത്തമായ ദ്രവസ്ഥയിലേക്കെത്തിക്കുകയായിരുന്നു. എന്റെ ദേഷ്യം കണ്ടാവാം അവൾ പറഞ്ഞു:

“രാഹുൽ...യു ആർ സോ സെൻറി മെൻറൽ...കട്ടൻ രണ്ടു വയസ്സുകാരൻ പയ്യനാ...”

“ഒഹ...മതി—അല്ലേലും—നീയെന്തു വെല്ലാലെന്നിരിക്കെന്താ? നീയെന്റെ യാരാ...? ഞാൻ നിന്റെയാരാ...?”

“ഞാനാരുമല്ല, രാഹുലിന്റെ ആരുമല്ല.” അപ്പോഴവളുടെ ശബ്ദത്തിന് ആർദ്രതയുടെ നന്മവുണ്ടായിരുന്നു, നൊമ്പരത്തിന്റെ ഛായയുണ്ടായിരുന്നു.

“നോ...നോ...”

“രാഹുലിനെനോട്ടു സ്നേഹമില്ല.”

“My love is like to ice.”

“But—രാഹുൽ—my love is like red, red rose.”

ആരുടെയോ കടമെടുത്ത വാക്കുകൾ—അവളും കടമെടുത്തതെന്ന—തിരിച്ചടിച്ചു; എഴുന്നേറ്റു. അവൾ പോവാൻ നോക്കി. അവൾ എന്നെയൊന്നു നോക്കി സൗരി നേരെയൊക്കി നടക്കാൻ തുടങ്ങി. എനിക്കപ്പോൾ എവിടെയോ വല്ലാത്ത വേദന അനുഭവപ്പെട്ടു.

“ഇദ്ദേഹം—ചിസ് ഇരിക്കൂ...”

“നോ—ഞാൻ പോവാ...”

“എന്നാ നാളെ വരോ...?”

“നോ...”

സ്ത്രീകൾ നിങ്ങളെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലേ?

ഇതേപോലുള്ള ശരീരം ഉണ്ടാക്കുക

ഏതു സ്ത്രീയും നിങ്ങളിൽ ആകൃഷ്ടയാകും

നോക്കുക എന്താണു പുതിയതെന്നു്

ഞങ്ങൾ വീണ്ടും വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രകൃതിദത്തമായതും, വളരെ വിലപിടിച്ചതുമായ ചേരുവകൾ ചേർത്തി ഉണ്ടാക്കിയത് എൻർ ജൈസർ ഇതു വളരെ വേഗത്തിൽ ഫലം തരുന്നു. നിങ്ങൾക്കു നല്ല രംഗിയുള്ള ഒരു ചാമ്പിയന്റെ അഴകുള്ള ദേഹം വേണമോ? എങ്കിലിതാ പല അപൂർവ്വ മരുന്നു കളും ചേർന്ന ഒരു ടോണിക്കു നിങ്ങളുടെ ശരീരത്തിന്റെ ഓരോ ഭാഗത്തും എൻർ ജൈസർ എത്തിച്ചു് ശക്തിയും, തൂക്കവും തടിയും ഉണ്ടാക്കുക. ചിന്തിച്ചും, സംശയിച്ചും നില്ക്കാതെ ഇന്നു തന്നെ തുടങ്ങുക.

എൻർ ജൈസർ ഹെൽത്ത് ടോണിക്

ജീവിതകാലം മുഴുവനും എന്തു ജോലി ചെയ്യാനും കരുത്തുള്ളവനാക്കുന്ന് 70 വയസ്സും അതിൽ കൂടുതലും ഉള്ളവരെ 20 വയസ്സ് കൂറച്ചു് കാണിക്കാൻ എൻർ ജൈസറിനു മാത്രമെ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ആർക്കും ഉപയോഗിക്കാം.

For distribution write directly
450 gms. Rs. 35-
ജീവൻറോൺ കമ്പനിയുടെ ഒരു ഉത്പന്നം.

എല്ലാ പ്രധാന മരുന്നു കടകളിലും കിട്ടുന്നു.

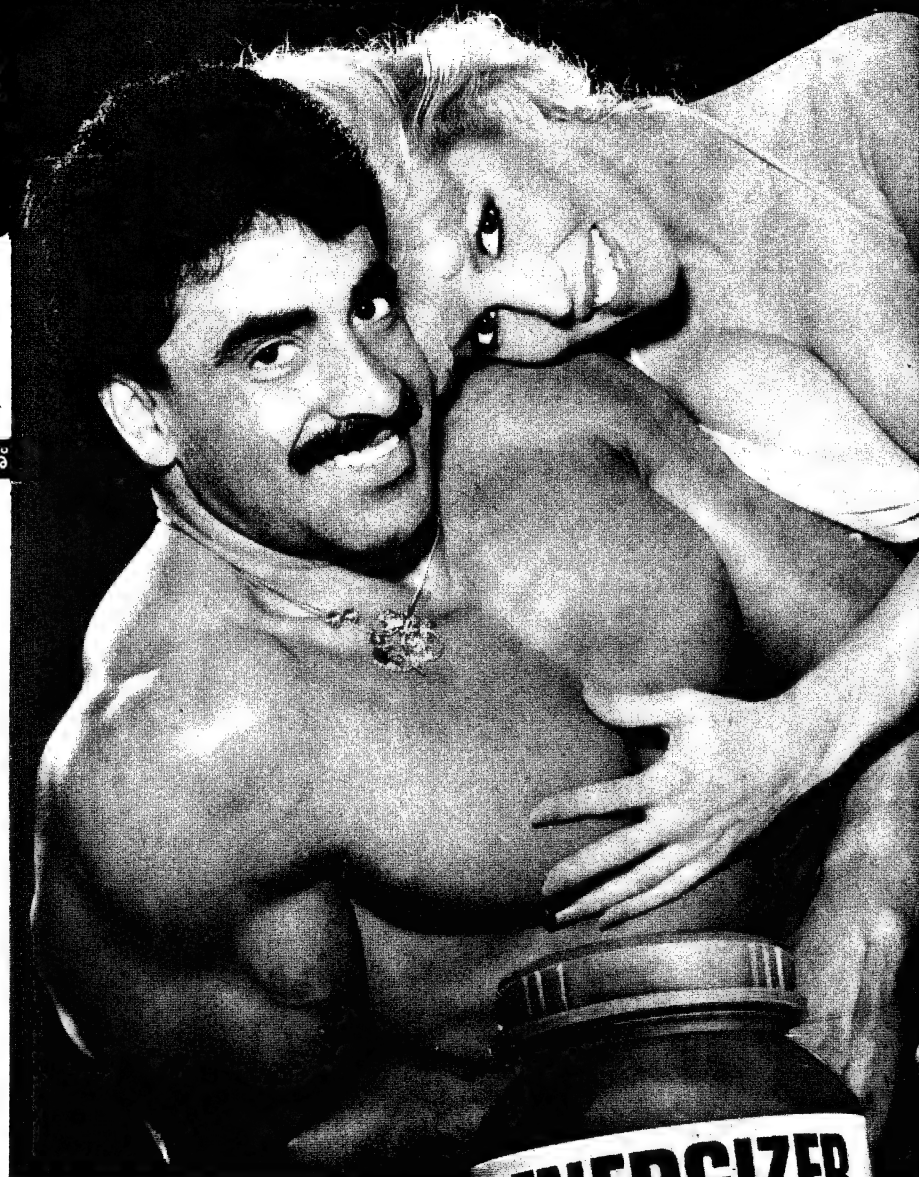
എൻർജൈസർ

ശക്തിയെപ്പറ്റിയും, ആരോഗ്യത്തെപ്പറ്റിയും ഗൗരവപൂർവ്വം ചിന്തിക്കുക അതാണു്

പെട്ടെന്നു് തൂക്കവും തടിയും കൂട്ടുക

JEEVANTONE PRODUCTS

P.B. No. 880 17/2, Cambridge Road, Bangalore-560008.

"മാറുന്നാരം..."
"നോ..."
"നാലാന്നാരം..."
"നോ..."
"എന്നാ...നാലാന്നാളിന്റെ പിറേറന്നാരം..."
"നോ..."

"എന്നാ...പോയ്ക്കാ...ഇനിവരണ്ടു് ഞാൻ രോഷത്തോടെ പറഞ്ഞു, അവൾ രരിച്ചുചിരിയോടെ എന്തെ നോക്കി അവിടെത്തന്നെയിരുന്നു.

"എന്റെ പെണ്ണേ...നിന്റെ അപ്പപ്പനും അവിടെയിരിക്കും." -എന്നു് എനിക്കു മനസ്സിൽ തോന്നിയതാണു്. പക്ഷേ പറഞ്ഞില്ല. പറഞ്ഞാൽ നിശ്ചയമായും അവൾ പൊയ്ക്കയ്യുമായിരുന്നു. അവൾ പോകാൻ എഴുന്നേറ്റു നടന്നപ്പോഴാണെന്നു തോന്നുന്നു എസ്. ഐ. യെ കണ്ടു്. തങ്ങളുടെ കെട്ടിടത്തിന്റെ നേരെ എതിർവശത്തായിരുന്നു എസ്. ഐ. യുടെ വീടു്. കറുത്തുതടിച്ച അയാൾ വരാന്തയിൽ നില്ക്കുന്നതായിരുന്നു. തടിച്ചമിശു തടവിരിക്കൊണ്ടു് അയാൾ ഇങ്ങോട്ടു നോക്കുകയായിരുന്നു.

"നോക്കൂ. രാഹുൽ എസ്. ഐ." എസ്. ഐ. യെ ചൂണ്ടി അവൾ പറഞ്ഞു.

"ഹേ...പോകൂ... ഇതൊക്കെ നമ്മുടെ സിവിൽ റൈറ്റു് സിൽപ്പെട്ടതാ. നിനക്കങ്ങൊരെ പേടിയാണോ?" "ഏയ്...എസ്. ഐ. എന്താ എന്റെ അമ്മാവനാ?"

"പിന്നെ?" "ഞാൻ വെറുതെ പറഞ്ഞതാ രാഹുൽ."

അവൾ എന്തോ ആലോചിക്കുകയായിരുന്നു. ഞാനപ്പോൾ അവളെ ആകെ നിരീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു. അവളുടെ കഴുത്തിൽ തൂങ്ങിയാടുന്ന ലോക്കറിൽ എന്റെ ശ്രദ്ധപതിഞ്ഞു. ജോർജ് വാഷിംഗ്ടണിന്റെ ചിത്രം.

"ഇന്ദു... ഞാൻ വിളിച്ചു. അവൾ ഏതോ ചിന്തയിൽനിന്നു് തെട്ടിയുന്ന നിന്മുന്നിലേക്കു എന്റെ മുഖത്തേക്കു നോക്കി.

"ഇതെന്തിനാ ജോർജ് വാഷിംഗ്ടൺ-ന്റെ തല ലോക്കറിൽ തൂക്കിയിരിക്കുന്നതു്."

"എന്റെ അച്ഛന്റെ പാവന സ്മരണയ്ക്കു്...അച്ഛനും കഷ്ടമായിട്ടു് ജോർജ്

വാഷിംഗ്ടണിനും കഷ്ടമായിട്ടു് പിന്നെ രാഹുലിനും രണ്ടുവർഷം കൊണ്ടു് മുഴുകഷ്ടമായിരിക്കും ഇല്ലേ...?" ഞാൻ അറിയാതെ എന്റെ തലയിലൂടെ വിരലോടിച്ചുപോയി. അവളാകട്ടെ ഏതോ ചിന്തയിൽ തലകുത്തി വിങ്ങുപോയിരുന്നു. എന്താണവൾ ആലോചിക്കുന്നതു്? ഏതു സ്വപ്നം? ഏതു സ്വപ്നത്തെയാണവൾ ആലോചിക്കുന്നതു്?

പൊട്ടുന്നവെ ആകെ മാറി സഗൗരവം അവൾ മൊഴിഞ്ഞു.

"രാഹുൽ...ഞാനാലോചിക്കാ...നമുക്കു എക്സിമോകളെപ്പോലെ ഒരു വീടു വേണം. എത്ര ദിവസമായി ഞാനാലോചിക്കുന്നതെന്നോ? എന്നാ നമ്മെയാൽ കാണില്ല. അതിനുള്ളിൽ നമ്മൾ രണ്ടു പേർ മാത്രം...ഇന്നലെ രാത്രി മുഴുവൻ ഞാനതാ ആലോചിച്ചതു്."

"വേണ്ട ഇന്ദു. എനിക്കു് മഞ്ഞിൽ തുള്ളികൾ കാണണം. പ്രഭാതങ്ങൾ കാണണം. കിളികളുടെ പാട്ടുകൾ കേൾക്കണം. ഇലകളുടെ മരണവും പൂക്കൊടിത്തുമ്പുകളും കാണണം. ആകാശവും നക്ഷത്രങ്ങളും കാണണം. പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഓരോകണ്ണീർത്തുള്ളികളും എന്റെ താവണം."

"അപ്പോൾ രാഹുലിനും ഞാനാലോചിച്ചോ?"

"എന്റെ ഇന്ദു-എനിക്കൊരു മഞ്ഞിൽ തുള്ളി, ഒരു പ്രഭാതം-ഒരു പൂക്കൊടിത്തുമ്പു്-ഒരു ശലഭം-ഒരു കിളി."

അവളുടെ മുഖമാകെ കറുത്തു. ഇല്ല. ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥമോ ആഴമോ ഉൾക്കൊള്ളാനവൾക്കു് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അവൾക്കു മനസ്സിലായിരുന്നെങ്കിൽ അവൾ പരിവേഷിപ്പിച്ചിരുന്നു. അവളുടെ വിരലുകളിൽ പതുക്കെ തൊട്ടുകൊണ്ടു ഞാൻ പറഞ്ഞു:

"ഇന്ദു-Love that never hold can be for the gentle wind close move silently, invisibly."

"വേണ്ട...എനിക്കു കേൾക്കേണ്ട...സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചൊരുപാടു ഗീതങ്ങൾ എനിക്കു മറിയം. ബേബിസ്. ബ്ലേക്കു മൊക്കെ എനിക്കു മറിയം. അവൾ മുഖം വെട്ടിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. ഇനി ഞാനെന്തു് പറഞ്ഞാണിവളെ സമാധാനിപ്പിക്കുക? തെല്ലിട-അടക്കിപ്പിടിച്ചു നൊമ്പരത്തോടെ അവൾ പറഞ്ഞു.

"രാഹുൽ എനിക്കു വേണ്ടതു് സ്നേഹമാണു്...സ്നേഹം ഇതാണു്" - സ്നേഹം സാർവ്വത്രികമാണു്-അതുകൊണ്ടാണു് ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. രാഹുൽ നമുക്കു ഏതുമോകളെപ്പോലൊരു വീടുവേണം."

"ഇന്ദു നമ്മുടെ വീട്ടിൽ നമുക്കു ന്യായം കാണാനെങ്കിലും വെളിച്ചം വേണ്ടു്."

"വേണം." അവൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്നെ വാനിററി ബാഗു തുറന്നു. ഒരു തീപ്പെട്ടിക്കു് കൈയിലെടുത്തു. അവളെന്താണു് ചെയ്യുന്നതെന്നു് ഞാൻ സന്ദേഹം നോക്കിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. തീപ്പെട്ടിക്കു് മുകളിൽ "മുറിച്ചു്" എന്ന് എഴുതിവെച്ചിരുന്നു. ഞാനെന്നും മനസ്സിലാവാതെയിരിക്കുമ്പോൾ അവൾ തീപ്പെട്ടിക്കു് എനിക്കു നേരെ നീട്ടിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു:

"ഇതാ നമ്മുടെ നക്ഷത്രങ്ങൾ."

"കാണട്ടെ."

"ഒട്ടുമ്മ-രാത്രി ഉറങ്ങാതിരുന്ന പിടിച്ചതാ?"

"ഇന്ദു എന്താണിതു്." അവൾ ഞാൻ പറഞ്ഞതു് ശ്രദ്ധിക്കാതെ തീപ്പെട്ടി ചെവിയോടു ചേർത്തു വച്ചു. അവളുടെ മുഖം കലുഷമാവുന്നതെനിക്കു കാണാനായിരുന്നു. അവൾ കൃത്യമായി തീപ്പെട്ടിക്കു് തുറന്നു് മേശമേൽ മുട്ടി-

-കുറെ മിന്നാമിനുണ്ടുകൾ. എല്ലാം ചത്തിരിക്കുന്നു. കണ്ണീരോടെ അവൾ അവയെ നോക്കി പിറുപിറുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

"രാത്രി എന്തൊരു വെളിച്ചമായിരുന്നു അവയൊതുക്കിവെച്ചിരുന്നതു്-നോക്കൂ...രാഹുൽ നോക്കൂ-എല്ലാം എന്ന് പറിച്ചുകുത്തു്."

"ഡോൺട് ബി സിഡ്ലി...ഇന്ദു."

ഞാൻ പറഞ്ഞു. അവൾ എന്റെ നെഞ്ചിൽ തല ചേർത്തുവെച്ചു വിരുന്നിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ജാലകത്തിലൂടെയും, വാതിലിലൂടെയും ധാരാളം കണ്ണുകൾ അപ്പോഴേക്കത്തേക്കു വീഴുന്നതു് ഞാൻ നിസ്സഹായനായി കണ്ടുകൊണ്ടു നിന്നു.

പുള്ളിപ്പുലികൾ പതുങ്ങിനടക്കുന്ന കൊടുകാട്ടിൽ നക്ഷത്രനിരീക്ഷണം നടത്താൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ഏതാനും മനുഷ്യജീവികൾ. അവരുടെ ദൂരതാഴ്വരയിലൂടെ മനുഷ്യാവസ്ഥയുടെ ഭീകരപരിണാമത്തെക്കുറിച്ച് സമഗ്രബോധം സൃഷ്ടിക്കുകയാണ് സി. രാധാകൃഷ്ണൻ. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ പ്രകാശം തേളിയെത്തിയ ആ ചെറുപ്പക്കാർ ഒരു കൂട്ടമാണ്. പക്ഷേ, ആനന്ദിന്റെ നോവലിലെ ആരംഭമുടനീളം അസ്തിത്വമില്ലാത്ത അലയുകയല്ല. അവർക്ക് മുഖമുണ്ട്. മനസ്സിൽ പ്രതീക്ഷയുണ്ട്. കാട്ടിലെത്തുമ്പോൾ തങ്ങൾ പുറംതള്ളപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന തോന്നലില്ല. പുതിയ ഒരു ലോകം കണ്ടെത്താമെന്നും ഗവേഷണത്തിലൂടെ അറിവുകൾ വളർത്തിയെടുക്കാമെന്നും അവർ മോഹിക്കുന്നു. അത് ഒരു വ്യാമോഹമായിത്തീർന്നു തിരിച്ചറിയുമ്പോഴേക്ക് അവർക്ക് ജീവിതം നഷ്ടപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. കാലാനുസൃതമായിത്തീർന്നു അവർ സ്വയമറിയാതെ നയിക്കപ്പെട്ടത്.

അപ്പ ജനിച്ചത് ഒരു നാട്ടിൻപുറത്താണ്. വയൽപ്പക്കുളം സന്ദർശനം പോലെ അയാളുടെ പ്രതീക്ഷകൾ അനുകൂലം വിടുകയും കൊഴിയുകയും ചെയ്തു. ഉന്നത നിലയിൽ പഠിച്ചിറങ്ങിയിട്ടും ഉപജീവനമാർഗ്ഗം ലഭ്യമാകാതെ കഴങ്ങിയ അയാൾ അസ്വസ്ഥമായ യുവത്വത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്. ഒടുവിൽ യാദൃച്ഛികമായി ഒരു പാർലർ ജീവിച്ചു. അമ്മയുടെ പ്രാർത്ഥനയാകാം. അമ്മയുടെ അനുഗ്രഹമാകാം. അനിയത്തിക്ക് പിറക്കുന്നതിനുള്ള കൂട്ടിയടയ്ക്കലായിത്തീർന്നു. എന്തായാലും കൈയിലെത്തിയ മഞ്ഞക്കടലാസ് ആഹ്ലാദത്തിന്റെ അലകൾ ഉയർത്തി. ആ മനോഹരനിമിഷത്തിലും അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ നനഞ്ഞു. വേർപാടിന്റെ ദുഃഖം, ഒരു കാട്ടുമുക്കിലേക്കാണ് യാത്ര. അച്ഛനും കൂടെ പുറപ്പെട്ടു. തീവണ്ടിയിലെ നീണ്ടയാത്രയ്ക്കുശേഷം എത്തിപ്പെട്ടതോ?

“ബസ്” ഞരങ്ങിമുളി ഹെയർപ്പിൻ വളവുകൾ അരിച്ചുകയറുമ്പോൾ യാത്രയ്ക്ക് അവസാനമില്ലെന്നതോന്നി. വായുമാർദ്ദവ്യത്യാസംമൂലം ചെവികൾ കൊട്ടിയടച്ചു. ചെങ്കുത്തായ മലയോരങ്ങൾ വെട്ടിയിറക്കി ഉണ്ടാക്കിയ നിരത്തു് അവർ മില്ലാതെ വളഞ്ഞുപുളഞ്ഞു നീങ്ങ. ഒരു വശത്തു് വന്മലയുടെ മുറിഞ്ഞമുഖത്തു് ശുദ്ധജലം കിനിയുന്ന കരിമ്പാറമതിൽ. മറുവശത്തു് ചെങ്കുത്തായ താഴ്വാരത്തിൽ പശുവാളം വരെ കാടിന്റെ പച്ച. പോകപ്പോകെ തണുപ്പിന്റെ സൂചിമറകൾ കൂത്തുറുത്തുവന്നു.

അച്ഛൻ തിരക്കി: “അപ്പഴേയ്ക്ക്, താൻ ഇവടെ നിൽക്കുന്നോ? അതോ, എന്റെകൂടെ തിരികെപ്പോരുന്നോ?” [പുറം 64] അപ്പവിൻ തിരികെപ്പോവുക സാധ്യമല്ല. അത് അപ്പവിന്റെ മാത്രം സ്ഥിതിയല്ല. ഏതോ മുജന്മ നിയോഗത്താലെന്നപോലെ പുള്ളിപ്പുലികൾ നിറഞ്ഞ ആ കാട്ടിൽ എത്തിപ്പെട്ടവ

രുടെ മുഴുവൻ വിധിയാണു്. ഭ്രാന്തിലോ ആത്മഹത്യയിലോ അവസാനിക്കുന്ന ജീവിതം. ആ വനാന്തരത്തിന്റെ ദുരൂഹതയ്ക്കുള്ളിൽ മനുഷ്യൻ മരവിച്ചുനില്ക്കുന്നു. ആരും അന്യോന്യം തിരിച്ചറിയുന്നില്ല. പകയും ഭയവും ഭരണം നടത്തുന്നു.

നക്ഷത്രനിരീക്ഷണ കേന്ദ്രത്തിലെ ലൈബ്രറിയൻ വേണം, പാൽക്കാൻ ഗോപിയുടെ ഭാര്യയെ സ്വന്തമാക്കി. ഭാര്യയേയും പുതിയ ഭർത്താവിനേയും ഗോപിതന്നെ കൊന്നു പകുതിർത്തു. സ്വാതന്ത്ര്യവും മനുഷ്യജീവിതവും തമ്മിൽ പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ലെന്ന അറിവാണു് മുർത്തിയെ ആത്മഹത്യയിൽ എത്തിച്ചത്. മുറിക്കുള്ളിൽ സഭാ നഗ്നനായി കഴിഞ്ഞുപോന്ന അയാൾ അനാ

ക്കിയെൽ രക്തമൊഴുക്കി പിടയുന്ന മനുഷ്യരുടെ നിര. അവർക്ക് പ്രതിഷേധിക്കണമെന്നുണ്. പക്ഷേ അത് ആത്മഹത്യയ്ക്കുസമമാണ്.

അത്തരമൊരു നിസ്സഹായതയ്ക്കിടയിലും പൊരുതാൻ ശ്രമിക്കുന്നു അപ്പ. ആ കഥാപാത്രത്തെ കേന്ദ്രമാക്കിയാണ് നോവലിന്റെ ഇതിവൃത്ത സംവിധാനം. തന്റെ ഗവേഷണഫലംകൊണ്ടു് മുതലെടുക്കാനൊരുങ്ങിയ ഫ്രൂവിനെ അയാൾ നേരിട്ടു. സ്ഥലം മാറ്റവും താക്കീതു മുണ്ടായി. ലൈബ്രറിയൻ നിന്നു പുസ്തകമെടുക്കാനുള്ള അവകാശം പോലും നിഷേധിക്കപ്പെട്ടു. അപ്പവിനെ സഹായിക്കാൻ സ്പെനോ ഗ്രാഫറായ സിസിൾതൊട്ട് നിരീക്ഷണകേന്ദ്രത്തിന്റെ ഡയറക്ടർ വരെ

ജോർജ് ഓണക്കൂർ

പുള്ളിപ്പുലികൾ

വെള്ളിനക്ഷത്രങ്ങൾ

യാസമായി ജീവിതത്തിന്റെ ഉടപ്പ് അഴിച്ചുമാറി. പുലിയോട് ഏറ്റുമുട്ടി ഉന്മൂലപ്പെട്ടുവെങ്കിലും താമസം സിനിയാർ ബെസ്സർവർ സുപ്പല ഒരു തമാശ കാട്ടി. സുബ്രഹ്മണ്യയുടെ തീസിസിൻ നോബൽസമ്മാനം ലഭിച്ചുവെന്ന് കള്ള ലേഖനമയച്ചു. പാവം സുബ്രഹ്മണ്യ. ജിയോ ഫിസിക്സിൽ അതോറിറ്റിയായ ആ ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ തലതിരിഞ്ഞു വട്ടിളകി. കുറേ ഏറ്റുവാങ്ങൽ സുപ്പലവിനെ സുബ്രഹ്മണ്യയുടെ ഭാര്യ ശപിച്ചു. അതു താങ്ങാനാവാതെ സുപ്പലവും അയം കണ്ടെത്തിയതു് ആത്മഹത്യയിലാണ്. തണുപ്പിൽനിന്നു രക്ഷ നേടാൻ അല്പം മദ്യമുപയോഗിക്കുക ശീലമാക്കി പുതിയ സഹഗവേഷകനും അസിസ്റ്റന്റ് ഡയറക്ടർ ഫ്രൂവിന്റെ ബന്ധുവുമായ ഖാബേക്കർ ഒറ്റകൊടുത്തു. ഗവേഷണഫെലോഷിപ്പ് ഉപേക്ഷിച്ച് പുതിയ പലായനം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. നിരീക്ഷണാലത്തിലെ എ. ഡി. ഫ്രൂവിനോടുകൂടിയെ അധികാരിവർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്. സമർത്ഥരായ ഗവേഷകരുടെ നിഗമനങ്ങൾ സ്വന്തം പേരിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു് അയാൾ പണവും പ്രശസ്തിയും നേടുന്നു. ആ ആരംഭത്തിലൂടെ കൂർത്ത നഖങ്ങൾ

സന്നദ്ധരായി. പക്ഷേ, ഒടുവിൽ അയാൾക്കും ഒരു സ്ഥലംമാറ്റം ആവശ്യമായിത്തീർന്നു. പുള്ളിപ്പുലികളുടെ ലോകത്തുനിന്ന് ഒരു പിന്മാറ്റം.

മദ്രാസിൽവെച്ചുനടന്ന ഇൻറർവ്യൂ സമയത്താണ് അപ്പ ആദ്യമായി മായയെ കണ്ടുമുട്ടിയത്. ആറുപേരടങ്ങുന്ന സംഘത്തിൽ മറ്റൊരാൾ പെൺകുട്ടി കൂടിയെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു; സരസ്വതി. അവൾ അച്ഛന്റെ നിഴൽപാറി നിന്നപ്പോൾ മായ പുരുഷസംഘത്തെ നേരിട്ടു.

മായാ സർക്കാർ എന്ന പേരുകേട്ടപ്പോൾ കേശവൻ മുറുമുറു്: “ഇതേതാണ് കൂടിയെ സസാണല്ലോ തേവരേ! കേന്ദ്ര സർക്കാരിനെക്കാൾ വലിയ ചെങ്കിരി!” [പുറം 21]

ആ ചെങ്കിരി ഒടുവിൽ ഒരു ദിവസം യാതൊരു ചെപ്പാരികതയും കൂടാതെ അപ്പവിന്റെ കിടക്കയിലേക്ക് കടന്നു ചെന്നു; തണുത്തുറയുന്ന ദിനരാത്രങ്ങളിൽ പുരുഷസഹജമായ വികാരങ്ങൾ അപ്പ എങ്ങനെ അമർത്തിവെക്കുന്നുവെന്ന അന്വേഷണവുമായി. സ്പെനോവിന്റെ പ്രവർത്തനത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു് അപ്പ ചാരിത്രശുദ്ധി തെളിയിച്ചു. കത്തും കോമയുമില്ലാതെ മായ പോട്ടു

ങ്ങൾ തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അവളുടെ തുറന്ന പ്രകൃതം പ്രകടിപ്പിക്കാനാവാം നോവലിസ്റ്റിന്റെ യത്നം. വായനക്കാരുടെ നെറ്റി പൂജിയുന്നതു് കടുത്ത സഭാ ചാരബോധംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല. സെക്സിന്റെ പ്രതിപാദനം നിഷിദ്ധമാണെന്ന വിചാരത്താലുമല്ല. ജൈവികതയോടും ഗാമയോദ്ധാർത്ഥ്യത്തോടും നോവലിന്റെ കാലാനുസൃത സാഹചര്യം. ഭംഗിക്കും നിരക്കാത്ത വിവരണങ്ങൾ. ഞെട്ടലല്ല, ഒത്തരം അറപ്പാണ് അതു സൃഷ്ടിക്കുന്നതു്.

ഏകാന്തതയുടെ ഒറ്റപ്പെട്ടതെഴിവാക്കാൻ താൻ ശ്രമം ധരിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന് മായ അപ്പവിനെ അറിയിക്കുന്നു. പക്ഷേ ആ ആഗ്രഹം നിറവേറുക സാധ്യമല്ല. അതിന്റെ കാരണവും മായയ്ക്കു് അറിയാം. അവൾ ഒരു ഹോമോ ആണ്. ഒരാൾക്കുട്ടിയുടെകൂടെ കിടന്നുറങ്ങുന്ന കാര്യം ചിന്തിച്ചാലുടനെ അവൾക്കു ഭ്രാന്തു പിടിക്കുമത്രേ. മായയെ ആരെങ്കിലും ബലാത്സംഗം ചെയ്യേണ്ടി വരുമല്ലോ എന്നായി അപ്പവിനു സംശയം. മായയ്ക്കു് അത് അംഗീകരിക്കുന്നു. എങ്കിലും അവിടെയുമുണ്ട് ഒരു പ്രതിസന്ധി. മായയുടെ വാക്കുകളിൽ:

“എനിക്ക് അടിസ്ഥാനപരമായി സ്വീകാര്യമായ ഒരാളായിരിക്കണം. അതു ചെയ്യുന്നതു്. അങ്ങനെയൊരാൾ ബലം പ്രയോഗിച്ച് ക്രൂരമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും വേണ്ടെ? ഒരു കാട്ടാളൻ അടിസ്ഥാനപരമായി എനിക്കെങ്ങനെ സ്വീകാര്യനാവൂ. ഇല്ല. നഷ്ടപ്പെട്ടു.” [പുറം 180.]

നിരങ്കുശമായ സ്വാതന്ത്ര്യവാഞ്ഛ മായയെ വഞ്ചിച്ചു. ആർക്കും രക്ഷപ്പെടാനാവില്ലെന്ന വിധിയുടെ സാമാന്യ നിയമം അവളെ വരിഞ്ഞുമുറക്കി. ഒരു പുരുഷപ്പുലി അവളുടെ മാംസത്തിൽ നഖങ്ങൾ താഴ്ത്തി. കാലാവസ്ഥാ വിഭാഗത്തിൽ ജോലിചെയ്യുന്ന പാബ്ലസ് എന്ന പേരുള്ള മലയാളനായകനായ ഹുഡുരോഗി—

പാബ്ലസിന്റെ താമസസ്ഥലത്തിന് അരികെ നിന്ന് ഏതാനും ചിത്രങ്ങൾ എടുക്കുകയായിരുന്നു മായ. അയാളുടെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ച് മായ വെറുതെ അകത്തു ചെന്നു. അവളുടെ മുടിയിൽ അല്പം തനിക്കു തരാമോ എന്ന് അയാൾ കട്ടിയെപ്പോലെ കെഞ്ചി. പാബ്ലസിന്റെ തെരുവുപുളിയിൽ വിറകുക കാരീപ്പെണ്ണങ്ങളുടെ മുറിച്ചെടുത്ത മുടിയും, പരിച്ചെടുത്ത ലോലാക്കുളം, മുക്കു കത്തിയുമുണ്ടത്രേ. മായയ്ക്കു് തടയാൻ കഴിയു്. മുമ്പ് അയാൾ അവളുടെ മുടി സ്വന്തമാക്കി. പിന്നെ ഇര കണ്ടു പുലിയെപ്പോലെ ഒരു ചാടി വീഴലും.

വേദനിക്കുന്ന മനസ്സോടെ അപ്പ മായയെ ശാസിച്ചു. ചികിത്സാവിധികൾ സ്വീകരിക്കാൻ നിർബന്ധിച്ചു. പക്ഷേ അവൾ തന്ത്രപൂർവ്വം ഒഴിഞ്ഞുനിന്നതേയുള്ളു. ജീവിതത്തിൽ ഇനിയൊന്നും പ്രതീക്ഷിക്കാനില്ലെന്ന നിസ്സഹായതാബോധത്തിന് അവൾ വിധേയയായി. ഒരു മെഴുകുതിരിയായി കത്തിയെരി

യണം. അതിനിടയിൽ കഴിവുപോലെ ഇരുട്ടിനെ കീറിമുറിക്കണം.

സരസ്വതിയെ കബളിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞ സാം ഫ്രൂവിന്റെ സ്വന്തമാളാണ്. ആരും നടാതെ സമൃദ്ധമായി വളർന്ന ചെറിയൻ ചെടി. അയാൾ സരസ്വതിയെ തേർവലിക്കുന്ന കത്തിയൊക്കി. ഒടുവിൽ വിദേശത്തുപോകാൻ സ്കോളർഷിപ്പ് ഒരു കിട്ടിയപ്പോൾ അവളെ വേണ്ട. ഒരു പണച്ചാക്കിന്റെ മകളെ മതി. ദുഃഖത്തിന്റെ കാട്ടിൽ സരസ്വതിയെ വലിച്ചെറിഞ്ഞു് ആ പുലി അങ്ങനെ രക്ഷപ്പെടരുതെന്ന് മായ തീർച്ചയാക്കി. അവൾ അയാളെ വലവീശിപ്പിടിച്ചു. വിഷവിത്തുകൾ നല്കി. അയാളുടെ സന്തതി പരമ്പരകൾക്ക് കൈമാറാൻവേണ്ടി.

അപ്പവിൻ മായ ഒരു പ്രഹേളികയായി അനുഭവപ്പെട്ടു. അവൾ വിവരിച്ച പൂർവ്വവൃത്താന്തം കൂടുതൽ ഞെട്ടലുണ്ടാക്കി. ഒൻപതാം വയസ്സിൽ അവളെ അൻപതുക്കാരനായ ഡ്രൈവർ ബോധം കെട്ടുവരെ ബലാത്സംഗം ചെയ്യേണ്ടി. അന്നേ മനസ്സിന്റെ താളം തെറ്റിയതാവാം. ഏകാന്തതയുടെ ഇരുട്ടിൽ അകപ്പെട്ടപ്പോൾ പിടിച്ചു നിലക്കാതായില്ല. ഉള്ള പിടച്ചു. എന്തൊക്കെയോ വികൃതികൾ കാട്ടി.

അവസാനം ഒരു കണ്ണുകെട്ടിക്കിടക്കു് മായ താല്പര്യം കാട്ടുന്നു. അപ്പവിനോടൊപ്പം. തോറും ജയിച്ചു കളി തുടരവേ പെട്ടെന്നു് മായയെ കാണാതായു്. തന്റെ തോല്പി വിളിച്ചറിയിച്ചിട്ടും അപ്പവിന്റെ മുനീൽ അവൾ വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷയായില്ല.

“മരണശ്വാസത്തിൽ കണ്ണുനട്ടു്, നിലത്തമർന്നു കിടക്കുന്ന മുതൽമണ്ണിനു മുകളിലുയർന്നു് നിലാവിൽ പുതഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന മരക്കൊമ്പിൽ കൂനിക്കുടിയിരിക്കുന്ന തത്തക്കഴുക്ക് വിളികേട്ടു് തലതിരിച്ചുനോക്കി. വിസ്താരം കേട്ടുകഴിഞ്ഞു് വിധിയെന്തെന്നാലോചിക്കുന്ന ന്യായാധിപനെപ്പോലെ, അലോസരത്തിൽ അപ്രിയത്തോടെ, അഗാധതകളിൽ വീണ്ടും സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടികളുറപ്പിച്ചു. രൂപലുകൾ പാതിയും കൊഴിഞ്ഞ ചിറകുകൾ അയഞ്ഞുതുങ്ങി വിടർന്നു.

നേരെ താഴോട്ടു്. താഴെനിന്ന് കൂടിക്കഴങ്ങരുതെന്നു വരുന്ന മുതൽ മണ്ണിൽ കാരണവർ നഷ്ടപ്പെട്ടു.

അഗാധതയുടെ നിതാന്തതയ്ക്കിടയിൽ ചിറകുകൾ പോലും കേട്ടില്ല. ദിനശതങ്ങൾ പൊട്ടുമാറു് അലമുറയിട്ടു: മായാ...!...!...! ഞാൻ...തോറും.” [പുറം 444]

പുണ്ണപരാജയം ഏറ്റുവാങ്ങിയ അപ്പ ആ ദുഃഖഭൂമിയോട്, ശ്മശാനത്തോടു് എന്തെങ്കിലുമായി യാത്ര പറയുന്നു.

അതിരേവകത്വം കലർന്നിട്ടുണ്ടാവാം. എങ്കിലും അപൂർവ്വതയുടെ ചാരുതയുൾക്കൊള്ളുന്ന മായാ ചിത്രമാണ് മായാ സർക്കാരിന്റെ. ആധുനിക നഗര സംസ്കാരത്തിന്റെ ദുരന്തങ്ങൾ പേറുന്ന നായിക. അപ്പവിൻ ഒരു സാക്ഷിയാകാനെ കഴിയുന്നുള്ളു.

നോവലിസ്റ്റ് തന്റെ ചിന്തകളുടെ ഭാരം ആ കഥാപാത്രത്തിന്റെമേൽ വച്ചുകെട്ടുന്നതുകൊണ്ടു് അയാൾ കുറച്ചൊന്നുമല്ല കഴങ്ങുന്നതു്. അന്തരീക്ഷ സൃഷ്ടിക്കു് ആവശ്യമായ തിലപരി കരുക്കൾ നിറഞ്ഞി വയ്ക്കാൻ നോവലിസ്റ്റ് ബദ്ധപ്പെട്ടതു് ഒരു ഒറ്റപ്പാർശ്വമായിത്തോന്നാം. നോവലിന്റെ ശില്പശാലയെന്നതു് ഇടയ്ക്കിടെ ശിഥിലമാക്കുന്നുണ്. വാക്കുകളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുപോലെ കഥാസന്ദർഭങ്ങളും ശാസ്ത്രീയ വിശകലനങ്ങളും ഒരു ത്യാജ്യഗ്രാഹ്യ വിവേചനത്തിന് വിധേയമാക്കാമായിരുന്നു. അക്കാരുത്തിൽ ദുർവ്യയം കാട്ടി എന്ന തോന്നൽ എനിക്ക് ശക്തിയായുണ്. അപ്പവിനെ കവിതക്കാരുനാക്കാൻ കഥാസൃഷ്ടിയിൽ ശ്രമം നടത്തിയതുകൊണ്ടു് പാത്രസൃഷ്ടിയിൽ എന്തു ചെച്ചുണ്ടായി?

സി. രാധാകൃഷ്ണന്റെ ഭാഷ പൊതുവേ ശക്തമാണ്. കാലാനുസൃതമായ മാനുഷത്വം. ഈ നോവലിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന ചില വാർത്തകൾ ആ പാത്രം ചോർത്തിക്കളയുന്നതു് തടയേണ്ടതായിരുന്നു. കഥാപാത്രങ്ങളുടെ സംഭാഷണ ശൈലിയിൽ പൊട്ടുന്ന മറ്റൊരു സംഭവവിചിത്രം ശ്രദ്ധക്കുറവുകൊണ്ടാകാം. മരതകം തമിഴിൽനിന്ന് എത്ര പെട്ടെന്നാണ് മലയാളത്തിലേക്ക് ചാടിക്കടക്കുന്നതു്!

ചില ന്യൂനതകൾ അനുഭവപ്പെട്ടു് മറച്ചുവെച്ചിട്ടില്ലെന്നേയുള്ളു. നോവലിന്റെ മഹത്വത്തെ നിസ്സാരമാക്കാൻ കരുത്തുള്ള വൈകല്യങ്ങളല്ല അവയൊന്നും. തന്നെ. മരണം ഒളിച്ചുകളിക്കുന്ന ഭീകരഭൂമിയുടെ സൂക്ഷ്മവും സമഗ്രവുമായ ചിത്രം ഏറ്റുമായി ആവിഷ്കരിക്കാൻ രാധാകൃഷ്ണൻ കഴിയുന്നുണ്. പാൽക്കാൻ ഗോപിയും, ഹോട്ടൽക്കാൻ ഗുണ്ടമണിയും, സൂര്യനിരീക്ഷകൻ വെങ്കിടിയും, സുപ്പലവും, സുബ്രഹ്മണ്യയും, സരസ്വതിയും, സിസിലുമൊക്കെ മനസ്സിന്റെ താളുകളെ നിറംപിടിപ്പിക്കുന്നു. സ്നേഹം എന്ന മനോഹരവൈഭവത്തെ വ്യത്യസ്തതലങ്ങളിലൂടെ നിരീക്ഷിക്കാനും അതിന്റെ നക്ഷത്രംഗികൾ പ്രകാശിപ്പിക്കാനും നോവലിസ്റ്റ് ബദ്ധശ്രദ്ധനാണ്. സ്വാർത്ഥമതികളായ് മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ രാഷ്ട്രപ്രേരോഗതിക്ക് തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ആ സാമൂഹ്യ ഭരണത്തിൽപ്പെട്ടവനെ സാധാരണ മനുഷ്യരുടെ ദുഃഖങ്ങൾ ചിത്രീകരിച്ച് നിസ്സഹായമായിത്തീർന്ന ആധുനിക ജീവിതാവസ്ഥ വെളിപ്പെടുത്താനും മറന്നിട്ടില്ല. അതിനെതിരെ ഉണരാൻ വെമ്പുന്ന പുതിയ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ സൂചനയാണ് ഈ നോവൽ സംഭാവന ചെയ്യുന്ന സത്താവിശേഷം.

പുള്ളിപ്പുലികൾ വെള്ളിനക്ഷത്രങ്ങളും (നോവൽ) സി. രാധാകൃഷ്ണൻ. സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണ സംഘം, കോട്ടയം. വില 40.00

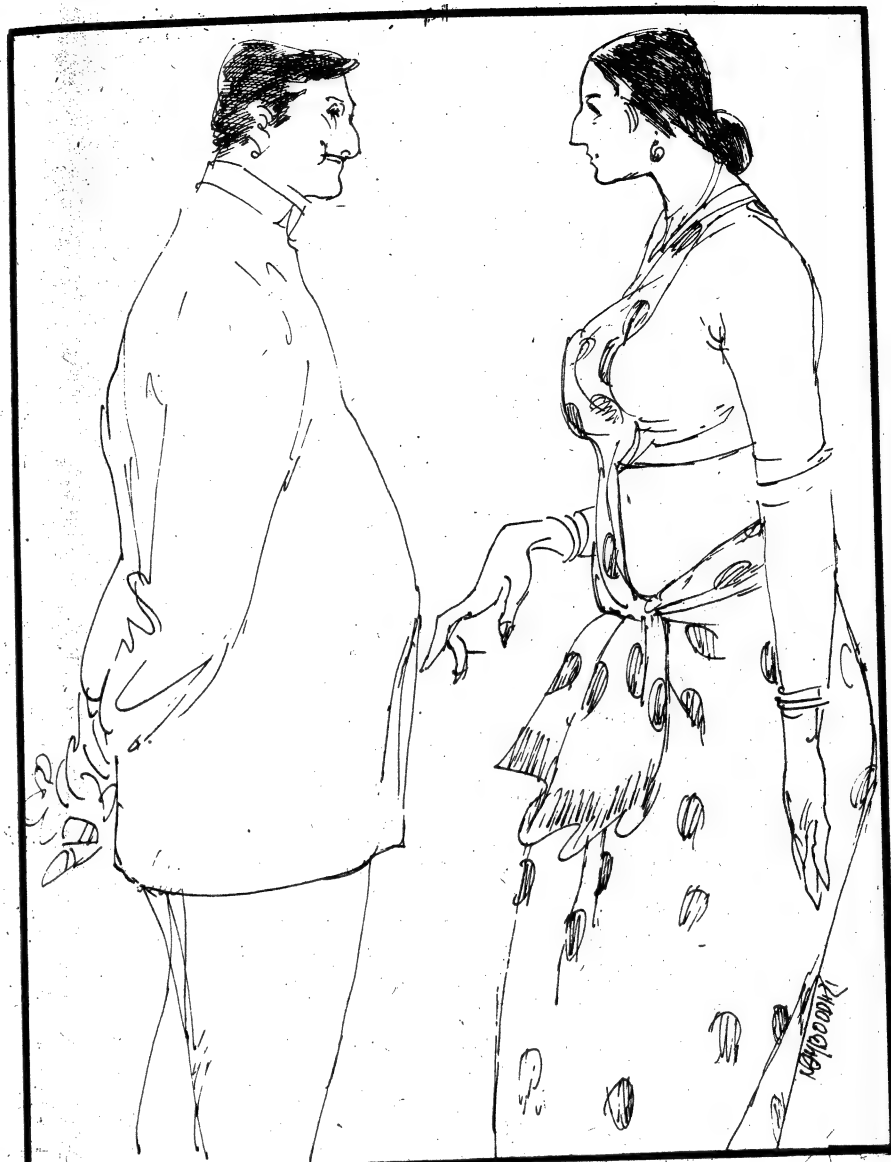
ഫാക്ടറി കോംപ്ലക്സിന് തൊട്ട് പുറത്തും ഏക്കർ സ്ഥലം. ഭാവി വിപലികരണത്തിനായി അക്വയർ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ചെറിയ കുന്നുകളും ധാരാളം മാവുകളും കാട്ടുചെടികളും ആയി വെറുതെ കിടന്നിരുന്ന സ്ഥലം. ലാൻഡ് സ്കേപ് ചെയ്തെടുത്ത് ഒരു പീക്നിക് സ്പോട്ടായി വളർത്തിയെടുത്തിരിക്കുന്നു. അവിടവിടെ വർണ്ണഭംഗിയുള്ള ബോഗൻവിലകൾ നട്ടുപിടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉരുളൻ കല്ലുകൾ പെറുക്കിയിട്ടുള്ള കൃത്രിമമണ്ണാക്കളുടെ ചരിവുകളിൽ വളർച്ച മുരടിച്ച് കള്ളിച്ചെടികൾ പൊട്ടിക്കളം പടർത്ത് സിമിന്റിട്ട് ത്രികോണാകൃതിയിലുള്ള ജലശേഖരം. അതിന്റെ മൂന്നു മൂലകളിൽ ജലപ്പമ്പ് പമ്പ് വിതറുന്ന നീർധാരകൾ. സ്റ്റേറ്റ് സ്റ്റാൻഡ് പാകിയ 'സിഗ്' സാഗ് വഴി

വെളിച്ചം ചതുരങ്ങളുള്ള ഒരു വെളുത്ത വോയൽസാരി ധരിച്ച് അവർ എല്ലായിടത്തും ഓടി നടക്കുന്നു. ഭക്ഷണം പാകംചെയ്യുന്ന ഷാമിയായനയിലും വിളമ്പിക്കൊടുക്കുന്നിടത്തും കരയുന്ന കുട്ടികളെ ആശ്വസിപ്പിക്കാനും ഒറ്റത്തിരിഞ്ഞും കൂട്ടായും ഇരിക്കുന്ന ആളുകളോട് കശലം പറഞ്ഞും ഒരു തുറവാട്ടുമയെപ്പോലെ ഓടി നടക്കുന്നു അവർ. അവരെ സഹായിക്കാൻ മറ്റു ഭാര്യമാർ—ശ്രീമതി ഷേണായ്, ഉമ, എലി സബ്ബു.

ബഹളംവരുന്ന കുട്ടികൾക്കിടയിൽ അവരോടൊപ്പം അതേ ഉല്ലാസഭാവത്തോടെ കളിക്കുകയും, വികൃതി കാട്ടുന്ന വരെ ശാസിക്കുകയും ചെയ്ത് കുട്ടികളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഷേണായ്. തെല്ലകലേ, ഒരു കൂറ്റൻമാവിന്റെ നിഴലിൽ,

മയങ്ങുന്നു. അവർ അവരുടേതായ ലോകത്തിൽ ആമഗ്നരാണ്. ചുറ്റും നടക്കുന്ന ഒന്നും അവർ കാണുന്നില്ല. അറിയുന്നില്ല. പരസ്പരം രഹസ്യം. പറയുകയും പൊട്ടിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവരെ തന്റെ സൗന്ദര്യബോധത്തിന്റെ തുലാസിൽ തുലനംചെയ്യാൻ വ്യഥാ ശ്രമം നടത്തി. ആരാണ്വരിൽ കൂടുതൽ സുന്ദരി? അഴകിന്റെ ആകത്തുകയിൽ അവർ പരസ്പരം മത്സരിക്കുന്നു. ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്താൻ കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ് അശരീരി—
ഹലോ ഹരി...
ശബ്ദത്തിന്റെ മുരടത്തം പരിചിതമായിരുന്നു. പക്ഷേ, ആളെ കണ്ടില്ല. പച്ചച്ചായം തേച്ച ശ്രമത്തിൽ വളർത്തിയ ഇഴത്തിൻതെയിന്റെ നിഴലിൽനിന്ന് വെങ്കട്ട് പെട്ടെന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.
ഹലോ വെങ്കട്ട്...
വെങ്കട്ട് ഡറിയിലിരുന്നു. പിന്നെ ചിരിക്കാട്ടി വിരൂപമായ ചിരി—
ഫീലിങ്ങ് ഏ ബിറാ ഓഡ് എംഗ് ടു കമ്പനി ഓഫ് ഹസ്ബൻഡ്...!
ഒരു ചോദ്യമെന്നതിലേറെ ഒരു പ്രസ്താവനയായിരുന്നു അത്...
ഹരി തമാശയായി പറഞ്ഞു—ലെറ്റസ് പുട്ട് ഓൺ എ ഡിജക്റ്റഡ് ലുക്ക് സോ ദാറാ ദിസ് ഹസ്ബൻഡ് സ് വിൽ നോട്ട് ഫീൽ ജെലസ് ഫെ അസ്.
വെങ്കട്ട് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. അപ്പുറത്തു കലങ്ങിച്ചിരിച്ചിരുന്ന ലില്ലിയും അനിയം പെട്ടെന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കി.
വെങ്കട്ട് അവരെ ക്ഷണിച്ചു—
ഹലോ ലില്ലി...ഹലോ അനി... വൈ ഡോൺട് യു ജോയൻ അസ്?
അവർ എഴുന്നേറ്റു ജലധാരകളെ വലംവച്ച് ഹരിയുടേയും വെങ്കട്ടിന്റെയും അടുത്തു ഡറിയിലിരുന്നു.

അനി ഹരിയെ നോക്കി. ചിരകാല സൗഹൃദഭാവത്തിൽ—വി ഹാവിൻ മെറാ. ബട്ട് ലില്ലി ഹാസ് സ് പോക്കൺ സോമച്ച് എബെട്ട് യു...അയാൾ ആരും മോസ്റ്റ് ഇൻ ലൗ വിന്ത് യു...
മറ്റൊരു കൂട്ടച്ചിരി. ഹരിക്കും ഒന്നും പറയാൻ കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ് വെങ്കട്ട്—
ഡോൺട് വേയ്സ് യുവർ ടൈം ഓൺ ഫി...ഫി ഇംസ് എ കൺ ഫേംഡ് ബാച്ചലർ...യു മേ ടൈ യുവർ ലക്ക് വിന്ത് മി...വി വിൽ മേക്ക് എ ഗുഡ് പെയർ...ഒ ബൂട്ടി ഏൻ ദ ബീസ്...
അനി കൃത്രിമ ദുഃഖം നടിച്ചു ഹരിയെ നോക്കി—വൈ ദിസ് ഹാൻഡ് സ. ജെൻറിൽമാൻ ഹാസ് ടേക്കൺ ദ ഹാർഡ് കോഴ്സ് ഫെ ബാച്ചലർ ഹഡ്?
ഹരി തിരുത്തി—
ദാറാസ് ദ ഇറസി വേ മൈ ഗേൾ... ഡറിയിൽ വീണ നീണ്ട നിഴൽ കണ്ണ് ഹരി തലയുയർത്തി...
രമ...
നാലു പേരും ഒതുങ്ങിയിരുന്നു രമയ്ക്കിരിക്കാൻ സ്ഥലമുണ്ടാക്കി...
വെങ്കട്ട് കണ്ണടയിലൂടെ സൂക്ഷിച്ചു

നോക്കി അദ്ദേഹം കൊണ്ടു—
രമ ഓർ ഉമ...?
കലാസം, പാഡം, പെൻസിലും എല്ലാവർക്കും വിതരണം ചെയ്ത് അനിയം ലില്ലിയും രമയും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഹരിയും വെങ്കട്ടും ഒരു കൂട്ട് രചനയ്ക്ക് മുതിർന്നു.
മൈക്കിൾ-വൺ...ട്രി...സ്റ്റാറ്റ്... പുരുഷന്മാരുടെ തുലികളുമായി സ്രീനാമങ്ങൾക്ക് ജീവൻവച്ചു. ഹരി എഴുതാൻ തുടങ്ങി...
അനിത...അമൃത...അമ്മിണി...
അർച്ചന...അവർണ്ണ...അലമേല...
അനുപമ...
അകാരത്തിൽത്തന്നെ കാർട്ടർ സെൻചാറി കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും മുന്നറിയിപ്പ് കിട്ടി. ഒരു മിനിറ്റും കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഹരിയുടെ പെൻസിൽ ചലിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു.
ദാറാ, ദാമ, ബിമല, ബിജു...ബിയാടിസ്.
കീയോപാട... ചിന്നമ്മ... ചിത... ചിതത.

ഡോളി... ഡിയറ... ദിനാപ...
ഡി.പി.ഓ.
മിനിറ്റും രണ്ടു കഴിഞ്ഞു.
എലിസബത്ത്...എലിയാമ്മ...എമ്മ...എമിലി...
ഫെലിസിറ്റി... ഫിലോമിന...ഫാത്തിമ...
F. വിട്ടേള... G യിൽ തുടങ്ങൂ...
അനി ധൃതികൂട്ടി.
ജ്ഞാനം,ബാൾ... ഗീത... ഗുണവതി...
H. ലേക്ക് കടലൂ...ഇത്തവണ ധൃതി രമയ്ക്കായിരുന്നു.
ഹിഡുംബിനി... ഹോ... ഹൈമവതി...ഹസിന...ഹേറ്റിസ്...ഇശ്വരി.
മൂന്നു മിനിറ്റും കഴിഞ്ഞു.
ജാകബ്ബിൻ...ജോളി...ജാനകി... കലയാണി...കാവേരി...കിരൺ...
ലൈല...ലോല...ലീല...
മണ്ഡാദരി...മഹേശ്വരി...മഞ്ജു... നാലു മിനിറ്റും...
നാണി, നാരായണി, നീലം, നിത്യ...

ഓമന...
പരമേശ്വരി...പായൽ...പാരിജാതം Q വിട്ട് R-ൽ തുടങ്ങൂ...
രമയ്ക്ക് ക്ഷമകെട്ട്. അവൾ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞു—
എഴുതൂ...രമ...രമ...
പക്ഷേ, ഹരിക്കഴുതാൻ കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് വിസിൾ മുഴങ്ങി. ആരോ ഹരിയുടെ കൈയിൽ നിന്ന് കടലാസ് വാങ്ങി.
രമയുടെ മുഖം വാടിയതു് ഹരി ശ്രദ്ധിച്ചു.
അനിയം ലില്ലിയും ആരോടടുത്തിലുണ്ടായി. ഗുഡ്നൈറ്റ് നമസ്കാരം നടത്തി. ആരും ആരേയും തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല. ഹരി യാവട്ടെ ആറി ഇരുപത്തേഴ് പേരെഴുതിയിരുന്നു. ഹരിക്കും സമ്മാനം തീച്ച. മത്സരഫലം അനുബന്ധ് ചെയ്യുകൊണ്ട് ജി. എന്റെ ശ്രീമതി പറഞ്ഞു—
ആറി ഇരുപത്തേഴ് പേരെഴുതി, അവിവാഹിതനായ ഹരി എല്ലാ ദർശനാക്കാരെയും തോല്പിച്ചിരുന്നു.
നീണ്ട കരശ്ശോഷം...ഹിയർ...ഹിയർ...വിളി...
രണ്ടാം സമ്മാനം എൺപത്തേഴ് പേരെഴുതിയ എന്റെ ശ്രീമാൻ...
ചുറ്റും കൈയടിയുയർന്നു. ഫേവറൈറ്റിസം കാണിച്ചവോ എന്ന് ആരോ ചോദിച്ചു...എൺപത്തേഴ് പേരിൽ മങ്ങിവെച്ച നോക്കിയിട്ടും തന്റെ പേരു കണ്ടില്ലെന്ന് ശ്രീമതി...പക്ഷേ ഭേദം കാണിച്ചില്ലെന്ന് ഇതിൽക്കൂടുതൽ തെളിവെത്തുവേണം?
അഭിനന്ദനങ്ങളുടെ തിരക്കൊഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഹരിയും രമയും തനിച്ചായി...
രമയുടെ കണ്ണുകൾ ഇറങ്ങിയെന്നു...
എതുപറ്റി രമ? എനിക്കു ഒന്നാം സമ്മാനം കിട്ടിയതിൽ രമയ്ക്ക് സന്തോഷമില്ലേ?
ആ ലിസ്റ്റിൽ എന്റെ പേരില്ലായിരുന്നു. അവൾ, കുറപ്പെടുത്തുന്ന സ്വപരത്തിൽ.
പി കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് ടൈം ഔട്ടായില്ലേ?
ആർ-ലെത്താതെ രമയുടെ പേരെഴുതുന്നതെങ്ങനെ? മനം.. ആ കണ്ണുകളിൽ ഇരുപ്തും പരന്നു. ഇളംകാറ്റു അവളുടെ അളക്കുണ്ടെ അലോസരപ്പെടുത്തി. അവൾ വിരൽത്തുമ്പുകൾകൊണ്ട് മുടിഞ്ഞു തുക്കി...
എന്നും എന്റെ അവസരം വരുന്നതിനുമുമ്പ് വിളക്കണയുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ തിരശ്ശീല വീഴുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ സമയം കഴിയുന്നു. എന്നും എന്റെ ഊഴം വൈകി മാത്രം എത്തുന്നു.
ജലധാരകളിൽനിന്നുതിരുന്ന വെള്ളയുള്ള മുത്തുകളെ നോക്കി ഹരി വെറുതെയിരുന്നു.
രമ അകലെ ആകാശച്ചെരുവിൽ ദൃഷ്ടികൾ നട്ട് എന്തോ അന്വേഷിച്ചു. താരാപഥത്തിലെവിടേയോ തിളങ്ങുന്ന ആ ഇരട്ടകളെവിടെയാണ്? (തുടരും)

ഉണ്ണിക്കുപ്പ്ണൻ തിരുവാഴിയോട് പണം 27

കാക്കിരുവശത്തും ഷേഡുകൾ പിടിപ്പിച്ച വഴിവിളക്കുകൾ.
കാംപസ്സിലെ ഭാര്യമാർ കൊല്ലത്തോളം നടത്താറുള്ള ഭർത്തുഭിന്ന ആലോചിക്കാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തതു് ഈ സ്ഥലമാണ്. തികച്ചും അനുപചാരികമായ അന്തരീക്ഷം. വഴിവിളക്കുകളുടെ അരണ്ട വെളിച്ചം. പുൽത്തകിടിയിൽ വിരിച്ച ഡറികളിലിരുന്നു ഡിന്നർ. കർട്ടനും സ്റ്റേജുമില്ലാതെ കുട്ടികൾ നടത്തുന്ന ഫാൻസിഡ്രസ്സ്. നൃത്തനൃത്തങ്ങൾ. ഭർത്താക്കന്മാർക്കും ഭാര്യമാർക്കും വേറെയും കൂട്ടായും കലാപരിപാടികൾ. മൽസരങ്ങൾ. ലക്കി ഡിപ്. അങ്ങനെ...
ഭർത്താക്കന്മാരും ഭാര്യമാരുമല്ലാത്തവർ മാനന്യാതിമികളായെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഹരി, വെങ്കട്ട്, രമ, ലില്ലി, അനി... ജലധാരകൾക്കരികെ വിരിച്ച ഡറിയിൽ ഒറ്റയ്ക്കിരുന്നു ഹരി എല്ലാം വിക്ഷിച്ചു. ജി.എം-ന്റെ ശ്രീമതി, എല്ലാം ചിട്ടയിൽ സംവിധാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കാംപസ്സിലെ ഫസ്റ്റ് ലേവിയെന്ന ബഹുമതി അവർക്കൊന്നല്ലോ. കുറച്ചും

വർണ്ണദീപങ്ങൾ കണ്ണിറക്കുന്ന ശ്രീപ്പറ്റി നന്നികെ അനിയം ലില്ലിയും. അവർ ചേർന്നിരുന്നു വാത്തോരാതെ സംസാരിക്കുന്നത്. കുടകടെ ചിരിക്കുന്നത്. ഹരി ശ്രദ്ധിച്ചു.
ശരീരവടിവുകളുടെ അഴകുതയും പ്രകടമാക്കുന്ന ഫെംവൈനിലും, താഴ്ത്തിവെട്ടിയ കഴുത്തിന്റെ അരികിലും ശ്രീലകളുള്ള, തുവെള്ളനിറത്തിലുള്ള മാക്സി, അനിയുടെ ചുമലുകളുടെ നഗ്നഭംഗിയത്രയും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. ബോബ് ചെയ്ത മുടിയിൽ ഇളംകാറ്റുകളുമ്പോൾ നെററിയിലേക്കുതിരുന്ന മുടിയിഴകൾ ഇടയ്ക്കിടെ ഒതുക്കുന്ന വിരൽത്തലപ്പുകളിൽ നീട്ടിവളർത്തിയ നഖങ്ങളുടെ തിളക്കം...
ഇറുകിക്കിടന്ന സാൽവാറും, കഴുത്തിലും വശങ്ങളിലും ചിത്രപ്പണികളുള്ള പാർട്ട്ഗ്രീൻ നിറമുള്ള തുറികമ്മീസും അരമറയുന്ന ഉലർന്ന മുടി അലക്ഷ്യമായി കെട്ടിയ, തീനാളത്തിന്റെ നിറമുള്ള റൂപട്ടയും, അണിഞ്ഞ ലില്ലി.
മധുരപ്പതിനേഴിൽ പകച്ചുനിലക്കുന്ന അവരുടെ കണ്ണുകളിൽ സ്വപ്നങ്ങൾ

ചിത്തിരതിരുനാൾ

തിരുവനന്തപുരത്തിന്റെ ഏഴു തലമുറകളുടെ പ്രതിമാശില്പം. വി. ജെ. ടി. ഹാളിന്റേതാണ്. വി. എം. ജി. ജെ. ടി. നീലാക്ഷി. രണ്ടിനും ജീവൻ നല്കിയത് നമ്മുടെ കാനായി കണ്ണിരാമൻ.

ആദ്യമേ പറഞ്ഞുവെച്ചത്. ഈ യഥാർത്ഥ സ്മൃതികളുടെ ചുമതല അമൃതരചനകളിലൂടെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയാണ്. കാരണം, കണ്ണിരാമൻ യഥാർത്ഥം ചെറുപ്പം എഴുതുന്നതിനും എന്ന് പലർക്കും സംശയം. യേശുമാണ്. ലക്ഷണങ്ങൾക്കൊക്കെയും കളിപ്പറമ്പ് പട്ടണം നേതാജിയും മുക്കുമാലപ്പള്ളിയിന്റെയും ഫെർട്ടിലിറ്റിയുടെയും പിൻതുടർച്ചക്കാരായിപ്പോയാലോ? മലമ്പുഴയിലെ കന്യകാ വിനയപോലോ? കണ്ണിരാമന്റെ കരവിരുത്ത് അറിയാത്തവർക്ക് നേരെ ശ്വാസം വീണത് പട്ടണത്തിന്റെ ആദ്യമോഡലിന്റെ ചിത്രം പത്രങ്ങളിൽ വന്നു കണ്ടപ്പോഴാണ്.

— കാനായി ഇങ്ങനെ അധഃപതിക്കുകയായിരുന്നു. പണത്തിനുവേണ്ടി വ്യക്തികളുടെ യഥാർത്ഥ പ്രതിമകൾ നിർമ്മിച്ച് കാനായി ഇവിടത്തെ സർഗ്ഗകലാകാരന്മാരെ അവഹേളിച്ചിരിക്കുന്നു. കാനായിയുടെ അടുത്ത സുഹൃത്തുക്കളുടെയും കലാകാരന്മാരുടെയും വിമർശനം.

കാനായി എന്തിന് ഇതിന് ഒരുങ്ങി? സർഗ്ഗവേദനയുടെ തീനാമ്പുകൾ തുള

ന്ന അമൃതരചനകൾ മാത്രമല്ല, ജീവനും വ്യക്തിത്വവും തുടങ്ങുന്ന യഥാർത്ഥ പൂർണ്ണമായ പ്രതിമകളും തന്നെ സാധിക്കുമെന്ന് ജനങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്താനോ? പ്രശസ്തിയുടെ ഉന്നതങ്ങളിൽ നിന്നകലത്തും പല പ്രതിമാകമ്മിറിക്കാരുടെ കണ്ണിരാമനെ വിശ്വസിച്ച പ്രതിമാനിർമ്മാണം എലപ്പിക്കാൻ യെന്ന പശ്ചാത്തലം കാർക്കണം. പതിനാലുവർഷത്തെ കാത്തിരിപ്പിനുശേഷമാണ് കണ്ണിരാമന്റെ കൈകളിൽ പട്ടവും നേതാജിയും വരുന്നത്.

തിരുവനന്തപുരത്തെ പ്രതിമകളുടെ കഥ നമുക്കറിയാവുന്നതല്ല. മിക്കവാറും പ്രതിമകൾ മദ്രാസിൽനിന്നുള്ള ഈ കമ്മിറ്റികളാണിവിടെ. ഇറാലിയൻ ശില്പി നിർമ്മിച്ച മാധവരായരുടെയും ചൗധുരി പണിതീർത്ത ചിത്തിരതിരുനാൾ പാർക്കിലെ രാജാവിന്റെ പ്രതിമയും മനോഹരങ്ങളാണ്. ബാക്കി മിക്കവാറും തമിഴ്നാട് മായയിൽ വാൻവീണവ. കമാരനാശാൻ തമ്മിൽ ദേവമെന്ന് പറയാം. പല്ലിക്ക് ലൈബ്രറിയുടെ മുന്നിലെ ഉള്ളൂർ പ്രതിമ പരമ ദയനീയമായാണ് നമ്മെ നോക്കുന്നത്. ഡിറോയിൽസ് തീരെയില്ലാത്ത, മഹാകവിയുടെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ നിഴലാട്ടമില്ലാത്ത വിളി നിർമ്മിച്ച വായു മുഖം. കാസ്റ്റിംഗിലെ കൃത്രിമം മുഖാവണം. അക്കാലത്തിൽ പ്രതിമയുടെ ഒരു കണ്ണ് നഷ്ടപ്പെട്ടു. അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു വിളക്കിച്ചേർത്ത പുതിയ കണ്ണ്. തമിഴ്നാട്ടിലെ പ്രതിമകൾക്കു പുറമുള്ള അലുമിനിയം ചായംകൂടിയാണു് പേരും 'ഡേം' യി. അയ്യങ്കാളിയു

പട്ടം (കാനായി)

കലാകരമുദി 40

പ്രതിമയ്ക്ക് കൈകളുടെ അനുപാതം പോലും തെറ്റാണ്.

അശാന്റെ, ഉള്ളൂരിന്റെ, അയ്യങ്കാളിയുടെ ചെറുത്തുനിൽപ്പിൽ വളഞ്ഞാളിന്റെ, ഗുരുവായൂർ കേശവന്റെ എല്ലാം പ്രതിമകൾ നിർമ്മിക്കാനുള്ള അവസരങ്ങൾ വന്നപ്പോഴെല്ലാം കണ്ണിരാമന്റെ പേരു നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്ന സത്യം പലർക്കുമറിയില്ല. അവസാന നിമിഷത്തിൽ ഗുരുവായൂർ കേശവനോട്. ഇടത്തുമാറി. കണ്ണിരാമനെ ഏല്പിക്കാൻ ഒരു കമ്മിറിക്കാക്കും ഡയറക്ടറായില്ല എന്നതാണ് സത്യം. കാരണം മുമ്പു പറഞ്ഞതുതന്നെ. ഏതായാലും ആദ്യമായി ഐ. എൻ. എ. കാർ മുനോട്ടവന്നു. നേതാജിയുടെ പ്രതിമ. പട്ടം താണു പിള്ള ട്രസ്റ്റും കണ്ണിരാമനിൽ വിശ്വാസം കണ്ടെത്തി. അതുകൊണ്ട് തിരുവനന്തപുരത്തിന് അഭിമാനിക്കാവുന്ന രണ്ടു പ്രതിമകൾ കിട്ടി.

പോർട്ടുഗീസ് ശില്പരചനയിൽ കണ്ണിരാമനെ വെല്ലാൻ ആരുമില്ലെന്ന് ഈ പ്രതിമകൾ വിളിച്ചോതുന്നു.

നേതാജി (കാനായി)

കലാകരമുദി 41

മോഡലും മോഡലും നിർമ്മിക്കുമ്പോൾ മാത്രമല്ല, കാസ്റ്റിംഗിന്റെ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വവും ശ്രമകരവുമായ മേൽനോട്ടം കണ്ണിരാമന് നിർബന്ധമാണ്. നേതാജിയുടെയും പട്ടണത്തിന്റെയും അനവധി ചിത്രങ്ങൾ മാത്രമല്ല, അവരുടെ ജീവചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളും വിശദമായി പഠിച്ചശേഷമാണ് കണ്ണിരാമൻ ആരംഭിക്കുന്നത്. നേതാജിയുടെ കളിമണ്ണിലുള്ള മാതൃക നിർമ്മിക്കാൻ മുൻമാസമെടുത്തു. അത് കമ്മിററി അംഗീകരിച്ചശേഷമാണ് പ്ലാസ്റ്റർ ഓഫ് പാരീസ് മോഡലും മെഴുകിൽ രൂപവും എടുത്തത്. അറകുറുത്തു തീർത്തും മിനുക്കുപണികൾ നടത്തിയും മാസങ്ങൾ പോയി. വെങ്കലത്തിൽ ശില്പം വാർന്നുവീണപ്പോഴും ഒന്നര വർഷം.

കമ്മിററിക്കാർ മുന്നിൽ കണ്ടു കൊണ്ടുവന്ന പട്ടണത്തിന്റെയും നേതാജിയുടെയും വ്യക്തിത്വം ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിനേക്കാളേറെ രൂപത്തോടു് സത്യസന്ധത പുലർത്തുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. കണ്ണമ്പള്ളിയും ക്യാപ്റ്റൻ ലക്ഷ്മിയും അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ കാനായിയുടെ നേതാജി ഇന്ത്യയിലെ നേതാജി പ്രതിമകളിൽ വെച്ചുറപ്പും നല്ലതാണ്. വിളംബരമുൾത്തിലുള്ള നേതാജിയുടെ ഭാവം ഗംഭീരമായിട്ടുണ്ട്. ലോകത്തിൽ കണ്ണിരാമൻ കൈവരിച്ച ടെക്സ്ചർ ഇഫക്റ്റ് എടുത്തുപറയണം. കാക്കിയപ്പിന്റെ പരുപരുപ്പും ശരീരഭാഗങ്ങളുടെ ദൃഢതയും മിനുപ്പും കൈ.

റിയലിസ്റ്റിക്ക് ശൈലിയിലൂടെ പൂർണ്ണമായ പ്രതിമകൾ നിർമ്മിക്കുന്ന സർഗ്ഗകലാകാരൻ, തന്റെതായി എന്തെങ്കിലും സംഭാവന നൽകുന്നുണ്ടോ?

രൂപാവിഷ്കരണം. സത്യസന്ധമായി നിർവ്വഹിക്കുന്നു എന്നതിൽക്കൂടി ഒന്നാണിവിടെ. കമ്മിററിക്കാരുടെ ഇംഗിതമനുസരിച്ചും കാണുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടപ്പെടാനും വേണ്ടിയുള്ള അത്തരം സൂഷ്ടികളിൽ തന്റെതായി ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ലെന്നതാണ് സത്യം. ലോകപ്രസിദ്ധ ശില്പിയായ റോസിനെക്കുറിച്ച് ഒരു കഥയുണ്ട്. ഏതോ കമ്മിററിക്കാർക്കു വേണ്ടി റോസിന് ഒരു പ്രതിമ ചെയ്യാനോ അതിൽ ഇങ്ങിരി 'റോസിന്' കലർത്തുവാനായി കമ്മിററിക്കാർ പ്രതിമ സ്വീകരിച്ചില്ല. അതിന് മൃഗീയതയിലാണ്.

— കാനായി പറഞ്ഞു.

നമ്മുടെ കലാകാരന്മാർ ഒരു കാര്യമോർക്കണം. സമൂഹത്തിന്റെ ഭാഗമായി കലാകാരൻ ജീവിക്കുന്ന കാലത്തോളം എല്ലാ ശൈലികൾക്കും പ്രസക്തിയുണ്ട്. ഒരു ശൈലിയോടും അധീശ്വര്യം പാടില്ല. ഭാവന മാത്രം പോരാ, ഏതു മീഡിയവും കൈകാര്യം ചെയ്യാനുള്ള ക്രാഫ്റ്റ് കൂടി വശമാക്കണം.

പഠിക്കുന്ന കാലത്തു് റോയ് ചൗധരിയുടെ ശില്പങ്ങളായിരുന്നു കാനായിക്ക് പ്രചോദനം. ഗുരുവായൂർ. ആവശ്യം. കെ. സി. എസ്. പണിക്കരുമായിരുന്ന

ദിവാൻ മാധവരായർ (ഒരു ഇറാലിയൻ ശില്പി തീർത്തത്)

ന്നു. ലണ്ടനിൽ ശാസ്ത്രീയമായി പ്രതിമാശില്പരചന പഠിച്ച കാനായി, പട്ടണത്തിലൂടെ നേതാജിയിലൂടെ, യഥാർത്ഥ പൂർണ്ണമായ പ്രതിമകളും തന്നെ നിർമ്മിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് വിളിച്ചു പറയുകയാണ്.

രണ്ടു് വാക്കുകളി പറഞ്ഞു് ഇതവസാനിപ്പിക്കട്ടെ.

ആരും രൂപം സ്ഥാപിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ സംസ്കാരിക രംഗത്തു് ഒരു ഗുണവും ഉണ്ടാകുന്നില്ല, പകരം മഹാത്മാരുടെ പേരിൽ ശില്പം, ചിത്രം, നൃത്തം, സാഹിത്യം, സംഗീതം മുതലായ കലകൾക്കു് പ്രചോദനം നൽകുന്ന സംസ്കാരിക കേന്ദ്രങ്ങളെന്ന നിലയ്ക്കു് സ്മാരകങ്ങളായതല്ല. ആ കേന്ദ്രത്തിൽ സ്വന്തം കലച്ചെയാൻ അവസരം ലഭിക്കുന്നതാണ് ഒരു ശില്പിയെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടാകേണ്ട ഏറെ ആഗ്രാഹകരം.

ഞങ്ങൾ ഇരുപതു വർഷത്തിൽ ഏഴു പ്രാവശ്യം വീട്ടുമാറിയെങ്കിലും

ഞങ്ങളുടെ പാൽക്കാരൻ ഇപ്പോഴും പഴയതുതന്നെ.

അതെ, അമൽ മിൽക്ക് പൗഡർ ഒരു വിശ്വസ്ത സുഹൃത്താണ്. അമൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ വീട്ടിൽ എത്രസമയത്തും പാൽ തയ്യാർ! തൈര്, ചീര്, ഹൽവാ, കേയ്ക്ക്, മിൽക്ക്ഷേയ്ക്ക്, രസഗുളാ, ഗുലാബ് ജമുൻ എന്നു വേണ്ടാ, ഒരു കപ്പ് ചായയ്ക്ക് പോലും.

കുട്ടികളായാലും ശരി, മുതിർന്നവരായാലും ശരി ഭക്ഷണക്കാര്യത്തിൽ ചില നിർബന്ധങ്ങൾ എല്ലാവർക്കുമുണ്ട്. അവരുടെ ലസ്സി, തൈര്, പുഡിങ്ങ് എന്നിവ "ഒരു പാക്"ത്തിലുള്ളതായിരിക്കണം...എല്ലാ ദിവസവും. അമൽ മിൽക്ക് പൗഡർ ഉണ്ടെങ്കിൽ പിന്നെ പ്രശ്നമില്ല. കാരണം അതിന്റെ രുചിയും ഗുണവും എക്കാലവും ഒന്നുതന്നെ. വാസ്തവത്തിൽ കഴിഞ്ഞ ഇരുപതു വർഷമായി ഈ രുചിയും ഗുണത്തിനും തെല്ലിട മാറ്റമുണ്ടായിട്ടില്ല.

അമൽ മിൽക്ക് പൗഡർ അമലിന്റെ പാലുകൊണ്ട് വീടാകെ കല്യാണം

വിപണനം :
ഉജ്ജ്വലം കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് മിൽക്ക് മാർക്കറ്റിങ്ങ് ഫെഡറേഷൻ ലി., ആനന്ദ്

കലാകൗമുദി 42

RADEUS/AMP/9-83

1947 മധ്യശ്ലേഷ്മി 'മംഗളോദയ'ത്തിൽനിന്നും വന്ന പി. സി. കുട്ടിക്കുപ്പന്റെ ഒരു കത്തു:-
റഫ: നമ്പർ 484

തൃശൂർ,
11.12.'22

ശ്രീമൻ,
തമ്മിൽ പരിചയമില്ല, എങ്കിലും ലേഖനങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. മി. കുറുപ്പു താങ്കളെ പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഒരു കത്തെഴുതുകയുണ്ടായി. താങ്കൾ മംഗളോദയം മാസികയുടെ ഒരഴ്ചത്തുകാരനായിരിക്കുന്നത് ഞങ്ങൾക്ക് വളരെ സന്തോഷകരമായിരിക്കും. കത്തുകിട്ടിയാൽ ഒരു ലേഖനം അയച്ചുതരികിൽ നന്നായിരുന്നു.

മംഗളോദയം അതിന്റെ കഴിവനുസരിച്ചുള്ള പ്രതിഫലം തരുന്നതാണ്. ഒരു മറുപടി പ്രതിക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്-

പി. സി. കുട്ടിക്കുപ്പൻ,
(മാനേജിങ് എഡിറ്റർ)

മംഗളോദയവുമായുള്ള ബന്ധം അന്നത്തെ നിലയിൽ ഏർപ്പെട്ട കിട്ടിയ ഒരു കയറുമായിരുന്നുകൊണ്ടാണ് അന്യഥാ പ്രാധാന്യമില്ലാത്ത ഈ കത്തു ഇങ്ങനെ ഉദ്ധരിച്ചത്.

കുട്ടത്തിൽ പറയട്ടെ, ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടൊന്നുമല്ല കുറുപ്പു ഇങ്ങനെ എനിക്കുവേണ്ടി മംഗളോദയത്തിന് എഴുതിയത്. ഒരു പക്ഷേ മറ്റൊരു സംഗതിവശാലുണ്ടായ പ്രകോപനം എന്നിങ്ങനെയൊരു തരംഗം കുറുപ്പുഴയിൽ ഉണ്ടാക്കിയതാകാൻ മതി എന്ന് ഇപ്പോൾ ഊഹിക്കുന്നു.

അന്ന് മഹാകവി ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പിന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ, സാഹിത്യപരിഷത്തിന്റെ മുഖപത്രമായ 'പരിഷ്കൃതമാസിക' വളരെ ഭംഗിയായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ടാഗോർ തന്റെ പണവും സ്വാധീനവും പിൻബലമാക്കി ശാന്തിനികേതനും വളർത്തിയ തുലാലൈ 'ജി'യും പരിഷത്തിനെ പരിണമിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു എന്ന് പറയുന്നത് ഒട്ടും അതിശയോക്തിയായിരിക്കില്ല. കേരളത്തിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളമുള്ള എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങളിലും രാഷ്ട്രീയ വലയങ്ങളിലും ജിക്ക് സ്വാഗതമുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നാമത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ എട്ടപ്പം കഴമ്പുള്ള കവിത, പിന്നെ വശ്യമായ വാഗ്വിലാസം, തിളങ്ങുന്ന വ്യക്തിത്വം, പ്രകോപനമറിയാത്ത മധുരമായ പെരുമാറ്റം-ഇങ്ങനെ പലതുകൊണ്ട്. ജി, കാവ്യലോകത്തിലെന്ന പോലെ സാമൂഹ്യതലത്തിലും സ്വാധീനമുള്ള ഒരു പ്രതിഭാസമായിരുന്നു. ആ സ്വാധീനം നിരന്തരമായി തിരിച്ചുവിട്ടാണ് പരിഷത്തിനെ പ്രവർത്തനക്ഷമമായ ഒരു സ്ഥാപനമാക്കിത്തീർത്തതും ഭൈമാസികത്തെ അതിന്റെ ജീവൻ നിറഞ്ഞ നാവാക്കി മാറ്റിയതും.

ഈ പരിഷ ഭൈമാസികത്തിൽ ഒന്നരണ്ടുമാസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് എന്റെ ഒരു ലേഖനം വന്നിരുന്നു. അതിന്റെ പത്രാധിപസമിതി അംഗമായിരുന്ന എസ്.

കെ. സുരേന്ദ്രൻ ജീവിതവും തൊട്ടറും

13

ഗുപ്തൻ നായർ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടാണ് ഞാൻ അയച്ചത്. ആ ലേഖനത്തെ കുറുപ്പു ഒരു കത്തിൽ അഭിനന്ദനപൂർവ്വം സ്വർശിച്ചപ്പോൾ, ഞാൻ വന്നവാക്കിനെഴുതി പ്രതിഫലമോ തന്നില്ല, പത്രത്തിന്റെ വൗച്ചർ കോപ്പിപോലും അയച്ചുകിട്ടിയില്ലെന്ന എന്റെ ഈ സാൻദിക പ്രസ്താവമാകട്ടെ, കുറുപ്പുഴയെ വല്ലാതെ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചുവെന്നും പണവും മാസികയും ഉടനെ അയയ്ക്കേണ്ടതിന്റെ ഔചിത്യം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് അന്നത്തെ ജിക്ക് എഴുതിയെന്നും പിന്നെ വന്ന കത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലായി. ക്ഷാരം നിറഞ്ഞ ആ കത്തു എന്റെ കൈവശമുണ്ടെങ്കിലും ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല. ഏതായാലും താമസിയാതെ ജിയുടെ മധുരമായ ഒരു കത്തും പാരിതോഷികമായി അയച്ച പത്തുരൂപയും മാസികയും ഒക്കെ എനിക്ക് കിട്ടി. ഇത് ഭൈമാസികയുമായും അതിന്റെ മഹാനായ പത്രാധിപരായുമുള്ള ഒരു നല്ല ബന്ധത്തിന്റെ തുടക്കമായും വേിച്ചു. എന്നല്ല, ഒന്നരണ്ടു ലക്കങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പ്രതിക്ഷിച്ചതിൽകവിഞ്ഞ പ്രാധാന്യവും എനിക്കവിടെ കിട്ടി. ഇതാ ജി യുടെ ഒരു നിങ്ങളെ കത്തിൽനിന്നും പ്രസക്തമായ ഏതാനും വരികൾ:

എറണാകുളം 12-2-'23,

സുഹൃത്തേ,
സഭയും അയച്ച ലേഖനം. ചിങ്ങം-കന്നി ലക്കത്തിലെ പ്രഥമലേഖനമതാ

ണ്. വിശ്വസാഹിത്യം എന്ന Head-Line കൊടുത്തു" അതു ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ആ പങ്ക്തിയിലേക്ക് ഓരോ ലേഖനം ഓരോ ലക്കവും തരിക. പരിഷത്തിന്റെ ശക്തിക്കുടത്ത പരിതോഷികവും നിങ്ങളുടെ ലേഖനം അർഹിക്കുന്ന ആദരവും എന്ന് ഉണ്ടായിരിക്കും. ചിങ്ങം-കന്നി ലക്കം തുലാം ഒന്നാം വാരത്തിൽ തന്നെ പുറത്തുവരുന്നതാണ്. രണ്ടു ഫാറം അച്ചടിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അടുത്ത ലക്കത്തിലേക്കുള്ള ലേഖനം തയ്യാറാക്കാൻ അടുത്ത അവസരം ഉപയോഗിക്കണമെന്നുപേക്ഷിക്കുന്നു.

പറഞ്ഞതുതടങ്ങിയത് മംഗളോദയത്തിൽനിന്നുവന്ന കത്തിന്റെ കാര്യമാണല്ലോ. പരിഷത്തിൽനിന്ന് എന്റെ നേർക്കുണ്ടായി എന്നു തോന്നിയ അവഗണനയാവണം. മംഗളോദയവുമായി എന്നെ അടുപ്പിക്കുവാൻ കുറുപ്പുഴയെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ഞാൻ നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ മംഗളോദയവുമായുള്ള ബന്ധം ഒരു കയറ്റിറക്കത്തെയെന്നും എനിക്കു തോന്നി. അതിനു മുമ്പ് ഭൈമാസികത്തിൽ എനിക്ക് പ്രവേശനം കിട്ടിയത് നേരത്തന്നെ. ഭൈമാസികം തീർച്ചയായും സർവ്വാഭാവ്യം സാഹിത്യപുഷ്പകലവുമായ ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണമായിരുന്നു. എന്നാലും മംഗളോദയത്തിന്റെ പുരോഗമനവുമുണ്ടായിരുന്നു. വ്യക്തിത്വവും പ്രത്യേകമായിരുന്നു. മുണ്ടശ്ശേരിയുടെ ഊർജ്ജസ്വലമായ നേതൃത്വത്തിലും ചങ്ങമ്പുഴയുടെയും പിന്നെ പി. സി. കുട്ടിക്കുപ്പന്റെയും ഓജസ്കരമായ പരിപാലനത്തിലും ഒരു ഭരണസരണത്തോളം 'സാഹിത്യരേഖ' നടത്തിയിരുന്ന മംഗളോദയം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവർ, അത്തരം ഒരു മാസിക പിന്നെ ഇതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഉണ്ടായില്ല എന്ന് വേദനിക്കുന്നതുണ്ടാകും. ഭരണരത്തിൽ നോക്കിയാൽ പിന്നെ ഉണ്ടാവാൻ സാധ്യതയില്ല എന്ന് തോന്നിപ്പോകുന്നു. ഒരിക്കൽ മാത്രം പുക്കുന്ന ചെടിയുടെ പുപോലെയായിരുന്നു അന്നത്തെ മംഗളോദയം. ആവർത്തിക്കാൻ ഇടയില്ലാത്ത പല സാഹചര്യങ്ങളുടേയും മേളനഫലം. ഒന്നാമത് ആ കാലഘട്ടം-ഒരു യുഗപ്പകർച്ചയുടെ ഘട്ടം. പുരോഗമന സാഹിത്യം പാഴ്പ്പുകളുടെ കൗമാരപ്രായം താണ്ടി യൗവ്വനത്തിന്റെ ഫലസമൃദ്ധിയാർന്ന ഭരം. പു. സാഹിത്യംതന്നെ രാഷ്ട്രീയവും സാമൂഹികവുമായ പതുവീക്ഷണത്തിന്റെ കാരണവും കാര്യവുമായിരുന്നു. സാഹിത്യവേദി എന്നുതേതിനേക്കാളും വിശാലതരമായിരുന്നു. ഇന്ന് ചെറുപ്പക്കാർ രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ തകർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബാങ്കിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്ന താല്പര്യം അന്ന് സാഹിത്യത്തിലാണ് ചെലവഴിച്ചിരുന്നത്. പ്രധാന കൃതികൾ പ്രതിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും സ്വകാര്യമേളനങ്ങളിൽ ചർച്ചചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങനെ യുഗപ്പകർച്ചയോടൊപ്പം സഹൃദയലോകത്തിന്റെ സാഹിത്യബോധവും പതഞ്ഞുപൊങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പതഞ്ഞുപൊ

കലാകൗമുദി 43

ങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഈ സാഹിത്യബോധത്തിന് ചുറ്റും പരമാവധി നല്ല കയ്യൊഴി മംഗളോദയം ചെയ്തു. സാഹിത്യത്തിലും സാഹിത്യ നിരൂപണത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്ന പത്രം, എഴുത്തുകാരും, വായനക്കാരും—ഇവയാണ് മംഗളോദയത്തെ മംഗളോദയമാക്കിയ പ്രത്യേക ഘടകങ്ങൾ.

ഇന്ന് ആ അന്തരീക്ഷവുമില്ല, ഏകതാനമായ സാഹിത്യബോധവുമില്ല, അത്തരം ഒരു മാസികയുമില്ല.

മംഗളോദയത്തിന്റെ രൂപത്തിനുമുമ്പായിരുന്നു അതിന്റെയൊരു പ്രത്യേകത. പ്രധാനമായും, ആദ്യമായും കൊടുത്തിരുന്നത് പുസ്തകനിരൂപണമാണ്. ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമായ നാലോ അഞ്ചോ കൃതികളുടെ സവിസ്തര നിരൂപണങ്ങൾ. കേസരി ബാലകൃഷ്ണപിള്ള, മുണ്ടശ്ശേരി, കട്ടിക്കുറുപ്പുമാരാൽ, കററപ്പുഴ, എൻ. വി. കൃഷ്ണവാരീയർ, എസ്. ഗുപ്തൻ

നായർ, സി. ജെ. തോമസ് ഇങ്ങനെ എട്ടോ പത്തോ സ്ഥിര നിരൂപകരുണ്ട് മംഗളോദയത്തിന്. ഈ കേസരിവലയത്തിലേക്കാണ് ഞാനും കടത്തിവിട്ടുപെട്ടത്. ഇന്നത്തെ പ്രധാന കവികളുടേയും കഥാകാരന്മാരുടേയും രൂപീകരണ ഘട്ടമായിരുന്നു അത്. അവരുടെ പുതുതായിരുന്ന ഓരോ കൃതിയും ഓരോ സംഭവങ്ങളായിരുന്നു. അവയിലേക്ക് ആഴത്തിലിറങ്ങി ഉത്സാഹത്തോടെ വിശകലനം ചെയ്യുന്ന നിരൂപണങ്ങളായിരുന്ന മംഗളോദയവും പ്രതിമാസ സംഭവങ്ങളായിരുന്നു.

ഒരു പുസ്തക നിരൂപണത്തിന് അന്ന് അഞ്ചു രൂപയാണ് പ്രതിഫലം. സുകലർക്കും ഒരേനിലക്ക്. അന്നത്തെ അഞ്ചു രൂപ, വിശേഷിച്ചു ലാഭമില്ലാത്ത മംഗളോദയത്തിന്റെ അഞ്ചു രൂപ, കറവാണെന്ന് അന്നാർക്കും തോന്നിയില്ല. മംഗളോദയത്തിലും ലൈമാസികത്തിലും മറ്റും എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ കാലത്ത് മാതൃഭൂമി വാരികയിൽ നിന്നും എനിക്ക് ഒരു ക്ഷണം കിട്ടി. പി.കെ. രാമൻ എന്നൊരാളാണ് വാരികയ്ക്കുവേണ്ടി എഴുതിയത്. എഴുത്തു

വന്നപ്പോൾ എനിക്ക് ഒരു സംശയം, മാതൃഭൂമിയിൽ എഴുതാമോ എന്ന്. കാരണം ഓർക്കുമ്പോൾ ഇന്ന് ചിരിക്കണോ കരയണോ എന്നറിയുന്നില്ല. മാതൃഭൂമി അന്ന് ഒരു 'വലതുപക്ഷ' പത്രമല്ലേ? ഞാൻ അന്ന് 'ഇടതുപക്ഷ' കാരനായിരുന്നു. അതിന്റെ മനസ്സാക്ഷിക്കത്ത്! അന്ന് എം. എ. വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന കെ. എസ്. നാരായണ പിള്ള വളരെ അടുത്തുള്ള ചങ്ങാതിയായിരുന്നു. കെ. എസ്. പറഞ്ഞു, സുരേന്ദ്രൻ മാതൃഭൂമിക്കു എഴുതണം, എഴുതുന്നത് എന്ന് ഞാൻ പറയില്ല എന്ന്. അവർ പറയുന്നതല്ലല്ലോ നമുക്കു തോന്നുന്നതല്ല എഴുതുന്നത്?...പിന്നെ എസ്. ഗുപ്തൻനായർ പറഞ്ഞു, കൂടുതൽ ചെലവുകൾ കറച്ചു പത്രങ്ങളോട് ബന്ധം പുലർത്തുകയും ചെയ്യുന്ന സുരേന്ദ്രൻ നല്ലതാണ് മാതൃഭൂമിയുമായുള്ള ബന്ധം എന്ന്.

അങ്ങനെ ഞാൻ മാതൃഭൂമിക്കു എഴുതി. 'മനുഷ്യൻ-എത്ര മനോഹരമായ പദം!' എന്ന ആദ്യലേഖനം തന്നെ കറച്ചെക്കെ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു തോന്നി. പതിനഞ്ചു രൂപയും അയച്ചുതന്നു അവർ പ്രതി

ഫലമായി. ഈ മനോഹരമായ പദപ്രയോഗം ഓരോരുത്തർ സൗകര്യപോലെ വലിച്ചിഴച്ചു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. സമാഹാരത്തിൽ ചേർത്തപ്പോൾ 'ജനതയിൽ വിശ്വസിക്കുക' എന്ന പേരാണ് ലേഖനത്തിനുകൊടുത്തത്.

ഞാൻ കൂടുതൽ എഴുതുന്നതിനേക്കാൾ ഗുപ്തൻനായർ സുചിപ്പിച്ചല്ലോ ശരിയായിട്ട്. എന്റെ 'ഔട്ട് പ്ലസ്' ശാശ്വതമായ കവിതയെഴുതുന്നതിലേക്ക്. ഇങ്ങനെ ഏറെ എഴുതപ്പെടുന്നത് എഴുത്തത്തിൽ എഴുതാൻ കഴിയുന്നതുകൊണ്ടാണ്. എന്നൊരു നിഗമനത്തിന് ഇവിടെ പ്രസക്തിയുണ്ട്. എങ്കിൽ അത് ഒട്ടും ശരിയല്ലെന്ന് ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സത്യം പറഞ്ഞാൽ എഴുത്തുവരുന്നത്—എഴുതാനുള്ള സാമഗ്രികൾ വരുന്നത്—എഴുത്തിലാണ്. സ്വാഭാവികമായാണ്, അനിവാര്യമായാണ് തന്നെ എന്ന് പറയണം. അനിവാര്യമായാണ് പറഞ്ഞത്—എഴുത്താണ് എന്റെ ജീവിതം, ആനന്ദമാർഗ്ഗം എന്നതുകൊണ്ടാണ്. പ്രകൃതിയിൽ നിന്നു കിട്ടുന്ന ശക്തിയുടെ വിനിയോഗമാണല്ലോ ജീവിതം. ജീവന്റെ ആഴത്തിലുള്ള ഉറവകൾക്ക് മോചനം ലഭിക്കുമ്പോഴാണ് ആനന്ദം. അതേ വെല്ലുവിളി...കാമിനികാമകന്മാർ മേളിക്കുമ്പോൾ, കണ്ണിനെ ചുംബിക്കുമ്പോൾ, പ്രാർത്ഥനയിൽ ലയിക്കുമ്പോൾ, പാടത്തും പണിശാലയിലും സുഷ്ഠിക്കുമ്പോൾ—ഒക്കെ ആനന്ദത്തിന്റെ ഓരോ വേഷത്തിലുള്ള അനുഭവങ്ങളാണ് ലഭിക്കുന്നത്...

ശേഷം ചിരിച്ചുപറഞ്ഞു: 'സുരേന്ദ്രൻ, ഐ എൻ വി യു!!'

പ്രൊഫ: പണിക്കർ പറഞ്ഞതിൽ പകുതി കളിയാക്കലാണെങ്കിലും പകുതി കാര്യവും കാണാം. കാരണം അദ്ദേഹത്തിന് ഇങ്ങനെ ഒന്നിരിക്കാൻ കഴിയില്ലല്ലോ. സമുദായം കേസരയിട്ട് ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥാനത്തു ഇരുത്തിയിരിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് ആ സ്ഥാനം പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതായ മാന്യതയുടെ ചിട്ടകൾ പാലിച്ചു പററു. മരുവാടിക്കു കളത്തിനുള്ള പ്രാധാന്യമുണ്ട് ഇത്തരം സ്ഥാനങ്ങളുടെ മാന്യത പരിവേഷത്തിന്. അതുപോലെ ഡോക്ടർ, ന്യായാധിപൻ, നേതാവ്, വക്കീൽ, കച്ചവടക്കാരൻ—ഇങ്ങനെ സമൂഹവുമായി നേരിട്ടു ബന്ധപ്പെടുകയും സമൂഹത്തിന്റെ സൽഭാവത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാവർക്കും അവരുടേതായ പെരുമാറ്റച്ചട്ടങ്ങൾ ഭീക്ഷിക്കണം, പൊതുവെ പെരുമാറ്റം, മേലുകിടം അണിയണം.

എന്നാൽ എഴുത്തുകാരൻ ഇതിന് ഒരു വ്യത്യസ്തതയാണ്—ഒരു പക്ഷേ, എഴുത്തുകാരൻ മാത്രമാണ് ഇതിന് ഒരു വ്യത്യസ്തത. അവന്റെ തൊഴിലിന് അവൻ ആരുടേയും മുഖിൽ നല്ലപിള്ള ചമയേണ്ട; ആരുടേയും സർട്ടിഫിക്കറ്റു വേണ്ട. അവൻ അവന്റെ ഇടപാടുകാരനായി നേരിട്ട് ബന്ധപ്പെടുന്നതല്ല. അവൻ എങ്ങനെ ജീവിക്കാൻ അയാൾക്ക് വഴക്കമില്ല—അവൻ എഴുതുന്ന കൃതികൾക്കു ജീവനുള്ളതായിരിക്കണമെന്ന് മാത്രമേയുള്ളൂ. ഇല്ലെങ്കിൽ അവൻ അറിയാതെ തന്നെ അവൻ പിൻതള്ളപ്പെട്ടുപോകുമെന്നു മാത്രം.

വരുന്നതെങ്കിലും എഴുത്തു എന്ന് കർമ്മം എളുപ്പമുള്ളതല്ലെന്നാണ് മുകളിൽ പറഞ്ഞത്. അതെ, എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത് ക്ലേശകരമായ ഒരു പ്രവർത്തനമാണ്. എന്നാൽ പിന്നെ എന്തിനായിരിക്കണം പോകുന്നത് എന്ന് ചിന്തിച്ചാൽ, എന്തിനി വലിയ വയറും ചുമന്നു വേണമെന്ന് പററു ഉറക്കമോഴിഞ്ഞു കണ്ണിനെ വളർത്തണം എന്ന് ഒരു തള്ളയോട് ചോദിക്കുമ്പോൾ കിട്ടുന്ന ഉത്തരം. തന്നെ പറയാം—ഈ ക്ലേശം തന്നെയാണ് എന്റെ സുഖമെന്ന്. എഴുത്തുകാരനേയും മാതാവിനേയും താരതമ്യപ്പെടുത്തി ഞാൻതന്നെ മുമ്പ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഒരു പുതിയ ഉപമ മനസ്സിൽ വരുന്നതു കൂടി ഇവിടെ കൊടുക്കാം. അതായത് ഒരു ബാധ കിട്ടിയാലത്തെപ്പോലെയാണ് എഴുത്തുകാരന്റെ അവസ്ഥയെന്ന്. ഞാൻ പറയുന്ന ആ കാലഘട്ടത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ഉപമ വിശേഷിച്ചും ശരിയാണ്. അന്ന് ലേഖനമാണല്ലോ എഴുതുക. രോഗശയ്യ മനസ്സിൽ കേറിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഊണിലും ഉറക്കത്തിലും അതുതന്നെയായിരിക്കും. ആപ്പിസിൽ പണിയെടുക്കുമ്പോഴും വീട്ടിൽ ജോലി ചെയ്യുമ്പോഴും ആളുകളോട് വർത്തമാനം പറയുമ്പോഴും നടക്കുമ്പോഴും എന്തുവേണ്ടാ ഓരോ നിമിഷവും മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. കറെ പിന്നിട്ട് മനസ്സിൽ വേണ്ടത്ര തെളക്കമായിരിക്കുമ്പോൾ, പിന്നെ പററിയ ഒരു തുടക്കത്തിനുവേണ്ടിയായിരിക്കും തിരയൽ. തുടങ്ങിയാൽ ഒരു വാചകം അടുത്ത വാചകവും, രോഗശയ്യ അടുത്ത ആശയവും ഒരു ഖണ്ഡിക അടുത്ത ഖണ്ഡികയും സുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ട് ഒഴുകണമെന്നാണ് ആഗ്രഹം. അപ്പോൾ അതിനു പററിയ കേന്ദ്രത്തിൽനിന്നുവേണം തുടങ്ങാൻ. തുടങ്ങിയാൽപ്പിന്നെ വീട്ടിൽവെച്ചും ആപ്പിസിൽവെച്ചും ഒക്കെയായി അത് എഴുതിത്തീർക്കും. ആദ്യത്തെ രചനയിൽ തുടർന്ന് വളരെ തിരുത്തലുകൾ ഉണ്ടാകും. ആശയസംഹൃത, അപരൂരിയല്ലായ്മ, അനൂർത്ത ഇവയൊക്കെ വർദ്ധിപ്പിക്കാനാണ് ശ്രമം. വീണ്ടും പകർത്തും. വീണ്ടും മിനുക്കും. എല്ലാം തീർന്ന് പത്രത്തിനയച്ചുകഴിയുമ്പോൾ ബാധ ഒഴിഞ്ഞ ഒരു സ്വതന്ത്രതയും ഹൃദയലാലവുമുമാണ്.

ഇവിടെയാണ് എഴുത്തുകാരന്റെ കടപ്പാട്. അവന്റെ കരിയ്ക്ക് ജീവനുള്ള പുസ്തകമെഴുതണമെങ്കിൽ അവൻ സാമൂഹ്യജീവിതത്തെല്ലാം, ശാരീരിക ജീവിതത്തെല്ലാം, ഈ പൊതികളുടെ ഉള്ളടക്കമായ ആന്തരിക ജീവിതത്തെത്തന്നെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കണം. അവനിലുള്ള ശിശുവിനെ, പ്രാകൃതികത്വത്തെ, നിഷ്കളങ്കതയെ, ആസക്തിയെ, അനാസക്തിയെ, സ്വതന്ത്രതയെ...ഒറ്റവാക്കിൽ പറഞ്ഞാൽ അവന്റെ മന:സാക്ഷിയെ. ശുദ്ധമായ മന:സാക്ഷിയാണ് പ്രതികരണത്തിനുള്ള കഴിവ് നിലനിൽക്കുന്നത്. സംഘർഷാത്മകത വളർത്തുന്നത്, ജീവസ്സിനെ കവിഞ്ഞൊഴുക്കുന്നത്.

ഞാൻ പറഞ്ഞുവരുന്നത് എഴുത്തുകാരന് അന്തർമുഖ ജീവിതമാണ് ബഹിർമുഖ ജീവിതത്തേക്കാളും പ്രധാനമെന്നാണ്. ഇങ്ങനെ ബഹിർമുഖ ജീവിതം കറവാത്തുകൊണ്ട് അവിടേക്ക് ചോർന്നുപോകാതെ ജീവശക്തികൂടി ആവിഷ്കരിക്കണ മാർഗ്ഗം തേടി പുറത്തേക്കു തള്ളിവരുന്നു. ഈ ജീവശക്തിയെ ആവിഷ്കരിക്കാൻ എനിക്ക് കൈവന്നിട്ടുള്ള ഉപാധിയാണ് എഴുത്തു. അതുകൊണ്ടാണ് എഴുതാനുള്ള കാര്യങ്ങൾ അനിവാര്യമായി വരുന്നത് മുകളിൽ പറഞ്ഞത്.

ഇങ്ങനെ എഴുതാനുള്ള കരുക്കൾ സ്വാഭാവികമായും അനിവാര്യമായുമാണ്

ഇതൊക്കെ കറച്ച സമയത്തേക്കു വേണ്ടു—അഥവാ, കറച്ച സമയത്തേക്കു ഉള്ളൂ. കാരണം, ഒരു ബാധ ഒഴിയുമ്പോൾ മറ്റൊന്ന് ആവേശിക്കുന്നു. എപ്പോഴും പല പ്രമേയങ്ങൾ കറുപ്പുകളോടെ എന്റെ നോട്ടുബുക്കിൽ കാണാം. ഇവയൊക്കെ എന്റെ ചിന്താജീവിതത്തിൽനിന്നും പൊഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബീജങ്ങളാണെന്നു പറയാം. അങ്ങനെ എന്റെ ചിന്താജീവിതത്തിന്റെ പ്രതിഫലനവും പുനരാവിഷ്കാരവുമാണ് എന്റെ രചനാജീവിതം... (തുടരും)

പുരുഷന്മാർക്ക്
ലൈംഗികശക്തിയും യൗവനോത്ഥി വനത്തിനും പ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ച
വാജികല്പം
ഓരോ ഡോസ്. ഫലപ്രദം.
Druglicence: 95/25D/84
ആശുപത്രിപാലാശ്വ—
കെ. കണ്ണശ്ശൻ വൈദ്യൻ
Asst: Dr. P. K. സീവർചാൻ D.M., D.A.C.
ഔഷധവും വ്യക്തമായവിവരം
പാരസ്പത്യ ഫാർമസി
നഴ്സിംഗ് ഹോം
(Sevasadanam Medical Trust)
P. O. Perinad (691601) QUILTON
Phone : 2895

“വിവാഹത്തിനു മുൻപും പിൻപും”

നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന നാഡി തളർച്ച, ബലഹീനത, മുത്രാശയ രോഗങ്ങൾ എന്നിവ അനുഭവപ്പെട്ട് കടുബജീവിതത്തിൽ നിരാശയിൽ കഴിഞ്ഞവർ പല ചികിത്സകൾ ചെയ്തും ഗുണം കിട്ടാത്തവർ ഫലപ്രദമായ ചികിത്സയെന്ന് സുഖപ്പെടുത്തി ഗുണപ്രദമായ കടുബജീവിതം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. ഇന്നുതന്നെ ഡോ. ഐ. ജെ. റാണ (Govt. Regd.) അവർകളെ നേരിൽ സമീപിക്കുക.

റോയി മെഡിക്കൽ ഹാൾ
നോർത്ത് ഓവർബ്രിഡ്ജിനു സമീപം എറണാകുളം, കൊച്ചിൻ-18
N. B:—വിദേശത്തുള്ളവർക്ക് കത്തു മുഖാന്തിരം ചികിത്സിക്കുന്നതാണ്.

പുജാകർമ്മം മുഖേന അത്ഭുത ഫലം
ചാത്തൻബാധ ഒഴിയുവാൻ. ചാത്തൻസേവകം പ്രസിദ്ധമായ ഈ അമ്പലത്തിൽ
വിവാഹം, തൊഴിൽ, വ്യവഹാരം, വ്യവസായം, ശത്രുവിൽ ജയം

എന്നിങ്ങനെ അസാധ്യമെന്നു വിചാരിക്കുന്ന പല കാര്യസാധ്യതകൾക്കും അതുതഫലം. അനുഭവമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നേരിട്ടും അല്ലാതെയും അഭയം തേടുന്ന ഏതൊരു ക്ഷേത്രം അനുഗ്രഹാശിസ്സുകൾ അനുഭവമാണ്. ആരാധനയിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ആർക്കും ജാതിമതഭേദം കൂടാതെ സമീപിക്കാം. നേരിട്ടവരുന്നവർ തുളുർ വന്നശേഷം “കൊടുങ്ങല്ലൂർ-ഇരിഞ്ഞാലക്കുട” ബസ്സിൽ കയറി “കരുവന്നൂർ രാജാ കമ്പനി” മുൻവശം ഇറങ്ങിയ ശേഷം രണ്ടു കിലോ മീറ്റർ വന്നാൽ “എട്ടമുൻ” എത്താം. അവിടെ നിന്നും അര കിലോ മീറ്റർ വടക്കോട്ടുള്ള പഞ്ചായത്തു വഴിയിൽക്കൂടി വന്നാൽ അമ്പലവും മതിൽക്കെട്ടും കാണാം. അനേകം തലമുറകളിലൂടെ കർമ്മസിദ്ധി ലഭിച്ച ശ്രീ. കെ. വി. പത്മനാഭനാണ് ഇപ്പോഴത്തെ മായാധിപതി. നേരിട്ട വരുവാൻ സാധിക്കാത്തവർ സ്വാസ്ഥ്യ സഹിതം എഴുതിയാൽ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതാണ്.

മായാധിപതി കെ. വി. പത്മനാഭൻ
എസ്. സി. എസ്. മാം, എട്ടമുൻ, പി. ഒ. കരുവന്നൂർ-680711 (Via) തുളുർ.

സാഹിത്യവാദരഹിതം

“അവൻ” ആദ്യമായിരുന്നു. എങ്കിലും അദ്ദേഹം ആദ്യമായിട്ടല്ല. അവൻ ഇന്നെയും കിട്ടാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അന്യോന്യം ആശ്ചര്യപ്പെടുന്ന പുരുഷൻ. സൂര്യനായി അവൻ മാറി. ഈ ശരീരം രണ്ടായി അവൻ വിഭജിച്ചു. അതിൽനിന്നു ഭർത്താവു. ഭാര്യയും ഉണ്ടായി. അതുകൊണ്ടു യാജ്ഞവല്ക്യൻ പറഞ്ഞു ഈ ശരീരം രണ്ടായി പിരിഞ്ഞു തന്നെ പകുതിയാണ്; പിളർന്ന പയറിന്റെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളിൽ ഒന്ന് എന്ന പോലെ, അതിനാൽ ഈ ശരീരസമം ഭാര്യയാൽ നിറയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവൻ അവളോടുകൂടി ചേർന്നു. അതിൽനിന്നു മനുഷ്യത്വമായി. (ബ്രഹ്മസംഹിത 1-4-3. സ. വ. നൈവ രേഖ... എന്നു തുടങ്ങുന്ന ഭാഗം.)

സൃഷ്ടിയോടു ബന്ധപ്പെട്ട ശക്തിക്കു ദൈവികതയുണ്ടെന്നു ഋഷിമാർപോലും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു എന്നതിൽ ഈ ഭാഗം തെളിവുനൽകുന്നു. അതുകൊണ്ടു സെക്സ് എന്ന വാക്കുകേട്ടാൽ ചുവപ്പു കണ്ടു നാടൻ കാളയെപ്പോലെ ആത്മവിരണ്ടു ഓടുന്നതില്ല. “ഈ കൈയാണ് ശത്രുക്കളെ കൊന്നതു്. ബ്രഹ്മണർക്കു ആയിരക്കണക്കിനു പശുക്കളെ നൽകിയതു്; വിരന്മാരെ നിഗ്രഹിച്ചതു്; സന്ദർശിക്കട്ടെ നിവീരസമഴിച്ചതു്. അവരുടെ ചിത്തമേകൾ ഞെരിച്ചതു്. നാഭീദേശവും തുടക്കും ഗുഹ്യഭാഗവും തലോടിയതു്. ഈ കൈതന്നെ. ഈ കൈയാണ് അവരുടെ ഉടുത്തുണിമാറി യതു്” എന്നു വിലപിച്ചു മഹാഭാരതത്തിലെ ഒരു നായിക. ഭർത്താവിന്റെ തകർന്ന കൈ കണ്ടാണു് അവളുടെ ഈ വിലാപം. ഋഷിമാർക്കു് ഇതൊക്കെ ആകാമകിൽ നമ്മുടെ സാഹിത്യകാരന്മാർക്കും സെക്സിന്റെ വർണ്ണനയാകാം. പക്ഷേ, അതു് വിലക്ഷണങ്ങളായ ഗാഢീരികബന്ധങ്ങളിലേക്കു് വരുത്തുന്നതു്. അതു സംഭവിച്ചാൽ വായനക്കാരനു് ക്ഷോഭമുണ്ടാകും. രക്തം കൂടതൽ പ്രവഹിക്കും തലച്ചോറിലേക്കു്. ആ ക്ഷോഭം മാനസികമായ ഇളക്കമുണ്ടാക്കും. ഒരു വ്യക്തിക്കും അസ്വസ്ഥതയുളവാക്കാൻ മറ്റൊരു വ്യക്തിക്കു് അധികാരമില്ല. പിന്നെ സെക്സിന്റെ തേജസ്സ് പ്രകാശിപ്പിക്കാം. ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസത്തിൽ ആ തേജസ്സേയുള്ളു. ഹെൻറിമില്ലറുടെ നോവലുകളിൽ വംശഗർവ്വം സെക്സാണുള്ളതു്. ഫ്രാൻസിസ് പ്രബുതമായ രേറ്റീലർപനയാണ് The Story of O. കാമകുന്ദനെ രസിപ്പിക്കാനായി ഒരു സ്ത്രീ എഴുതിയ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ എഴുതിയവരുടെ ലൈംഗികതയ്ക്കുള്ള ഫാൻസിയിലാണ് അധികം. തന്റെ വൈരസ്യം അസഹനീയമായ

പോലും അതിൽനിന്നു രക്ഷനേടാനായി ഈ ഗ്രന്ഥമെഴുതിയെന്നു് അവർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഞാൻ ഇന്നെന്നല്ല ഏതു തരത്തിലുള്ള ഗ്രന്ഥവും വായിക്കാറുണ്ടു്. വായിച്ചാൽ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ഒരു സ്തംഭമെങ്കിലും എവിടെയെങ്കിലും കാണാതിരിക്കില്ല. Story of O എന്ന നോവലിൽ അതുണ്ടു്. ബതായി എഴുതിയ Story of The Eye എന്ന അശ്ലീല നോവലിൽ അതു കൂടുതലായി കാണാം. ഈ സ്പന്ദം ഒട്ടുമില്ലാത്തതു് മനോരമ ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ വരുന്ന കഥകളിലാണു്. മനോരമ ആഴ്ചപ്പതിപ്പ് എന്നു് എടുത്തു പറഞ്ഞെങ്കിലും അതിനെ മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കിയല്ല ഞാനിങ്ങനെ എഴുതുന്നതു്. മ എന്ന അക്ഷരത്തിൽ തുടങ്ങുന്ന ഏതു വാരികയിലെ കഥയിലും ഈ ന്യൂനത ഭർശിക്കാം. 6-ാം ലക്കം മനോരമ ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ തങ്കച്ചൻ ആമ്പല്ലൂർ എഴുതിയ “മുതിയുടെ കാലൊച്ച കേട്ടു്” എന്ന കഥാമുഖം വായിച്ചു കണ്ടു് പോഴുന്നതു് ഇതു്. മനസ്സിന്റെ ഉപരിതലത്തിൽ നിന്നുപോലും അതു് അച്ചടിച്ചുവന്ന വാരികയുടെ പേരു് മൂലകത്തു നിലയുടെ കടലാസ്സിൽ വീണുവെന്നതു് ഉള്ളു്. ഒരു വൈവിധ്യമയമാണിതു്. പക്ഷേ വാക്കുകളുടെ ബഹുളത്തിൽ, ക്ലിഷ്ടയുടെ അതിപ്രസരത്തിൽ അതിന്റെ വൈകിളിസ്സുപോലും പോലും വ്യക്തമാകുന്നില്ല. നിശ്ചയതമായ, ഭാര്യയായ ഒരു രചന.

* * *

‘ചുവപ്പു കണ്ടു നാടൻ കാളയെപ്പോലെ’ എന്നു മുക്തിയിൽ എഴുതിയെങ്കിലും ചുവന്ന തൂണി കണ്ടാൽ കാള വിരണ്ടോടുകയില്ല. ഓടും എന്നതു് അന്ധവിശ്വാസമാണു്. ചുവന്ന തൂണി കാണിച്ചാൽ കാള ഇടിക്കാൻ വരുന്നതു പോലെ വെള്ളത്തൂണി കാണിച്ചാലും അതു് ഇടിക്കാൻ വരും. (Claudia de Lys എഴുതിയ The Giant Book of Superstitions എന്ന പുസ്തകത്തിൽ നിന്നാണു് ഈ അറിവ് എന്നിരിക്കട്ടെ.)

ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധിയാൽ...

ഖൊമ്മെയുടെ നാട്ടിൽ ആളുകളെ വെടിവെച്ചു കൊല്ലുന്നതിന്റെയും തൂക്കിക്കൊല്ലുന്നതിന്റെയും പടങ്ങൾ ‘റെറം’, ‘സൂസ’, ‘വീക്കു’ ഈ വാരികകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ടു്. കബന്ധങ്ങളുടെ ചിത്രങ്ങളും കാണാം. അവയൊക്കെ നോക്കേണ്ടതായി വരുമ്പോൾ ഞാൻ പുറത്തു് വേഗം മറിക്കാറാണുപതിവ്. എന്തോ അസ്വസ്ഥത. വധശിക്ഷ ശരിയാണെന്നു് ഫ്രഞ്ചുസുത്തുകാരൻ കമ്യൂവിന്റെ അച്ഛൻ കരുതിയിരുന്നു. ഒരുദിവ

സം. ഒരു കറാക്കാരന്റെ തലവെട്ടുന്ന രംഗം അദ്ദേഹം കണ്ടു. ഉടനെ ഫർട്ടിക്കു കയ്യുംചെയ്തു. സംസ്കാരത്തിന്റെയും പരിഷ്കാരത്തിന്റെയും മൂല്യങ്ങൾ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കേണ്ട വാരികകൾ വധത്തിന്റെയും മൃതദേഹങ്ങളുടെയും ചിത്രങ്ങൾ പരസ്യപ്പെടുത്തിക്കൂടാ. 12-ാം ലക്കം മ.ഗളം വാരികയിൽ ഒരു കൊച്ചു കഞ്ഞിന്റെ അറ്റപോയ തല ചേർത്തുവെച്ചു പടവും തലയില്ലാത്തപടവും ഉണ്ടു്. അവ കണ്ടു് എന്നിരിക്കു് എന്തെന്നില്ലാത്ത അസ്വസ്ഥത ജനിച്ചു. ലോകത്തു് എന്തെല്ലാം ക്രൂരകൃത്യങ്ങൾ നടക്കുന്നു! അവയുടെയെല്ലാം പടങ്ങൾ പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നതു് വലിയ ദ്രോഹകൃത്യമാണു്. രോഗാത്മകമായ മനസ്സുള്ളവരെ ഇത്തരം ചിത്രങ്ങളും അവയോടുബന്ധപ്പെട്ട വർണ്ണനകളും ആകർഷിക്കുമെന്നു് എന്നിരിക്കാറിയാം. അരോഗമായ മനസ്സുള്ളവരെ ഇതു് ഫർട്ടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ സമുദായദ്രോഹത്തിൽനിന്നു വാരികകൾ അകന്നുനില്ക്കണമെന്നാണു് എന്റെ അഭിലാഷം.

* * *

ബർനാഡ് ഷായുടെ ‘‘മനുഷാക് ചേഡ് ടോജഡ്’’യായ Saint Joan-ൽ ജോൺ ഓഫ് ആർക്കിനെ അഗ്നിയിൽ എരിച്ചു കൊല്ലാൻ വാദിക്കുന്നവരിൽ പ്രധാനൻ ഒരു പുരോഹിതനാണു്. (Chaplain de Stogumber) Light your fire...My voices were right എന്നു പറഞ്ഞ ജോണിനെ അവർ കുറ്റമായി കെട്ടി എരിച്ചു. അതു കണ്ടു ആ പുരോഹിതൻ പശ്ചാത്താപപവിവശനായി ഹിസ്റ്റീരിയ പിടിച്ചുവെന്നുപോലെ ഓടിവരുന്ന ഒരു രംഗമുണ്ടു് നാടകത്തിൽ. വധവും മൃതദേഹവും ഒരു മാതിരിയുള്ളവയെല്ലാം ഞെട്ടിക്കും. വധത്തിനു പ്രേരണ നൽകിയവനെപ്പോലും ഞെട്ടിക്കുമെന്നു് ഷാ പരോക്ഷമായി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

പട്ടത്തുവിള

വായനക്കാരർക്കു് ചിരപരിചിതങ്ങളായ വിഷയങ്ങൾ—വസ്തുക്കൾ—ഇവ ചെറുകഥയിൽ വർണ്ണിക്കണമെന്നില്ല. മേശപ്പുറത്തു് പുസ്തകം കിടക്കുന്ന എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതി. തേക്കിൽനിന്നു കിട്ടിയ വെട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു് അടുത്തെടുത്തു പലകകളാക്കിയതിനുശേഷം ആശാരിയെ വിളിച്ചു. അയാൾ ഉളി തേച്ചു മിനുസപ്പെടുത്തി എന്നിട്ടു് പലക ചവിട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു് ഉളി അതിലമർത്തി.... ഇമ്മട്ടിൽ മേശ നിർമ്മിച്ചതു മുഴുവൻ പറയണമെന്നില്ല. എന്നാൽ മേ...പ്പ...പ...കി.... എന്നു് അക്ഷരങ്ങൾ എഴുതിയാലും മതിയാവുകയില്ല. ഒരു സ്ത്രീക്കു മറ്റൊരു സ്ത്രീയോടു തോ

ന്നിയ ‘ജലസി’യാണ് കഥയുടെ വിഷയമെങ്കിൽ ‘ജലസി’ എന്ന വികാരം വായനക്കാരന്റെ അനുഭവമായിത്തീരേണ്ട വിധത്തിൽ ഉചിതങ്ങളായ പദങ്ങൾകൊണ്ടു് ഉചിതമായ രീതിയിൽ ആവിഷ്കാരം നിർവ്വഹിക്കണം. ഇല്ലെങ്കിൽ അതൊരു വ്യർത്ഥരചനയായി ഭവിക്കും. പട്ടത്തുവിള കരുണാകരൻ മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ എഴുതിയ ‘‘മറ്റൊരു സ്റ്റേജ്’’ എന്ന ചെറുകഥയുടെ ന്യൂനത ഇതുതന്നെയാണ്. ഒരു പുരുഷൻ സ്ത്രീയും എവിടെയോ പോകാൻ വെളിയിറങ്ങു് ഹോളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. സ്ത്രീ ബാത്ത്റൂമിൽപോയ സമയത്തു് അയാൾക്കു പരിചയമുള്ള വേദാന്ത സ്രീയുമായി എന്തോ ചിലതു സംസാരിക്കുന്നു. ബാത്ത്റൂമിൽനിന്നു മടങ്ങിയെത്തിയ സ്ത്രീക്കു് അസുഖം. ഇതുകൂടാ കാര്യങ്ങൾ പറയാൻ ഒരുതരം ‘ഷോർട്ട് ഹാൻഡ്’ ഭാഷയാണ് കഥാകാരൻ ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. അതിനാൽ ഭാവം ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നില്ല. അന്യോന്യബന്ധമില്ലാത്ത കറു വാക്യങ്ങളുടെ സമാഹാരമായി കഥ ആഴ്ചപ്പതിപ്പിന്റെ താളുകളിൽ കിടക്കുന്നു. സാമാന്യം ചുണ്ണമുള്ള ഒരു മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽനിന്നു ക്രമേണ മുക്തിലേക്കു കണ്ണു് അയയ്ക്കു്. തടികൾ കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വരുന്നു. കൊമ്പുകളിലേക്കു ചെല്ലുമ്പോൾ പിന്നെയും കുറം കുറഞ്ഞു. ചില്ലയിലേക്കു ചെന്നാൽ നമ്മുടെ ചെറു വിരലിന്റെ കനമേ ഉള്ളു. ഇലയിലേക്കു പോയാലോ? അതിന്റെ നടുവിലത്തെ തെരുവിൽക്കൂടി സഞ്ചരിച്ചു് അററത്തു ചെന്നാലോ? ഒരു ബിന്ദുവിൽ നിൽക്കുന്ന പ്രതീതി. ഈ പ്രതീതിയാണ് കരുണാകരന്റെ കഥ വായിച്ചപ്പോൾ എന്നിരിക്കണമെന്നു്. ഓരോ അടികുറുമ്പോഴും വിശാലതയുടെ അനുഭൂതി ജനിക്കുകയും കലാസൃഷ്ടി. നല്ല മിനിക്കു മകൾപോലും ഈ അനുഭവം ജനിപ്പിക്കും. ഇന്നത്തെ നിലയിൽ പട്ടത്തുവിള കരുണാകരന്റെ ഈ ചെറുകഥ വ്യർത്ഥരചനയാണ്.

* * *

പദ്യവും ഗദ്യവും എഴുതുന്ന സച്ചിദാനന്ദൻ ഇംഗ്ലീഷ് അധ്യാപകനാണു് വടക്കു് ഏതോ കോളേജിൽ. അതുകൊണ്ടു് ഇംഗ്ലീഷിൽ ചോദ്യവും ഇംഗ്ലീഷിൽ മറുപടിയും.

Question: Mr. Krishnan Nair, did you get Through Sachidanand an's article in the Matrubhoomi Weekly? (No.1)

Answer:—I don't think I can. His Malayalam language is not an instrument of clear expression. It is only a ghost-like system. Awful, Sir, awful.

Question: You start an offensive against a well-known Poet and Prosaist.

Answer:—It is inaccurate to say so. I am in favour of clarity and decency. Sachidanandan is only

a verbal juggler. He is neither a Poet nor a Prosaist.

* * *

അതാ ചിത്രശലഭം പോലെ പാടുന്നതെന്താണു്? കട്ടികൂപ്പു്ണമാരുടെ ഗദ്യം. ‘പാമ്പുപാദംബാധിച്ചു്’ നടപ്പാതയിൽ കിടക്കുന്നതെന്താണു്? സചിദാനന്ദന്റെ ഗദ്യമെന്നു പറയാം.

ടോർച്ചർ

ഈ ജീവിതത്തിലെ സുഖങ്ങളെക്കൊച്ചുകൊച്ചു കാര്യങ്ങളിലാണു് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്. എന്നെ ആഹ്ലാദിപ്പിച്ചതു് ഞാനൊരിക്കലും മറക്കാത്തതു് മായ ചില സംഭവങ്ങൾ പറയാം. ഞാൻ വൈക്കം ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്ന കാലത്തു് സന്ധ്യാവേളയിൽ സ്കൂളിന്റെ നേരെ മുൻപുള്ള ഇടവഴിയിലൂടെ നടന്നപ്പോൾ ഒരു കൊച്ചുപെൺകുട്ടി ഈ തിരിയൊന്നു് കൽവിളക്കിൽ വച്ചുതരുമോ എന്നു ചോദിച്ചു. ഞാനതു സന്തോഷത്തോടെ വാങ്ങി വേനത്തിന്റെ മതിലിലുള്ള കൽവിളക്കിൽ വച്ചുകൊടുത്തു.

യൂണിവേഴ്സിറ്റിക്കോളേജിൽ അധ്യാപകനായിരുന്ന കാലത്തു് ഒറ്റയ്ക്കു് മലയാളം ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ വരാന്തയിലൂടെ ഞാൻ നടന്നുപോകുമ്പോൾ ഒരു സുന്ദരിയായ പെൺകുട്ടി മറ്റൊരു മിറ്റാത്തുകാസ്റ്റു്റൂമിൽ നിന്നിറങ്ങി ‘സാർ ഇതാ’ എന്നുപറഞ്ഞു് ഒരു ചോക്കു്ലിററു് എന്റെ നേർക്കു നീട്ടി. ‘എവിടെ നിന്നു വരുന്നു?’ എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. ‘ആറിങ്ങൽ നിന്നു്’ എന്നു മറുപടി. കാലില്ലാത്തവനു് എന്തിനു് ചെരിപ്പു്? അധ്യാപകൻ അച്ഛനു തുല്യനാണു്. വിശേഷിച്ചും പ്രായംകൂടിയ ഗുരുനാഥൻ. എങ്കിലും ആ കുട്ടിയുടെ സ്നേഹം എന്നിരിക്കു് ആദ്യം നൽകിയില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു് ആത്മവഞ്ചനയായിരിക്കും.

വെട്ടർ രാമൻനായർ ക്ഷണിച്ചതനുസരിച്ചു് പാലയിൽ സമുദയരഞ്ജിനി വായനശാലയ്ക്കു് വാർഷികസമ്മേളനത്തിനുപോകാൻ കാലത്തു നാലുമണിക്കു് എഴുന്നേറ്റു. കുറ്റിന്റെ ഹോൺ കേട്ടു് മുററത്തേക്കു ചെന്നപ്പോൾ തെല്ലകളെയുള്ള തെങ്ങിന്റെ ഓലയുടെ തൂമ്പത്തു് ഒരു നക്ഷത്രം തൂങ്ങിനില്ക്കുന്നു. മറ്റൊരു ആഹ്ലാദാനുഭൂതി.

ഇതുപോലെ വേണിപ്പിക്കുന്ന നിമിഷങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അതൊക്കെ എഴുതി വായനക്കാരെ വിഷമിപ്പിക്കാൻ താല്പര്യമില്ല എന്നിരിക്കു്. രണ്ടു സന്ദർശങ്ങൾ പറയാം. ഒന്നു്—ജനയുഗം വാരികയിൽ പെണ്ണക്കുശർമ്മ എഴുതിയ ‘ബോധോദയം’ എന്ന ചെറുകഥ വായിച്ചപ്പോൾ. രണ്ടു്—കങ്കമം വാരികയിൽ നീല പട്മനാഭൻ എഴുതിയ ‘രോഗം’ എന്ന ചെറുകഥ വായിച്ചപ്പോൾ. രണ്ടും ടോർച്ചറാണു്.

ഔവർബാഹ്

ഞാൻ വായിച്ച ഏതെങ്കിലും ഒരു മാസുർ പീസിനെക്കുറിച്ചു് അല്ലെങ്കിൽ

ഗ്രന്ഥങ്ങളിലൂടെ എന്നിരിക്കു പരിചയം. ലഭിച്ച ഒരു ചിത്രക്കണക്കിപ്പു് ഈ പംക്തിയിൽ പതിവായി എഴുതണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ഇന്നു് ഔവർ ബാഹ് (Erich Auerbach 1892-1953. ഔവർബാഹ് എന്നതു് അത്രകണ്ടു ശരിയായ ഉച്ചാരണമല്ല. എങ്കിലും അത്രയേ പറയാം). Mimesis എന്ന നിരൂപണഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു് വിശ്വവിഖ്യാതനായിത്തീർന്ന സാഹിത്യചിന്തകനാണു് അദ്ദേഹം. ഔവർബാഹ് ജർമ്മനിയിൽ ജനിച്ചെങ്കിലും അമേരിക്കയിൽ ചെന്നു താമസിച്ചു് അവിടെത്തെ പൗരനായിത്തീർന്നു. ഹോമർ തൊട്ടു പ്രൂഡ് വരെയുള്ള സാഹിത്യനായകന്മാരുടെ കൃതികൾ പരിശോധിച്ചു് ഓരോന്നിലും റിയാലിറ്റി ഏതുതന്നെ ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓരോ സാഹിത്യകാരന്റെയും റിയാലിറ്റി യെക്കുറിച്ചുള്ള സങ്കല്പമെന്താണു് എന്നൊക്കെ വിശദീകരിക്കുന്ന പ്രൗഢമായ ഗ്രന്ഥമാണു് ഇതു്. സാഹിത്യത്തെ സ്സംബന്ധിക്കുന്ന മൂല്യങ്ങൾ ചരിത്രപരങ്ങളായ വസ്തുതകളോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കണമെന്നാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം. അങ്ങനെ വിചാരിക്കുന്ന ആൾ ശാശ്വതമൂല്യങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെന്നു പ്രത്യേകിച്ചു് പറയേണ്ടതില്ല. ഞാൻ Mimesis വായിച്ചിട്ടു് പത്തു കൊല്ലത്തിലധികമായിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഫ്ളോബെറിന്റെ മാസ്റ്റർ പീസിലെ നായികയായ എമ്മയുടെ വൈരസ്യം വിശദീകരിക്കുന്ന ഭാഗം ഓർമ്മയിൽനിന്നു വിട്ടുപോകുന്നില്ല.

സ്തംഭനം

നമ്മളെ ക്ഷോഭിപ്പിക്കുന്നതുവെന്നു നമ്മൾ കരുതുന്ന പല കാര്യങ്ങൾക്കും യഥാർത്ഥത്തിൽ അടിസ്ഥാനമില്ല. അവയിൽ ഒന്നു സാഹിത്യത്തിലെ സ്തംഭന വാദമാണു്. ഇവിടെ മുൻപു പറഞ്ഞ ഒരാശയം ആവർത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പരമാണുവിലെ ഒരു ഇലക്കുടോണിൽ നിന്നു് അടുത്ത ഇലക്കുടോണിലേക്കു ദൂരമുണ്ടു്. ഒരു പർവ്വതം കണ്ടുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ആറുക്കണക്കിനു നാഴിക നടന്നാലേ അടുത്ത പർവ്വതം കാണും. ഒരു നക്ഷത്രത്തിൽനിന്നു് അടുത്ത നക്ഷത്രത്തിലേക്കുള്ള ദൂരം വളരെക്കൂടുതലാണു്. സാഹിത്യത്തിലും ശാസ്ത്രത്തിലും ഇതു തന്നെയാണു് കാണുക. ന്യൂട്ടണശേഷം വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടേ ഐൻസ്റ്റൈൻ ഉണ്ടായുള്ളൂ. സാഹിത്യത്തിൽ ഒരു പ്രതിഭാശാലി ആവിർഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അനേകം വർഷങ്ങൾക്കുശേഷമേ മറ്റൊരു പ്രതിഭാശാലി പ്രത്യക്ഷനാകൂ. ഇടയ്ക്കുള്ള കാലത്തെ ‘‘സ്കന്ദത്തിന്റെ കാലം’’ എന്നു വിളിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. ഡോക്ടർ എം. എം. ബഷീർ ‘‘മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ പൊതുവേ ഒരു സ്തംഭനാവസ്ഥ ദൃശ്യമാകുന്നു’’ എന്നു

ചന്ദ്രിക വാരികയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. (സാഹിത്യത്തിൽ സ്കന്ദമോ? എന്ന ലേഖനം) രണ്ടു ഗോളങ്ങൾക്കിടയിൽ, രണ്ടു വസ്തുക്കൾക്കിടയിൽ, രണ്ടു പ്രതിഭാശാലികൾക്കിടയിൽ ശൂന്യത സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ പ്രകൃതി തല്പരയാണ്. ആ ശൂന്യതയെ നോക്കി സ്കന്ദം, സ്കന്ദം എന്നു പറയരുത് നമ്മൾ.

ഒപ്പുകടലാസ്സ്

പുർണ്ണ ചന്ദ്രനുള്ള രാത്രിയിൽ ഒരു ജലാശയത്തിന്റെ തീരത്തുനിന്നാൽ ഉണ്ടാകുന്ന അനുഭൂതി അസാധാരണമായിരിക്കും. എന്നാൽ ആ അനുഭൂതി വളരെക്കാലത്തേക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. മഹാകവി ശങ്കരക്കുറുപ്പിന്റെ 'ചങ്ങാതികൾ' (പേരു ശരിയോ എന്തോ) എന്ന കാവ്യം വായിക്കുക. ചില വരികൾ കറിക്കാം.

ഈ മണൽവിരിപ്പിന്മേൽ
മറിഞ്ഞു മണപ്പിച്ചു
കാമപോലെനോക്കിപ്പോട്ടം കളിക്കും
നൊന്റിപ്പൊണ്ണൻ
പാതിരാജ്ഞെടാൻ കൂർക്കും
വലിക്കാനാരംഭിക്കുക
വാർതികൾ തെങ്ങിൻതോപ്പി-
ലെത്തിച്ചു നോക്കാൻ വന്നാൽ
ഭാവമപ്പടിമാറും കരയിൽച്ചരമാന്തി
ഭൂവന്ദേ കലക്കുമ്പോളവിളി
വിളർത്തുപോ.

ഏതാണ്ട് ഇരുപത്തഞ്ചുകൊല്ലമായിക്കാണ്. ഞാനിതു വായിച്ചിട്ട്. എന്നിട്ടും ഇതെന്റെ മനസ്സിൽനിന്നു പോകുന്നില്ല. കാരണം സ്പഷ്ടം. ഭാവന എന്ന ഗുണം മഹാകവിയുടെ കാവ്യത്തിനുണ്ട്. ഭാവനാത്മകമായ ഏതു വർണ്ണനയും സഹൃദയനെ ഏതു സമയവും ചലനംകൊള്ളിക്കും. ആ രീതിയിൽ എഴുതാൻ കഴിയാത്തവർ രൂപിക തൊടാതിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. സഖി വാരികയിൽ പാമ്പാടി രാമകൃഷ്ണൻ 'പത്മം' എന്ന പേരിൽ ഒരു കഥ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. മക്കളുടെയും മരുമക്കളുടെയും അവഗണന സഹിക്കാൻ വയ്യാതെ ഒരു വൃദ്ധൻ കളത്തിൽച്ചാടി ചത്തുകളഞ്ഞു പോലും. ഭാവനാശൂന്യമായ ഒരു കഥ. ബ്ലോട്ടിങ്ങ് പേപ്പർകൊണ്ട് മഷി ഒപ്പിയിട്ടുണ്ടെന്നുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രവർത്തനം. അതു കലയാകുന്നതെങ്ങനെ?

അങ്ങനെയൊരർന്ന പാദങ്ങൾ കാണിച്ച് ഹൈമവതഭൂവിൽ നടന്ന നളിനിയൊടൊരുമിച്ച് ഞാൻ നടന്നിട്ടുണ്ട്. പ്രിയന്റെ കഥപോലെ കയ്യിലകൾ കയ്യിൽ നാദം മുഴക്കുന്നതു കേട്ടുകൊണ്ട് അരണ്യത്തിൽ സഞ്ചരിച്ച ലീലയൊക്കെപ്പോ. ഞാൻ സഞ്ചരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'ഋജുവപുണ്യോത്സവം' കാരാഗൃഹത്തിലിരുന്ന അനിരുദ്ധനെ കാണാൻ ചെന്ന ഉഷയോടൊരുമിച്ച് ഞാൻ പോയിട്ടുണ്ട്. രമണന്റെ ശവകുടീരത്തിനടുത്തു

DARSAN BOOKS

Offers 6 world famous Encyclopaedias on easy instalment basis

97 exciting volumes packed with information ranging from wildlife to history, from science to the arts.—

in short everything under the sun

You can buy any set of your choice

FREE HOME DELIVERY ANYWHERE IN KERALA

For details, write to:—

DARSAN BOOKS (P) LTD.,

V. J. T. Hall Road, Palayam, Trivandrum-34.

ശിരോരോമികൾ വിഷമിക്കേണ്ട!

വലിയ കായത്തിരുമേനി എണ്ണ

തലയ്ക്കുററ ക്ഷതം, വിട്ടുമാറാത്ത തലവേദന, തുടർച്ചയായ ജലദോഷം, സൂര്യ വർത്തം, ശ്വാസദുർഗ്ഗന്ധം, ചെവിയിൽ നിന്നും നീന്തം പഴുപ്പും വരുക. ചെവി മുഴക്കം, ടോൺസിറ്റൈറ്റിസ്, ചുമ, തൊണ്ടവേദന, ശ്വാസതടസ്സം, ക്ഷയപ്പട്ടം, മാറാത്ത നീർവീച്ച, കൂടാതെ ശരീരത്തിനുണ്ടാകുന്ന ഒടിവ്, ചതവ് മുതലായവയ്ക്കും വളരെ വിശേഷപ്പെട്ടതാണ്.

N.B. ആസാ രോഗികൾ രാവിലെ വെറും വയറിൽ ഈ എണ്ണ ½ ഔൺസ് വീതം തുടർച്ചയായി മൂന്നു മാസം സേവിച്ചാൽ ആസു സുഖപ്പെടും.

500 M. L. കുപ്പി: 80 രൂപ 60 പൈസ.

വി. പി. പി. ക്ക് 30 രൂപാ മുൻകൂർ അയയ്ക്കുക.

ശ്രീ അംബികാ ആയുർവ്വേദ ഫാർമസി, കൈതമുക്ക്, തിരുവനന്തപുരം-24.

കേരള ദിനേശ് ബീഡി കണ്ണൂർ

നിങ്ങൾക്കാവശ്യം ഒരു തൊഴിലാണോ? കിരീയർ മാഗസിൻ

POST BOX NO. 219
DUILON-691001

രോഗികൾ ശ്രദ്ധിക്കുക

ലൈംഗിക രോഗങ്ങൾ, മുത്രാശയരോഗങ്ങൾ, രക്തവാതം, വെള്ളപ്പോഷം, ഗുഹ്യരോഗങ്ങൾ, ചർമ്മരോഗങ്ങൾ, രഹസ്യ രോഗങ്ങൾ, സ്കലനരോഗങ്ങൾ, ഉഷ്ണരോഗങ്ങൾ, സിഫിലിസ്, ഉദരരോഗങ്ങൾ, വയറിൽ വേദന, അർശസ്സ്, ആസ്മ, പഴുകിയ കഠിനരോഗങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്ക് നിരന്തരമായ ഗവേഷണഫലമായി ഫലപ്രദമെന്നു തെളിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഔഷധങ്ങൾ നൽകി വിദഗ്ദ്ധമായി ചികിത്സിച്ചു ചുരുങ്ങിയനാൾക്കകം തീർത്തു സുഖപ്പെടുത്തുന്നു. രോഗികൾ ഡോ. പാഷയെ നേരിൽ കാണുക. സാധിക്കാത്തവർ ചികിത്സാ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്ക് വിശദമായ രോഗവിവരം കാണിച്ച് മറുപടിക്കുള്ള സ്റ്റാമ്പ് സഹിതം ഏഴുതുക. ഇൻഡ്യയ്ക്ക് വെളിയിലുള്ള വർ സ്റ്റാമ്പ് അയയ്ക്കേണ്ട. പരിശോധനാ ഫീസും ഔഷധവിലയും പ്രത്യേകം. പരിശോധനാ സമയം: ഉച്ചയ്ക്കു 1 മണിമുതൽ 5 മണിവരെ. ഞായർ അവധി.

Dr. H. K. H. Yoosuf Pasha,
UNANI MEDICAL CENTRE, (South of Transport Bus Stand)
T. B. Road, Kottayam, Kerala, S. India.

രണ്ട് കരഞ്ഞ മണനോക്കോപ്പം ഞാൻ കരഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മുർച്ചാജനകമായ മരുന്നുകൊടുത്തു മയക്കിക്കിടത്തിയ രോഗി ഞിയെപ്പോലെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ നീങ്ങിയിരിക്കുക കിടന്നിട്ടുണ്ട്. ഭാവനയാണ് അതിനൊക്കെ എനിക്കു സഹായമരുളിയത്.

ഇടപ്പള്ളി

ഇടപ്പള്ളി രാഘവൻപിള്ളയുടെ പല കാവ്യങ്ങളും ഇംഗ്ലീഷ് കാവ്യങ്ങളുടെ പരിഭാഷകളാണെന്നു 'മുഖവുര പ്രവർത്തകർ' മുഖവുര മാസികയിൽ അസന്ദിഗ്ദ്ധമായി സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ലേഖനത്തിൽ എടുത്തു കാണിക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് കാവ്യങ്ങൾ ഞാൻ മുൻപ് വായിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് എന്നെ സ്സംബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോ. ഇതൊക്കെ പുതിയ അറിവുകളാണ്. പക്ഷേ ഇടപ്പള്ളിയുടെ മറ്റു പല കാവ്യങ്ങളും ചോരണങ്ങളാണെന്നു ഞാൻ വഷ്ടങ്ങൾക്കുമുൻപ് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഒരുദാഹരണം മാത്രം നല്കാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'നില'ക്കുക നില'ക്കുക നിമ്നഗേനീയിത്ര നീഷ്കൃപയെന്നോ നികൃഷ്ടയെന്നോ? എന്നാരംഭിക്കുന്ന കാവ്യം സ്റ്റേൻസിന്റെ ഒരു കാവ്യത്തിന്റെ തർജ്ജമയാണ്. ആത്മഹത്യചെയ്ത ഒരു കവിയെ അമ്പലക്കുളം എന്നും മറ്റും വിശേഷിപ്പിച്ചത് ക്രൂരമായിപ്പോയെങ്കിലും മുഖവുര പ്രവർത്തകരുടെ ഈ ലേഖനം ശ്രദ്ധാർഹമാണെന്നതിൽ ഒരു സംശയവുമില്ല.

ചങ്ങമ്പുഴയുടെ പല കാവ്യങ്ങളും ഇമ്മട്ടിൽ പരകീയങ്ങളത്രേ. ഇംഗ്ലീഷ് പദ്യഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നു മാത്രമല്ല ഗദ്യഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നു അദ്ദേഹം ചുഷണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഹ്രസ്വ നോവലിസ്റ്റ് ഷോറിസ് കാരിൽ വിസ്മാദംസിന്റെ (Joris Karl Huysmans) Against The Grain എന്ന നോവലിലെ ഒരു ഭാഗമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'പച്ച' എന്ന കാവ്യം. ഇതു ഒരുദാഹരണം മാത്രം.

മനുഷ്യൻ ചന്ദ്രനിൽ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ 'ഇനി ആ ഗോളത്തിനു കവിതയിൽ സ്ഥാനമില്ല' എന്ന ചിലർ പറഞ്ഞു. അക്കാലത്തു ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ് പ്രസംഗിക്കുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. 'ആരെല്ലാം ചന്ദ്രനിൽ ചെന്നാലും നിലാവ് ഒഴുകുമ്പോൾ വിരഹദുഃഖമനുഭവിക്കുന്ന സ്ത്രീയുടെ ആ താപം കൂടുകയേയുള്ളൂ.' വരമൊഴി കണ്ടുപിടിച്ചപ്പോൾ ഓർമ്മി

ക്കാനുള്ള മനുഷ്യന്റെ കഴിവു നഷ്ടപ്പെടുമെന്നു അന്നുള്ളവർ വിചാരിച്ചിരിക്കാം. പക്ഷേ അതു കൂടിയതേയുള്ളൂ. കമ്പ്യൂട്ടർ മനുഷ്യമസ്തിഷ്കം ചെയ്യുന്ന പല ജോലികളും ഇന്നു ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് തലച്ചോറ്റു പ്രയോജനശൂന്യമാകുമെന്നു ചിലർ കരുതുന്നു. ഇതു ശരിയല്ലെന്നു അസിമോവ് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ആവർത്തനാത്മകവും വിരസവുംമായ ജോലികൾ കമ്പ്യൂട്ടറിനെ ഏല്പിക്കുമ്പോൾ മറ്റു മണ്ഡലങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയോടെ വ്യാപരിക്കാനുള്ള ശക്തി തലച്ചോറ്റിനുണ്ടാകുമെന്നാണ് അസിമോവിന്റെ മതം. 'അംബരമധ്യം തിളക്കുന്നൊരാളിതു ബി.ബി. കെട്ടുപോമെങ്കിലാട്ടേ. അക്കരിയുതിപ്പിപ്പിച്ചു മറ്റൊരുതീക്കുട്ടയുണ്ടാക്കും സഗ്ഗിശക്തി'

ശ്രീകാന്ത് വർമ്മയുടെ മറ്റുള്ളവരും

വനം സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന വൃദ്ധ-വനത്തിന് ആത്മാവുണ്ടെങ്കിൽ അതു അവരായിരുന്നു-മരിച്ചു. ഉടമസ്ഥൻ വനം വെട്ടി വെളുപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ അയാളുടെ മകൻ വൃദ്ധയെ സൂരിച്ചു ദുഃഖിക്കുന്നു. ബേബി കര്യൻ ദീപിക ആഴ്ചപ്പതിപ്പിലെഴുതിയ കഥ. സാഹിത്യ രചനയുടെ കാര്യത്തിൽ കര്യൻ ഇപ്പോഴും ബേബിതന്നെ എന്നു 'ഇതു വായിച്ചപ്പോൾ മനസ്സിലായി.

പൊട്ടിവിടുന്ന ആകാശ ഗംഗയിൽ നീന്തി നടക്കുന്ന കാർമുകിൽ കൂട്ടങ്ങൾ എം. പാസിയമ്മ നെററോ കമാരി വാരികയിലെഴുതിയ 'ദിവ്യ ദർശനം' തുടങ്ങുന്നതിങ്ങനെയാണ്. പാസിയമ്മ എന്തിനു ക്ലേശിക്കുന്നു? ഗദ്യമായിട്ട് ഇതങ്ങു എഴുതിയാൽ മതിയല്ലോ. ഗൗതമൻ ദേശാഭിമാനി വാരികയിലെഴുതിയ 'പ്രതി' എന്ന ചെറുകഥ. പല പരിവൃത്തി വായിച്ചിട്ടും ഇതു എന്താണെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലായില്ല. ഒരു കാലത്തു നല്ല കഥാകാരനായിരുന്നു ഗൗതമൻ; ഇന്ന് അങ്ങനെയല്ല എന്നു മനസ്സിലായി.

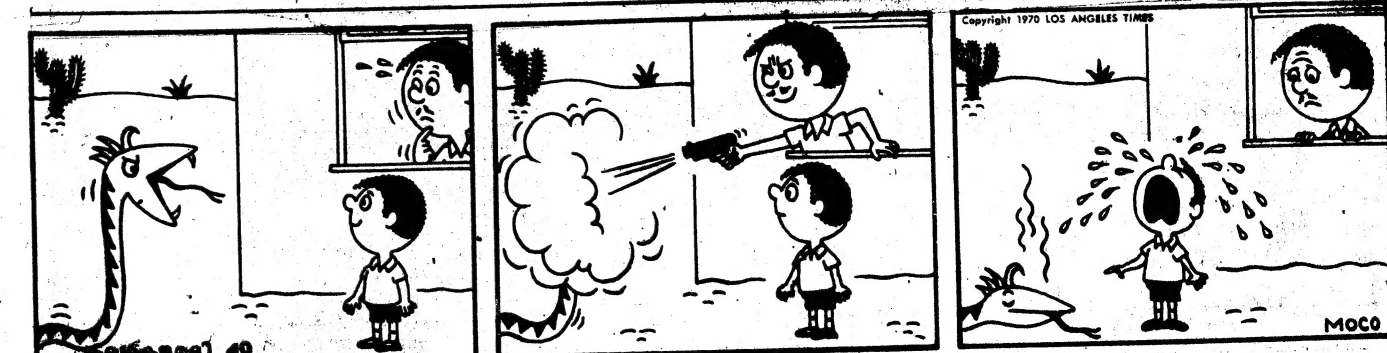
ശ്രീകാന്ത് വർമ്മയുടെ The Funeral എന്ന ചെറുകഥ 'ഇലസ്ട്രേറ്റഡ് വിക്ക്'ലിയിൽ. കപ്രസിദ്ധയായ ഒരു വേശ്യ മരിച്ചു. ആരുമുതരേണം. സംസ്കരിക്കാറില്ല. രൂപകാരൻ ബൻ സിലാൽ അതെടുത്തു വണ്ടിയിൽ കിടത്തി ശവപ്പറമ്പിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. നാണയങ്ങൾ ചുറ്റും വലിച്ചെറിഞ്ഞ് അയാൾ ആളുകളെക്കൂടി ആ ലോഷയാത്രയ്ക്കു പകിട്ടു നൽകി. നാണയങ്ങൾ

തീർന്നപ്പോൾ ആളുകളും അകന്നു. ശവപ്പറമ്പിലെത്തിയപ്പോൾ അവിടത്തെ ചൗക്കിടാറിനു മരിച്ച സ്ത്രീയുടെ പേരും വയസ്സും അറിയാണം. ബൻസിലാൽ അതു പറഞ്ഞു. അടുത്ത ചോദ്യം ജ്ഞാതാ വാരാണെന്നു.

ആരും കേൾക്കാതെ അയാൾ അറിയിച്ചു. 'ബൻസിലാൽ'. വേശ്യ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അവളോടു താല്പര്യം തോന്നിയവനാണ് ആ രൂപകാരൻ. പക്ഷേ അവളുണ്ടോ നിസ്സാരനായ അയാളെ നോക്കുന്നു. അന്നു തോന്നിയ താല്പര്യം അവളുടെ മൃതദേഹത്തെ മാ നിക്കുന്നതിലൂടെ സാഫല്യത്തിലെത്തുന്നു. ബൻസിലാൽ എന്നാണ് ജ്ഞാതാവിന്റെ പേരെന്നു പറയുമ്പോൾ അയാൾ എന്തൊരു അവാച്യമായ ആനന്ദം അനുഭവിച്ചിരിക്കും. ചേതോഹരമായ കഥയാണിതു. പ്രതിഭാശാലിയായ ശ്രീകാന്ത് വർമ്മ രാഷ്ട്രവ്യവഹാരത്തിൽ ആസക്തനായി തന്റെ കഴിവുകൾ നശിപ്പിച്ചുകൊടുത്തു എന്നു എനിക്കു വേദം.

ഇ. എം. എസ്സ്: കഞ്ഞനന്തൻ നായർ; മുണ്ടശ്ശേരി

സ്വന്തം കാര്യം പറയുന്നതിലുള്ള അനൗചിത്യത്തിനു വായനക്കാരോടു മാപ്പു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു കഞ്ഞനന്തൻ നായർ കലാകുരുമിയിൽ എഴുതിയ 'ബലിപട്ടം' എന്ന ലേഖനത്തിലേക്ക് അവരുടെ ശ്രദ്ധ ഞാൻ സവിനയം ക്ഷണിക്കുന്നു. സുകുമാർ അഴീക്കോട്ട് മുഹമ്മദ് കോയയോടു പറഞ്ഞിട്ടാണ് എന്നു ചിററുർന്നിനു തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു ഓറിയതെന്നു അദ്ദേഹം (സുകുമാർ) പല തവണ പറഞ്ഞല്ലോ. യാഥാർത്ഥ്യം അതല്ലെന്നു കഞ്ഞനന്തൻ നായർ വ്യക്തമാക്കുന്നു; മുണ്ടശ്ശേരി ഇ. എം. എസ്സിനോടു അഭ്യർത്ഥിച്ചതനുസരിച്ചാണ് അദ്ദേഹം (ഇ. എം. എസ്സ്) എന്നു മാറിച്ചു എന്ന് അതിനൊക്കെ സാക്ഷ്യംവഹിച്ചു കഞ്ഞനന്തൻ നായർ സംശയത്തിന്റെ നിഴൽപോലുമില്ലാതെ സ്പഷ്ടമാക്കുന്നുണ്ട്. ഇ. എം. എസ്സിനു നന്ദി; കഞ്ഞനന്തൻ നായർക്കും നന്ദി. മുണ്ടശ്ശേരിയോടു അക്കാലത്തുതന്നെ ഞാൻ കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. കഷ്ടം, അദ്ദേഹം ഇന്നില്ലല്ലോ.

ചരിത്രരേഖകൾ

മത്സരിക്കണമെന്നില്ലല്ലോ. ജന്മപ്രകാശം (നാരായണ) ഏതെങ്കിലും തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിച്ചിട്ടുണ്ടോ? (മഹാത്മാ)ഗാന്ധി ഏതെങ്കിലും തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

—സൺഡേ വാരിക

അപ്പോൾ ഇന്ത്യയിൽ ഒരു ഗാന്ധിയൻ കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നില്ലേ!

* * *

മന്ത്രി ആയിരുന്നപ്പോൾ പോലും രാഷ്ട്രീയത്തിൽ എനിക്ക് പൂർണ്ണതൃപ്തി വന്നിരുന്നില്ല. എനിക്ക് കൂടുതൽ സംതൃപ്തി ഒരു ജേർണലിസ്റ്റ് എന്ന നിലയ്ക്കാണ്; കവിത എഴുതുമ്പോഴാണ്.

—വാങ്പേയി.

വാങ്പേയിയെപ്പോലെ ഒരാൾ കേരളത്തിലുമുണ്ട്. പന്തളം സുകരൻ; അദ്ദേഹം ഇതുവരെ മന്ത്രി ആയിട്ടില്ലെങ്കിലും.

(കേരള മുഖ്യമന്ത്രി) കരുണാകരൻ തിരുവനന്തപുരത്തിരുന്ന് കർണ്ണാടകംകൂടി ഭരിക്കാൻ നടത്തിയ കരുതമാണ് ഇപ്പോൾ ഇവിടെ കോൺഗ്രസ്-ഭരണ കൂട്ടായ്മയ്ക്ക് ഉണ്ടാ

യ യേനിയ പരാജയത്തിന് കാരണം.

—ഗുണ്ടറാവു.

ശുദ്ധ അബദ്ധം. ജീവിതത്തിലിന്നുവരെ കരുണാകരൻ കരുതം വല്ലതും പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടോ!

* * *

മിസ്റ്റർ കീനിനോട്ട് (രാജീവിനോട്ട്) മത്സരിക്കാൻ പഠിച്ച മറ്റൊരു ക്ലിന്റൺ തന്നെയാണെന്നും എനിക്ക് തെളിയിക്കാനാവും.

—എ. ആർ. അനൂലേ.

അനൂലേ പൈലറായിരുന്നോ? സഹധർമ്മിണി ഇറലിക്കാരിയായോ? വരുന്നതും നെഹ്റു കട്ടംബത്തിൽ നിന്നാണോ?

* * *

രാജീവിനോട്ട്, എം.ജെ. അക്ബർ: ഇന്ദിരാഗാന്ധിയെ വധിച്ചതിലുള്ള (ധർമ്മിക) ഉത്തരവാദിത്വമേറ്റു ആഭ്യന്തരമന്ത്രി രാജിവയ്ക്കാത്തതെന്തു്?

“രാജീവ്”: ഇവിടെ ആക്ഷേപം ഒന്നിലും ഉത്തരവാദിത്വം തോന്നുന്നില്ല എന്നതാണ് വസ്തുത.

ധർമ്മിക ഉത്തരവാദിത്വത്തെക്കുറിച്ച് രാ

ജീവിനോട്ട് ചോദിക്കുന്നത് അറുപതു വയസ്സു കഴിഞ്ഞിട്ടുപോരേ. അക്ബറേ?

* * *

എന്നു തൊട്ടാണ് കോൺഗ്രസ് മന്ത്രിമാർക്ക് ഈ 'ധർമ്മിക ഉത്തരവാദിത്വം' തോന്നിത്തുടങ്ങിയതു്? (രാജസ്ഥാനിൽ, മാൻസിംഗ് രാജാ എന്ന എം. എൽ. എ.യെ പൊലീസ് വെടിവെച്ചു കൊന്നതിനെത്തുടർന്ന്, മുഖ്യമന്ത്രി മാമൂർ രാജിവച്ചു പരാമർശിച്ച് എൽ. കെ. അഡ്വാനി.)

ഇന്ദിരാഗാന്ധി വധപ്പെട്ട ദിവസം മുതൽ എന്ന വിശ്വാസിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല.

* * *

എന്നെ ഇന്ത്യൻ പ്രധാനമന്ത്രി ആക്കിയാൽ ആദ്യം ചെയ്യുന്ന ശ്രേഷ്ഠമായ പണി എന്തെന്നോ? ഡി. സി കിഴക്കേറ്റിയെ ആദ്യമാസം കാനത്തടവിനു ശിക്ഷിക്കുക! ആദ്യമാസം ഡി. സി. മണ്ണു ചുമക്കും!

— വൈക്കം മുഹമ്മദ്ബഷീർ ഡി.സി.യെതിരെയുള്ള കത്തിൽ നിന്ന്.

ഡിസി ജയിലിലു. തുടങ്ങൂ. ഒരു ബുക്ക് സ്റ്റാൾ!

